

Euroopan unionin
neuvosto

Bryssel, 1. kesäkuuta 2018
(OR. en)

9645/18

Toimielinten välinen asia:
2018/0216 (COD)

AGRI 263
AGRIFIN 52
AGRISTR 34
AGRILEG 84
AGRIORG 34
CODEC 941

EHDOTUS

Lähetäjä:	Euroopan komission pääsihteerin puolesta Jordi AYET PUIGARNAU, johtaja
Saapunut:	1. kesäkuuta 2018
Vastaanottaja:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Euroopan unionin neuvoston pääsihteerin
Kom:n asiak. nro:	COM(2018) 392 final
Asia:	Ehdotus EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUKSEKSI jäsenvaltioiden yhteisen maatalouspolitiikan nojalla laatimien, Euroopan maatalouden tukirahastosta (maataloustukirahasto) ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta (maaseuturahasto) rahoitettavien strategiasuunnitelmien (YMP:n strategiasuunnitelmat) tukea koskevista säännöistä sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EU) N:o 1305/2013 ja (EU) N:o 1307/2013 kumoamisesta

Valtuuskunnille toimitetaan oheisena asiakirja COM(2018) 392 final.

Liite: COM(2018) 392 final

Bryssel 1.6.2018
COM(2018) 392 final

2018/0216 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

jäsenvaltioiden yhteisen maatalouspolitiikan nojalla laatimien, Euroopan maatalouden tukirahastosta (maataloustukirahasto) ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta (maaseuturahasto) rahoitettavien strategiasuunnitelmien (YMP:n strategiasuunnitelmat) tukea koskevista säännöistä sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EU) N:o 1305/2013 ja (EU) N:o 1307/2013 kumoamisesta

{SEC(2018) 305 final} - {SWD(2018) 301 final}

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

• Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Komission ehdotuksessa vuosien 2021–2027 monivuotiseksi rahoituskehikseksi (monivuotista rahoituskehystä koskeva ehdotus)¹ esitetään yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) talousarviokehys ja keskeiset suuntaviivat. Tämän pohjalta komissio esittelee asetukset, joissa vahvistetaan yhteisen maatalouspolitiikan lainsäädäntökehys kaudeksi 2021–2027. Se esittelee myös vaikutustenarvioinnin politiikan kehittämisen vaihtoehtoisista skenaarioista. Näissä ehdotuksissa esitetään soveltamisen alkavan 1. tammikuuta 2021. Ehdotus koskee 27 jäsenvaltion unionia, sillä Yhdistynyt kuningaskunta ilmoitti 29. maaliskuuta 2017 Eurooppa-neuvostolle aikomuksestaan erota Euroopan unionista ja Euratomista Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 50 artiklan mukaisesti.

YMP:n viimeisimmästä uudistuksesta päätettiin vuonna 2013, ja se toteutettiin vuonna 2015. Konteksti, jossa uudistus tehtiin, on muuttunut sittemmin huomattavasti. Erityisesti voidaan todeta seuraavaa:

Maataloushinnat ovat laskeneet tuntuvasti, mihin ovat vaikuttaneet makrotaloudelliset tekijät, geopoliittiset jännitteet ja muut seikat.

Kauppaneuvotteluissa painopiste on siirtynyt selkeämmin monenvälisistä sopimuksista kahdenvälisiin sopimuksiin, ja EU suhtautuu aiempaa avoimemmin maailmanmarkkinoihin.

EU on tehnyt uusia kansainvälisiä sitoumuksia, jotka liittyvät esimerkiksi ilmastonmuutoksen hillitsemiseen (COP 21:n kautta), laajempiin kansainvälisen kehityksen näkökulmiin (YK:n kestävä kehityksen tavoitteiden kautta) ja muihin geopoliittisiin haasteisiin, maahanmuutto mukaan lukien.

Nämä muutokset ovat synnyttäneet julkisen keskustelun siitä, onko vuoden 2013 uudistus riittävän pitkälle menevä, jotta YMP voi vastata monenkirjaviin nykyisiin haasteisiin, jotka liittyvät maatalousalan taloudelliseen vakauteen, huoleen ympäristöstä, ilmastonmuutoksen vaatimiin toimiin sekä EU:n maaseutualueiden vahvaan taloudelliseen ja sosiaaliseen rakenteeseen – varsinkin kun otetaan huomioon kaupan alan, biotalouden, uusiutuvan energian, kiertotalouden ja digitaalitalouden synnyttämät uudet mahdollisuudet.

Näiden haasteiden vuoksi YMP:aa on uudistettava ja yksinkertaistettava, jotta hallinnollista taakkaa olisi mahdollisimman vähän. YMP:sta on saatava entistä johdonmukaisempi muiden EU:n toimintapolitiikkojen kanssa, jotta sillä edistettäisiin mahdollisimman hyvin komission kymmentä painopistealaa ja kestävä kehityksen tavoitteita. Kuten komissio totesi tuoreessa MFF-tiedonannossaan, nykyaikaistetun yhteisen maatalouspolitiikan avulla on tuettava kehitystä, jossa maatalousalasta tulee kaikilta osin kestävä ja maaseutualueet säilyvät elinvoimaisina. Samalla on pystyttävä varmistamaan turvallisten ja laadukkaiden elintarvikkeiden varma saatavuus yli 500 miljoonalle kuluttajalle. Eurooppa tarvitsee älykästä, selviytymiskykyistä, kestävä ja kilpailukykyistä maatalousalaa, jonka avulla se pystyy tuottamaan kansalaisilleen laadukkaita, kohtuuhintaisia, ravitsevia ja monipuolisia elintarvikkeita sekä lujittamaan maaseutualueiden sosioekonomista rakennetta. Modernin yhteisen maatalouspolitiikan olisi lisättävä tuottamaansa EU-tason lisäarvoa ottamalla

¹ [COM(2018) 322 final - MFF-asetus].

huomioon aiempaa kunnianhimoisemmat ympäristö- ja ilmastotavoitteet ja vastaamalla kansalaisten odotuksiin, jotka koskevat terveyttä, ympäristöä ja ilmastoa.

Kuten vuoden 2017 työohjelmassa ennakoitiin, komissio on järjestänyt kattavia kuulemisia YMP:n yksinkertaistamisesta ja uudenaikaistamisesta, jotta YMP:lla edistettäisiin mahdollisimman hyvin komission kymmentä painopistealaa ja kestävä kehityksen tavoitteita. Kuulemisissa keskityttiin erityisiin tulevaisuuden toimintapoliittisiin painopisteisiin, vaikuttamatta YMP:n määrärahoihin seuraavassa monivuotisessa rahoituskehityksessä. Prosessiin sisältyi laaja kuuleminen sekä YMP:n tuloksellisuudesta saadun näytön tarkastelu, mukaan lukien asiaan liittyvät REFIT-foorumin lausunnot.

Tulokset esiteltiin 29. marraskuuta 2017 hyväksytyssä tiedonannossa nimeltään ”Ruoan ja maanviljelyn tulevaisuus”. Tiedonannon turvin voidaan käydä jäsenneltyä vuoropuhelua YMP:n tulevaisuudesta EU:n toimielimissä ja sidosryhmien kanssa. Kyseisessä politiikka-asiakirjassa kartoitettiin haasteita, tavoitteita ja mahdollisia vaihtoehtoja tulevat tarpeet huomioon ottavassa YMP:ssa, jonka on oltava nykyistä yksinkertaisempaa, fiksumpaa ja uudenaikaisempaa ja johdettava siirtymiseen kestävämpään maatalouteen.

Komissio eritoten yksilöi vuoden 2020 jälkeisen YMP:n tärkeimmiksi painopisteiksi ympäristö- ja ilmastotavoitteiden tiukentamisen, tuen paremman kohdentamisen sekä aiempaa vahvemman turvautumisen paljon hyötyä tuovaan tutkimuksen, innovoinnin ja neuvonannon jatkumoon. Asiakirjassa myös ehdotettiin keinona parantaa YMP:n tuloksellisuutta uutta täytäntöönpanomallia, jolla politiikkatoimien painopiste siirretään noudattamisesta tuloksellisuuteen ja vastuualueita EU:n ja jäsenvaltioiden välillä uudelleentasapainotetaan korostaen toissijaisuusperiaatetta. Uudella mallilla pyritään saavuttamaan EU:n tavoitteet paremmin perustuen strategiseen suunnitteluun, laajoihin politiikkatoimiin ja yhteisiin suoritusindikaattoreihin parantaen näin politiikkajohdonmukaisuutta kautta koko tulevan YMP:n ja suhteessa muihin EU:n tavoitteisiin.

• **Yhdenmukaisuus muiden alaa koskevien politiikkojen säännösten kanssa**

SEUT-sopimuksen 39 artiklan mukaisesti yhteisen maatalouspolitiikan tavoitteena on

- lisätä maatalouden tuottavuutta edistämällä teknistä kehitystä sekä varmistamalla, että maataloustuotantoa kehitetään järkipäisesti ja että tuotannontekijöitä, varsinkin työvoimaa, hyödynnetään parhaalla mahdollisella tavalla;
- taata näin maatalousväestölle kohtuullinen elintaso erityisesti lisäämällä maataloudessa työskentelevien henkeä kohti laskettuja tuloja;
- vakauttaa markkinat;
- varmistaa tarvikkeiden saatavuus;
- taata kohtuulliset kuluttajahinnat.

Tämä ehdotus on täysin YMP:aa koskevien perussopimuksen tavoitteiden mukainen. Sillä uudenaikaistetaan ja yksinkertaistetaan tapaa, jolla perussopimuksen määräykset pannaan täytäntöön.

• **Yhdenmukaisuus unionin muiden politiikkojen kanssa**

Maa- ja metsätalouden osuus EU:n pinta-alasta on 84 prosenttia. Molemmat alat ovat riippuvaisia ympäristöstä ja vaikuttavat siihen. Sen vuoksi osa ehdotetuista YMP:n erityistavoitteista käynnistää ympäristö- ja ilmastotoimia linjassa vastaavien EU:n toimintapolitiikkojen kanssa.

Tiedetään hyvin, että kulutusmallit vaikuttavat kansanterveyteen. Koska maatalouspolitiikka on yhteydessä ruokaan ja joskus myös tapaan, jolla ruokaa tuotetaan, se on yhteydessä kansanterveyteen. Ehdotuksilla tiivistetään yhteyksiä terveystalouteen, erityisesti terveelliseen ruokavalioon ja mikrobilääkkeiden käytön vähentämiseen.

Koska EU:n suuri hyödykkeiden tuojä ja arvokkaiden maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden viejä, sillä on vaikutusta elintarvikejärjestelmiin EU:n ulkopuolella. Ehdotuksessa otetaan SEUT-sopimuksen 208 artiklan mukaisesti huomioon kehitysyhteistyöpolitiikan tavoitteet, jotka liittyvät köyhyyden poistamiseen ja kestäväan kehitykseen kehitysmaissa, erityisesti varmistamalla, että EU:n viljelijöille myöntämällä tuella ei ole lainkaan tai on vain hyvin vähäisiä vaikutuksia kauppaan.

Maataloudessa ja maaseutualueilla voidaan myös muiden alojen tavoin hyödyntää paremmin uutta teknologiaa ja tietämystä, varsinkin digitaalitekologioita. Ehdotuksilla lujitetaan yhteyksiä tutkimuspolitiikkaan ottamalla tietämyksen vaihto näkyvästi mukaan politiikan täytäntöönpanomalliin. Digitalisoinnille asetettu painoarvo mahdollistaa samaan tapaan yhteydet EU:n digitaalistrategiaan.

2. OIKEUSPERUSTA, TOISSIJAISUUSPERIAATE JA SUHTEELLISUUSPERIAATE

• Oikeusperusta

SEUT-sopimuksen 42 artikla ja 43 artiklan 2 kohta siltä osin kuin on kyse YMP:n suunnitelma-asetuksesta.

• Toissijaisuusperiaate (jaetun toimivallan osalta)

Euroopan unionin toiminnasta tehdyssä sopimuksessa määrätään, että unioni ja jäsenvaltiot hallinnoivat YMP:aa yhteistyössä, ja otetaan käyttöön yhteinen maatalouspolitiikka, jolla on yhteiset tavoitteet ja yhteinen täytäntöönpano. Yhteisen maatalouspolitiikan täytäntöönpanojärjestelmä nojaa koko EU:n kattaviin yksityiskohtaisiin vaatimuksiin, ja sille ovat tyypillisiä tiukat valvonta-, seuraamus- ja tarkastusjärjestelyt. Säännöt ovat usein hyvin sitovia, aina tilatasolle asti. Unionin hyvin erilaisissa viljely- ja ilmasto-oloissa eivät 'ylhäältä alas'- ja 'yksi sopii kaikille' -lähestymistavat kuitenkaan sovellu tuottamaan toivottuja tuloksia ja EU-tason lisäarvoa.

Tässä ehdotuksessa esitetyssä täytäntöönpanomallissa unioni vahvistaa politiikan perusparametrit (YMP:n tavoitteet, tukitoimien päätyypit, perusvaatimukset), kun taas jäsenvaltiot kantavat nykyistä enemmän vastuuta siitä, kuinka ne edistävät YMP:n tavoitteita ja saavuttavat sovitut päämäärät.

Nojautumalla enemmän toissijaisuusperiaatteeseen on mahdollista ottaa paremmin huomioon paikalliset olosuhteet ja tarpeet kyseisten tavoitteiden ja päämäärien yhteydessä. Jäsenvaltioiden vastuulla olisi mukauttaa YMP:n tukitoimia siten, että ne pystyvät edistämään EU:n tavoitteiden toteutumista mahdollisimman suurella panoksella. Samalla, kun säilytetään nykyiset hallintorakenteet (joilla on edelleen voitava varmistaa seuranta ja toteutuminen kaikkien politiikkatavoitteiden osalta), jäsenvaltioilla on myös enemmän sananvaltaa tuensaajiin sovellettavan vaatimustenmukaisuus- ja valvontakehyksen suunnittelussa (ml. tarkastukset ja seuraamukset).

- **Suhteellisuusperiaate**

EU:n maatalousalaan ja maaseutualueisiin liittyvät taloudelliset, ympäristöön liittyvät ja yhteiskunnalliset haasteet edellyttävät mittavaa toimintaa, jossa otetaan huomioon näiden haasteiden EU-ulottuvuus. Kun jäsenvaltioille tarjotaan nykyistä paremmat mahdollisuudet valita ja mukauttaa YMP:n puitteissa käytettävissä olevia politiikkavälineitä tavoitteiden saavuttamiseksi hyödyntäen aiempaa tuloshakuisempaa mallia, on vielä epätodennäköisempää, ettei YMP olisi oikeasuhteinen toimi.

- **Toimintatavan valinta**

Koska kaikki alkuperäiset säädökset ovat Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksia, niitä on muutettava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella.

3. JÄLKIARVIOINTIEN, SIDOSRYHMIEN KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTEN ARVIOINTIEN TULOKSET

- **Jälkiarvioinnit/toimivuustarkastukset**

YMP on hyvin keskeisessä asemassa Euroopan unionin (EU) rakentamisessa ja kehittämisessä. YMP luotiin perussopimuksessa vahvistettujen tavoitteiden ympärille 1960-luvun alkupuolella. Sille on tehty sen jälkeen useita uudistuksia, joilla on pyritty parantamaan maatalousalan kilpailukykyä, edistämään maaseudun kehittämistä sekä vastaamaan uusiin haasteisiin ja yhteiskunnan vaatimuksiin. Viimeisin tärkeä uudistus hyväksyttiin vuonna 2013. **Vuoden 2013 uudistuksessa YMP:n yleisiä tavoitteita** yksinkertaistettiin kolmen osa-alueen ympärille:

- i. Elinkelpoinen ruoan tuotanto
- ii. Luonnonvarojen kestävä hoito ja ilmastotoimet
- iii. Tasapainoinen aluekehitys

Sen arvioimiseksi, miten edellä mainittujen tavoitteiden saavuttamisessa on edistytty ja mitkä ovat tulevaisuuden haasteet, laaja kuulemisprosessi kannusti kaikkien sidosryhmien, myös muiden kuin maatalousalan toimijoiden, kanssa käytävään jäsenneltyyn keskusteluun. Lisäksi näyttöä YMP:n tuloksellisuudesta kerättiin YMP:sta saatavilla olevista runsaista tiedoista (esitellään lyhyesti jäljempänä laatikossa 1), jotka toimivat perustana arvioitaessa YMP:n saavutuksia ja puutteita vuosien mittaan, varsinkin YMP:n viimeisimmän uudistuksen osalta. Tämä koskee erityisesti seuraavia seikkoja:

- Yhteisen seuranta- ja arviointikehyksen avulla² kerätty näyttö, jonka avulla voidaan mitata YMP:n tuloksellisuutta.
- Meneillään olevan monivuotisen rahoituskehyksen (2014–2020) aikana tehtäviksi suunnitellut arviointitutkimukset, joiden tarkoituksena on arvioida YMP:n

² Perustettu yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta, hallinnoinnista ja seurannasta ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 352/78, (EY) N:o 165/94, (EY) N:o 2799/98, (EY) N:o 814/2000, (EY) N:o 1290/2005 ja (EY) N:o 485/2008 kumoamisesta 17. joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) No 1306/2013 110 artiklalla ja yhteisen maatalouspolitiikan yhteisen seuranta- ja arviointikehyksen soveltamissäännöistä 22. heinäkuuta 2014 annetulla komission täytäntöönpanoasetuksella (EU) N:o 834/2014.

nykyisiä tavoitteita ja joista ensimmäiset tulokset ovat saatavilla vuosina 2017/2018³.

Maaseudun kehittämisen vuotuisissa täytäntöönpanokertomuksissa saatavilla olevat tavoitteiden saavuttamiseen ja vastaaviin määrärahoihin liittyvät tulokset.

- AGRI-pääosaston verkkosivuilla on julkaistu lisää vaikutustenarvioinnin kannalta merkityksellisiä tausta-asiakirjoja, dataa, tietoja ja lukuja⁴.

- **Sidosryhmien kuuleminen**

Järjestettyyn julkiseen kuulemiseen saatiin yli 322 000 vastausta, sidosryhmien kanssa käytiin jäsenneltyä vuoropuhelua, järjestettiin viisi asiantuntijatyöpajaa, REFIT-foorumi antoi lausuntoja sekä Euroopan talous- ja sosiaalikomitea, alueiden komitea ja kansalliset parlamentit antoivat lausuntoja. Prosessissa otettiin myös huomioon maatalousmarkkinoiden työryhmän (AMTF)⁵ ja Corkissa järjestetyn maaseudun kehittämiskonferenssin (2016)⁶ suositukset.

- **Asiantuntijatiedon keruu ja käyttö**

Maaliskuussa 2017 ja helmikuussa 2018 järjestettiin erityisiä työpajoja, joissa kerättiin näyttöä ja asiantuntemusta YMP:hen liittyvistä kysymyksistä. Työpajoissa vaihdettiin näkemyksiä asiantuntijoiden ja komission virkamiesten välillä ja pystyttiin etenemään keskeisten päätelmien muotoilussa ja siinä, mitä kysymyksiä olisi otettava huomioon nykyaikaistamis- ja yksinkertaistamisprosessissa.

Työpajoissa käsiteltiin viittä kysymystä, jotka oli valittu siten, että ne kattavat tärkeimmät alat, joilla on havaittu puutteita tietämyksessä ja erimielisyyttä politiikan lähestymistapojen suhteen. Kaikissa työpajoissa käytettiin samankaltaista menetelmää, joka perustui seuraaviin:

- 1) tuoreimpien saatavilla olevien tietojen kerääminen asiantuntijoilta, tutkijoilta, toimijoilta ja kansainvälisiltä instituutioilta;
- 2) keskittyminen käytännön kokemuksiin;
- 3) sen arvioiminen, miten uusilla teknologioilla/lähestymistavoilla voitaisiin parantaa politiikan tulevaa suunnittelua tietyillä aloilla.

Tiivistelmät seminaareista ja esitelmistä ovat saatavilla osoitteessa

https://ec.europa.eu/agriculture/events/cap-have-your-say/workshops_en

³ Euroopan komissio (2017) Evaluation and studies plan 2017-2021, maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosasto.

⁴ Ks.

https://ec.europa.eu/agriculture/statistics/facts-and-figures_en

https://ec.europa.eu/agriculture/sites/agriculture/files/consultations/cap-modernising/eco_background_final_en.pdf

https://ec.europa.eu/agriculture/sites/agriculture/files/consultations/cap-modernising/env_background_final_en.pdf

https://ec.europa.eu/agriculture/sites/agriculture/files/consultations/cap-modernising/soc_background_final_en.pdf

⁵ Maatalousmarkkinoiden työryhmän raportti (AMTF-raportti) (2016) Markkinoiden tulosten parantaminen: viljelijöiden aseman vahvistaminen toimitusketjussa.

⁶ Euroopan komissio (2016) Cork 2.0: Maaseudun kehittämisestä järjestetty eurooppalainen konferenssi, verkkosivu.

Työpaja 1: Parhaat käytännöt ympäristö- ja ilmastotarpeisiin vastaamiseksi (23. ja 24. maaliskuuta 2017)

Tähän kaksipäiväiseen työpajaan osallistui lukuisia ympäristö- ja ilmastoalan haasteisiin keskittyneitä asiantuntijoita. Siinä tarkasteltiin

- ympäristötarpeiden arvioimiseen käytettävissä olevia välineitä;
- menetelmiä, joilla parannetaan toimenpiteiden käyttöönottoa (korostaen käyttäytymismallien merkitystä).

Työpaja 2: Riskinhallinta (18. ja 19. toukokuuta 2017)

Tämän kaksipäiväisen seminaarin tavoitteena oli kerätä näyttöä siitä, miten maatalousyhteisöä voidaan parhaiten tukea, jotta se pystyisi vastaamaan paremmin tuotanto-, hinta- ja tuottoriskeihin. Siinä tarkasteltiin

- EU:n markkinoiden turvaverkon haasteita ja Yhdysvalloissa käytössä olevan riskinhallintajärjestelmän viimeaikaista kehitystä;
- EU:n tulevia markkinoita, vakuutus- ja jälleenvakuutusalan toimintaa EU:n maatalousalalla, julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksia ja satovakuutusjärjestelmää;
- riskienhallintaan liittyviä käyttäytymistekijöitä.

Työpaja 3: Elintarvikkeet ja niihin liittyvät kysymykset (31. toukokuuta 2017)

Elintarvikkeita ja niihin liittyviä kysymyksiä käsitelleessä työpajassa pohdittiin terveystalouden ottamista huomioon YMP:ssä sekä YMP:n valmiuksia helpottaa viljelijöiden sopeutumista kulutustottumusten muutoksiin. Erityisesti mikrobilääkeresistenssiin on kiinnitettävä enemmän huomiota.

Työpaja 4: Sosioekonomiset kysymykset (9. kesäkuuta 2017)

Sosioekonomisia kysymyksiä käsitelleessä työpajassa keskityttiin kasvun ja työllisyyden dynamiikan tarkasteluun EU:n maatalous- ja elintarvikealalla. Siinä tarkasteltiin tapaustutkimusten perusteella globaalin maatalouden ja elintarvikkeiden arvoketjujen välisiä yhteyksiä EU:ssa niin käsitteiden kuin käytännön näkökulmasta.

Työpaja 5: YMP:n ympäristö- ja ilmastotoimien tuloksellisuuden mittaaminen (26. helmikuuta 2018)

Työpajassa tarkasteltiin, mitä EU:n tasolla voidaan määritellä politiikan perustavoitteita, miten ne voidaan panna täytäntöön jäsenvaltioiden tasolla ja miten niitä voidaan seurata, valvoa ja arvioida.

• **Vaikutustenarviointi**

Lainsäädäntöehdotuksiin liittyvät vaikutustenarvioinnit ja sääntelyntarkastelulautakunnan lausunnot ovat saatavilla seuraavalla sivustolla:

Luettelo vaikutustenarvioinneista ja sääntelyntarkastelulautakunnan lausunnoista

Sääntelyntarkastelulautakunnan ensimmäinen lausunto oli kielteinen. Lautakunta suhtautui myönteisesti YMP:n nykyaikaistamis- ja yksinkertaistamistavoitteisiin ja perusteelliseen

skenaarioanalyysiin, joka osoitti eri toimintatavoitteisiin liittyvät kompromissit, mutta katsoi että raportissa olisi pitänyt paremmin selittää uuden täytäntöönpanomallin syitä, toteutettavuutta ja toimintaa. Vaikutustenarviointiraporttiin lisättiin vaaditut tiedot, mukaan lukien erityinen liite uutta täytäntöönpanomallia koskevista ehdotuksista. Tämän jälkeen lautakunta antoi myönteisen lausunnon eräin varauksin. Se hyväksyi raporttiin tehdyt parannukset mutta pyysi lisätietoja täsmällisistä takeista, joilla määriteltyjä riskejä lievennetään. Vaikutustenarviointiraportin (yksiköiden valmisteluasiakirja) liitteessä 1 esitetään lautakunnan vaatimusten vuoksi tehdyt muutokset.

Vaikutustenarviointiraportissa esitetään eri toimintavaihtoehtoja ja keskustellaan niistä. Vaikutustenarviointinnissa ei esitetä parhaana pidettyä vaihtoehtoa. Sen sijaan eri vaihtoehtoissa testattiin ehdotuksen eri osa-alueiden yhdistelmiä sen arvioimiseksi, minkä vaihtoehto olisi optimaalisin.

Vaihtoehtoissa testattiin eri lähestymistapoja määriteltyjen tavoitteiden saavuttamiseksi:

1. eritasoisia ympäristö- ja ilmastotavoitteita, keskittyen siihen, mitä mahdollisia vaikutuksia pakollisilla ja vapaaehtoisilla täytäntöönpanojärjestelmillä olisi;
2. erilaisia tapoja tukea maatilojen tuloja ja erityisesti tuen jakautumista eri viljelijöiden kesken, keskittyen pieniin ja keskisuuriin maatiloihin kohdistuviin mahdollisiin vaikutuksiin.
3. laajempia sosioekonomisia tukitoimia erityisesti maaseudun kehittämissä politiikan yhteydessä sekä poikkialaisia lähestymistapoja uudenaikaistamiseen.

Ensimmäisessä vaihtoehdossa testataan, miten vapaaehtoisella ympäristöjärjestelmällä lisättäisiin ympäristö- ja ilmastotavoitteiden kunnianhimoisuutta. Siinä myös tarkastellaan riskinhallintavälineiden mahdollista merkitystä (alhaisemmat suorat tuet) viljelijöiden tulojen tukemisessa. Kahdessa alavaihtoehdossa on otettu huomioon jäsenvaltioiden erilaiset ympäristöpäämäärät ja lähestymistavat suoraan tukeen uudessa mallissa.

Toisessa vaihtoehdossa suorat tuet kohdennetaan paremmin ja ehdollisuutta toteutetaan kunnianhimoisemmin, jotta voidaan parantaa YMP:n talous- ja ympäristötoimien tuloksellisuutta sekä vastata ilmastohaasteisiin. Tässäkin on alavaihtoehtoja, joilla havainnollistetaan jäsenvaltioiden mahdollisia eroja ympäristö- ja ilmastotavoitteiden osalta.

Viimeisessä vaihtoehdossa painotetaan erityisesti ympäristönsuojelua ja työllisyyttä sekä asetetaan maaseutualueiden työpaikkojen säilyttämisessä etusijalle pienet ja keskisuuret maatilat. Jäsenvaltioiden on myönnettävä 30 prosenttia ensimmäisen pilarin maksuista lisätukena neljässä viljelijöille vapaaehtoisessa järjestelmässä (luonnonmukainen viljely, pysyvä nurmi, luonnonhaitta-alueet ja lineaariset maisematekijät), jotta edistettäisiin ilmastotoimia ja luonnonvarojen kestävää käyttöä.

Vaikutustenarviointinnissa todetaan, että silloin kun politiikan, jolla on näin paljon useita eri tavoitteita, perusparametreja muutetaan tuntuvalta tavalla, vaikeilta kompromisseilta ei voi välttää.

YMP-tuen taso on keskeinen parametri. Komission toukokuussa 2018 antamassaan vuosien 2021–2027 monivuotista rahoituskehystä koskevassa tiedonannossa ehdottama viiden prosentin leikkaus vastaa vaikutustenarviointinnissa huomioon otettuja rajoja.

Kun kyseessä ovat maataloustulot, merkitystä on niin tuen tasolla kuin sen jakautumisellakin. Riittävän tuen ja siten maataloustulon turvaaminen on edelleen keskeinen tekijä tulevaisuudessa, jotta voidaan varmistaa elintarviketurva, ympäristö- ja ilmastotavoitteiden

saavuttaminen ja maaseudun elinvoimaisuus. **Tuen kohdentaminen paremmin** pienille ja keskisuurille tiloille sekä luonnonhaitta-alueille voi auttaa säilyttämään työpaikkoja maataloilla ja maatilojen tuotantotoiminnassa koko alueella. Näin vahvistetaan maaseutualueiden sosioekonomista rakennetta. Suorien tukien jakautumista voidaan parantaa tukikatoilla ja yhdenmukaistamalla tukioikeuksien arvoa. On selvää, että mikä tahansa vaihtoehto, jossa suoria tukia uudelleenjaetaan merkittävässä määrin alhaisen tuottavuuden maataloille ja alueille, johtaa lyhyellä aikavälillä EU:n kilpailukyvyyn heikkenemiseen mutta parantaa ympäristönsuojelua. Vähemmän selvää on kuitenkin, millaisella toimenpideyhdistelmällä voitaisiin lieventää kielteisiä tulovaikutuksia ja samalla vastata paremmin maatalouden kannalta keskeisiin haasteisiin, kuten ympäristöön ja ilmastoon liittyviin haasteisiin tai yhteiskunnallisiin odotuksiin. Tämä edellyttää muutoksia, joilla kohennetaan sekä alan taloutta että ympäristötoimien tuloksellisuutta.

Sidosryhmien kuulemisten ja tarkastelun tulokset osoittavat tämän olevan mahdollista. Edellytyksenä on, että tarvittavilla liitännäistoimenpiteillä, joilla pyritään saavuttamaan **parempi ympäristö- ja ilmastotoimien taso**, mahdollistetaan se, että ryhdytään soveltamaan parhaita käytäntöjä (sekä tavanomaisessa maataloudessa että muissa maatalouden muodoissa), joihin kuuluvat tietämys, innovointi ja uusin asiaankuuluva teknologia.

Tarkastelussa tehtyjen olettamusten ja valintojen pohjalta on mahdollista tehdä kompromisseja YMP:n taloudellisten, ympäristöön liittyvien ja yhteiskunnallisten tavoitteiden saavuttamisessa sekä sen suhteen, mikä on tavoitteena nykyaikaistamisessa ja yksinkertaistamisessa. Yhteenvetona voidaan todeta, että uudelleenjaon vaikutukset tuloihin voisivat olla hallittavissa, ja se voisi tukea kunnianhimoisempia ympäristö- ja ilmastotoimia ja muita **YMP:n yhteisvaikutuksia**. Tämä edellyttäisi kuitenkin, että maatalousalalla ja -politiikassa ryhdytään hyödyntämään innovoinnin ja teknologioiden tarjoamia mahdollisuuksia, jotka jo mahdollistavat uudenaikaistamisen ja yksinkertaistamisen.

Muut oletukset ja valinnat muuttaisivat varmasti tulosten yksityiskohtia, mutteivät taustalla olevaa pääviestiä siitä, että *tulevan YMP:n parhaaksi katsotun vaihtoehdon olisi yhdistettävä eri vaihtoehtojen parhaiten suoriutuvat tekijät, mutta vältettävä niiden heikkoudet toteuttamalla tarvittavat suojatoimet, joilla varmistetaan tasapuoliset toimintaedellytykset EU:ssa*. Tämä merkitsee sitä, että tarvitaan selkeät perusteet tulotuen tasolle ja jakamiselle (esim. tulokatot ja/tai tuen asteittainen aleneminen), ilmasto- ja ympäristönsuojelutavoitteille, täydentäville ehdoille, uudenaikaistamiskannustimille ja asianmukaiselle toissijaisuuden/yksinkertaistamisen asteelle.

- **Säätelyn toimivuus ja yksinkertaistaminen**

Monimutkaisuus nykyisen politiikan täytäntöönpanossa johtuu pitkälti siitä, että EU:n tasolla on säädetty yksityiskohtaisista säännöistä, joiden noudattaminen luo paineita. Ehdotetulla uudella täytäntöönpanomallilla poistetaan EU:n tason tukikelpoisuuskriteerit, minkä ansiosta jäsenvaltiot voivat määritellä tukikelpoisuusehdot, jotka parhaiten soveltuvat niiden omiin olosuhteisiin. Tämän odotetaan johtavan huomattavaan yksinkertaistukseen.

YMP:aa on uudistettu kerta toisensa jälkeen, ja uudistuksissa on kehitetty erilaisia välineitä. Joskus näiden välineiden yhteensovittaminen on osoittautunut vaikeaksi. Nykyisessä ehdotuksessa kaikki YMP:n eri osat yhdistetään yhdeksi yhtenäiseksi kehykseksi, jolla vähennetään YMP:n täytäntöönpanosta aiheutuvaa hallinnollista taakkaa.

- **Perusoikeudet**

Ehdotuksessa kunnioitetaan perusoikeuksia ja otetaan huomioon erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustetut periaatteet.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Vuosien 2021–2027 monivuotista rahoituskehystä koskevan komission ehdotuksen (COM(2018) 322 final) mukaan merkittävä osa EU:n talousarviosta osoitettaisiin edelleen maatalouteen, joka on strategisesti tärkeää yhteistä politiikkaa. Niinpä ehdotetaan käypinä hintoina, että YMP keskittyisi ydintoimintoihinsa maataloustukirahastoon kohdennetuilla 286,2 miljardilla eurolla ja maaseuturahastoon kohdennetuilla 78,8 miljardilla eurolla.

Näitä maatalousrahastoja täydennetään Euroopan horisontti -ohjelmasta saatavalla lisärahoituksella. Kyseiselle ohjelmalle ehdotetut määrärahat sisältävät 10 miljardia euroa elintarvike-, maatalous- ja biotalousalan sekä maaseudun kehittämisen tutkimuksen ja innovoinnin tukemiseen. Maataloustukirahastoon perustetaan uusi varaus, josta rahoitetaan maatalousalan lisätukea. Vuoden kuluessa käyttämättä jääneet varauksessa olevat määrät siirretään seuraavalle varainhoitovuodelle.

Kun kyseessä on suorien tukien jakautuminen jäsenvaltioiden kesken, ehdotetaan, että kaikki jäsenvaltiot, joilla on suoria tukia alle 90 prosenttia EU:n keskiarvosta, jatkavat ohjelmakaudella 2014–2020 käynnistettyä prosessia ja kurovat umpeen 50 % eroista, joka nykyisin vallitsee tuohon 90 prosenttiin nähden. Suorien tukien ulkoisen yhdenmukaistamisen rahoittamiseen osallistuvat kaikki jäsenvaltiot. YMP:n strategiasuunnitelma-asetuksen mukaiset jäsenvaltioille maksettavat suorat tuet lasketaan tämän perusteella.

Maaseudun kehittämisen osalta ehdotetaan rahoituksen tasapainottamista EU:n ja jäsenvaltioiden talousarvioiden välillä. Kuten Euroopan rakenne- ja investointirahastoissa, kansallisten yhteisrahoitusosuuksien nostaminen pitää Euroopan maaseutualueiden julkisen tuen valtaosin muuttumattomana. Maaseuturahaston tuki jaetaan politiikkatavoitteisiin liittyvien objektiivisten perusteiden mukaisesti ottaen huomioon tukien nykyinen jako. Kuten nykyisin, vähemmän kehittyneillä alueilla tulisi edelleen soveltaa korkeampaa yhteisrahoitusastetta, jota on tarkoitus soveltaa myös tiettyihin tukitoimiin, kuten Leader-toimiin ja hoitositoumuksista maksettavaan tukeen.

Jäsenvaltioille tarjotaan tietynasteista joustavuutta määrärahasiirtoihin. Enintään 15 prosenttia vastaavista suorista tuista voidaan siirtää maaseuturahaston määrärahoihin, ja päinvastoin. Suorista tuista voidaan siirtää suurempi prosenttiosuus maaseuturahaston määrärahoihin sellaisia tukitoimia varten, joilla pyritään ympäristö- ja ilmastotavoitteiden saavuttamiseen, ja nuorten viljelijöiden tukiin.

YMP-ehdotuksen rahoitusvaikutusten yksityiskohdat esitetään ehdotukseen liitettyssä rahoitusselvityksessä.

5. LISÄTIEDOT

- **Toteuttamissuunnitelmat, seuranta, arviointi ja raportointijärjestelyt**

Siirtyminen suorituserusteisempaan toimintapolitiikkaan edellyttää vankkaa suorituserusteista kehystä, jonka avulla komissio voi yhteisten indikaattoreiden pohjalta arvioida ja seurata politiikan tuloksellisuutta. Poliitiikan tuloksellisuuden seurannassa ja arvioinnissa käytettäisiin perustana nykyisiä **yhteisiä seuranta- ja arviointisääntöjä** ja nykyistä suorien tukien ja maaseudun kehittämisen seurantajärjestelmää, mutta niitä on

kuitenkin virtaviivaistettava ja kehitettävä edelleen (näiden kahden pilarin välinen johdonmukaisuus mukaan lukien). Lisäksi tarvittaisiin lisäinvestointeja asianmukaisten indikaattorien kehittämiseen ja riittävien tietovirtojen varmistamiseen.

Uusi **tuloksellisuus-, seuranta- ja arviointikehys (PAMF)** kattaa kaikki tulevan YMP:n välineet: YMP:n strategissuunnitelmat samoin kuin ne YMP:n osat, joita YMP:n strategiasuunnitelmat eivät kata (joitakin osia yhteisestä markkinajärjestelystä, erityisjärjestelmät). Tuloksellisuutta mitataan suhteessa politiikan erityistavoitteisiin käyttämällä yhteisiä indikaattoreita.

Uusi malli perustuu seuraaviin periaatteisiin:

- Asiayhteysindikaattorit ovat edelleen merkityksellisiä, koska ne kuvastavat talouden, ympäristön ja yhteiskunnan yleisen kehityksen näkökohtia ja vaikuttavat todennäköisesti tuloksellisuuteen.
- Ensisijaisesti olisi määriteltävä tietty valikoima suppeampia mutta kohdennetumpia indikaattoreita, jotta voidaan valita ne, jotka kuvastavat mahdollisimman tarkasti sitä, edistääkö tuettu toimenpide tavoitteiden saavuttamista verrattuna vahvistettuun viitetasoon, ja käytettävä selkeitä määritelmiä.
- Poliitiikan yleistä tuloksellisuutta arvioidaan useamman vuoden osalta vaikutusindikaattorien perusteella. Tulosten vuosiseuranta perustuu täydelliseen tulosindikaattoriluetteloon.
- Tuotosindikaattorit linkittävät menot vuosittain politiikan täytäntöönpanon tuloksellisuuteen. Viimeksi mainittu on vuotuinen toimenpide, ja se perustuu (ensisijaisesti jo saatavilla olevien) tuotosindikaattorien luetteloon.
- Soveltuvien suoritusindikaattoreiden luotettavuutta voidaan parantaa tilastollisten ja hallinnollisten tietojen välisillä synergioilla, mutta tämä edellyttää laaduntarkastusjärjestelmää.

Nyt siis pohjimmiltaan ehdotetaan, että vastuita ja mahdollisuuksia muutetaan yhteisessä kehyksessä, joka on selkeästi määritelty ja täytäntöönpantu, jotta samaan aikaan saavutetaan useampi kuin yksi keskeinen tavoite. Näitä ovat yksinkertaistaminen, tuloskeskeisyys (pikemminkin kuin vaatimusten noudattaminen) sekä politiikan tehokkuus ja tuloksellisuus.

Toiminnan täytäntöönpanon jatkuvan seurannan ja ohjauksen keskeiseksi osaksi on suunniteltu vuotuista tuloksellisuuden tarkastelua. Vuotuista tuloksellisuuden tarkastelua varten on esitettävä asianmukaiset tuotosindikaattorit ja tulosindikaattorit YMP:n strategiasuunnitelman täytäntöönpanoa koskevassa vuosikertomuksessa eli niin kutsutussa vuotuisessa tuloksellisuuskertomuksessa. Jäsenvaltiot raportoivat vuosittain toteutuneista tuotoksista ja menoista sekä siitä, kuinka paljon on vielä matkaa koko kauden tavoitteiden saavuttamiseen tulosindikaattoreiden arvona ilmaistuna.

Arvioinnit tehdään paremmasta lainsäädännöstä 13. huhtikuuta 2016 tehdyn toimielinten sopimuksen 22 ja 23 kohdan mukaisesti. Sopimuksessa kolme toimielintä vahvisti, että lainsäädännön ja politiikan arvioinnin olisi oltava pohjana jatkotoimia koskevien vaihtoehtojen vaikutusten arvioinnille. Arviointi tehdään ohjelman indikaattorien/tavoitteiden perusteella ja se koskee ohjelman vaikutuksia; lisäksi tehdään yksityiskohtainen analyysi siitä, missä määrin ohjelmaa voidaan pitää asiaankuuluvana, vaikuttavana ja tehokkaana, missä määrin se tuo EU:n lisäarvoa ja missä määrin se on johdonmukainen muiden EU:n

politiikkojen kanssa. Niihin sisältyy kokemuseräistä tietoa puutteiden/ongelmien tai toimien tai niiden tulosten parantamispotentiaalin havaitsemiseksi sekä hyödyntämisen/vaikutusten maksimoimiseksi.

- **Selittävät asiakirjat (direktiivien osalta)**

Ei sovelleta.

- **Ehdotukseen sisältyvien säännösten yksityiskohtaiset selitykset**

Ehdotus koskee kolmea asetusta:

- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus jäsenvaltioiden yhteisen maatalouspolitiikan nojalla laatimien, Euroopan maatalouden tukirahastosta (maataloustukirahasto) ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta (maaseuturahasto) rahoitettavien strategiasuunnitelmien (YMP:n strategiasuunnitelmat) tukea koskevista säännöistä sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EU) N:o 1305/2013 ja (EU) N:o 1307/2013 kumoamisesta (YMP:n strategiasuunnitelma-asetus)
- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta, hallinnoinnista ja seurannasta sekä asetuksen (EU) N:o 1306/2013 kumoamisesta (YMP:n horisontaaliasetus)
- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä annetun asetuksen (EU) N:o 1308/2013, maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden laatuja järjestelmistä annetun asetuksen (EU) N:o 1151/2012, maustettujen viinituotteiden määritelmästä, kuvauksesta, esittelystä, merkinnöistä ja maantieteellisten merkintöjen suojasta annetun asetuksen (EU) N:o 251/2014, syrjäisimpien alueiden hyväksi toteutettavista maatalousalan erityistoimenpiteistä annetun asetuksen (EU) N:o 228/2013 sekä Egeanmeren pienten saarten hyväksi toteutettavien erityistoimenpiteiden vahvistamisesta annetun asetuksen (EU) N:o 229/2013 muuttamisesta (muutosasetus)

Näillä asetuksilla muutetaan YMP:aa siten, että sen tavoitteet mukautetaan Junckerin ensisijaisiin tavoitteisiin ja kestävä kehityksen tavoitteisiin ja samalla yksinkertaistetaan politiikan täytäntöönpanoa. YMP mukautuu paremmin paikallisiin olosuhteisiin, koska tukikelpoisuusehto poistetaan EU:n tasolta. Jäsenvaltiot voivat määritellä useimmat tukikelpoisuusehdot kansallisella tasolla, jotta ne sopisivat niiden erityisolosuhteisiin. Samalla tarkastuksiin liittyvä hallinnollinen taakka kevenee, kun EU:n tason tukikelpoisuusehtojen ja lopullisten tuensaajien välistä suoraa yhteyttä rajoitetaan.

YMP:n yleistavoitteilla pyritään edelleen parantamaan maatalouden, elintarvikkeiden ja maaseudun kestävä kehitystä, ja ne kohdennetaan maatalojen taloudelliseen elinkelpoisuuteen, selviytymiskykyyn ja tuloihin, ympäristö- ja ilmastotoimien tuloksellisuuden parantamiseen sekä maaseutualueiden sosioekonomisen rakenteen vahvistamiseen. Näiden lisäksi on monialainen tavoite, jossa päämääränä on tietämyksen, innovoinnin ja digitalisoinnin edistäminen maataloudessa ja maaseutualueilla.

Uuden YMP:n erityistavoitteet ovat seuraavat:

- a) annetaan tukea riittävien maataloustulojen ja maatalojen selviytymiskyvyn varmistamiseksi koko EU:n alueella, jotta saataisiin parannettua elintarviketurvaa;

- b) parannetaan markkinasuuntautuneisuutta ja kilpailukykyä, mukaan lukien kiinnittämällä enemmän huomiota tutkimukseen, teknologiaan ja digitalisointiin;
- c) parannetaan viljelijöiden asemaa arvoketjussa
- d) edistetään ilmastonmuutoksen hillitsemistä, ilmastonmuutokseen sopeutumista ja kestäväää energiaa;
- e) edistetään kestäväää kehitystä ja luonnonvarojen, kuten veden, maaperän ja ilman, tehokasta hoitoa;
- f) edistetään luonnon monimuotoisuuden suojelemista ja ekosysteemipalveluja sekä säilytetään elinympäristöjä ja maisemia;
- g) houkutellaan alalle nuoria viljelijöitä ja helpotetaan yritystoiminnan kehittämistä maaseutualueilla;
- h) edistetään työllisyyttä, kasvua, sosiaalista osallisuutta ja paikallista kehitystä maaseutualueilla, myös biotalouden ja kestävään metsänhoidon alalla;
- i) parannetaan tapaa, jolla EU:n maatalous vastaa ravintoa ja terveyttä koskeviin uusiin yhteiskunnan vaatimuksiin, mukaan lukien turvallinen, ravitseva ja kestävä kehityksen mukainen ravinto sekä eläinten hyvinvointi.

Tavoitteiden saavuttamiseksi jäsenvaltioiden on varmistettava YMP:n tuen yksinkertaistaminen ja tuloksellisuus. Ne suunnittelevat asetuksessa mainittujen tukitoimityyppien perusteella tukitoimet, jotka soveltuvat niiden olosuhteisiin parhaiten. Jäsenvaltioiden on kiinnitettävä erityistä huomiota ympäristö- ja ilmastopolitiikan erityistavoitteisiin, sukupolvenvaihdokseen ja politiikan täytäntöönpanon nykyaikaistamiseen keskittymällä tietämyksen ja neuvonnan ja uuden (digitaalisen) teknologian laajempaan käyttöön.

Jäsenvaltiot esittävät YMP:n strategiasuunnitelmassa tukitoimiehdotuksensa, joilla pyritään EU:n erityistavoitteisiin. Lainsäädännössä vahvistetaan YMP:n strategiasuunnitelman sisältöä koskevat säännöt, ja komissio tarkistaa suunnitelmat ja hyväksyy ne. YMP:n strategiasuunnitelmissa yhdistetään kaikki YMP:n tukivälineet, jotka rahoitetaan maataloustukirahastosta (mukaan luettuina alakohtaiset ohjelmat, jotka on tähän mennessä vahvistettu YMJ-asetuksen nojalla) ja maaseuturahastosta. Näin kullekin jäsenvaltiolle laaditaan yksi yhtenäinen toimintastrategia. YMP:n strategiasuunnitelmissa jäsenvaltiot asettavat yhteisesti määriteltäviä indikaattoreita käyttäen tavoitteet sille, mitä ne haluavat saavuttaa ohjelmakauden aikana.

Kun strategiasuunnitelmat on laadittu, jäsenvaltiot raportoivat täytäntöönpanon edistymisestä vuosittain käyttäen yhteisten indikaattoreiden järjestelmää. Jäsenvaltiot ja komissio seuraavat edistymistä ja arvioivat tukitoimien vaikuttavuutta.

Jäljempänä annetaan tietoa asianomaisten kolmen asetuksen sisällöstä.

YMP:n strategiasuunnitelma-asetus

I osastossa säädetään asetuksen soveltamisalasta ja määritelmistä.

II osastossa esitellään YMP:n yleis- ja erityistavoitteet, joihin jäsenvaltioiden strategiasuunnitelmissa suunnitelluilla tukitoimilla on pyrittävä. III osastossa esitetään eräitä YMP:n strategiasuunnitelmien yhteisiä vaatimuksia sekä useisiin tukitoimiin sovellettavia osatekijöitä. Yhteiset vaatimukset koskevat yleisten periaatteiden ja perusoikeuksien noudattamista, kuten kilpailun vääristymisen välttäminen, sisämarkkinoiden kunnioittaminen, syrjimättömyys ja WTO:n kotimaista tukea koskevien sääntöjen noudattaminen. Niihin

sisältyy myös vaatimuksia, jotka koskevat eräitä YMP-suunnitelmissa määriteltäviä seikkoja, kuten viljelyalan, maataloustoiminnan, tosiasiallisen viljelijän ja nuoren viljelijän määritelmiä. Tässä jaksossa kuvataan ”ehdollisuuteen” liittyviä velvoitteita (pinta-alatukien saamiseksi on noudatettava hyvää maatalouskäytäntöä sekä EU:n lainsäädännöstä johtuvia velvoitteita) sekä maatilojen hyvin toimivien neuvontapalvelujen tarvetta.

Lisäksi tässä osastossa esitellään tukitoimityypit, joita jäsenvaltiot voivat käyttää YMP:n strategiasuunnitelmiansa täytäntöönpanossa. Tukitoimityypit ovat tukitoimien pääluokkia, jota jäsenvaltiot voivat käyttää YMP:n strategiasuunnitelmissaan.

IV osastossa vahvistetaan taloudelliset säännökset. Siinä esitetään jäsenvaltio- ja rahastokohtaiset määrärahat ja määritellään joustavuus rahastojen välisille määrärahasiirroille. Siinä säädetään maaseuturahaston rahoitusosuuksista suhteessa jäsenvaltioiden julkisiin menoihin ja vahvistetaan eräät tiettyjen tarkoitusten määrärahojen vähimmäis- tai enimmäismäärät.

V osasto sisältää säännöt, jotka koskevat YMP:n strategiasuunnitelmia. Siinä mainitaan, mitkä seikat jäsenvaltioiden on otettava huomioon laatiessaan YMP:n strategiasuunnitelmaa ja mikä on sen vähimmäissisältö, mukaan lukien tavoitteet ja rahoitussuunnittelu. Tässä osastossa myös selitetään, mitä sääntöjä sovelletaan, kun komissio hyväksyy YMP:n strategiasuunnitelmia, ja kuinka tällaisia suunnitelmia voidaan muuttaa.

VI osastossa säädetään koordinoitua ja hallintoa koskevista tarpeellista seikoista. Siinä osoitetaan jäsenvaltioiden viranomaisille vastuualueet YMP:n strategiasuunnitelmiin liittyviä erityistehtäviä varten. Siinä perustetaan seurantakomitea, jonka tehtävänä on ottaa mukaan kaikki sidosryhmät. Siinä myös perustetaan verkostoja, joiden tehtävänä on helpottaa YMP:n strategiasuunnitelmien onnistunutta toteuttamista. Näitä verkostoja perustetaan sekä kansallisella että EU:n tasolla. Tässä osastossa perustetaan myös eurooppalainen innovaatiokumppanuus tietämyksen ja innovaatioiden vaihdon edistämiseksi.

VII osastossa otetaan käyttöön yhteinen tuloksellisuus-, seuranta- ja arviointikehys ja vahvistetaan säännöt siitä, mitä ja milloin jäsenvaltioiden on raportoitava YMP:n strategiasuunnitelmiansa edistymisestä sekä siitä, miten edistymistä seurataan ja arvioidaan. Tähän osastoon sisältyvät erityisesti säännöt, jotka koskevat ympäristö- ja ilmastotoimien tuloksellisuudesta maksettavaa suorituspalkkiota.

VIII osasto ja IX osasto koskevat kilpailusääntöjä, joissa selitetään, miten erityisesti valtiontukisääntöjä on sovellettava, ja loppusäännöksiä siitä, mitä asetuksia kumotaan ja milloin asetusta aletaan soveltaa.

YMP:n horisontaaliasetus

Ehdotetaan, että YMP:n nykyinen kahden pilarin rakenne säilytetään. Se käsittää I pilariin kuuluvat yleisesti sovellettavat vuotuiset toimenpiteet, joita täydennetään II pilariin kuuluvan monivuotisen ohjelmasuunnittelun puitteissa kansallisia ja alueellisia erityispiirteitä paremmin vastaavilla toimenpiteillä. YMP:n uuteen rakenteeseen vuoden 2020 jälkeisellä ajalla sisältyy kuitenkin toissijaisuusperiaatteen laajempi soveltaminen, jotta jäsenvaltiot voivat sovittaa molempien pilarien mukaiset täytäntöönpanotoimenpiteet paremmin omiin tilanteisiinsa ja viljelijöidensä konkreettisiin olosuhteisiin. Toissijaisuusperiaatteen laajempi soveltaminen tarkoittaa YMP:n hallinnointiin liittyvän vastuun uudelleentasapainottamista ja uuden suhteen löytämistä Euroopan unionin, jäsenvaltioiden ja viljelijöiden välille.

Näin ollen nykyinen YMP:n horisontaaliasetus on sopeutettu uuteen täytäntöönpanomalliin, ja siinä otetaan huomioon jäsenvaltioiden suurempi liikkumavara politiikan toteuttamisessa (paikallisten tarpeiden mukaisesti), tuensaajille aiheutuvan byrokratian vähentäminen ja siirtyminen tulospäätöseen politiikkaan.

Siirtyminen EU:n tasolla sääntöjen noudattamisen korostamisesta tuloksellisuuden korostamiseen edellyttää, että määritellään selkeästi tavoitteet, joihin politiikalla on pyrittävä: nämä tavoitteet määritellään EU:n tasolla. Jotta voidaan edetä kohti tuloshakuisempaa toimintamekanismia, painopiste siirtyy: ennen pyrittiin saamaan varmuus tilien perustana olevien toimien laillisuudesta ja asianmukaisuudesta, vastaisuudessa pyritään saamaan varmuus tuloksellisuudesta ja EU:n perusvaatimusten noudattamisesta (yhdenmukainen hallinto- ja valvontajärjestelmä (IACS) tai hallintoelimet (maksajavirastot, koordinoitimet, toimivaltaiset viranomaiset ja todentamisviranomaiset)). YMP:aa luonnehtivat vankat ja luotettavat hallintorakenteet säilytetään.

Rahoitussäännösten lisäksi horisontaalisessa asetuksessa säädetään edelleen yleisistä tarkastus- ja seuraamusperiaatteista, ehdollisuuteen liittyvistä tarkastuksista sekä yhdenmukaisesta hallinto- ja valvontajärjestelmästä. Tämän vuoksi asetuksessa vahvistetaan rahoitus-, hallinto- ja valvontajärjestelmiä, tilien tarkastamista ja hyväksymistä (vuotuinen tilien tarkastamis- ja hyväksymismenettely ja vuotuinen tuloksellisuuden tarkastamis- ja hyväksymismenettely) sekä sääntöjenmukaisuuden tarkastamismenettelyä koskevat säännöt.

Asetukseen sisältyy erilaisia yksinkertaistuselementtejä. Ensinnäkin siirtyminen siitä, että valvotaan miten yksittäinen tuensaaja noudattaa sääntöjä, siihen, että jäsenvaltioiden politiikka on tuloksellista, näkyy uudessa vuotuisessa tuloksellisuuden tarkastamis- ja hyväksymismenettelyssä.

Siinä myös vähennetään maksajavirastojen lukumäärää ja lujitetaan koordinoitimen ja todentamisviranomaisen asemaa uuden täytäntöönpanomallin mukaisesti. Näin parannetaan järjestelmän avoimuutta ja saadaan se keveämmäksi sekä kansallisten viranomaisten että komission kannalta. Käyttöön otetaan varainhoitoasetuksen mukaisesti yhden tarkastuksen periaate, ja komission tekemien tarkastusten määrää voidaan vähentää.

Muutosasetus

Ruoan ja maanviljelyn tulevaisuutta käsittelevässä tiedonannossa vahvistetaan markkinasuuntautuneisuuden olevan YMP:n keskeinen osatekijä, mutta siinä tuodaan esiin myös ympäristön kestävyys ja ilmastonmuutokseen liittyviä haasteita. Lisäksi maatalousala tuodaan suoraan mukaan keskustelemaan ruoasta ja kansalaisilla ruoan suhteen olevista huolenaiheista muistuttamalla, että politiikan tärkeimpänä tehtävänä on auttaa viljelijöitä ennakoimaan ravintotottumusten kehitystä ja mukauttamaan tuotantoaan markkinasignaalien ja kuluttajien vaatimusten mukaisesti. Koska EU:n tasolla on säädetty yksityiskohtaisista säännöistä, jotka voivat estää tarvittavat mukautukset, uudistus tarjoaa mahdollisuuden tehdä tarvittavat muutokset. YMP:ssä olisi käsiteltävä myös kansalaisilla kestävästä maataloustuotannon osalta olevia huolenaiheita.

Sen vuoksi asetuksen (EU) N:o 1308/2013 rakenne ja pääpiirteet on tarkoitus säilyttää, mutta samalla muutetaan joitakin säännöksiä, jotta voidaan ottaa huomioon talouden, ympäristön ja yhteiskunnan kehitys, jota on tapahtunut asetuksen tultua voimaan vuonna 2014.

Ensinnäkin tarkoituksena on poistaa alakohtaisiin tukitoimiin liittyvät säännökset, jotka vahvistettiin aiemmin asetuksessa (EU) N:o 1308/2013, koska kaikkia tulevan YMP:n

tukitoimia säännellään [YMP:n suunnitelma-asetuksella] ja ne ovat osa jäsenvaltioiden strategiasuunnitelmia. Näin halutaan varmistaa YMP:n tukitoimien parempi johdonmukaisuus.

Toiseksi, vaikka viinialan vuosien 2008 ja 2013 perättäiset uudistukset ovat kaiken kaikkiaan saavuttaneet tavoitteensa ja tuloksena on taloudellisesti vireä viiniala, on ilmennyt uusia taloudellisia, ympäristöön liittyviä ja ilmastollisia haasteita. Näin ollen asetuksessa säädetään useista nykyisten sääntöjen muutoksista näihin haasteisiin vastaamiseksi.

Kolmanneksi, ruoan ja maanviljelyn tulevaisuutta käsittelevässä tiedonannossa kehoitettiin tekemään maantieteellisistä merkinnöistä houkuttelevampia viljelijöille ja kuluttajille sekä helpottamaan järjestelmän hallinnointia. Tämän vuoksi ehdotetaan, että maantieteellisiä merkintöjä koskevia nykyisiä sääntöjä muutetaan siten, että niihin sovelletaan neljää perussäädöstä. Tavoitteena on yksinkertaisempi maantieteellisten merkintöjen järjestelmä, maantieteellisten merkintöjen nopeampi rekisteröinti ja tuote-eritelmien muutosten tehokkaampi hyväksyminen. Muutosten tarkoituksena on yksinkertaistaa maantieteellisten merkintöjen järjestelmää niin, että se olisi kuluttajien kannalta helpotajuisempi, että sitä olisi helpompi edistää sekä että se vähentäisi järjestelmän hallinnoinnista aiheutuvia kustannuksia.

Kun viinien maantieteellisiä merkintöjä koskevissa säännöissä rajoitetaan EU:n valvonta ilmeisiin virheisiin, erotetaan teollis- ja tekijänoikeuksia koskevat säännöt muista tuote-eritelmässä esitetyistä vaatimuksista ja annetaan jäsenvaltioiden päättää muutoksista, joilla ei ole vaikutuksia EU:n tasolla, hyväksyntämenettely virtaviivaistuu, aikataulut nopeutuvat ja voimavaroja jaetaan järkevämmiin toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteita noudattaen. Samalla yksinkertaistetaan hyväksyntämenettelyn tehostamiseksi eräitä erityismenettelyjä, kuten vastaväitemenettelyä.

Kun viinien suojatun alkuperänimityksen määritelmää selkeytetään, tuottajaryhmät voivat käyttää uusia lajikkeita, joita tarvitaan myös ilmastomuutokseen reagoimiseksi, ja hakemuksissa voidaan esittää asianmukaiset perustelut sen mukaan, mitkä ovat viininviljelyn ja viinivalmistuksen realiteetit. Lisäksi ehdotetaan, että maantieteelliset merkinnät suojataan tehokkaammin väärennöksiltä ja kuljetettavina olevia tavaroita suojataan tehokkaammin.

Viinien maantieteellisille merkinnöille ehdotettua yksinkertaistamista on sovellettava myös maataloustuotteisiin ja elintarvikkeisiin sen varmistamiseksi, että järjestelmät ovat riittävän yhtenäisiä ja että myös tämän alan maantieteellisten merkintöjen tuottajat saavat edellä mainitut hyödyt. Maustettujen viinien maantieteellisiä merkintöjä on vain viisi, kun maantieteellisiä merkintöjä on yhteensä 3 350. Koska järjestelmä ei ole toimi, se olisi sulautettava toiseen järjestelmään. Paras ratkaisu on maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden järjestelmä, sillä se kattaa jo nyt muita alkoholijuomia.

Lisäksi asetus sisältää säännöksiä, joilla pelkästään siirretään EU:n lainsäädäntöön ne sitoumukset, jotka EU:n ja sen jäsenvaltiot ovat antaneet Maailman kauppajärjestön (WTO) hiljattain tekemien ministeripäätösten yhteydessä ja jotka koskevat erityisesti vientitukia.

Lopuksi ehdotetaan, että poistetaan useita vanhentuneita säännöksiä, muun muassa tuotannon sääntelyjärjestelmä ja sokerialaa koskevat vaatimukset, joiden voimassaolo päättyi markkinointivuoden 2016/2017 lopussa.

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

jäsenvaltioiden yhteisen maatalouspolitiikan nojalla laatimien, Euroopan maatalouden tukirahastosta (maataloustukirahasto) ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta (maaseuturahasto) rahoitettavien strategiasuunnitelmien (YMP:n strategiasuunnitelmat) tukea koskevista säännöistä sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EU) N:o 1305/2013 ja (EU) N:o 1307/2013 kumoamisesta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 42 artiklan ja 43 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon vuoden 1979 liittymisasiakirjan ja erityisesti siihen liitetystä puuvillaa koskevassa pöytäkirjassa N:o 4 olevan 6 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon⁷,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon⁸,

ottavat huomioon tilintarkastustuomioistuimen lausunnon,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle osoitetussa komission 29 päivänä marraskuuta 2017 antamassa tiedonannossa nimeltään *Ruuan ja maanviljelyn tulevaisuus* esitellään tulevan yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) haasteet, tavoitteet ja suuntaviivat vuoden 2020 jälkeen. Tavoitteena on muun muassa tuloshakuisempi YMP, jolla edistetään maatalouden, metsätalouden ja maaseutualueiden uudenaikaistamista ja kestävyyttä, mukaan lukien taloudellinen, yhteiskunnallinen sekä ympäristöön ja ilmastoon liittyvä kestävyys, sekä autetaan vähentämään unionin lainsäädännöstä tuensaajille aiheutuvan hallinnollisen taakan määrää.
- (2) Koska YMP:n on terävöitettävä toimiaan unionin, kansainvälisen, kansallisen, alueellisen, paikallisen ja tilatason ilmeisiin haasteisiin ja mahdollisuuksiin vastaamiseksi, on tarpeen virtaviivaistaa YMP:n hallintoa, parantaa YMP:n toteuttamista unionin tavoitteiden mukaisesti sekä vähentää merkittävästi hallinnollista

⁷ EUVL C , , s. .

⁸ EUVL C , , s. .

rasitetta. Tuloksellisuuteen perustuvassa YMP:ssa ('täytäntöönpanomalli') unionin olisi vahvistettava politiikan perusparametrit, kuten YMP:n tavoitteet ja perusvaatimukset, kun taas jäsenvaltioiden olisi kannettava nykyistä enemmän vastuuta siitä, kuinka ne täyttävät tavoitteet ja saavuttavat päämäärät. Toissijaisuusperiaatteen laajempi soveltaminen mahdollistaa sen, että paikalliset olosuhteet ja paikalliset tarpeet voidaan ottaa paremmin huomioon ja tuki räätälöidään unionin tavoitteiden saavuttamiseksi parhaalla mahdollisella tavalla.

- (3) Se, että käytetään yksinomaan unionin tasolla vahvistettuja yhteisiä määritelmiä, on aiheuttanut jäsenvaltioille tiettyjä vaikeuksia ottaa huomioon omat kansallisen, alueellisen ja paikallisen tason erityispiirteensä. Jäsenvaltioille olisi tämän vuoksi annettava joustovaraa vahvistaa tietyt määritelmät YMP:n strategiasuunnitelmassaan. Jotta voitaisiin varmistaa tasapuoliset toimintaedellytykset, unionin tasolla on kuitenkin vahvistettava tietty kehys, joka sisältää kyseisiin määritelmiin sisällytettävät tarpeelliset olennaiset osatekijät ('kehysmääritelmät').
- (4) Sen varmistamiseksi, että unioni voi noudattaa WTO:n maataloussopimuksesta johtuvia kotimaista tukea koskevia kansainvälisiä velvoitteitaan, ja erityisesti sen varmistamiseksi, että kestävyysperusteinen perustulotuki ja asiaan liittyvät tukitoimityypit ilmoitetaan edelleen "vihreän laatikon" tukena, jolla ei ole lainkaan tai on vain hyvin vähäisiä kauppaa vääristäviä vaikutuksia tai vaikutuksia tuotantoon, 'maataloustoiminnan' kehysmääritelmässä olisi otettava huomioon sekä maataloustuotteiden tuotanto että maatalousmaan kunnossapito. Jotta paikalliset olosuhteet voidaan ottaa huomioon, jäsenvaltioiden olisi YMP:n strategiasuunnitelmissaan vahvistettava maataloustoiminnan varsinainen määritelmä.
- (5) Olisi vahvistettava 'maatalousmaan' kehysmääritelmä, jotta voidaan säilyttää keskeiset unionin laajuiset osatekijät ja näin varmistaa jäsenvaltioiden päätösten vertailtavuus, rajoittamatta kuitenkaan jäsenvaltioita unionin tavoitteiden saavuttamisessa. Asiaan liittyvien 'peltoalan', 'pysyvien viljelykasvien' ja 'pysyvän nurmen' kehysmääritelmien olisi oltava laajat, jotta jäsenvaltiot voisivat tarkentaa määritelmiä paikallisten olosuhteidensa mukaisesti. Peltoalan kehysmääritelmä olisi vahvistettava siten, että jäsenvaltiot voivat kattaa eri tuotantomuotoja, kuten peltometsäviljely ja peltoalat, joilla on pensaita ja puita, ja siten, että mukana on oltava kesantoaloja tukitoimien tuotannosta irrotetun luonteen varmistamiseksi. Pysyvien viljelykasvien kehysmääritelmän olisi sisällettävä sekä alat, joita käytetään tosiasiallisesti tuotantoon että alat, joita ei käytetä tosiasiallisesti tuotantoon, kuten myös taimitarhat ja lyhytkiertoinen energiapuu, jotka jäsenvaltioiden on määriteltävä. Pysyvän nurmen kehysmääritelmä olisi vahvistettava siten, että jäsenvaltiot voivat määritellä lisäkritterit ja sisällyttää siihen heinäkasvien ja muiden nurmirehukasvien ohella muitakin lajeja, joita voidaan laiduntaa tai jotka voivat tuottaa rehua, riippumatta siitä, käytetäänkö niitä tosiasialliseen tuotantoon vai ei.
- (6) Maaseuturahaston ja Euroopan horisontti -ohjelman välisellä synergialla olisi kannustettava siihen, että maaseuturahasto käyttää parhaalla mahdollisella tavalla tutkimuksen ja innovoinnin tuloksia, erityisesti niitä, jotka perustuvat Euroopan horisontti -ohjelmasta ja maatalouden tuottavuutta ja kestävyyttä käsittelevästä eurooppalaisesta innovaatiokumppanuudesta rahoitettaviin hankkeisiin ja johtavat innovaatioihin maatalousalalla ja maaseutualueilla.
- (7) Jotta voidaan varmistaa oikeusvarmuus sen suhteen, että tukea maksetaan maatalousmaalle, joka on viljelijän käytössä ja jolla harjoitetaan maataloustoimintaa, tukikelpoiselle hehtaarille olisi vahvistettava kehysmääritelmä, jossa esitetään

olennaiset osatekijät. Kaksinkertaisten maksuvaatimusten välttämiseksi jäsenvaltioiden olisi erityisesti vahvistettava edellytykset sen määrittämiseksi, onko maa viljelijän käytössä. Koska maatalousmaata voidaan käyttää satunnaisesti ja tilapäisesti sellaiseen toimintaan, joka ei ole yksinomaan maatalouden harjoittamista, ja ottaen huomioon mahdollisuus monipuolistaa maatilojen tuloja tietyillä maatalouden ulkopuolisilla toiminnoilla jäsenvaltioiden olisi vahvistettava edellytykset, joilla myös muuhun kuin maataloustoimintaan käytettäviä aloja pidetään tukikelpoisina hehtaareina.

- (8) Kun kyseessä ovat hampun tuotantoon käytettävät alat, sellaisten siemenlajikkeiden käytön, joiden tetrahydrokannabinolipitoisuus on alle 0,2 prosenttia, olisi oltava osa tukikelpoisen hehtaarin määritelmää kansanterveyden suojelemiseksi ja johdonmukaisuuden säilyttämiseksi muiden säädösten kanssa.
- (9) Tulotuki olisi YMP:n tuloksellisuuden parantamiseksi kohdennettava tosiasiallisille viljelijöille. Jotta unionin tasolla voitaisiin varmistaa yhteinen lähestymistapa tällaiseen tuen kohdentamiseen, tosiasialliselle viljelijälle olisi vahvistettava kehysmääritelmä, jossa esitetään olennaiset osatekijät. Jäsenvaltioiden olisi tämän kehyksen perusteella määriteltävä YMP:n strategiasuunnitelmissaan, mitä viljelijöitä ei pidetä tosiasiallisina viljelijöinä, käyttäen perusteena esimerkiksi tuloharkintaa, tilan työvoimapanoksia, yrityksen toimialaa ja rekistereissä oloa. Määritelmän ulkopuolelle ei saisi jättää tukea sellaisille useampaa toimintaa harjoittaville viljelijöille, jotka harjoittavat aktiivisen maatalouden lisäksi myös muuta kuin maataloutta maatilansa ulkopuolella, sillä tällaisten viljelijöiden monimuotoinen toiminta usein vahvistaa maaseutualueiden sosioekonomista rakennetta.
- (10) Jotta sukupolvenvaihdosta koskevan tavoitteen yhteydessä voidaan varmistaa yhtenäisyys suorien tukien tukitoimityyppien ja maaseudun kehittämisen tukitoimityyppien välillä, nuorelle viljelijälle olisi vahvistettava unionin tasolla kehysmääritelmä, jossa esitetään olennaiset osatekijät.
- (11) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT-sopimus) 39 artiklalla vahvistettujen YMP:n tavoitteiden huomioon ottamiseksi ja sen varmistamiseksi, että unioni vastaa asianmukaisesti uusimpiin haasteisiinsa, on aiheellista säätää yleistavoitteista, jotka heijastavat komission tiedonannossa *Ruoan ja maanviljelyn tulevaisuus* esitettyjä suuntaviivoja. Unionin tasolla olisi määriteltävä tarkemmin joukko erityistavoitteita, joita jäsenvaltiot soveltavat YMP:n strategiasuunnitelmissaan. Samalla kun vaikutustenarvioinnin mukaisesti säilytetään tasapaino kestävä kehityksen eri ulottuvuuksien välillä, näiden erityistavoitteiden avulla olisi muunnettava YMP:n yleistavoitteet konkreettisemmiksi toimintalinjoiksi ja otettava huomioon asiaa koskeva unionin lainsäädäntö erityisesti ilmaston, energian ja ympäristön osalta.
- (12) Älykkäämmässä, uudenaikaistetussa ja kestävämmässä YMP:ssä on otettava huomioon tutkimus ja innovointi, jotta voidaan palvella unionin maatalous-, metsä- ja elintarvikejärjestelmien monitoiminnallisuutta, investoida teknologian kehitykseen ja digitalisointiin sekä parantaa puolueettoman, luotettavan, merkityksellisen ja uuden tiedon asettamista saataville.
- (13) Unionin olisi YMP:n täytäntöönpanomallissa vahvistettava unionin tavoitteet sekä määriteltävä tukitoimityypit ja jäsenvaltioihin sovellettavat unionin perusvaatimukset, mutta vastuu siitä, että unionin kehys muutetaan tuensaajiin sovellettaviksi tukijärjestelyiksi, on jäsenvaltioilla. Tässä yhteydessä jäsenvaltioiden olisi toimittava perusoikeuskirjan ja unionin oikeuden yleisten periaatteiden mukaisesti ja

varmistettava, että oikeudellinen kehys unionin tuen myöntämiseksi tuensaajille perustuu jäsenvaltioiden YMP:n strategiasuunnitelmiin ja on tässä asetuksessa ja [horizontaaliasetuksessa] säädettyjen vaatimusten mukainen.

- (14) Älykkään ja kestävä maatalousalan edistämiseksi suorat tuet säilyvät järjestelmän olennaisena osatekijänä, jolla viljelijöille taataan oikeudenmukainen tulotuki. Jotta viljelijät saisivat paremman palkkion markkinoilta, on myös tarpeen investoida maatilojen rakennuudistukseen, uudenaikaistamiseen, innovointiin, monipuolistumiseen ja uusien teknologioiden käyttöönottoon.
- (15) Ottaen huomioon, että komission tiedonannossa *Ruoan ja maanviljelyn tulevaisuus* peräänkuulutetaan markkinasuuntautuneempaa YMP:aa, markkinariski, ilmastonmuutos ja siihen liittyvien äärimmäisten sääilmiöiden esiintymistiheys ja vakavuus sekä terveys- ja kasvinsuojeluun liittyvät kriisit voivat aiheuttaa hintojen heilahtelun riskejä ja kasvattaa tuloihin kohdistuvia paineita. Vaikka viljelijät ovatkin viime kädessä itse vastuussa tilakohtaisten strategioidensa suunnittelusta, olisi perustettava vahva kehys asianmukaisen riskinhallinnan varmistamiseksi. Jäsenvaltiot ja viljelijät voivat tämän tavoitteen saavuttamiseksi käyttää valmiuksien kehittämisessä unionin tason riskinhallintafoorumia, jotta viljelijät saavat käyttöönsä riittäviä rahoitusvälineitä investointeihin sekä pääsyn käyttöpääomaan, koulutukseen, tietämyksen siirtoon ja neuvontaan.
- (16) Ympäristönhoidon ja ilmastotoimien tukeminen sekä vaikuttaminen unionin ympäristö- ja ilmastotavoitteiden saavuttamiseen ovat erittäin tärkeällä sijalla unionin tulevassa maa- ja metsätalouspolitiikassa. YMP:n arkkitehtuuria olisi sen vuoksi rakennettava kunnianhimoisemmaksi näiden tavoitteiden suhteen. Ympäristön pilaantumisen ja ilmastonmuutoksen torjumiseksi toteutettavien toimien olisi täytännönpanomallin mukaisesti oltava tuloshakuisia, ja SEUT-sopimuksen 11 artiklan olisi tässä tarkoituksessa katsottava olevan tulosvelvoite.

Koska monet unionin maaseutualueet kärsivät rakenteellisista ongelmista, kuten houkuttelevien työmahdollisuuksien puutteesta, osaamisvajeesta, liityntäverkkoihin, infrastruktuuriin ja peruspalveluihin tehtyjen investointien vähydestä ja nuorten maaltamuutosta, on olennaisen tärkeää vahvistaa näiden alueiden sosioekonomista rakennetta Cork 2.0. -julistuksen mukaisesti erityisesti luomalla työpaikkoja ja tekemällä sukupolvenvaihdoksia eli tuomalla maaseutualueille työpaikkoja ja kasvua, edistämällä sosiaalista osallisuutta ja sukupolvenvaihdoksia sekä kehittämällä älykkäitä kyliä kaikkialla Euroopan maaseutualueilla. Kuten tiedonannossa *Ruoan ja maanviljelyn tulevaisuus* todetaan, maaseudun uudet arvoketjut, kuten uusiutuva energia, nouseva biotalous, kiertotalous ja ekomatkailu, voivat tarjota maaseutualueille hyvää kasvu- ja työllistämispotentiaalia. Tässä yhteydessä rahoitusvälineillä ja InvestEU-takuun käytöllä voi olla ratkaiseva rooli rahoituksen saannin varmistamisessa sekä maatilojen ja yritysten kasvukapasiteetin edistämässä. Maaseutualueilla on työllistymismahdollisuuksia laillisesti maassa oleskeleville kolmansien maiden kansalaisille, mikä edistäisi sosiaalista ja taloudellista kotoutumista varsinkin yhteisölähtöisten paikallisten kehittämisstrategioiden puitteissa.

- (17) YMP:lla olisi edelleen varmistettava elintarviketurva, mikä olisi katsottavan tarkoittavan mahdollisuutta saada riittävästi turvallista ja ravitsevaa ruokaa kaikkina aikoina. Lisäksi YMP:lla olisi autettava unionin maataloutta vastaamaan uusiin yhteiskunnan vaatimuksiin, jotka liittyvät ravintoon ja terveyteen, mukaan lukien kestävä maataloustuotanto, terveellisempi ravinto, elintarvikejäte ja eläinten

hyvinvointi. YMP:n olisi jatkossakin edistettävä tuotantoa, jolla on erityisiä ja arvokkaita ominaisuuksia, ja samalla olisi autettava viljelijöitä mukauttamaan tuotantoaan markkinasignaalien ja kuluttajien vaatimusten mukaisesti.

- (18) Ottaen huomioon, että tavoitteiden saavuttamiseksi ja huolenaiheisiin vastaamiseksi tarvitaan laaja uudistus, on aiheellista vahvistaa uusi oikeudellinen kehys yhdellä asetuksella, joka kattaa Euroopan maatalouden tukirahastosta (maaloustukirahasto) ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta (maaseuturahasto) rahoitettavan unionin tuen ja jolla korvataan nykyisin Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1305/2013⁹ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1307/2013¹⁰ vahvistetut järjestelyt.
- (19) Tässä asetuksessa olisi vahvistettava säännöt, joita sovelletaan maaloustukirahastosta ja maaseuturahastosta rahoitettavaan unionin tukeen, joka myönnetään jäsenvaltioiden laitimissa ja komission hyväksymissä YMP:n strategiasuunnitelmissa täsmennettyjen tukitoimityppien muodossa.
- (20) Sen varmistamiseksi, että unioni voi noudattaa WTO:n maaloussopimuksesta johtuvia kotimaista tukea koskevia kansainvälisiä velvoitteitaan, tietyt tässä asetuksessa säädetty tukitoimityypit olisi jatkossakin ilmoitettava ”vihreän laatikon” tukena, jolla ei ole lainkaan tai on vain hyvin vähäisiä kauppaa vääristäviä vaikutuksia tai vaikutuksia tuotantoon, tai tuotannonrajoitusohjelmien mukaisena ”sinisen laatikon” tukena, jolloin tuki on vapautettu alennussitoumuksista. Vaikka tällaisia tukitoimityyppejä koskevat tämän asetuksen säännökset vastaavat jo WTO:n maaloussopimuksen liitteessä 2 esitettyjä ”vihreän laatikon” vaatimuksia tai mainitun asetuksen 6 artiklan 5 kohdassa vahvistettuja ”sinisen laatikon” vaatimuksia, olisi varmistettava, että myös tukitoimet, jotka jäsenvaltiot aikovat näiden tukitoimityppien osalta ottaa käyttöön YMP:n strategiasuunnitelmissaan, ovat kyseisten vaatimusten mukaisia.
- (21) Uusi ehdollisuusjärjestelmä perustuu aiempaan, vuoteen 2020 saakka toteutettavaan täydentävien ehtojen järjestelmään, ja siinä edellytetään, että saadaksesen YMP:n tuen täysimääräisenä tuensaajien on noudatettava ympäristöä, ilmastomuutosta, kansanterveyttä, eläinten terveyttä, kasvien terveyttä ja eläinten hyvinvointia koskevia perusvaatimuksia. Perusvaatimukset ovat virtaviivaistettu luettelo lakisääteisistä hoitovaatimuksista (SMR) ja maan hyvää maatalous- ja ympäristökuntoa koskevista toimenpidevaatimuksista (GAEC). Näissä perusvaatimuksissa otetaan paremmin huomioon ympäristö- ja ilmastohaasteet ja YMP:n uusi ympäristöarkkitehtuuri, jolloin saavutetaan aiempaa kunnianhimoisemmat ympäristö- ja ilmastotavoitteet, kuten komissio ilmoitti tiedonannossaan *Ruoan ja maanviljelyn tulevaisuus* ja monivuotisessa rahoituskehyksessä. Ehdollisuuden tarkoituksena on edistää kestävää maataloutta tekemällä tuensaajat tietoisemmiksi kyseisten perusvaatimusten

⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1305/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahasto) tuesta maaseudun kehittämiseen ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 487).

¹⁰ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1307/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, yhteisen maatalouspolitiikan tukijärjestelmissä viljelijöille myönnettäviä suoria tukia koskevista säännöistä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 637/2008 ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 608).

noudattamisen välttämättömyydestä. Pyrkimyksenä on myös saada YMP vastaamaan nykyistä paremmin yhteiskunnan odotuksia, minkä vuoksi sen yhdenmukaisuutta ympäristöä, kansanterveyttä, eläinten terveyttä, kasvien terveyttä ja eläinten hyvinvointia koskevien tavoitteiden kanssa parannetaan. Ehdollisuuden olisi sisällyttävä olennaisesti yhteisen maatalouspolitiikan ympäristöarkkitehtuuriin osana kunnianhimoisempien ympäristö- ja ilmastositoumusten perusskenaariota, ja ehdollisuutta olisi sovellettava kattavasti kaikkialla unionissa. Jos viljelijät eivät täytä näitä vaatimuksia, jäsenvaltioiden olisi varmistettava tehokkaiden, oikeasuhteisten ja varoittavien seuraamusten soveltaminen [horisontaaliasetuksen] mukaisesti.

- (22) Maan hyvää maatalous- ja ympäristökuntoa koskevat toimenpidevaatimukset (GAEC) sisältävällä kehyksellä edistetään ilmastomuutoksen hillitsemistä ja ilmastomuutokseen sopeutumista, vesihuoltoon liittyvien haasteiden ratkaisemista, maaperän suojelua ja laatua sekä luonnon monimuotoisuuden suojelua ja laatua. Kehystä on parannettava, jotta voidaan ottaa huomioon erityisesti suorien tukien viherryttämisvaatimusten mukaiset vuoteen 2020 saakka sovellettavat käytännöt, ilmastomuutoksen hillitseminen sekä tarve parantaa maatilojen kestävyyttä, erityisesti ravinnehuoltoa. On syytä huomata, että jokainen hyvää maatalous- ja ympäristökuntoa koskeva toimenpidevaatimus edistää useita tavoitteita. Kehyksen panemiseksi täytäntöön jäsenvaltioiden olisi määriteltävä jokaisen unionin tasolla vahvistetun vaatimuksen osalta kansallinen vaatimus, jossa otetaan huomioon kyseisen alueen erityispiirteet, mukaan lukien maaperä- ja ilmasto-olosuhteet, nykyiset viljelyolosuhteet, maankäyttö, viljelykierto, viljelykäytännöt ja tilarakenteet. Jäsenvaltiot myös voivat hyvää maatalous- ja ympäristökuntoa koskevan kehyksen ympäristö- ja ilmastotoimien tuloksellisuuden parantamiseksi määritellä muita kansallisia vaatimuksia, jotka liittyvät liitteessä II vahvistettuihin tärkeimpiin tavoitteisiin. Maatilojen maataloudellisen suorituskyvyn ja ympäristönsuojelun tason tukemiseksi osana hyvää maatalous- ja ympäristökuntoa koskevaa kehystä otetaan käyttöön ravinnehuoltosuunnitelmia, jotka jäsenvaltiot saattavat yksittäisten viljelijöiden käyttöön tähän tarkoitukseen suunnitellun maatilojen kestävää hoitoa koskevan sähköisen välineen avulla. Välineen olisi tarjottava tukea tilalla tehtäviin päätöksiin, alkaen ravinnehuollon vähimmäistoiminnoista. Laajan yhteentoimivuuden ja modulaarisuuden turvin olisi myös voitava lisätä muita sähköisiä maatilasovelluksia ja sähköisen hallinnoinnin sovelluksia. Jotta voidaan varmistaa tasapuoliset toimintaedellytykset viljelijöiden kesken ja koko unionin tasolla, komissio voi tukea jäsenvaltioita välineen suunnittelussa ja tarvittavien tietojen tallennus- ja käsittelypalveluissa.
- (23) Jäsenvaltioiden olisi pantava lakisääteiset hoitovaatimukset täytäntöön kaikilta osin, jotta ne voitaisiin ottaa tosiasiallisesti käyttöön tilatasolla ja taata viljelijöiden tasavertainen kohtelu. Jotta varmistettaisiin, että ehdollisuutta koskevilla säännöillä parannetaan johdonmukaisesti politiikan kestävyyttä, lakisääteisten hoitovaatimusten olisi katettava ympäristöä, kansanterveyttä, eläinten terveyttä, kasvien terveyttä ja eläinten hyvinvointia koskeva keskeinen unionin lainsäädäntö, jonka täytäntöönpano kansallisella tasolla edellyttää yksittäisiä viljelijöitä koskevia täsmällisiä velvollisuuksia, mukaan lukien neuvoston direktiivin 92/43/ETY¹¹ ja Euroopan

¹¹ Neuvoston direktiivi 92/43/ETY, annettu 21 päivänä toukokuuta 1992, luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta (EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7).

parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/147/EY¹² tai neuvoston direktiivin 91/676/ETY¹³ mukaiset velvoitteet. Jotta voitaisiin noudattaa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen (EU) N:o 1306/2013¹⁴ liitettyä Euroopan parlamentin ja neuvoston yhteistä lausuntoa, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/60/EY¹⁵ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/128/EY¹⁶ asiaan liittyvät säännökset sisällytetään ehdollisuuteen lakisääteisinä hoitovaatimuksina ja luetteloa hyvää maatalous- ja ympäristökuntoa koskevista toimenpidevaatimuksista mukautetaan vastaavasti.

- (24) Jäsenvaltioiden olisi tätä tarkoitusta varten otettava käyttöön maatilojen neuvontapalvelut, joilla parannetaan maatilojen ja maaseutuyritysten kestävä hoitoa ja toiminnan yleistä tehokkuutta, jotka kattavat taloudelliset, ympäristöön liittyvät ja yhteiskunnalliset näkökohdat ja joiden avulla kartoitetaan, mitä parannuksia kaikkiin YMP:n strategiasuunnitelmissa määrättyihin tilatasolla toteutettaviin toimenpiteisiin olisi tehtävä. Näiden maatilojen neuvontapalvelujen olisi autettava lisäämään viljelijöiden ja muiden YMP:n tuensaajien tietoisuutta toisaalta tilanhoidon ja maankäytön välisestä suhteesta ja toisaalta tietyistä, esimerkiksi ympäristöön ja ilmastoon liittyvistä normeista, vaatimuksista ja tiedoista. Luettelo viimeksi mainituista sisältää YMP:n strategiasuunnitelmassa vahvistettuja vaatimuksia, joita sovelletaan viljelijöihin ja muihin YMP:n tuensaajiin tai jotka ovat heidän kannaltaan tarpeellisia, vaatimuksia, jotka perustuvat vedestä ja torjunta-aineiden kestävästä käytöstä annettuun lainsäädäntöön, ja aloitteita mikrobilääkeresistenssin torjumiseksi ja riskinhallintaa varten. Annettujen neuvojen laadun ja vaikuttavuuden parantamiseksi jäsenvaltioiden olisi otettava neuvoja mukaan maatalouden tieto- ja innovointijärjestelmään ('AKIS-järjestelmä'), jotta voitaisiin tarjota ajantasaista, tutkimuksen ja innovoinnin synnyttämää teknologista ja tieteellistä tietoa.
- (25) Jotta varmistettaisiin tulotuen oikeudenmukaisempi jakautuminen, tietyn enimmäismäärän ylittäviä suorien tukien määriä olisi alennettava ja tulo olisi joko käytettävä tuotannosta irrotettuihin suoriin tukiin ja ensisijaisesti kestävyysperusteiseen täydentävään uudelleenjakotulotukeen tai siirrettävä maaseuturahastoon. Työllisyyteen kohdistuvien kielteisten vaikutusten välttämiseksi työvoima olisi otettava huomioon järjestelmää sovellettaessa.
- (26) Unionin lainsäädännössä olisi säädettävä, että jäsenvaltiot asettavat YMP:n strategiasuunnitelmissaan vähimmäisvaatimukset, jotka koskevat tuotannosta irrotettujen tukien saamiseksi tarvittavaa vähimmäisalaa. Tällaisissa vaatimuksissa

¹² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/147/EY, annettu 30 päivänä marraskuuta 2009, luonnonvaraisten lintujen suojelusta (EUVL L 20, 26.1.2010, s. 7).

¹³ Neuvoston direktiivi 91/676/ETY, annettu 12 päivänä joulukuuta 1991, vesien suojelemisesta maataloudesta peräisin olevien nitraattien aiheuttamalta pilaantumiselta (EYVL L 375, 31.12.1991, s. 1).

¹⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1306/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta, hallinnoinnista ja seurannasta ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 352/78, (EY) N:o 165/94, (EY) N:o 2799/98, (EY) N:o 814/2000, (EY) N:o 1290/2005 ja (EY) N:o 485/2008 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 549).

¹⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/60/EY, annettu 23 päivänä lokakuuta 2000, yhteisön vesipolitiikan puitteista (EYVL L 327, 22.12.2000, s. 1).

¹⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/128/EY, annettu 21 päivänä lokakuuta 2009, yhteisön politiikan puitteista torjunta-aineiden kestävä käytön aikaansaamiseksi (EUVL L 309, 24.11.2009, s. 71).

olisi otettava huomioon tarve välttää liiallinen hallinnollinen taakka, joka aiheutuu lukuisten pienten määrien hallinnoinnista, ja tarve varmistaa, että tuella vaikutetaan tehokkaasti niiden YMP:n tavoitteiden saavuttamiseen, joita tuotannosta irrotetuilla suorilla tuilla edistetään. Jotta voidaan taata kaikille tosiasiallisille viljelijöille maatalouden tulotuen vähimmäistaso ja noudattaa perussopimuksen tavoitetta varmistaa maatalousväestön kohtuullinen elintaso, olisi vahvistettava vuotuinen pinta-alaperusteinen tuotannosta irrotettu tuki tukitoimityypinä ”kestävyysperusteinen perustulotuki”. Jotta tuki voitaisiin kohdentaa paremmin, tuen määriä voidaan eriyttää alueryhmien mukaan sosioekonomisten ja/tai maatalouden harjoittamisolosuhteiden perusteella. Jotta viljelijöiden tuloihin ei kohdistuisi häiritseviä vaikutuksia, jäsenvaltiot voivat päättää panna kestävyysperusteisen perustulotuen täytäntöön tukioikeuksien perusteella. Tässä tapauksessa tukioikeuksien arvon ennen mahdollista yhdenmukaistamista olisi oltava oikeassa suhteessa asetuksen (EU) N:o 1307/2013 mukaisissa perustukijärjestelmissä vahvistettuun tukioikeuksien arvoon, ottaen huomioon myös ilmaston ja ympäristön kannalta suotuisiin maatalouskäytäntöihin liittyvät tuet. Jäsenvaltioiden olisi myös lisättävä yhdenmukaistamista, jotta aiemmista arvoista voitaisiin vähitellen luopua.

- (27) Jos jäsenvaltio myöntää tuotannosta irrotettuja suoria tukia tukioikeusjärjestelmän perusteella, sillä olisi jatkossakin oltava kansallinen varanto tai alueryhmäkohtaisia varantoja. Tällaisista varannoista olisi myönnettävä oikeuksia ensisijaisesti nuorille viljelijöille ja maataloustoimintansa aloittaville viljelijöille. Tukioikeuksien siirtoa ja käyttöä koskevat säännöt ovat myös tarpeen, jotta voidaan varmistaa järjestelmän moitteeton toiminta.
- (28) Pientilat ovat yhä unionin maatalouden kulmakivi, sillä niillä on keskeinen rooli maaseudun työllisyyden tukemisessa ja aluekehityksen edistämisessä. Jotta voitaisiin edistää tuen tasapuolisempaa jakautumista ja vähentää pienten tukimäärien saajille aiheutuvaa hallinnollista raskautta, jäsenvaltioiden olisi voitava tarjota pienviljelijöille mahdollisuus korvata muut suorat tuet kiinteämääräisellä korvauksella.
- (29) Koska olisi edistettävä tuen tasapainoisempaa jakautumista pienille ja/tai keskisuurille viljelijöille näkyvällä ja mitattavissa olevalla tavalla, unionin tasolla olisi otettava käyttöön erityinen tuotannosta riippumaton hehtaarikohtainen tuki eli kestävyysperusteinen täydentävä uudelleenjakotulotuki. Jotta tämä täydentävä tuki kohdennettaisiin paremmin ja voitaisiin ottaa huomioon erot maatilojen rakenteissa eri puolilla unionia, jäsenvaltioilla olisi oltava mahdollisuus myöntää eri hehtaariasteikoissa erisuuruinen määrä täydentävää tukea.
- (30) Suorien tukien myöntämisessä ja kohdistamisessa olisi otettava huomioon, että uuden taloudellisen toiminnan perustaminen ja kehittäminen maatalousalalla on nuorille viljelijöille taloudellisesti haastavaa. Tällainen kehitys on olennaisen tärkeää maatalousalan kilpailukyvyille unionissa, ja tästä syystä jäsenvaltiot voivat ottaa käyttöön nuorten viljelijöiden täydentävän tulotuen. Tällaisella tukitoimityypillä olisi tarjottava nuorille viljelijöille täydentävää tulotukea tilanpidon aloittamisen jälkeen.
- (31) YMP:lla olisi varmistettava, että jäsenvaltiot lisäävät myönteisiä ympäristövaikutuksia ottamalla huomioon paikalliset tarpeet ja viljelijöiden tosiasialliset olosuhteet. Jäsenvaltioiden olisi otettava YMP:n strategiasuunnitelmissaan suorien tukien yhteydessä käyttöön viljelijöiden vapaaehtoisia ekojärjestelmiä, jotka olisi sovitettava täysimääräisesti yhteen muiden asiaan liittyvien tukitoimien kanssa. Jäsenvaltioiden olisi määriteltävä ne maksuna, joka myönnetään joko kannustimena tai palkkiona, jos ilmaston ja ympäristön kannalta suotuisten maatalouskäytäntöjen välityksellä tarjotaan

julkishyödykkeitä, tai korvauksena näiden käytäntöjen ottamisesta käyttöön. Molemmissa tapauksissa niillä olisi pyrittävä parantamaan YMP:n ympäristö- ja ilmastotoimien tuloksellisuutta, minkä vuoksi ne olisi suunniteltava niin, että ne ylittävät pakolliset vaatimukset, jotka on jo vahvistettu ehdollisuusjärjestelmässä. Jäsenvaltiot voivat päättää perustaa maatalouskäytäntöihin liittyviä ekojärjestelmiä, jotka koskevat esimerkiksi pysyvien laidunten parempaa hoitoa, maisemapiirteitä ja luomuviljelyä. Näihin järjestelmiin voi kuulua myös ”perustason järjestelmiä” mahdollisena edellytyksenä sille, että otetaan käyttöön kunnianhimoisempia maaseudun kehittämistä koskevia sitoumuksia.

- (32) Jäsenvaltioiden olisi voitava käyttää osa suoriin tukiin käytettävissä olevasta rahoituksen enimmäismäärästään tuotantosidonnaiseen tulotukeen, jotta voidaan parantaa kilpailukykyä, kestävyyttä ja/tai laatua tietyillä aloilla ja tietyissä tuotannoissa, jotka ovat erityisen tärkeitä yhteiskunnallisista, taloudellisista tai ympäristöllisistä syistä ja kohtaavat tiettyjä vaikeuksia. Tämän lisäksi jäsenvaltioiden olisi voitava käyttää osa suoriin tukiin käytettävissä olevasta rahoituksen enimmäismäärästään tuotantosidonnaiseen tulotukeen erityisesti valkuaiskasvien tuotannon tukemiseksi, jotta valkuaiskasvivaje täyttyisi unionissa.
- (33) Olisi varmistettava, että tuotantosidonnainen tulotuki on unionin kansainvälisten sitoumusten mukaista. Niitä ovat esimerkiksi GATT-sopimukseen liittyvän Euroopan talousyhteisön ja Amerikan yhdysvaltojen välisen öljysiementä koskevan yhteisymmärryspöytäkirjan¹⁷ vaatimukset, sellaisina kuin niitä sovelletaan sen jälkeen kun EU:n erityinen öljysiementen perusviljelyala muuttuu EU:n kokoonpanon muututtua. Komissiolla olisi oltava valta antaa tätä varten täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan asiaa koskevat yksityiskohtaiset säännöt.
- (34) Vuoden 1979 liittymisasiakirjaan liitetystä puuvillaa koskevassa pöytäkirjassa N:o 4 esitettyjen tavoitteiden mukaisesti on tarpeen myöntää jatkossakin lajikohtaista tukea, joka maksetaan puuvillan viljelyyn liittyvää tukikelpoista hehtaaria kohden, sekä toimialakohtaisten organisaatioiden tukea puuvillatuotantoalueilla. Koska puuvillaa koskevat määrärahat ovat kiinteitä eikä niitä voida käyttää muihin tarkoituksiin ja koska tämän ohjelman toteuttamisella on oikeusperusta perussopimuksessa, puuvillaa koskevien maksujen ei tulisi olla osa YMP:n strategiasuunnitelmassa hyväksyttyjä tukitoimia. Puuvillan lajikohtaisen tuen tehokkaan soveltamisen ja hallinnoinnin varmistamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä tiettyjä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä.
- (35) YMP:n tavoitteiden edistämiseksi ja synergioiden lisäämiseksi muiden YMP:n välineiden kanssa tarvitaan alakohtaisia tukitoimia. Tällaisten alakohtaisten tukitoimityyppien sisältöä ja tavoitteita koskevat vähimmäisvaatimukset olisi täytäntöönpanomallin mukaisesti laadittava unionin tasolla, jotta voidaan varmistaa tasapuoliset toimintaedellytykset sisämarkkinoilla sekä välttää eriarvoisen ja epäreilun kilpailun olosuhteet. Jäsenvaltioiden olisi perusteltava tukitoimien sisällyttäminen strategiasuunnitelmiinsa ja varmistettava, että tukitoimet ovat yhdenmukaisia muiden alakohtaisten tukitoimien kanssa. Unionin tasolla vahvistettavien tukitoimien päätyyppien olisi katettava hedelmä- ja vihannesala, viiniala, mehiläistuotteiden ala,

¹⁷

GATT-sopimukseen liittyvä Euroopan talousyhteisön ja Amerikan yhdysvaltojen välinen öljysiementä koskeva yhteisymmärryspöytäkirja (EYVL L 147, 18.6.1993).

oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien ala, humala-ala ja muut määriteltävät tuotteet, joiden osalta alakohtaisten ohjelmien perustamisella katsotaan olevan myönteinen vaikutus joidenkin tai kaikkien tässä asetuksessa vahvistettujen YMP:n yleis- ja erityistavoitteiden saavuttamiseen.

- (36) Olisi vahvistettava kansalliset määrärahat tai muut enimmäismäärien muodossa olevat rajoitukset, jotta tukitoimen erityinen luonne säilyy ja helpotetaan alakohtaisten tukitoimien ohjelmatyötä viinin, oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien, humalan ja muiden tässä asetuksessa määriteltävien maataloustuotteiden aloilla. Hedelmä- ja vihannesalalla ja mehiläishoitoalalla unionin taloudellisen avun myöntämisestä olisi kuitenkin jatkettava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1308/2013¹⁸ säädettyjen sääntöjen mukaisesti, jotta ei haitata muiden, erityisesti tällaisia tukitoimityyppejä koskevien tavoitteiden saavuttamista. Jos jäsenvaltiot haluavat ottaa YMP:n strategiasuunnitelmissaan käyttöön ”muuta alakohtaisia tukitoimia”, vastaavat määrärahat olisi rahoitusvaikutuksen neutraaliuden varmistamiseksi vähennettävä asianomaisen jäsenvaltion suorien tukien tukitoimityyppien määrärahoista. Jos jäsenvaltio päättää toteuttaa humalan ja oliiviöljyn alakohtaisia tukitoimia, asianomaiset määrärahat olisi asetettava kyseisen jäsenvaltion saataville suorien tukien muodossa olevien tukitoimityyppien lisämäärärahoina.
- (37) Maaseudun kehittämisen tukitoimien periaatteet määritellään unionin tasolla, erityisesti siltä osin kuin on kyse perusvaatimuksista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot soveltavat valintaperusteita. Jäsenvaltioille olisi kuitenkin annettava runsaasti harkintavaltaa määritellä erityiset edellytykset tarpeidensa mukaan. Maaseudun kehittämisen tukitoimityypit sisältävät maksut ympäristö-, ilmasto- ja muihin hoitositoumuksiin, joita jäsenvaltioiden olisi tuettava kaikilla alueillaan kansallisten, alueellisten tai paikallisten erityistarpeidensa mukaisesti. Jäsenvaltion olisi myönnettävä tukia viljelijöille ja muille maankäyttäjille, jotka antavat vapaaehtoisia hoitositoumuksia, joilla edistetään ilmastomuutoksen hillitsemistä ja ilmastomuutokseen sopeutumista sekä ympäristön suojelua ja parantamista, mukaan lukien veden laatu ja määrä, ilmanlaatu, maaperä, luonnon monimuotoisuus ja ekosysteemipalvelut, myös Natura 2000 -ohjelman mukaiset vapaaehtoiset sitoumukset ja geneettisen monimuotoisuuden tuki. Hoitositoumusten mukaisia tukia voidaan myöntää myös paikallisesti johdettujen, integroitujen tai yhteistyöhön perustuvien lähestymistapojen ja tulostapojen tukitoimien muodossa.
- (38) Hoitositoumusten mukainen tuki voi sisältää luonnonmukaisen maatalouden palkkiot luonnonmukaisen maan ylläpitämiseksi ja luonnonmukaiseen maatalouteen siirtymiseksi, muiden sellaisten tukitoimityyppien tuet, joilla tuetaan ympäristöä säästäviä tuotantojärjestelmiä, kuten agro-ekologia, CA-viljely ja integroitu tuotanto,

¹⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1308/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 922/72, (ETY) N:o 234/79, (EY) N:o 1037/2001 ja (EY) N:o 1234/2007 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 671).

metsätalouden ympäristö- ja ilmastopalvelut ja metsien suojelun; metsiin liittyvät palkkiot ja peltometsätalousjärjestelmien käyttöönoton; eläinten hyvinvoinnin; geenivarojen säilyttämisen, kestäväen käytön ja kehittämisen. Jäsenvaltiot voivat kehittää tarpeidensa mukaan muita tähän tukitoimityyppiin kuuluvia järjestelmiä. Tämän tyyppisten maksujen olisi katettava lisäkustannukset ja tulonmenetykset ainoastaan, jos nämä aiheutuvat sitoumuksista, jotka ylittävät unionin ja kansallisessa lainsäädännössä vahvistetut pakolliset toimenpide- ja hoitovaatimukset sekä YMP:n strategiasuunnitelmassa vahvistetut ehdot. Tämän tyyppisiin tukitoimiin liittyviä sitoumuksia voidaan toteuttaa ennalta määrätyn vuotuisen tai monivuotisen kauden ajan, ja niiden kesto voi asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa ylittää seitsemän vuotta.

- (39) Metsätaloutta koskevien toimenpiteiden olisi edistettävä unionin metsästrategian täytäntöönpanoa ja perustuttava jäsenvaltioiden kansallisiin tai alueellisiin metsäohjelmiin tai vastaaviin asiakirjoihin, joiden olisi puolestaan perustuttava maankäytöstä, maankäytön muutoksesta ja metsätaloudesta aiheutuvien kasvihuonekaasujen päästöjen ja poistumien sisällyttämisestä vuoteen 2030 ulottuviin ilmasto- ja energiapolitiikan puitteisiin annetusta asetuksesta [LULUCF-asetus] aiheutuviin sitoumuksiin sekä Euroopan metsien suojelua koskevissa ministerikonferensseissa tehtyihin sitoumuksiin. Tukitoimien olisi perustuttava metsäsuunnitelmiin tai vastaaviin asiakirjoihin, ja ne voivat koskea seuraavia: metsäalueiden kehitys ja metsien kestävä hoito ja käyttö, mukaan lukien maan metsitys ja peltometsätalousjärjestelmien luominen ja elvyttäminen, metsävarojen suojelu, ennallistaminen ja parantaminen ottaen huomioon sopeutumistarpeet, investoinnit, joilla taataan ja parannetaan metsien suojelua ja selviytymiskykyä sekä metsäekosysteemien ja ilmastopalvelujen tarjontaa, sekä uusiutuvan energian ja biotalouden tukemiseen tarkoitettut toimenpiteet ja investoinnit.
- (40) Oikeudenmukaisen tulotason ja kestävyysalan maatalousalan varmistamiseksi koko unionin alueella jäsenvaltiot voivat myöntää tukea alueilla, joilla on luonnonhaittoja tai muita aluekohtaisia haittoja. Luonnonhaitta-alueiden tukien osalta olisi edelleen sovellettava vuosien 2014–2020 maaseudun kehittämissuunnitelman mukaista nimeämistä. Jotta YMP tuottaisi ympäristön kannalta unionin lisäarvoa ja lisäisi sen synergiaa luontoon ja luonnon monimuotoisuuteen tehtävien investointien rahoituksen kanssa, on säilytettävä erillinen toimenpide, jonka tarkoituksena on korvata tuensaajille Natura 2000 -ohjelman ja vesipuitteidirektiivien täytäntöönpanosta aiheutuvat rajoitteet. Viljelijöille ja metsänomistajille olisi sen vuoksi jatkossakin myönnettävä tukea erityisten, direktiivin 2009/147/EY ja direktiivin 92/43/EY täytäntöönpanosta aiheutuvien rajoitteiden poistamiseksi ja Natura 2000 -alueiden tehokkaan hoidon edistämiseksi. Lisäksi viljelijöille olisi myönnettävä tukea rajoitteisiin, joita vesistöalueilla aiheutuu vesipuitteidirektiivin täytäntöönpanon vuoksi. Tuki olisi kytkettävä YMP:n strategiasuunnitelmissa kuvattuihin erityisiin vaatimuksiin, jotka ylittävät asiaa koskevat pakolliset toimenpide- ja hoitovaatimukset. Jäsenvaltioiden olisi myös varmistettava, että viljelijöille maksettavat tuet eivät johda kaksinkertaiseen rahoitukseen ekoympäristöjärjestelmien kanssa. Lisäksi jäsenvaltioiden olisi YMP:n strategiasuunnitelmien yleisessä suunnittelussa otettava huomioon Natura 2000 -alueiden erityistarpeet.
- (41) YMP:n tavoitteisiin olisi pyrittävä myös tukemalla tuotannollisia ja ei-tuotannollisia investointeja maatiloilla ja niiden ulkopuolella. Tällaiset investoinnit voivat koskea muun muassa maa- ja metsätalouden kehittämiseen, uudenaikaistamiseen tai ilmastomuutokseen sopeuttamiseen liittyviä infrastruktuureja, mukaan lukien maa- ja

metsätalousmaan hankinta, tilusjärjestelyt ja maanparannus, peltometsäviljelyn käytännöt, energia- ja vesihuolto sekä energian ja veden säästö. Jotta voidaan paremmin varmistaa YMP:n strategiasuunnitelmien yhdenmukaisuus unionin tavoitteiden kanssa sekä tasapuoliset toimintaedellytykset jäsenvaltioiden kesken, tähän asetukseen sisällytetään investointien negatiivinen luettelo.

- (42) Koska unionin maatalousalalla on tarpeen täyttää investointivaje ja tuoda rahoitusvälineet paremmin ensisijaisten ryhmien, erityisesti nuorien viljelijöiden ja uusien tulokkaiden, joilla on korkeampi riskiprofiili, saataville, olisi kannustettava InvestEU-takuun käyttöön sekä avustusten ja rahoitusvälineiden yhdistämiseen. Koska rahoitusvälineiden käyttö vaihtelee jäsenvaltioissa huomattavasti sen mukaan, miten rahoitusta on saatavilla, miten pankkiala on kehittynyt, onko olemassa riskipääomaa sekä miten hyvin julkishallinnot ja potentiaalinen tuensaajien joukko tuntevat rahoitusvälineet, jäsenvaltioiden olisi vahvistettava YMP:n strategiasuunnitelmassa asianmukaiset tavoitteet, tuensaajat ja suosituimmuusehdot sekä muut mahdolliset tukikelpoisuussäännöt.
- (43) Nuoret viljelijät ja uudet tulokkaat kohtaavat edelleen merkittäviä esteitä, jotka liittyvät maan hankintaan, korkeisiin hintoihin ja luotonsaantiin. Tuotantopanosten hintojen vaihtelu (sekä panosten että tuotoksen osalta) uhkaa enemmän heidän yrityksiään, ja he tarvitsevat enemmän yrittäjyys- ja riskinhallintakoulutusta. Sen vuoksi on ehdottoman tärkeää tukea uusien yritysten ja uusien tilojen perustamista jatkossakin. Jäsenvaltioiden olisi otettava käyttöön strateginen lähestymistapa ja määriteltävä selkeät ja yhtenäiset tukitoimet sukupolvenvaihdoksia varten tätä kysymystä koskevan erityistavoitteen puitteissa. Tätä varten jäsenvaltiot voivat vahvistaa YMP:n strategiasuunnitelmissaan rahoitusvälineitä koskevat suosituimmuusehdot nuoria viljelijöitä ja uusia tulokkaita varten, ja niiden olisi varattava YMP:n strategiasuunnitelmissaan tähän tarkoitukseen vähintään kaksi prosenttia suorien tukien vuotuisista määrärahoista. Nuorten viljelijöiden ja maaseudun yritysten perustamisen enimmäistuki olisi nostettava 100 000 euroon, ja tuki olisi voitava saada käyttöön myös rahoitusvälineen kautta tai yhdessä rahoitusvälineen kanssa.
- (44) Koska tarvitaan asianmukaiset riskinhallintavälineet, olisi edelleen turvauduttava vakuutusmaksuihin ja keskinäisiin rahastoihin, joita rahoitetaan maaseuturahastosta. Keskinäisten rahastojen luokka sisältää sekä tuotannollisiin menetyksiin liittyvät rahastot että tulojen menetyksiin liittyvät yleiset ja alakohtaiset tulojen vakauttamisvälineet.
- (45) Tuen avulla olisi pystyttävä luomaan ja panemaan täytäntöön vähintään kahden yhteisön välinen yhteistyö YMP:n tavoitteiden saavuttamiseksi. Tuki voi kattaa kaikki tällaiseen yhteistyöhön liittyvät näkökohdat, esimerkiksi seuraavat: laatujärjestelmien perustaminen; yhteiset ympäristö- ja ilmastotoimet; lyhyiden toimitusketjujen ja paikallisten markkinoiden edistäminen; pilottihankkeet; maatalousalan tuottavuutta ja kestävyyttä käsittelevään eurooppalaiseen innovaatiokumppanuuteen kuuluvat toimijaryhmien hankkeet ja paikalliset kehittämishankkeet, älykkäät kylät, koneasemat ja konerenkaat; maatilakumppanuudet; metsäsuunnitelmat; verkostot ja klusterit; maatilojen kuntouttava käyttö; kumppanuusmaatalous; Leader-ohjelman toimet; sekä tuottajaryhmien ja tuottajaorganisaatioiden perustaminen ja muut yhteistyömuodot, jotka katsotaan tarpeelliseksi YMP:n erityistavoitteiden saavuttamiseksi.
- (46) Tiedonannossa *Ruonan ja maanviljelyn tulevaisuus* todetaan, että uutta YMP:aa koskevana monialaisena tavoitteena on tietämyksen lisääminen ja innovoinnin

painottaminen. YMP:n olisi edelleen tuettava interaktiivista innovointimallia, jolla parannetaan toimijoiden välistä yhteistyötä, jotta toisiaan täydentäviä tietoja voidaan hyödyntää parhaalla mahdollisella tavalla käytännön ratkaisujen levittämiseksi. AKIS-järjestelmässä olisi vahvistettava maatilojen neuvontapalveluja. YMP:n strategiasuunnitelman olisi tarjottava tietoa siitä, miten neuvontapalvelut ja tutkimus- ja maaseutuverkostot toimivat yhdessä. Kukin jäsenvaltio tai tapauksen mukaan alue voi rahoittaa useampaa tietämyksen vaihtoon ja innovointiin tähtäävää toimea, hyödyntäen tässä asetuksessa säädettyjä tukitoimityyppejä.

- (47) Maataloustukirahastosta olisi edelleen rahoitettava suorien tukien muodossa olevia tukitoimityyppejä ja alakohtaisia tukitoimityyppejä, kun taas maaseuturahastosta olisi jatkettava tässä asetuksessa kuvattujen maaseudun kehittämisen tukitoimityyppien rahoitusta. YMP:n varainhoitoa koskevat säännöt olisi vahvistettava erikseen kummallekin rahastolle ja niistä tuetuille toiminnoille ottaen huomioon, että uusi täytäntöönpanomalli antaa jäsenvaltioille niiden tavoitteiden saavuttamiseksi enemmän joustovaraa ja laajentaa toissijaisuusperiaatteen soveltamista. Tämän asetuksen mukaisten tukitoimityyppien olisi katettava 1 päivän tammikuuta 2021 ja 31 päivän joulukuuta 2027 välinen ajanjakso.
- (48) YMP:n strategiasuunnitelmien mukaiset suorat tuet olisi myönnettävä tällä asetuksella vahvistettujen kansallisten määrärahojen rajoissa. Näiden kansallisten määrärahojen olisi heijastettava kehitystä, jonka mukaan jäsenvaltioiden, joissa hehtaaritukitaso on alhaisin, määrärahoja lisätään asteittain niin, että saadaan kurottua umpeen 50 prosenttia niiden nykyisen tukitason ja määrän, joka on 90 % unionin keskimääräisestä tuesta, välisestä erosta. Jotta voidaan ottaa huomioon tukien alentamismekanismi ja alentamisesta saatavan tulon käyttö jäsenvaltiossa, olisi sallittava, että määrärahojen alustava kokonaismäärä YMP:n strategiasuunnitelmassa ylittää kunakin vuonna kansalliset määrärahat.
- (49) Maaseuturahaston varojen hallinnoinnin helpottamiseksi olisi vahvistettava maaseuturahaston tuen yhtenäinen rahoitusosuustaso suhteessa jäsenvaltioiden julkisiin menoihin. Tietyntyyppisten toimien erityisen tärkeyden tai luonteen huomioon ottamiseksi tällaisille toimille olisi vahvistettava erilliset rahoitusosuustasot. Vähemmän kehittyneille alueille, SEUT-sopimuksen 349 artiklassa tarkoitetuille syrjäisimmille alueille ja pienille Egeanmeren saarille olisi vahvistettava tarkoituksenmukainen maaseuturahaston rahoitusosuustaso kehitystasosta, syrjäisestä sijainnista ja saaristoasemasta johtuvien erityisrajoitteiden lieventämiseksi.
- (50) Maaseuturahastosta ei tulisi tukea investointeja, joista aiheutuu vahinkoa ympäristölle. Sen vuoksi tässä asetuksessa on tarpeen säätää joistakin poissulkemista koskevista säännöistä ja mahdollisuudesta kehittää näitä takeita edelleen delegoiduissa säädöksissä. Maaseuturahastosta ei varsinkaan tulisi rahoittaa kasteluun tehtäviä investointeja, joilla ei edistetä vesimuodostumien hyvän tilan saavuttamista tai säilyttämistä, eikä metsitykseen tehtäviä investointeja, jotka eivät ole ilmasto- ja ympäristötavoitteiden ja kestävänsä metsänhoidon periaatteiden mukaisia.
- (51) Jotta voidaan varmistaa tiettyjen toimintalinjojen riittävä rahoitus, maaseuturahaston tuen osalta olisi vahvistettava näiden toimintalinjojen vähimmäismäärärahoja koskevat säännöt. Suorissa tuissa olisi vahvistettava tuotantosidonnaisen tuen enimmäisjako tasapuolisten toimintaedellytysten varmistamiseksi kaikille viljelijöille. Tämän lisäksi jäsenvaltioiden olisi voitava käyttää osa suoriin tukiin käytettävissä olevasta rahoituksen enimmäismäärästään tuotantosidonnaiseen tulotukeen erityisesti valkuaiskasvien tuotannon kilpailukyvyyn, kestävyys ja/tai laadun parantamiseksi.

- (52) Koska on tärkeää torjua ilmastonmuutosta Pariisin sopimuksen täytäntöönpanoa koskevien unionin sitoumusten ja Yhdistyneiden kansakuntien kestävä kehityksen tavoitteiden mukaisesti, YMP:lla edistetään ilmastotoimien valtavirtaistamista unionin toimintapolitiikoissa ja pyrkimistä yleiseen tavoitteeseen, jonka mukaan 25 prosentilla EU:n talousarvioimenoista olisi tuettava ilmastotavoitteita. YMP:n toimien osuuden ilmastotavoitteiden rahoitukseen osoitettavista kokonaismäärärahoista odotetaan olevan 40 prosenttia. Asiaan liittyvät toimet yksilöidään ohjelman laadinnan ja täytäntöönpanon aikana, ja niitä arvioidaan uudelleen asianomaisten arviointien ja uudelleentarkastelujen yhteydessä.
- (53) Kun vastuu tarpeiden ja tavoitteiden saavuttamisen arvioimisesta siirretään jäsenvaltioille, niiden annetaan myös joustavammin yhdistää molemmat suorien tukien tukitoimityypit, alakohtaiset tukitoimityypit ja maaseudun kehittämisen tukitoimityypit. Tämän tukena olisi oltava tiettyä joustovaraa mukauttaa kansallisten määrärahojen jakoa. Jos jäsenvaltiot arvioivat, että ennalta jaetut määrärahat eivät riitä kaikkien suunniteltujen toimenpiteiden toteuttamiseen, tietty joustovara on perusteltua, kun samalla vältetään huomattavat vaihtelut siinä, miten paljon vuotuisen suoran tulotuen määrästä ohjautuu maaseuturahaston monivuotisiin tukitoimiin käytettävissä oleviin määriin.
- (54) Unionin lisäarvon kasvattamiseksi, toimivien maatalouden sisämarkkinoiden säilyttämiseksi ja edellä mainittujen yleis- ja erityistavoitteiden saavuttamiseksi jäsenvaltioiden ei tulisi tehdä tämän asetuksen mukaisia päätöksiä erillisinä vaan osana suunnitelmallista prosessia, jonka olisi toteuduttava YMP:n strategiasuunnitelmassa. Ylhäältä alaspäin suuntautuviissa unionin säännöissä olisi vahvistettava erityiset YMP:n EU:n laajuiset tavoitteet, tukitoimien päätyypit, suoritusperusteinen kehys ja hallintorakenne. Tehtävänjaon tarkoituksena on varmistaa, että sijoitetut rahoitusvarat ja tulokset vastaavat täysin toisiaan.
- (55) On aiheellista, että kullakin jäsenvaltiolla on vain yksi YMP:n strategiasuunnitelma. Näin varmistetaan YMP:n strategiasuunnitelmien selkeästi strateginen luonne ja edistetään yhteyksiä unionin muuhun politiikkaan, erityisesti unionin lainsäädännöstä tai kansainvälisistä sopimuksista johtuviin pitkän aikavälin kansallisiin tavoitteisiin, jotka koskevat esimerkiksi ilmastonmuutosta, metsiä, luonnon monimuotoisuutta ja vesivaroja.
- (56) Jäsenvaltioiden olisi YMP:n strategiasuunnitelmiaan laatiessaan analysoitava erityistilannettaan ja -tarpeitaan, asetettava tavoitteita, jotka liittyvät YMP:n päämäärien saavuttamiseen, ja suunniteltava tukitoimia, jotka mahdollistavat näiden tavoitteiden saavuttamisen, mukautettuina kansalliseen ja erityiseen alueelliseen toimintaympäristöön, mukaan lukien SEUT-sopimuksen 349 artiklan mukaiset syrjäisimmät alueet. Tällaisella prosessilla olisi laajennetaan toissijaisuusperiaatteen soveltamista yhteisessä unionin kehityksessä ja varmistettava samalla unionin oikeuden yleisten periaatteiden ja YMP:n tavoitteiden noudattaminen. Sen vuoksi on aiheellista vahvistaa säännöt, jotka koskevat YMP:n strategiasuunnitelmien rakennetta ja sisältöä.
- (57) Jotta jäsenvaltiot toimisivat tavoitteiden asettamisessa ja tukitoimien suunnittelussa tarkoituksenmukaisella tavalla ja YMP:n tavoitteita edistettäisiin parhaalla mahdollisella tavalla, YMP:n strategiasuunnitelmien strategioiden laatimiseksi on tarpeen etukäteen analysoida paikallisia olosuhteita ja arvioida tarpeita suhteessa YMP:n tavoitteisiin.
- (58) YMP:n strategiasuunnitelmissa olisi pyrittävä varmistamaan johdonmukaisuus YMP:n lukuisten välineiden välillä, sillä strategiasuunnitelman on tarkoitus kattaa suorien

tukien muodossa olevat tukitoimityypit, alakohtaiset tukitoimityypit ja maaseudun kehittämisen tukitoimityypit. Niiden olisi myös varmistettava ja osoitettava, missä määrin jäsenvaltioiden tekemät valinnat ovat linjassa ja yhdenmukaiset unionin prioriteettien ja tavoitteiden kanssa. Sen vuoksi on aiheellista, että strategiasuunnitelmiin sisältyy YMP:n erityistavoitteiden ympärille rakennettu tuloskeskeinen tukitoimistrategia, mukaan lukien näihin tavoitteisiin suhteutetut määrälliset tavoitteet. Vuotuisen seurannan mahdollistamiseksi on aiheellista, että nämä tavoitteet perustuvat tulosindikaattoreihin.

- (59) Strategiassa olisi myös korostettava YMP:n välineiden keskinäisen täydentävyyden lisäksi myös täydentävyyttä suhteessa unionin muihin toimintapolitiikkoihin. Kaikissa YMP:n strategiasuunnitelmissa olisi tapauksen mukaan otettava erityisesti huomioon ympäristö- ja ilmastoalan lainsäädäntö, ja tähän lainsäädäntöön perustuvia kansallisia suunnitelmia olisi kuvattava osana nykytilanteen analyysia ('SWOT-analyysi'). On aiheellista luetella säädökset, joihin YMP:n strategiasuunnitelmassa on erityisesti viitattava.
- (60) Koska jäsenvaltioille olisi annettava joustovaraa sen suhteen, siirretäänkö osa YMP:n strategiasuunnitelman täytäntöönpanosta alueelliselle tasolle kansalliseen kehykseen perustuen, jotta voidaan helpottaa alueiden välistä koordinoitua ratkottaessa maanlaajuisia haasteita, on aiheellista, että YMP:n strategiasuunnitelmissa kuvataan kansallisen ja alueellisen tason tukitoimien välistä vuorovaikutusta.
- (61) Koska YMP:n strategiasuunnitelmien olisi mahdollistettava se, että komissio kantaa vastuunsa unionin talousarviosta ja tuo jäsenvaltioille oikeusvarmuutta eräiden suunnitelman osatekijöiden suhteen, on aiheellista, että suunnitelmat sisältävät kuvauksen yksittäisistä tukitoimista, mukaan lukien tukikelpoisuusedellytykset, talousarviomäärärahat, suunnitellut tuotokset ja yksikkökustannukset. Tarvitaan rahoitus suunnitelma, jotta saadaan yleiskuva kaikista talousarvionäkökohdista ja kustakin tukitoimesta, sekä tavoitesuunnitelma.
- (62) Maataloustukirahaston ja maaseuturahaston tuen edellytyksenä olisi oltava vankka hallintokehys, jotta YMP:n strategiasuunnitelmat voidaan käynnistää välittömästi ja varmistaa niiden tehokas täytäntöönpano. Jokaisessa YMP:n strategiasuunnitelmassa olisi sen vuoksi yksilöitävä kaikki YMP:n strategiasuunnitelman hallinto- ja koordinoitirakenteet, mukaan lukien tarkastusjärjestelmät ja seuraamukset, sekä seuranta- ja raportointirakenne.
- (63) Kun otetaan huomioon, kuinka tärkeä on yleinen tavoite maatalousalan uudenaikaistamisesta, ja YMP:n strategiasuunnitelman monialainen luonne, jäsenvaltioiden on aiheellista sisällyttää YMP:n strategiasuunnitelmaansa kuvaus siitä, miten suunnitelmalla edistetään tätä tavoitetta.
- (64) Koska yhteistyössä toteutettavasta hallinnoinnista aiheutuvaan hallinnolliseen taakkaan voi liittyä ongelmia, YMP:n strategiasuunnitelmissa olisi kiinnitettävä erityistä huomiota yksinkertaistamiseen.
- (65) Koska komission ei ole asianmukaista hyväksyä taustatiedoiksi katsottavia tietoja, aiempia tietoja eikä jäsenvaltion vastuulla olevia tietoja, YMP:n strategiasuunnitelman liitteissä olisi toimitettava tiettyjä tietoja.
- (66) Paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyn toimielinten välisen sopimuksen 22 ja 23 kohdan nojalla rahastoja on arvioitava erityisten seurantavaatimusten mukaisesti kerättyjen tietojen perusteella välttämällä kuitenkin ylisääntelyä ja varsinkin jäsenvaltioille aiheutuvaa hallinnollista rasitusta. Näihin

vaatimuksiin voidaan tarvittaessa sisällyttää mitattavissa olevia indikaattoreita, joiden perusteella kerätään näyttöä rahastojen käytännön vaikutuksista.

- (67) Se, että komissio hyväksyy YMP:n strategiasuunnitelman, on ratkaisevan tärkeää, jotta voidaan varmistaa, että politiikkaa toteutetaan yhteisten tavoitteiden mukaisesti. Komission olisi toissijaisuusperiaatteen mukaisesti annettava jäsenvaltioille asianmukaiset ohjeet johdonmukaisen ja kunnianhimoisen tukitoimilogiikan esittelemisestä.
- (68) On tarpeen säätää mahdollisuudesta ohjelmoida ja tarkistaa YMP:n strategiasuunnitelmia tässä asetuksessa vahvistettujen edellytysten mukaisesti.
- (69) YMP:n strategiasuunnitelman hallinnoinnista ja täytäntöönpanosta vastaa hallintoviranomainen. Sen tehtävät olisi täsmennettävä tässä asetuksessa. Hallintoviranomaisen olisi voitava siirtää osa tehtävistään, mutta sen on tällöinkin vastuussa hallinnon tehokkuudesta ja moitteettomuudesta. Jäsenvaltion olisi varmistettava, että YMP:n strategiasuunnitelman hallinnossa ja täytäntöönpanossa suojataan unionin taloudelliset edut Euroopan parlamentin ja neuvoston [asetuksen (EU, Euratom) X] [uusi varainhoitoasetus] ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) X [uusi horisontaaliasetus] mukaisesti.
- (70) Yhteistyössä toteutettavan hallinnoinnin periaatteen mukaisesti YMP:n täytäntöönpanossa komissiota avustavat jäsenvaltioiden edustajista muodostetut komiteat. Järjestelmän yksinkertaistamiseksi ja jäsenvaltioiden kantojen yhdenmukaistamiseksi tämän asetuksen täytäntöönpanoa varten olisi perustettava vain yksi seurantakomitea yhdistämällä maaseudun kehittämiskomitea ja suorien tukien komitea, jotka perustettiin ohjelmakautta 2014–2020 varten. Vastuu jäsenvaltioiden auttamisesta YMP:n strategiasuunnitelmien täytäntöönpanossa jakautuu hallintoviranomaisen ja tämän seurantakomitean kesken. Komission apuna olisi oltava myös yhteisen maatalouspolitiikan komitea tässä asetuksessa vahvistettujen säännösten mukaisesti.
- (71) Maaseuturahastosta olisi tuettava teknisen avun muodossa komission aloitteesta toimia, jotka liittyvät [horisontaaliasetuksen 7 artiklassa] tarkoitettujen tehtävien täyttämiseen. Lisäksi voidaan antaa myös teknistä apua jäsenvaltioiden aloitteesta niiden tehtävien hoitamiseksi, jotka ovat tarpeen YMP:n strategiasuunnitelmaan liittyvän tuen tehokasta hallinnointia ja täytäntöönpanoa varten. Teknisen avun lisääminen jäsenvaltioiden aloitteesta koskee vain Maltaa.
- (72) Koska jäsenvaltioilla on tukitoimien suunnittelussa käytössään paljon enemmän joustovaraa ja toissijaisuusperiaatetta sovelletaan laajemmin, verkostot ovat keskeinen väline, jolla voidaan edistää ja ohjata politiikkaa sekä varmistaa riittävä huomio ja kapasiteetti jäsenvaltioissa. Kun verkostoja on vain yksi, verkostoitumistoimien koordinoinnin pitäisi helpottua sekä unionin että kansallisella ja alueellisella tasolla. Eurooppalainen ja kansallinen YMP-verkosto korvaa nykyisen eurooppalaisen maaseudun kehittämisverkoston, maatalouden tuottavuutta ja kestävyyttä käsittelevän eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden verkostot ja kansalliset maaseutuverkostot foorumina, jolla tietoja on helpompi vaihtaa Euroopan tason toimintapolitiikan ja erityisesti Euroopan horisontti -toimintapolitiikan tulosten ja lisäarvon hyödyntämiseksi. Tietämyksen vaihdon ja innovoinnin parantamiseksi perustetaan myös maatalouden tuottavuutta ja kestävyyttä käsittelevä eurooppalainen innovaatiokumppanuus, jossa toteutetaan interaktiivista innovointimallia tässä asetuksessa esitetyn menettelytavan mukaisesti.

- (73) YMP:n strategiasuunnitelmien täytäntöönpanoa ja edistymistä asetettujen tavoitteiden saavuttamisessa olisi seurattava säännöllisesti. Olisi otettava käyttöön tällaisen YMP:n tuloksellisuus-, seuranta- ja arviointikehys, jotta voidaan osoittaa, miten politiikan täytäntöönpanossa on edistytty, ja arvioida politiikan täytäntöönpanon vaikutusta ja tehokkuutta.
- (74) Täytäntöönpanomallin aikaansaama tuloskeskeisyys edellyttää vahvaa suoritusperusteista kehystä erityisesti siksi, että YMP:n strategiasuunnitelmat osaltaan edistävät muiden jäsenvaltioiden kanssa yhteistyössä hallinnoitujen toimintapolitiikkojen laajoja yleistavoitteita. Suoritusperusteinen toimintapolitiikka edellyttää vuotuisia ja monivuotisia arviointoja, jotka perustuvat valittuihin tuotos-, tulos- ja vaikutusindikaattoreihin, sellaisina kuin ne määritellään tuloksellisuus-, seuranta- ja arviointikehyksessä. Tätä varten olisi valittava rajallinen ja kohdennettu määrä indikaattoreita, jotka kertovat mahdollisimman tarkoin, onko tuetusta toimenpiteestä apua suunniteltujen tavoitteiden saavuttamisessa. Ilmasto- ja ympäristötavoitteisiin liittyvät tulos- ja tuotosindikaattorit voivat koskea unionin lainsäädäntöön perustuvissa kansallisissa ympäristö- ja ilmastosuunnittelun välineissä vahvistettuja tukitoimia.
- (75) Osana tuloksellisuus-, seuranta- ja arviointikehystä jäsenvaltioiden olisi seurattava saavutettua edistystä ja raportoitava siitä komissiolle vuosittain. Komissio ottaa jäsenvaltioiden toimittamat tiedot perustaksi raportoidessaan edistymisestä erityistavoitteiden saavuttamisessa koko ohjelmakauden ajan käyttäen tähän tarkoitukseen joukkoa keskeisiä indikaattoreita.
- (76) Käytössä olisi oltava mekanismit, joilla suojataan unionin taloudelliset edut, jos YMP:n strategiasuunnitelman täytäntöönpano poikkeaa tavoitteista merkittävästi. Jäsenvaltioita voidaan näin ollen pyytää toimittamaan toimintasuunnitelmia, jos tulokset ovat perusteettomasti kovin epätydyttäviä. Tämä voi johtaa maksujen keskeyttämiseen ja lopulta, jos suunniteltuja tuloksia ei saavuteta, unionin myöntämän tuen alentamiseen. Lisäksi osana suoritukseen perustuvaa kannustinmekanismia otetaan käyttöön yleinen suorituspalkkio hyvän ympäristö- ja ilmastotehokkuuden edistämiseksi.
- (77) Yhteistyössä toteutettavan hallinnoinnin periaatteen mukaisesti jäsenvaltioiden olisi oltava vastuussa YMP:n strategiasuunnitelmiansa arvioinnista, kun komissio taas vastaa jäsenvaltioiden ennako- ja jälkiarvioinneista tehtävän yhteenvedon laatimisesta unionin tasolla.
- (78) Tämän asetuksen soveltamiseksi sekä taloudellisten etuuksien seuraamiseksi, analysoimiseksi ja hallinnoimiseksi tarvitaan ilmoituksia jäsenvaltioilta. Jotta asianomaiset ilmoitukset olisivat nopeita, tehokkaita, täsmällisiä, kustannustehokkaita ja noudattaisivat henkilötietojen suojaa, komissiolle oli tässä asetuksessa vahvistettujen sääntöjen moitteettoman soveltamisen varmistamiseksi siirrettävä valta hyväksyä tiettyjä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, mukaan lukien ilmoitusvelvollisuudet ja tarkemmat säännöt, jotka koskevat ilmoitettavien tietojen luonnetta ja tyyppiä, käsiteltävien tietojen ryhmiä ja enimmäissäilytysaikaa, oikeutta päästä tietoihin tai tietojärjestelmiin ja tietojen julkaisemisedellytyksiä.
- (79) Tämän asetuksen mukaisten tukitoimityyppien tukeen olisi sovellettava SEUT-sopimuksen 107, 108 ja 109 artiklaa. Maatalousalan erityisluonteen vuoksi näitä SEUT-sopimuksen määräyksiä ei tulisi soveltaa SEUT-sopimuksen 42 artiklan soveltamisalaan kuuluviin toimiin liittyviin, suorien tukien muodossa oleviin

tukitoimityyppeihin tai maaseudun kehittämisen tukitoimityyppeihin, jotka pannaan täytäntöön tämän asetuksen nojalla ja mukaisesti, tai jäsenvaltioiden maksamaan tukeen, joka on tarkoitettu unionin tukea saavien ja SEUT-sopimuksen 42 artiklan soveltamisalaan kuuluvien maaseudun kehittämisen tukitoimityyppien kansalliseksi lisärahoitukseksi.

- (80) Viljelijöille aiheutuu yhä enemmän tulojen heilahteluun liittyviä riskejä. Tämä johtuu osittain markkinariskistä, osittain äärimmäisistä sääilmiöistä ja toistuvista terveyteen ja kasvien terveyteen liittyvistä kriiseistä, jotka vaikuttavat kotieläimiin ja maatalousomaisuuteen unionissa. Jotta tulojen heilahtelun vaikutuksia voitaisiin lieventää kannustamalla viljelijöitä säästämään hyvinä vuosina, kansalliset verotoimenpiteet, joissa viljelijöihin sovellettava tuloveropohja lasketaan monivuotisen ajanjakson perusteella, olisi jätettävä valtiontukisääntöjen soveltamisalan ulkopuolelle.
- (81) Tässä asetuksessa vahvistettujen säännösten soveltamiseksi kerättyjä henkilötietoja olisi käsiteltävä tavalla, joka sopii yhteen näiden tarkoitusten kanssa. Tiedot olisi myös tehtävä nimettömiksi ja käsiteltävä koottuina seuranta- ja arviointitarkoituksia varten, ja ne olisi suojattava yksilöiden suojelua henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaata liikkuvuutta koskevan unionin oikeuden, erityisesti Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 45/2001¹⁹ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 2016/679²⁰ mukaisesti. Rekisteröidyille olisi ilmoitettava tällaisesta henkilötietojen käsittelystä ja heidän tietosuojaa koskevista oikeuksistaan.
- (82) Tiettyjen tämän asetuksen muiden kuin olennaisten osien täydentämiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä SEUT-sopimuksen 290 artiklan mukaisesti. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla, ja että nämä kuulemiset toteutetaan paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa²¹ vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Jotta voitaisiin erityisesti varmistaa tasavertainen osallistuminen delegoitujen säädösten valmisteluun, Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitetaan kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoille, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asiantuntijoilla on järjestelmällisesti oikeus osallistua komission asiantuntijaryhmien kokouksiin, joissa valmistellaan delegoituja säädöksiä.
- (83) Oikeusvarmuuden takaamiseksi, viljelijöiden oikeuksien suojaamiseksi ja suorien tukien muodossa olevien tukitoimityyppien sujuvan, johdonmukaisen ja tehokkaan toiminnan varmistamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä tiettyjä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä seuraavien osalta: säännöt, joilla asetetaan tukien myöntämisen edellytykseksi tiettyjen

¹⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 45/2001, annettu 18 päivänä joulukuuta 2000, yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1).

²⁰ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/679, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2016, luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta (yleinen tietosuoja-asetus) (EUVL L 119, 4.5.2016, s. 1).

²¹ EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.

hamppullajikkeiden varmennettujen siementen käyttö sekä menettely hamppullajikkeiden määrittämiseksi ja tetrahydrokannabinolipitoisuuden tarkastamiseksi; säännöt, jotka koskevat hyvää maatalous- ja ympäristökuntoa ja tiettyjä asiaan liittyviä osatekijöitä tukikelpoisuutta koskevien vaatimusten osalta; säännöt, jotka koskevat tukioikeuksien aktivoinnista tehtävän ilmoituksen sisältöä ja aktivointiin liittyviä vaatimuksia; ekojärjestelmiä koskevat täydentävät säännöt; toimenpiteet sen välttämiseksi, että tuotantosidonnaisen tulotuen saajat kärsivät markkinoiden rakenteellisesta epätasapainosta jollakin alalla, mukaan lukien päätös siitä, että tällaista tukea voidaan maksaa vuoteen 2027 saakka niiden tuotantoyksiköiden perusteella, joita varten tuki myönnettiin aikaisemman viitejakson aikana; säännöt ja edellytykset, jotka koskevat maan ja lajikkeiden hyväksymistä puuvillan lajikohtaista tukea varten, ja säännöt, jotka koskevat kyseisen tuen myöntämisedellytyksiä.

- (84) Sen varmistamiseksi, että alakohtaisilla tukitoimityypeillä edistetään YMP:n tavoitteiden saavuttamista ja lujitetaan synergioita YMP:n muiden välineiden kanssa, ja jotta varmistetaan tasapuoliset toimintaedellytykset sisämarkkinoilla ja vältetään eriarvoinen tai epäreilu kilpailu, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä tiettyjä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä seuraavien osalta: toimialakohtaisten organisaatioiden hyväksymisperusteet ja säännöt sellaista tilannetta varten, jossa hyväksytty toimialakohtainen organisaatio ei täytä kyseisiä perusteita eikä tuottajien velvollisuuksia; säännöt, jotka koskevat alakohtaisten tukitoimityyppien moitteetonta toimintaa, unionin taloudellisen avun laskentaperustetta, mukaan lukien viitejaksot ja kaupan pidetyn tuotannon arvon laskenta, sekä markkinoilta poistoon myönnettävän unionin taloudellinen avun enimmäismäärää; säännöt, jotka koskevat viinitarhujen uudelleenistuttamisesta aiheutuvien menojen enimmäismäärän vahvistamista; säännöt, joiden nojalla tuottajien on poistettava markkinoilta viiniyttämisen sivutuotteet; säännöt, jotka koskevat ylimääräisen hallintotaakan välttämiseksi kyseiseen velvollisuuteen myönnettäviä poikkeuksia, ja säännöt, jotka koskevat tislajien vapaaehtoista sertifiointia. Jotta voidaan varmistaa unionin varojen tehokas ja vaikuttava käyttö mehiläishoitoalaa koskevissa tukitoimissa, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä tiettyjä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat ilmoitusvelvollisuuteen liittyviä lisävaatimuksia sekä unionin vähimmäisrahoitusosuuden vahvistamista näiden tukitoimityyppien täytäntöönpanosta aiheutuviin menoihin.
- (85) Oikeusvarmuuden takaamiseksi ja sen varmistamiseksi, että maaseudun kehittämisen tukitoimilla saavutetaan asetetut tavoitteet, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä tiettyjä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat hoitositoumuksiin, investointeihin ja yhteistyöhön maksettavaa tukea.
- (86) Jotta joitakin tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia voidaan muuttaa, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä SEUT-sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat jäsenvaltioiden rahoitusosuuksia suorien tukien muodossa oleviin tukitoimityyppeihin sekä YMP:n strategiasuunnitelman sisältöön liittyviä sääntöjä.
- (87) Jotta voidaan varmistaa yhdenmukaiset edellytykset tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi ja välttää viljelijöiden välinen epäreilu kilpailu ja syrjintä, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa seuraavien osalta: viitealojen vahvistaminen öljykasvien tukea varten; säännöt, jotka koskevat maan ja lajikkeiden hyväksymistä puuvillan lajikohtaista tukea varten ja asiaan liittyviä ilmoituksia; alennuksen laskenta, jos puuvillan tukikelpoinen viljelyala ylittää perusalan; unionin

taloudellinen apu viininvalmistuksen sivutuotteiden tislaukseen; maaseudun kehittämisen tukitoimityyppeihin maksettavan unionin tuen kokonaismäärän jäsenvaltiokohtainen vuosijakauma; säännöt, jotka koskevat YMP:n strategiasuunnitelmiin sisällytettävien osien esittämistä; säännöt, jotka koskevat YMP:n strategiasuunnitelmien hyväksymiseen sekä suunnitelmien muutospyyntöjen esittämiseen ja hyväksymiseen liittyvää menettelyä ja määräaikoja; YMP:n strategiasuunnitelmien tarjoamiin mahdollisuuksiin liittyvien tiedotus- ja julkistamisvaatimusten yhdenmukaiset soveltamisedellytykset; säännöt, jotka liittyvät tuloksellisuus-, seuranta- ja arviointikehykseen; säännöt, jotka liittyvät vuotuisten tuloksellisuuskertomusten sisällön esittämiseen; säännöt, jotka koskevat komission suorittamaa tuloksellisuusarviointia varten jäsenvaltioiden toimittamia tietoja; säännöt, jotka koskevat tiedontarpeita ja mahdollisia tietolähteiden välisiä synergioita; sekä järjestelyt, joilla varmistetaan yhdenmukainen lähestymistapa suorituspalkkion jakamiseen jäsenvaltioille. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011²² mukaisesti.

- (88) Komission olisi hyväksyttävä välittömästi sovellettavia täytäntöönpanosäädöksiä, kun tämä on tarpeen asianmukaisesti perustelluissa erittäin kiireellisissä tapauksissa erityisten ongelmien ratkaisemiseksi; tällöin olisi varmistettava suorien tukien järjestelmän jatkuvuus poikkeuksellisissa olosuhteissa. Lisäksi komission olisi yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa esiintyvien kiireellisten ongelmien ratkaisemiseksi ja varmistaen suorien tukien järjestelmän jatkuvuus hyväksyttävä viipymättä sovellettavia täytäntöönpanosäädöksiä, jos poikkeukselliset olosuhteet vaikuttavat tuen myöntämiseen ja vaarantavat tämän asetuksen mukaisiin tukijärjestelmiin kuuluvien tukien tehokkaan täytäntöönpanon.
- (89) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 228/2013²³ ja Euroopan parlamentin ja asetus (EU) N:o 229/2013²⁴ olisi jätettävä tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle, jollei joihinkin niiden säännöksiin nimenomaisesti viitata.
- (90) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitteita, koska eri maaseutualueiden välillä on eroja ja koska jäsenvaltioiden käytettävissä olevat taloudelliset resurssit ovat rajallisia, vaan tavoitteet voidaan saavuttaa paremmin unionin tasolla takaamalla monivuotinen unionin rahoitus ja keskittämällä se selkeästi yksilöityihin prioriteetteihin, joten unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU-sopimus) 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi,

²² Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

²³ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 228/2013, annettu 13 päivänä maaliskuuta 2013, unionin syrjäisimpien alueiden hyväksi toteutettavista maatalousalan erityistoimenpiteistä (EUVL L 78, 20.3.2013, s. 23).

²⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 229/2013, annettu 13 päivänä maaliskuuta 2013, Egeanmeren pienten saarten hyväksi toteutettavista maatalousalan erityistoimenpiteistä (EUVL L 78, 20.3.2013, s. 41).

- (91) Sen vuoksi asetukset (EU) N:o 1305/2013 ja (EU) N:o 1307/2013 olisi kumottava.
- (92) Jotta helpotettaisiin siirtymistä asetuksissa (EU) N:o 1305/2013 ja (EU) N:o 1307/2013 säädetyistä järjestelyistä tässä asetuksessa säädettyihin järjestelyihin, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä tiettyjä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat toimenpiteitä tuensaajien saavutettujen oikeuksien ja oikeutettujen odotusten suojaamiseksi.
- (93) Jotta voidaan varmistaa oikeusvarmuus ja jatkuvuus, Kroatiaa koskevia erityissäännöksiä suorien tukien ja täydentävien kansallisten suorien tukien asteittaisesta käyttöönotosta siirtymäkauden järjestelmän puitteissa olisi edelleen sovellettava 1 päivään tammikuuta 2021 asti,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I OSASTO

KOHDE JA SOVELTAMISALA, SOVELLETTAVAT SÄÄNNÖKSET JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

1. Tässä asetuksessa annetaan säännöt seuraavista:
 - a) yleis- ja erityistavoitteet, joihin pyritään Euroopan maatalouden tukirahastosta (maataloustukirahasto) ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta (maaseuturahasto) yhteisessä maatalouspolitiikassa (YMP) rahoitettavalla unionin tuella, sekä asiaan liittyvät indikaattorit;
 - b) tukitoimityypit ja yhteiset vaatimukset, jotta jäsenvaltiot voivat pyrkiä näihin tavoitteisiin, sekä asiaan liittyvät rahoitusjärjestelyt;
 - c) YMP:n strategiasuunnitelmat, jotka jäsenvaltioiden tulee laatia ja joissa vahvistetaan tavoitteet, määrittellään tukitoimet ja jaetaan varat erityistavoitteiden ja tunnistettujen tarpeiden mukaisesti;
 - d) koordinointi ja hallinto sekä seuranta, raportointi ja arviointi.
2. Tätä asetusta sovelletaan maataloustukirahastosta ja maaseuturahastosta rahoitettavaan unionin tukeen, jota myönnetään jäsenvaltion laatimassa ja komission hyväksymässä, 1 päivän tammikuuta 2021 ja 31 päivän joulukuuta 2027 välisen ajanjakson kattavassa YMP:n strategiasuunnitelmassa täsmennettyihin tukitoimiin.

2 artikla

Sovellettavat säännökset

3. Tämän asetuksen mukaisesti myönnettävään tukeen sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) [horisontaaliasetus]²⁵ ja kyseisen asetuksen nojalla annettuja säännöksiä.
4. Tämän asetuksen mukaisesti maaseuturahastosta rahoitettavaan tukeen sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) [yhteisiä säännöksiä koskeva asetus]²⁶ II osaston III lukua, III osaston II lukua sekä 41 ja 43 artiklaa.

3 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa säädetyn unionin tuen myöntämiseksi tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- a) 'viljelijällä' sellaista luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä taikka luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden ryhmää riippumatta siitä, millainen ryhmän ja sen jäsenten oikeudellinen asema on kansallisen lainsäädännön mukaisesti, jonka tila sijaitsee perussopimusten alueellisella soveltamisalalla, siten kuin se määritellään

²⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) [...] [päivämäärä] [koko nimi] (EUVL L).

²⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) [...] [päivämäärä] [koko nimi] (EUVL L).

Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU-sopimus) 52 artiklassa yhdessä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT-sopimus) 349 ja 355 artiklan kanssa, ja joka harjoittaa jäsenvaltion määrittelemää maataloustoimintaa;

- b) 'tilalla' kaikkia viljelijän johtamia, saman jäsenvaltion alueella sijaitsevia maataloustoimintaan käytettäviä yksiköitä;
- c) 'tukitoimella' jäsenvaltioiden YMP:n strategiasuunnitelmissa täsmentämää tukivälinettä, jolla on tietyt tukikelpoisuusedellytykset ja joka perustuu tässä asetuksessa säädettyihin tukitoimityyppeihin;
- d) 'tukiprosentilla' toimen julkisen rahoitusosuuden määrää. Rahoitusvälineiden osalta tarkoitetaan tuen bruttoavustusekvivalenttia, sellaisena kuin se määritellään komission asetuksen (EU) N:o 702/2014²⁷ 2 artiklan 20 kohdassa;
- e) 'keskinäisellä rahastolla' jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaisesti hyväksymää järjestelmää, jossa siihen kuuluvat viljelijät voivat vakuuttaa itsensä ja jossa maksetaan korvauksia taloudellisia tappioita kärsineille jäsenviljelijöille;
- f) 'toimella'
 - i) hanketta, sopimusta, toimintaa tai hankeryhmää, joka on valittu kyseisten ohjelmien perusteella;
 - ii) kun kyseessä ovat rahoitusvälineet, ohjelman rahoitusosuutta rahoitusvälineeseen ja kyseisestä rahoitusvälineestä tämän jälkeen lopullisille vastaanottajille myönnettyä rahoitustukea;
- g) 'välittävällä elimellä' julkis- tai yksityisoikeudellista elintä, joka toimii hallintoviranomaisen alaisuudessa tai hoitaa tehtäviä tällaisen viranomaisen puolesta;
- h) kun kyseessä ovat maaseudun kehittämisen tukitoimityypit, 'tuensaajalla' tarkoitetaan:
 - i) julkis- tai yksityisoikeudellista elintä, yhteisöä, riippumatta siitä, onko se oikeushenkilö, tai luonnollista henkilöä, joka on vastuussa toimien käynnistämisestä tai joka on vastuussa niin toimien käynnistämisestä kuin täytäntöönpanosta;
 - ii) kun kyseessä on valtiontukijärjestelmä, elintä, joka saa tuen;
 - iii) kun kyseessä on rahoitusväline, erityisrahaston täytäntöönpanosta vastaavaa elintä, tai jos holdingyhtiötä ei ole, erityisrahaston täytäntöönpanosta vastaavaa elintä, tai jos hallintoviranomainen hallinnoi rahoitusvälinettä, hallintoviranomaista;
- i) 'tavoitteilla' ennalta sovittuja arvoja, jotka on saavutettava kauden lopussa tiettyyn erityistavoitteeseen sisältyvien tulosindikaattoreiden osalta;
- j) 'välitavoitteilla' ennalta sovittuja arvoja, jotka on saavutettava tietyllä hetkellä strategiasuunnitelmakauden aikana tiettyyn erityistavoitteeseen sisältyvien indikaattoreiden osalta.

²⁷

Komission asetus (EU) N:o 702/2014, annettu 25 päivänä kesäkuuta 2014, tiettyjen maa- ja metsätalouden ja maaseutualueiden tukimuotojen toteamisesta sisämarkkinoille soveltuviksi Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 ja 108 artiklan mukaisesti (EUVL L 193, 1.7.2014, s. 1).

4 artikla

YMP:n strategiasuunnitelmissa esitettävät määritelmät

1. Jäsenvaltion on esitettävä YMP:n strategiasuunnitelmassaan maataloustoimintojen, maatalousmaan, tukikelpoisen hehtaarin, tosiasiallisen viljelijän ja nuoren viljelijän määritelmät:
 - a) 'maataloustoiminta' on määriteltävä siten, että se sisältää paitsi SEUT-sopimuksen liitteessä I lueteltujen maataloustuotteiden tuottamisen, mukaan lukien puuvilla ja lyhytkiertoinen energiapuu, myös maatalousmaan säilyttämisen sellaisessa kunnossa, että se soveltuu laitumeksi tai viljelyyn ilman, että sitä olisi valmisteltava muutoin kuin tavanomaisilla maatalousmenetelmillä ja -koneilla;
 - b) 'maatalousmaa' on määriteltävä siten, että se koostuu peltoalasta, pysyvistä viljelykasveista ja pysyvästä nurmesta. Jäsenvaltioiden on määriteltävä ilmaisut 'peltoala', 'pysyvät viljelykasvit' ja 'pysyvä nurmi' seuraavan kehyksen sisällä:
 - i) 'peltoala' on kasvien tuotantoa varten viljeltyä maata tai viljelyyn käytettävissä olevaa kesantomaata, mukaan lukien neuvoston asetuksen (EY) N:o 1257/1999²⁸ 22, 23 ja 24 artiklan, neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005²⁹ 39 artiklan, asetuksen (EU) N:o 1305/2013 28 artiklan tai tämän asetuksen 65 artiklan mukaisesti kesannoidut alat;
 - ii) 'pysyvät viljelykasvit' ovat viljelykiertoon kuulumattomia kasveja, jotka ovat muita kuin pysyvää nurmea ja pysyvää laidunta, joihin maata käytetään viiden vuoden ajan tai pidempään ja joista saadaan toistuvia satoja, mukaan lukien taimitarhat ja lyhytkiertoinen energiapuu;
 - iii) 'pysyvä nurmi ja pysyvä laidun' (joita yhdessä kutsutaan 'pysyväksi nurmeksi') ovat maata, joka ei kuulu tilan viljelykiertoon vähintään viiteen vuoteen ja jota käytetään heinäkasvien tai muiden nurmirehukasvien kasvattamiseen joko luonnollisesti (itseuudistuva) tai viljelemällä (kylvämällä). Siihen voi sisältyä muitakin lajeja, kuten pensaita ja/tai puita, jotka voivat olla laidunnettavia tai tuottaa rehua;
 - c) suorien tukien muodossa olevissa tukitoimissa 'tukikelpoinen hehtaari' on määriteltävä niin, että se sisältää tilan maatalousmaan,
 - i) jota käytetään maataloustoimintaan sinä vuonna, jolle haetaan tukea, tai jos aluetta käytetään myös muuhun kuin maataloustoimintaan, sitä käytetään pääasiassa maataloustoimintaan ja se on viljelijän käytössä. Asianmukaisesti perustelluista ympäristösyistä tukikelpoisiin hehtaareihin voidaan sisällyttää myös tietyt alat, joita käytetään maataloustoimintaan ainoastaan joka toinen vuosi;

²⁸ Neuvoston asetus (EY) N:o 1257/1999, annettu 17 päivänä toukokuuta 1999, Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen ja tiettyjen asetusten muuttamisesta ja kumoamisesta (EYVL L 160, 26.6.1999, s. 80).

²⁹ Neuvoston asetus (EY) N:o 1698/2005, annettu 20 päivänä syyskuuta 2005, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) tuesta maaseudun kehittämiseen (EUVL L 277, 21.10.2005, s. 1).

- ii) joka on antanut oikeuden tämän asetuksen III osaston II luvun 2 jakson 2 alajakson tai asetuksen (EU) N:o 1307/2013 III osastossa säädetyn perustukijärjestelmän tai yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmän mukaisiin maksuihin ja joka
 - ei enää täytä asetuksen (EU) N:o 1307/2013 a alakohdan mukaista tukikelpoisen hehtaarin määritelmää direktiivien 92/43/ETY ja 2009/147/EY tai direktiivin 2000/60/EY täytäntöönpanon vuoksi,
 - on metsitetty yksittäisen viljelijän sitoumuksen ajaksi asetuksen (EY) N:o 1257/1999 31 artiklan, asetuksen (EY) N:o 1698/2005 43 artiklan, asetuksen (EU) N:o 1305/2013 22 artiklan taikka sellaisen kansallisen järjestelmän mukaisesti, jonka ehdot ovat asetuksen (EY) N:o 1698/2005 43 artiklan 1, 2 ja 3 kohdan tai asetuksen (EU) N:o 1305/2013 22 artiklan tai tämän asetuksen 65 tai 67 artiklan mukaiset,
 - on kesannoitu yksittäisen viljelijän sitoumuksen ajaksi asetuksen (EY) N:o 1257/1999 22, 23 ja 24 artiklan, asetuksen (EY) N:o 1698/2005 39 artiklan, asetuksen (EU) N:o 1305/2013 28 artiklan tai tämän asetuksen 65 artiklan mukaisesti.

Hampun tuotantoon käytetyt alat ovat tukikelpoisia vain, jos käytettyjen lajikkeiden tetrahydrokannabinolipitoisuus on enintään 0,2 prosenttia;

- d) 'tosiasiallinen viljelijä' on määriteltävä tavalla, jolla varmistetaan, että tulotukea ei myönnetä niille viljelijöille, joiden maataloustoiminta on vain vähäinen osa heidän koko taloudellista toimintaansa tai joiden pääasiallinen liiketoiminta ei ole maatalouden harjoittaminen, tämän kuitenkaan estämättä tuen myöntämistä useampaa toimintaa harjoittaville viljelijöille. Määritelmän avulla on pystyttävä määrittämään, ketkä viljelijät eivät ole tosiasiallisia viljelijöitä, käyttäen perusteena esimerkiksi tuloharkintaa, tilan työvoimapanoksia, yrityksen toimialaa ja/tai rekistereissä oloa;
 - e) 'nuori viljelijä' on määriteltävä siten, että määritelmä sisältää
 - i) yläikärajan, joka saa olla enintään 40 vuotta;
 - ii) edellytykset 'tilan pääasiallisena yrittäjänä' olemiselle;
 - iii) tarvittavan koulutuksen ja/tai taidot.
2. Kansanterveyden suojelemiseksi siirretään komissiolle valta antaa 138 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä tämän asetuksen täydentämiseksi säännöillä, joilla asetetaan tukien myöntämisen edellytykseksi tiettyjen hamppulajikkeiden varmennettujen siementen käyttö sekä menetelmä hamppulajikkeiden määrittämiseksi ja 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetun tetrahydrokannabinolipitoisuuden tarkastamiseksi.

II OSASTO

TAVOITTEET JA INDIKAATTORIT

5 artikla

Yleiset tavoitteet

Maataloustukirahaston ja maaseuturahaston tuella pyritään jatkossakin parantamaan maatalouden, elintarvikealan ja maaseutualueiden kestävä kehitystä ja edistämään seuraavien yleistavoitteiden saavuttamista:

- a) edistetään älykästä, kestävä ja monipuolista maatalousalaa, jolla varmistetaan elintarviketurva;
- b) tuetaan ympäristönhoitoa ja ilmastotoimia ja edistetään unionin ympäristö- ja ilmastotavoitteita;
- c) lujitetaan maaseutualueiden sosioekonomista rakennetta.

Näitä tavoitteita täydennetään monialaisella tavoitteella, jossa päämääränä on alan uudenaikaistaminen edistämällä ja jakamalla tietämystä, innovointia ja digitalisointia maataloudessa ja maaseutualueilla sekä edistämällä niiden käyttöä.

6 artikla

Erityistavoitteet

1. Näihin yleistavoitteisiin pyritään seuraavien erityistavoitteiden avulla:

- a) annetaan tukea riittävien maataloustulojen ja maatilojen selviytymiskyvyn varmistamiseksi koko unionin alueella, jotta saataisiin parannettua elintarviketurvaa;
- b) parannetaan markkinasuuntautuneisuutta ja kilpailukykyä, mukaan lukien kiinnittämällä enemmän huomiota tutkimukseen, teknologiaan ja digitalisointiin;
- c) parannetaan viljelijöiden asemaa arvoketjussa;
- d) edistetään ilmastomuutoksen hillitsemistä ja ilmastomuutokseen sopeutumista sekä kestävä energiaa;
- e) edistetään kestävä kehitystä ja luonnonvarojen, kuten veden, maaperän ja ilman, tehokasta hoitoa;
- f) edistetään luonnon monimuotoisuuden suojelemista ja ekosysteemipalveluja sekä säilytetään elinympäristöjä ja maisemia;
- g) houkutellaan alalle nuoria viljelijöitä ja helpotetaan yritystoiminnan kehittämistä maaseutualueilla;
- h) edistetään työllisyyttä, kasvua, sosiaalista osallisuutta ja paikallista kehitystä maaseutualueilla, myös biotalouden ja kestävä metsänhoidon alalla;
- i) parannetaan tapaa, jolla EU:n maatalous vastaa ravintoa ja terveyttä koskeviin uusiin yhteiskunnan vaatimuksiin, mukaan lukien turvallinen, ravitseva ja kestävä kehityksen mukainen ravinto, elintarvikejäte sekä eläinten hyvinvointi.

2. Erityistavoitteita toteuttaessaan jäsenvaltion on varmistettava YMP:n tuen yksinkertaistaminen ja tuloksellisuus.

7 artikla
Indikaattorit

1. Edellä 5 artiklassa ja 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tavoitteiden saavuttamista on arvioitava tuotokseen, tuloksiin ja vaikutukseen liittyvien yhteisten indikaattoreiden perusteella. Yhteiset indikaattorit ovat seuraavat:
 - a) tuotosindikaattorit, jotka liittyvät tuettujen toimenpiteiden toteutuneisiin tuotoksiin;
 - b) tulosindikaattorit, jotka liittyvät asianomaisiin erityistavoitteisiin ja joita käytetään määrällisten välitavoitteiden ja tavoitteiden asettamiseen YMP:n strategiasuunnitelmiin sisältyvien kyseisten erityistavoitteiden osalta ja arvioitaessa tavoitteiden saavuttamisessa tapahtunutta edistymistä. Ilmasto- ja ympäristötavoitteisiin liittyvät indikaattorit voivat koskea liitteessä XI lueteltuun unionin lainsäädäntöön perustuvissa asiaan liittyvissä kansallisissa ympäristö- ja ilmastosuunnittelun välineissä vahvistettuja tukitoimia;
 - c) vaikutusindikaattorit, jotka liittyvät 5 artiklassa ja 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin tavoitteisiin ja joita käytetään YMP:n strategiasuunnitelmien ja YMP:n yhteydessä.

Yhteiset tuotos-, tulos- ja vaikutusindikaattorit esitetään liitteessä I.

2. Siirretään komissiolle valta antaa 138 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan liitettä I yhteisten tuotos-, tulos- ja vaikutusindikaattoreiden mukauttamiseksi, jotta voidaan ottaa huomioon indikaattoreiden soveltamisesta saatu kokemus ja lisätä tarvittaessa uusia indikaattoreita.

III OSASTO

YHTEISET VAATIMUKSET JA TUKITOIMITYYPIT

I LUKU

YHTEISET VAATIMUKSET

1 JAKSO

YLEISPERIAATTEET

8 artikla

Tukitoimien valinta

Jäsenvaltiot toteuttavat II osastossa säädettyjä tavoitteita määrittämällä tukitoimet, jotka perustuvat tämän osaston II, III ja IV luvussa lueteltuihin tukitoimityyppeihin tässä luvussa vahvistettujen yhteisten vaatimusten mukaisesti.

9 artikla

Yleisperiaatteet

Jäsenvaltion on suunniteltava YMP:n strategiasuunnitelmiansa tukitoimet Euroopan unionin perusoikeuskirjan ja unionin oikeuden yleisten periaatteiden mukaisesti.

Jäsenvaltion on varmistettava, että tukitoimet vahvistetaan objektiivisin ja syrjimättömin perustein ja että ne ovat sisämarkkinoille soveltuvia eivätkä vääristä kilpailua.

Jäsenvaltion on vahvistettava oikeudellinen kehys, joka kattaa unionin tuen myöntämisen tuensaajille YMP:n strategiasuunnitelman perusteella sekä tässä asetuksessa ja asetuksessa (EU) [horisontaaliasetus] vahvistettujen periaatteiden ja vaatimusten mukaisesti.

10 artikla

WTO:n kotimainen tuki

1. Jäsenvaltion on varmistettava, että tämän asetuksen liitteessä II lueteltuihin tukitoimityyppeihin perustuvat tukitoimet, mukaan lukien 3 artiklassa säädetty määritelmät ja 4 artiklassa säädetty, YMP:n strategiasuunnitelmissa muotoiltavat määritelmät, ovat WTO:n maataloussopimuksen liitteessä 2 olevan 1 kohdan määräysten mukaiset.

Näiden tukitoimien on noudatettava myös WTO:n maataloussopimuksen liitteen 2 muitakin kohtia tämän asetuksen liitteessä II esitetyllä tavalla. Sen sijaan muihin tukitoimityyppeihin kuin kestävyysperusteiseen perustulotukeen, kestävyysperusteiseen uudelleenjakotulotukeen, nuorten viljelijöiden täydentävään tulotukeen sekä ilmasto- ja ympäristöjärjestelmiin kuuluvissa tukitoimissa voidaan noudattaa jotakin muuta WTO:n maataloussopimuksen liitteen 2 kohtaa, jos tämä perustellaan YMP:n strategiasuunnitelmassa.

2. Jäsenvaltion on varmistettava, että tämän osaston II luvun 3 jakson 2 alajaksossa säädettyyn puuvillan lajikohtaiseen tukeen perustuvat tukitoimet ovat WTO:n maataloussopimuksen 6 artiklan 5 kohdan määräysten mukaisia.

2 JAKSO EHDOLLISUUS

11 artikla

Periaate ja soveltamisala

1. Jäsenvaltion on sisällytettävä YMP:n strategiasuunnitelmaansa ehdollisuusjärjestelmä, jonka mukaisesti määrätään hallinnollinen seuraamus tuensaajille, joille maksetaan suoraa tukea tämän osaston II luvun mukaisesti tai vuosipalkkioita 65, 66 ja 67 artiklan mukaisesti mutta jotka eivät täytä YMP:n strategiasuunnitelmassa vahvistettuja, liitteessä III olevassa luettelossa mainittuja unionin lainsäädännön mukaisia lakisääteisiä hoitovaatimuksia ja maan hyvää maatalous- ja ympäristökuntoa koskevia toimenpidevaatimuksia, jotka koskevat seuraavia erityisaloja:
 - a) ilmasto ja ympäristö;
 - b) kansanterveys, eläinten terveys ja kasvien terveys;
 - c) eläinten hyvinvointi.
2. YMP:n strategiasuunnitelmaan sisällytettäviä hallinnollisia seuraamuksia koskevissa säännöissä on noudatettava asetuksen (EU) [horisontaaliasetus] IV osaston IV luvussa vahvistettuja vaatimuksia.
3. Liitteessä III tarkoitettuja lakisääteisiin hoitovaatimuksiin liittyviä säädöksiä sovelletaan niiden sovellettavan toisinnon muodossa, ja kun on kyse direktiiveistä, sellaisina kuin jäsenvaltiot ovat panneet ne täytäntöön.
4. Tässä jaksossa 'lakisääteisellä hoitovaatimuksella' tarkoitetaan kutakin liitteessä III tarkoitettua tietyn säädöksen unionin oikeuden mukaista yksittäistä lakisääteistä hoitovaatimusta, joka eroaa sisällöltään muista saman säädöksen vaatimuksista.

12 artikla

Hyvää maatalous- ja ympäristökuntoa koskevat jäsenvaltioiden velvoitteet

1. Jäsenvaltion on varmistettava, että kaikki maatalousmaa, myös maa, jota ei enää käytetä tuotantoon, säilytetään hyvässä maatalous- ja ympäristökunnossa. Jäsenvaltion on määriteltävä kansallisella tai alueellisella tasolla tuensaajiin sovellettavat hyvän maatalous- ja ympäristökunnon vähimmäisvaatimukset liitteessä III tarkoitettujen vaatimusten päätavoitteen perusteella ottaen huomioon kyseessä olevien alojen erityispiirteet, mukaan lukien maaperä- ja ilmasto-olosuhteet, käytössä olevat viljelyjärjestelmät, maankäyttö, viljelykierto, viljelykäytännöt ja tilarakenteet.
2. Jäsenvaltio voi liitteessä III vahvistettujen päätavoitteiden osalta määrätä kyseisessä liitteessä vahvistettujen vaatimusten lisäksi muita vaatimuksia näihin päätavoitteisiin pääsemiseksi. Jäsenvaltio ei kuitenkaan saa määritellä vähimmäisvaatimuksia muiden päätavoitteiden kuin liitteessä III vahvistettujen päätavoitteiden osalta.
3. Jäsenvaltion on otettava käyttöön järjestelmä, jossa määrätään liitteessä III tarkoitettua maatilojen kestävää ravinnehuoltoa koskevasta välineestä; välineen vähimmäissisällön ja toimintojen on oltava kyseisessä liitteessä määritellyn mukaiset, ja tuensaajien on käytettävä sitä.

Komissio voi tukea jäsenvaltioita kyseisen välineen suunnittelussa, samoin kuin tarvittavissa datan tallennus- ja käsittelypalveluissa.

4. Siirretään komissiolle valta antaa 138 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä tämän asetuksen täydentämiseksi säännöillä, jotka koskevat hyvää maatalous- ja ympäristökuntaa, mukaan lukien liitteessä III tarkoitettussa maan hyvää maatalous- ja ympäristökuntaa koskevassa toimenpidevaatimuksessa 1 sovelletun, nurmen osuuteen perustuvan järjestelmän osatekijät, viitevuosi ja muuntosuhde sekä maatilojen kestävä hoitoa koskevan välineen muoto ja muut vähimmäistekijät ja toiminnot.

3 JAKSO

MAATILOJEN NEUVONTAPALVELUT

13 artikla

Maatilojen neuvontapalvelut

1. Jäsenvaltion on sisällytettävä YMP:n strategiasuunnitelmaan viljelijöille ja muille YMP:n tuensaajille suunnattuja maanhoitoa ja tilanhoitoa koskevia neuvontapalveluja, jäljempänä 'maatilojen neuvontapalvelut'.
2. Maatilojen neuvontapalvelut kattavat taloudelliset, ympäristöön liittyvät ja yhteiskunnalliset näkökohdat sekä tarjoavat tutkimuksen ja innovoinnin synnyttämää ajantasaista teknologista ja tieteellistä tietoa. Ne sisällytetään toisiinsa liittyviin palveluihin, joissa on mukana maatilaneuvoja, tutkijoita, viljelijäjärjestöjä ja muita asiaan liittyviä sidosryhmiä ja jotka muodostavat maatalouden tieto- ja innovointijärjestelmän, jäljempänä 'AKIS-järjestelmä'.
3. Jäsenvaltion on varmistettava, että maataloille annettava neuvonta on puolueetonta ja että neuvojilla ei ole eturistiriitoja.
4. Maatilojen neuvontapalvelujen on katettava ainakin seuraavat:
 - a) kaikki YMP:n strategiasuunnitelmassa vahvistetut viljelijöihin ja muihin tuensaajiin sovellettavat vaatimukset, edellytykset ja hoitositoumukset, mukaan lukien ehdollisuuteen liittyvät vaatimukset ja normit sekä tukijärjestelmiin liittyvät edellytykset, kuten myös tiedot YMP:n strategiasuunnitelmaan sisällytetyistä rahoitusvälineistä ja suunnitelman mukaisesti laadittavista liiketoimintasuunnitelmista;
 - b) vaatimukset, jotka jäsenvaltiot ovat määrittäneet direktiivin 2000/60/EY, direktiivin 92/43/ETY, direktiivin 2009/147/EY, direktiivin 2008/50/E, direktiivin (EU) 2016/2284, asetuksen (EU) 2016/2031, asetuksen (EU) 2016/429, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1107/2009³⁰ 55 artiklan ja direktiivin 2009/128/EY täytäntöönpanemiseksi;
 - c) tiedonannossa *Eurooppalainen yhteinen terveys -toimintasuunnitelma mikrobilääkeresistenssin torjumiseksi*³¹ vahvistetut maatalouskäytännöt mikrobilääkeresistenssin kehittymisen estämiseksi;

³⁰ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1107/2009, annettu 21 päivänä lokakuuta 2009, kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta sekä neuvoston direktiivien 79/117/ETY ja 91/414/ETY kumoamisesta (EUVL L 309, 24.11.2009, s. 1)

³¹ *Eurooppalainen yhteinen terveys -toimintasuunnitelma mikrobilääkeresistenssin torjumiseksi* (COM(2017) 339 final).

- d) 70 artiklassa tarkoitettu riskinhallinta;
- e) innovointituki, joka on tarkoitettu erityisesti 114 artiklassa tarkoitetun maatalouden tuottavuutta ja kestävyyttä käsittelevän eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden toimijaryhmien hankkeiden valmisteluun ja toteuttamiseen;
- f) edellä 102 artiklan b alakohdassa tarkoitettujen digitaalitekniikoiden kehittäminen maataloudessa ja maaseutualueilla.

II LUKU

SUORIEN TUKIEN MUODOSSA OLEVAT TUKITOIMITYYPIT

1 JAKSO

TUKITOIMITYYPIT JA TUEN ALENTAMINEN

14 artikla

Suorien tukien muodossa olevat tukitoimityypit

1. Tämän luvun mukaiset tukitoimet voivat olla tuotannosta irrotettuja suoria tukia ja tuotantosidonnaisia tukia.
2. Tuotannosta irrotetut suorat tuet ovat seuraavat:
 - a) kestävyysperusteinen perustulotuki;
 - b) kestävyysperusteinen täydentävä uudelleenjakotulotuki;
 - c) nuorten viljelijöiden täydentävä tulotuki;
 - d) ilmasto- ja ympäristöjärjestelmät.
3. Tuotantosidonnaiset suorat tuet ovat seuraavat:
 - a) tuotantosidonnainen tulotuki;
 - b) puuvillan lajikohtainen tuki.

15 artikla

Tukien alentaminen

1. Jos viljelijälle tämän luvun mukaisesti myönnettävien suorien tukien määrä on tietyssä kalenterivuonna yli 60 000 euroa, jäsenvaltion on alennettava sitä seuraavasti:
 - a) vähintään 25 prosenttia, jos määrä on 60 000–75 000 euroa;
 - b) vähintään 50 prosenttia, jos määrä on 75 000–90 000 euroa;
 - c) vähintään 75 prosenttia, jos määrä on 90 000–100 000 euroa;
 - d) vähintään 100 prosenttia, jos määrä on yli 100 000 euroa.
2. Ennen 1 kohdan soveltamista jäsenvaltion on vähennettävä viljelijälle tämän luvun nojalla tietyssä kalenterivuonna myönnettävistä suorista tuista:
 - a) viljelijän ilmoittamat maataloustoimintaan liittyvät palkat, mukaan lukien verot ja työnantajamaksut; ja

- b) vastaavat kustannukset, jotka aiheutuvat sellaisten maatilalla työskentelevien henkilöiden säännöllisestä ja ilmaisesta työstä, jotka eivät saa palkkaa tai joiden saama palkka on suoritetuista palveluista tavallisesti maksettavaa korvausta pienempi mutta jotka saavat korvauksen maatilan liiketoiminnan taloudellisen tuloksen kautta.

Edellä a ja b alakohdassa tarkoitettujen määrien laskemiseksi jäsenvaltion on käytettävä kansallisen tai alueellisen tason maataloustoimintaan liittyviä keskipalkkoja kerrottuna asianomaisen viljelijän ilmoittamien vuotuisten työyksiköiden määrällä.

3. Tuloa, joka tukien alentamisesta arvioidaan saatavan, on ensisijaisesti käytettävä kestävyysperusteisen täydentävän uudelleenjakotulotuen rahoittamiseen ja tämän jälkeen sellaisten muiden tukitoimien rahoittamiseen, jotka kuuluvat tuotannosta irrotettuihin suoriin tukiin.

Jäsenvaltio voi myös käyttää koko tulon tai osan siitä siirtoina rahoittaakseen IV luvun mukaisia maaseuturahaston tukitoimityyppejä. Tällainen siirto maaseuturahastoon on tehtävä osana YMP:n strategiasuunnitelman rahoitustaulukoita, ja sitä voidaan tarkistaa 90 artiklan mukaisesti vuonna 2023. Siihen ei sovelleta maataloustukirahaston ja maaseuturahaston välisten varainsiirtojen enimmäismääriä, jotka vahvistetaan 90 artiklan mukaisesti.

4. Siirretään komissiolle valta antaa 138 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä tämän asetuksen täydentämiseksi säännöillä, joilla vahvistetaan 1 kohdassa säädetyn tukien alentamisen yhdenmukaistettu laskentaperusta sen varmistamiseksi, että varat jaetaan tukeen oikeutetuille tuensaajille asianmukaisesti.

2 JAKSO

TUOTANNOSTA IRROTETUT SUORAT TUET

1 ALAJAKSO

YLEISET SÄÄNNÖKSET

16 artikla

Tuotannosta irrotettujen suorien tukien saamisen vähimmäisedellytykset

1. Jäsenvaltion on myönnettävä tuotannosta irrotetut suorat tuet tässä jaksossa säädetyn ja jäsenvaltion YMP:n strategiasuunnitelmassaan täsmentämin edellytyksin.
2. Jäsenvaltion on asetettava pinta-alakynnys ja myönnettävä tuotannosta irrotetut suorat tuet vain sellaisille tosiasiallisille viljelijöille, joiden tilan tukikelpoinen ala, jolle on haettu tuotannosta irrotettuja suoria tukia, ylittää tämän pinta-alakynnyksen.
- Jäsenvaltion on pinta-alakynnystä asettaessaan pyrittävä varmistamaan, että tuotannosta irrotettuja suoria tukia voidaan myöntää tosiasiallisille viljelijöille ainoastaan, jos
- a) vastaavien tukien hallinnointi ei aiheuta liiallista hallinnollista taakkaa; ja
- b) vastaavat määrät vaikuttavat tosiasiallisesti tavoitteisiin, jotka vahvistetaan 6 artiklan 1 kohdassa ja joita tuotannosta irrotetut suorat tuet edistävät.
3. Asianomaiset jäsenvaltiot voivat päättää olla soveltamatta 1 kohtaa syrjäisimpiin alueisiin ja Egeanmeren pieniin saariin.

2 ALAJAKSO

KESTÄVYYSPERUSTEINEN PERUSTULOTUKI

17 artikla

Yleiset säännöt

1. Jäsenvaltion on säädettävä kestävyysperusteisesta perustulotuesta, jäljempänä 'perustulotuki', tässä alajaksossa säädetyin ja jäsenvaltion YMP:n strategiasuunnitelmassaan täsmentämin edellytyksin.
2. Jäsenvaltion on säädettävä perustulotuesta vuotuisena tuotannosta irrotettuna tukena tukikelpoista hehtaaria kohden.
3. Perustulotukea myönnetään jokaisesta tosiasiallisen viljelijän ilmoittamasta tukikelpoisesta hehtaarista, sanotun kuitenkin rajoittamatta 19–24 artiklan soveltamista.

18 artikla

Tuen hehtaariohtainen määrä

1. Perustulotuki maksetaan yhdenmukaisena hehtaariohtaisena maksuna, paitsi jos jäsenvaltio päättää myöntää perustulotuen 19 artiklassa tarkoitettujen tukioikeuksien perusteella.
2. Jäsenvaltio voi päättää eriyttää hehtaariohtaisen perustulotuen määrän alueryhmittäin, jos alueryhmillä on samanlaiset sosioekonomiset olosuhteet tai maatalouden harjoittamisolosuhteet.

19 artikla

Tukioikeudet

1. Jäsenvaltio, joka on soveltanut asetuksen (EU) N:o 1307/2013 III osaston I luvun 1 jakson mukaista perustukijärjestelmää, voi päättää myöntää perustulotuen tukioikeuksien perusteella tämän asetuksen 20–24 artiklan mukaisesti.
2. Jos jäsenvaltio, joka on soveltanut asetuksen (EU) N:o 1307/2013 III osaston I luvun 1 jakson mukaista perustukijärjestelmää, päättää, että se ei myönnä perustulotukea tukioikeuksien perusteella, asetuksen (EU) N:o 1307/2013 mukaisesti myönnetty tukioikeudet lakkaavat 31 päivänä joulukuuta 2020.

20 artikla

Tukioikeuksien arvo ja arvon yhdenmukaistaminen

1. Jäsenvaltion on määritettävä tukioikeuksien yksikköarvo ennen tämän artiklan mukaista yhdenmukaistamista mukauttamalla tukioikeuksien arvoa suhteessa tukioikeuksien asetuksen (EU) N:o 1307/2013 mukaisesti hakuvuodeksi 2020 vahvistettuun arvoon ja kyseisen asetuksen III osaston III luvussa hakuvuodeksi 2020 säädettyyn asiaan liittyvään tukeen, joka myönnetään ilmaston ja ympäristön kannalta suotuisiin maatalouskäytäntöihin.
2. Jäsenvaltio voi päättää tukioikeuksien arvon eriyttämisestä 18 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

3. Jäsenvaltion on viimeistään hakuvuonna 2026 vahvistettava tukioikeuksien arvon enimmäistaso jäsenvaltiokohtaisesti tai kullekin 18 artiklan 2 kohdan mukaisesti määritellylle alueryhmälle.
4. Jos 1 kohdan mukaisesti määritetty tukioikeuksien arvo ei ole yhdenmukainen jäsenvaltion sisällä tai 18 artiklan 2 kohdan mukaisesti määritellyn alueryhmän sisällä, jäsenvaltion on varmistettava, että tukioikeuksien arvoa yhdenmukaistetaan kohti yhtenäistä yksikköarvoa hakuvuoteen 2026 mennessä.
5. Sovellettaessa 4 kohtaa jäsenvaltion on varmistettava, että viimeistään haluvuoden 2026 osalta kaikkien tukioikeuksien arvo on vähintään 75 prosenttia hakuvuoden 2026 perustulotuen keskimääräisestä suunnitellusta yksikkömäärästä, siten kuin se vahvistetaan 106 artiklan 1 kohdan mukaisesti toimitetussa YMP:n strategiasuunnitelmassa jäsenvaltion tai 18 artiklan 2 kohdan mukaisesti määriteltyjen alueiden osalta.
6. Jäsenvaltion on rahoitettava 4 ja 5 kohdan noudattamisen edellyttämät tukioikeuksien arvon korotukset 3 kohdan soveltamisesta mahdollisesti saatavalla tulolla ja tarvittaessa pienentämällä 1 kohdan mukaisesti määritellyn tukioikeuksien yksikköarvon ja hakuvuoden 2026 perustulotuen suunnitellun keskimääräisen yksikkömäärän, kuten 106 artiklan 1 kohdan mukaisesti toimitetussa YMP:n strategiasuunnitelmassa vahvistetaan kyseisen jäsenvaltion tai 18 artiklan 2 kohdan mukaisesti määriteltyjen alueiden osalta, välistä erotusta.

Jäsenvaltio voi päättää soveltaa kyseistä vähennystä kaikkiin niihin tukioikeuksiin tai osaan niistä, joiden 1 kohdan mukaisesti määritelty arvo ylittää hakuvuoden 2026 perustulotuen suunnitellun keskimääräisen yksikkömäärän, kuten 106 artiklan 1 kohdan mukaisesti toimitetussa YMP:n strategiasuunnitelmassa vahvistetaan kyseisen jäsenvaltion tai 18 artiklan 2 kohdan mukaisesti määriteltyjen alueiden osalta.
7. Edellä 6 kohdassa tarkoitetut vähennykset on tehtävä objektiivisin ja syrjimättömin perusteisin. Tällaisiin perusteisiin voi sisältyä suurimman sallitun vähennyksen, joka ei saa olla pienempi kuin 30 prosenttia, vahvistaminen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 5 kohdan mukaisesti vahvistetun vähimmäismäärän soveltamista.

21 artikla *Tukioikeuksien aktivoiminen*

1. Jäsenvaltion on myönnettävä tosiasiallisille viljelijöille, joilla on omia tai vuokrattuja tukioikeuksia, perustulotukea, kun nämä tukioikeudet on aktivoitu. Jäsenvaltion on varmistettava, että tosiasialliset viljelijät ilmoittavat tukioikeuksien aktivoimiseksi tukioikeuksiin liittyvät tukikelpoiset hehtaarit.
2. Jäsenvaltion on varmistettava, että tukioikeudet, myös silloin kun on kyse perinnöstä tai ennakkoperinnöstä, voidaan ottaa käyttöön ainoastaan asianomaisessa jäsenvaltiossa tai 18 artiklan 2 kohdan mukaisesti määritellyssä alueryhmässä.
3. Jäsenvaltion on varmistettava, että aktivoidut tukioikeudet antavat oikeuden tukeen niissä vahvistetun määrän perusteella.

22 artikla
Tukioikeusvarannot

1. Jäsenvaltion, joka päättää myöntää perustulotukea tukioikeuksien perusteella, on hallinnoitava kansallista varantoa.
2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jos jäsenvaltio päättää eriyttää perustulotuen 18 artiklan 2 kohdan mukaisesti, se voi päättää ottaa käyttöön varannon kutakin mainitun kohdan mukaisesti määriteltä alueryhmää varten.
3. Jäsenvaltion on varmistettava, että varannosta myönnetään tukioikeuksia ainoastaan tosiasiallisille viljelijöille.
4. Jäsenvaltion on käytettävä varantoaan tukioikeuksien myöntämiseksi ensisijaisesti seuraaville viljelijöille:
 - a) nuoret viljelijät, jotka ovat aloittaneet tilanpidon ensimmäistä kertaa;
 - b) viljelijät, jotka ovat aloittaneet tilanpidon ensimmäistä kertaa tilan pääasiallisena yrittäjänä ja joilla on jäsenvaltion nuorten viljelijöiden osalta määrittelemä asianmukainen koulutus tai hankitut tarvittavat taidot.
5. Jäsenvaltion on myönnettävä tukioikeudet sellaisille tosiasiallisille viljelijöille tai korotettava sellaisten tosiasiallisten viljelijöiden nykyisten tukioikeuksien arvoa, joilla on siihen oikeus tuomioistuimen antaman lopullisen päätöksen tai jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen lopullisen hallintotoimen nojalla. Jäsenvaltion on varmistettava, että tosiasialliset viljelijät saavat kyseisellä päätöksellä tai hallintotoimella vahvistettujen tukioikeuksien lukumäärän ja arvon jäsenvaltion vahvistamana ajankohtana.
6. Jos varanto ei riitä kattamaan tukioikeuksien myöntämistä 4 ja 5 kohdan mukaisesti, jäsenvaltion on varmistettava, että varantoa täydennetään kaikkien tukioikeuksien arvon lineaarisella alennuksella.
7. Jäsenvaltio voi vahvistaa varannon käyttöä koskevia täydentäviä sääntöjä sekä tapauksia, jotka johtavat varannon täydentämiseen kaikkien tukioikeuksien lineaarisella alennuksella.
8. Jäsenvaltion on vahvistettava varannosta jaettavien uusien tukioikeuksien arvo tukioikeuksien myöntämisvuoden kansallisena keskiarvona tai kullekin 18 artiklan 2 kohdan mukaisesti määritellylle alueryhmälle myöntämisvuoden keskiarvona.
9. Jäsenvaltio voi päättää korottaa olemassa olevien tukioikeuksien arvon myöntämisvuoden kansalliseen keskiarvoon tai kunkin 18 artiklan 2 kohdan mukaisesti määritellyn alueryhmän myöntämisvuoden keskiarvoon.

23 artikla
Siirretty säädösvalta

Siirretään komissiolle valta antaa 138 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta seuraavia koskevilla säännöillä:

- a) varannon perustaminen;
- b) varantoon pääsy;
- c) tukioikeuksien aktivoinnista tehtävän ilmoituksen sisältö ja aktivointiin liittyvät vaatimukset.

24 artikla
Tukioikeuksien siirrot

1. Tukioikeudet siirretään ainoastaan tosiasiallisille viljelijöille, paitsi kun on kyse perintönä tai ennakkoperintönä tapahtuvasta siirrosta.
2. Jos jäsenvaltio päättää eriyttää perustulotuen 18 artiklan 2 kohdan mukaisesti, tukioikeuksia voidaan siirtää ainoastaan niiden alueryhmien sisällä, joille ne on myönnetty.

25 artikla
Pienviljelijöille maksettava kertakorvaus

Jäsenvaltio voi myöntää tukia määritelmänsä mukaisille pienviljelijöille kertakorvauksena, joka korvaa tämän jakson ja tämän luvun 3 jakson mukaiset suorat tuet. Jäsenvaltion on sisällytettävä vastaava tukitoimi YMP:n strategiasuunnitelmaan viljelijöille vapaaehtoisena.

3 ALAJAKSO
TÄYDENTÄVÄ TULOTUKI

26 artikla
Kestävyysperusteinen täydentävä uudelleenjakotulotuki

1. Jäsenvaltion on säädettävä kestävyysperusteisesta täydentävästä uudelleenjakotulotuesta, jäljempänä 'uudelleenjakotulotuki', tässä artikkelissa säädetyin ja jäsenvaltion YMP:n strategiasuunnitelmassaan täsmentämin edellytyksin.
2. Jäsenvaltion on varmistettava tuen uudelleenjakko isoimmilta pienemmille ja keskisuurille tiloille säätämällä uudelleenjakotulotuesta vuotuisena, tuotannosta irrotettuna hehtaarikohtaisena tukena viljelijöille, joilla on oikeus 17 artikkelissa tarkoitetun perustulotuen mukaisiin maksuihin.
3. Jäsenvaltion on vahvistettava hehtaarikohtainen määrä tai eri määrät eri hehtaariasteikoille sekä viljelijäkohtainen hehtaarien enimmäismäärä, jolle/joille uudelleenjakotulotukea maksetaan.
4. Tietyille hakuvuodelle suunniteltu hehtaarikohtainen määrä ei saa olla suurempi kuin suorien tukien kansallinen keskimäärä kyseisenä hakuvuonna.
5. Kansallinen keskimääräinen suorien tukien määrä hehtaaria kohden määritellään liitteessä IV säädetyin, tiettyä hakuvuotta koskevan suorien tukien kansallisen enimmäismäärän ja kyseisen hakuvuoden perustulotuen suunniteltujen tuotosten välisenä suhteena, hehtaareina ilmaistuna.

27 artikla
Nuorten viljelijöiden täydentävä tulotuki

1. Jäsenvaltio voi säätää nuorten viljelijöiden täydentävästä tulotuesta tässä artikkelissa säädetyin ja jäsenvaltion YMP:n strategiasuunnitelmassaan täsmentämin edellytyksin.
2. Jäsenvaltio voi osana velvollisuutta edistää 6 artiklan 1 kohdan g alakohdassa vahvistettua erityistavoitetta "houkutellaan alalle nuoria viljelijöitä ja helpotetaan yritystoiminnan kehittämistä maaseutualueilla" ja kohdentaakseen vähintään 2 prosenttia suorien tukien määrärahoistaan kyseiseen tavoitteeseen 86 artiklan 4

kohdan mukaisesti tarjota täydentävää tulotukea nuorille viljelijöille, jotka ovat äskettäin aloittaneet tilanpidon ensimmäistä kertaa ja ovat oikeutettuja 17 artiklassa tarkoitettuun perustulotukeen.

3. Nuorten viljelijöiden täydentävä tulotuki on myönnettävä vuotuisena tuotannosta irrotettuna tukena tukikelpoista hehtaaria kohden.

4 ALAJAKSO

ILMASTO- JA YMPÄRISTÖJÄRJESTELMÄT

28 artikla

Ilmasto- ja ympäristöjärjestelmät

1. Jäsenvaltion on säädettävä vapaaehtoisten ilmasto- ja ympäristöjärjestelmien, jäljempänä 'ekojärjestelmät', tuesta tässä artiklassa säädetyn ja jäsenvaltion YMP:n strategiasuunnitelmassaan täsmentämin edellytyksin.
2. Jäsenvaltion on tuettava tässä tukitoimityypissä tosiasiallisia viljelijöitä, jos he sitoutuvat noudattamaan tukikelpoisilla hehtaareilla sitoumuksia, jotka koskevat ilmaston ja ympäristön kannalta suotuisia maatalouskäytäntöjä.
3. Jäsenvaltion on laadittava luettelo ilmaston ja ympäristön kannalta suotuisista maatalouskäytännöistä.
4. Nämä maatalouskäytännöt on suunniteltava siten, että ne täyttävät yhden tai useamman 6 artiklan 1 kohdan d, e ja f alakohdassa vahvistetun erityisen ympäristö- ja ilmastotavoitteen.
5. Tässä tukitoimityypissä jäsenvaltio voi myöntää tukea ainoastaan sitoumuksista, jotka
 - a) menevät pidemmälle kuin tämän osaston I luvun 2 jaksossa vahvistetut asiaankuuluvat lakisääteiset hoitovaatimukset ja maan hyvää maatalous- ja ympäristökuntoa koskevat toimenpidevaatimukset;
 - b) menevät pidemmälle kuin lannoitteiden ja kasvinsuojeluaineiden käyttöä sekä eläinten hyvinvointia kokevat vähimmäisvaatimukset sekä muut kansallisessa ja unionin lainsäädännössä vahvistetut pakolliset vaatimukset;
 - c) menevät pidemmälle kuin 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti vahvistetut maatalousmaan säilyttämistä koskevat edellytykset;
 - d) eroavat sitoumuksista, joista myönnetään tukea 65 artiklan mukaisesti.
6. Ekojärjestelmien tuki myönnetään vuotuisena maksuna tukikelpoista hehtaaria kohden joko:
 - a) perustulotuen lisämaksuna, kuten tämän jakson 2 alajaksossa säädetään; tai
 - b) maksuina, joilla tuensaajille korvataan kokonaan tai osittain lisäkustannukset ja tulonmenetykset, joita aiheutuu 65 artiklan mukaisesti tehdyistä sitoumuksista.
7. Jäsenvaltion on varmistettava, että tämän artiklan mukaiset tukitoimet ovat yhdenmukaisia 65 artiklan mukaisten tukitoimien kanssa.
8. Siirretään komissiolle valta antaa 138 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä tämän asetuksen täydentämiseksi ekojärjestelmiä koskevilla muilla säännöillä.

3 JAKSO

TUOTANTOSIDONNAISET SUORAT TUET

1 ALAJAKSO

TUOTANTOSIDONNAINEN TULOTUKI

29 artikla

Yleiset säännöt

1. Jäsenvaltio voi myöntää tuotantosidonnaista tulotukea tosiasiallisille viljelijöille tässä alajaksossa säädetyin ja jäsenvaltion YMP:n strategiasuunnitelmassaan täsmentämin edellytyksin.
2. Jäsenvaltion tukitoimilla on pyrittävä auttamaan 30 artiklassa lueteltuja tuettuja aloja ja tuotantoja tai tiettyjä niihin sisältyviä maatalouden muotoja ratkaisemalla niiden kohtaamia vaikeuksia kilpailukykyä, kestävyyttä tai laatua parantamalla.
3. Tuotantosidonnainen tulotuki myönnetään vuotuisena maksuna hehtaaria tai eläintä kohden.

30 artikla

Soveltamisala

Tuotantosidonnaista tulotukea voidaan myöntää ainoastaan seuraavilla aloilla ja seuraaviin tuotantoihin tai tiettyihin niihin sisältyviin maatalouden muotoihin, jos ne ovat tärkeitä taloudellisista, yhteiskunnallisista tai ympäristöön liittyvistä syistä: vilja, öljysiemenet, valkuaiskasvit, palkokasvit, pellava, hamppu, riisi, pähkinät, tärkkelysperuna, maito ja maitotuotteet, siemenet, lampaan- ja vuohenliha, naudan- ja vasikanliha, oliiviöljy, silkkiäistoukat, kuivarehu, humala, sokerijuurikas, sokeriruoko, juurisikuri, hedelmät ja vihannekset, lyhytkiertoinen energiapuu ja non-food-kasvit (paitsi puut), joita käytetään tuottamaan tuotteita, joilla voidaan korvata fossiilisia materiaaleja.

31 artikla

Tukikelpoisuus

1. Jäsenvaltio voi myöntää tuotantosidonnaista tulotukea hehtaariohtaisena tukena ainoastaan aloille, jotka se on määritellyt tukikelpoisiksi hehtaareiksi.
2. Jos tuotantosidonnainen tulotuki koskee nautaeläimiä tai lampaita ja vuohia, jäsenvaltion on määritettävä tukikelpoisuusedellytyksenä vaatimukset, jotka koskevat Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1760/2000³² tai neuvoston asetuksessa (EY) N:o 21/2004³³ säädettyä eläinten tunnistamista ja rekisteröimistä.

³² Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1760/2000, annettu 17 päivänä heinäkuuta 2000, nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän käyttöönottoamisesta sekä naudanlihan ja naudanlihatuotteiden pakollisesta merkitsemisestä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 820/97 kumoamisesta (EYVL L 204, 11.8.2000, s. 1).

³³ Neuvoston asetus (EY) N:o 21/2004, annettu 17 päivänä joulukuuta 2003, lammas- ja vuohieläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän käyttöönottoamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1782/2003 ja direktiivien 92/102/ETY ja 64/432/ETY muuttamisesta (EUVL L 5, 9.1.2004, s. 8).

Nautaeläimet tai lampaat ja vuohet on katsottava tukikelpoisiksi, jos tunnistus- ja rekisteröintivaatimukset täyttyvät asianomaisena hakuvuonna tiettyyn jäsenvaltion vahvistamaan päivämäärään mennessä, sanotun kuitenkin rajoittamatta muita sovellettavia tukikelpoisuusedellytyksiä.

32 artikla

Toimenpiteet sen välttämiseksi, että tuotantosidonnaisen tulotuen saajat kärsivät markkinoiden rakenteellisesta epätasapainosta jollakin alalla.

Siirretään komissiolle valta antaa 138 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä tämän asetuksen täydentämiseksi, kun on kyse toimenpiteistä sen välttämiseksi, että tuotantosidonnaisen tulotuen saajat kärsivät markkinoiden rakenteellisesta epätasapainosta jollakin alalla. Kyseisissä delegoiduissa säädöksissä voidaan antaa jäsenvaltioille mahdollisuus päättää, että tuotantosidonnaisen tulotuen maksamista jatketaan vuoteen 2027 asti niiden tuotantoyksiköiden perusteella, joille vapaaehtoinen tuotantosidonnainen tuki myönnettiin menneellä viitejaksolla.

33 artikla

Euroopan talousyhteisön ja Amerikan yhdysvaltojen välisen öljysiemeniä koskevan yhteisymmärryspöytäkirjan täytäntöönpano

1. Jos tuotantosidonnainen tulotuki koskee joitakin tai kaikkia Euroopan talousyhteisön ja Amerikan yhdysvaltojen välisen öljysiemeniä koskevan yhteisymmärryspöytäkirjan ³⁴ liitteessä tarkoitettuja öljysiemeniä, asianomaisten jäsenvaltioiden YMP:n strategiasuunnitelmiin sisällytettyihin suunniteltuihin tuotoksiin perustuvan tukialan kokonaisala ei saa ylittää koko unionin enimmäistukialaa, jotta voidaan varmistaa unionin kansainvälisten sitoumusten noudattaminen.

Viimeistään 6 kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan kunkin jäsenvaltion ohjeellinen tukiala laskettuna sen perusteella, mikä oli kunkin jäsenvaltion osuus unionin keskimääräisestä viljelyalasta tämän asetuksen voimaantuloa edeltäneiden viiden vuoden aikana. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 139 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2. Jäsenvaltion, joka aikoo myöntää 1 kohdassa tarkoitettujen, yhteisymmärryspöytäkirjan soveltamisalaan kuuluvien öljysiementen tuotantosidonnaista tulotukea, on ilmoitettava 106 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua YMP:n strategiasuunnitelmaa koskevassa ehdotuksessaan suunnitellut tuotokset hehtaareina.

Jos sen jälkeen kun jäsenvaltiot ovat ilmoittaneet kaikki suunnitellut tuotokset, koko unionin enimmäistukiala ylittyy, komissio laskee kullekin viitealuettaan enemmän ilmoittaneelle jäsenvaltiolle vähennyskertoimen, joka on suhteutettu jäsenvaltion suunniteltujen tuotosten liialliseen määrään. Tämän seurauksena mukautetaan 1 kohdassa tarkoitettua koko unionin enimmäistukialaa. Kaikille asianomaisille

³⁴ GATT-sopimukseen liittyvä Euroopan talousyhteisön ja Amerikan yhdysvaltojen välinen öljysiemeniä koskeva yhteisymmärryspöytäkirja (EYVL L 147, 18.6.1993).

jäsenvaltioille ilmoitetaan kyseisestä vähennyskertoimesta YMP:n strategiasuunnitelmaa koskevista 106 artiklan 3 kohdan mukaisissa komission huomautuksissa. Kunkin jäsenvaltion vähennyskerroin vahvistetaan 106 artiklan 6 kohdassa tarkoitetussa täytäntöönpanosäädöksessä, jolla komissio hyväksyy jäsenvaltion YMP:n strategiasuunnitelman.

Jäsenvaltio ei saa muuttaa tukialojaan omasta aloitteestaan 106 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun päivämäärän jälkeen.

3. Jos jäsenvaltio aikoo lisätä 1 kohdassa tarkoitettuja suunniteltuja tuotoksiaan, jotka komissio on hyväksynyt YMP:n strategiasuunnitelmassa, sen on ilmoitettava komissiolle tarkistettut suunnitellut tuotokset esittämällä 107 artiklan mukainen YMP:n strategiasuunnitelman muutospyyntö ennen 1 päivää tammikuuta asianomaista hakuvuotta edeltävänä vuonna.

Jotta voidaan välttää 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun koko unionin enimmäistukialan ylittyminen, komissio tarkistaa tarvittaessa kyseisessä kohdassa tarkoitettua vähennyskerrointa kaikkien niiden jäsenvaltioiden osalta, jotka ylittivät viitealansa YMP:n strategiasuunnitelmissaan.

Komissio ilmoittaa asianomaisille jäsenvaltioille vähennyskertoimen tarkistuksesta viimeistään ennen 1 päivää helmikuuta asianomaista hakuvuotta edeltävänä vuonna.

Kunkin asianomaisen jäsenvaltion on esitettävä ennen 1 päivää huhtikuuta asianomaista hakuvuotta edeltävänä vuonna vastaava YMP:n strategiasuunnitelman muutospyyntö, jossa otetaan huomioon toisessa alakohdassa tarkoitettu tarkistettu vähennyskerroin. Tarkistettu vähennyskerroin vahvistetaan 107 artiklan 8 kohdassa tarkoitetussa täytäntöönpanosäädöksessä, jolla hyväksytään YMP:n strategiasuunnitelman muutos.

4. Jäsenvaltion on 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen, yhteisymmärryspöytäkirjan soveltamisalaan kuuluvien öljysiementen osalta ilmoitettava komissiolle 121 artiklassa tarkoitetussa vuotuisessa tuloksellisuuskertomuksessa niiden hehtaarien kokonaismäärää, joista tukea on tosiasiallisesti maksettu.

2 ALAJAKSO

PUUVILLAN LAJIKOHTAINEN TUKEA

34 artikla

Soveltamisala

Jäsenvaltion on myönnettävä puuvillan lajikohtaista tukea tosiasiallisille viljelijöille, jotka tuottavat CN-koodin 5201 00 puuvillaa tässä alajaksossa vahvistettujen edellytysten mukaisesti.

35 artikla

Yleiset säännöt

1. Puuvillan lajikohtaista tukea myönnetään puuvillan tukikelpoiselle viljelyalalle hehtaaria kohden. Jotta viljelyalalle voidaan myöntää tukea, sen on sijaittava jäsenvaltion puuvillan tuotantoon hyväksymällä maatalousmaalla ja sille on pitänyt kylvää jäsenvaltion hyväksymiä lajikkeita, jotka tosiasiallisesti korjataan tavanomaisissa kasvuolosuhteissa.

2. Puuvillan lajikohtainen tuki maksetaan virheettömästä, aidosta ja myyntikelpoisesta puuvillasta.
3. Jäsenvaltion on hyväksyttävä 1 kohdassa tarkoitettua maa ja lajikkeet 4 kohdan mukaisesti vahvistettavien sääntöjen ja edellytysten mukaisesti.
4. Siirretään komissiolle valta antaa 138 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä tämän asetuksen täydentämiseksi säännöillä ja edellytyksillä, jotka koskevat maan ja lajikkeiden hyväksymistä puuvillan lajikohtaista tukea varten.
5. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan säännöt, jotka koskevat menettelyä maan ja lajikkeiden hyväksymiseksi puuvillan lajikohtaista tukea varten ja tätä hyväksymistä koskevia ilmoituksia tuottajille. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 139 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

36 artikla

Perusalat, vahvistetut satotasot ja viitemäärät

1. Kansalliset perusalat ovat seuraavat:
 - Bulgaria: 3 342 ha
 - Kreikka: 250 000 ha
 - Espanja: 48 000 ha
 - Portugali: 360 ha.
2. Vahvistetut satotasot viitejaksolla ovat seuraavat:
 - Bulgaria: 1,2 tonnia/ha
 - Kreikka: 3,2 tonnia/ha
 - Espanja: 3,5 tonnia/ha
 - Portugali: 2,2 tonnia/ha.
3. Lajikohtaisen tuen määrä tukikelpoiselle viljelyalalle hehtaaria kohden lasketaan kertomalla 2 kohdassa vahvistetut satotasot seuraavilla viitemäärillä:
 - Bulgaria: 624,11 euroa
 - Kreikka: 225,04 euroa
 - Espanja: 348,03 euroa
 - Portugali: 219,09 euroa.
4. Jos puuvillan tukikelpoinen viljelyala ylittää jossain jäsenvaltiossa jonakin vuonna 1 kohdassa vahvistetun perusalan, kyseisen jäsenvaltion 3 kohdassa tarkoitettua määrää vähennetään suhteessa perusalan ylitykseen.
5. Siirretään komissiolle valta antaa 138 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä tämän asetuksen täydentämiseksi säännöillä, jotka koskevat puuvillan lajikohtaisen tuen myöntämistä, tukikelpoisuusvaatimuksia ja maatalouskäytäntöjä.
6. Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan säännöt 4 kohdassa säädetyn vähennyksen laskennasta. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 139 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

37 artikla

Hyväksytyt toimialakohtaiset organisaatiot

1. Tässä alajaksossa 'hyväksytyllä toimialakohtaisella organisaatiolla' tarkoitetaan oikeushenkilöä, jonka muodostavat puuvillaa tuottavat viljelijät ja vähintään yksi siementenpoistaja ja joka muun muassa
 - a) auttaa parantamaan puuvillan markkinoille saattamisen koordinoitua erityisesti selvitysten ja markkinatutkimusten avulla;
 - b) laatii unionin sääntöjen mukaisia vakiosopimuksia;
 - c) huolehtii tuotannon suuntaamisesta tuotteisiin, jotka vastaavat paremmin markkinoiden tarpeita ja kuluttajien kysyntää erityisesti laadun ja kuluttajansuojan suhteen;
 - d) uudistaa tuotteen laadun parantamiseen tähtääviä menetelmiä ja keinoja;
 - e) kehittää markkinointistrategioita puuvillan myynnin edistämiseksi laatusertifiointijärjestelmillä.
2. Jäsenvaltion, jonne siementenpoistajat ovat sijoittautuneet, on hyväksyttävä toimialakohtaiset organisaatiot, jos ne noudattavat 3 kohdan nojalla vahvistettavia perusteita.
3. Siirretään komissiolle valta antaa 138 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta seuraavia koskevilla säännöillä:
 - a) toimialakohtaisten organisaatioiden hyväksymisperusteet;
 - b) tuottajien velvollisuudet;
 - c) tilanne, jossa hyväksytty toimialakohtainen organisaatio ei täytä a alakohdassa tarkoitettuja perusteita.

38 artikla

Tuen myöntäminen

1. Viljelijöille myönnetään puuvillan lajikohtaista tukea tukikelpoista hehtaaria kohden 36 artiklassa vahvistetulla tavalla.
2. Hyväksytyn toimialakohtaisen organisaation jäsenviljelijöille myönnetään 36 artiklan 1 kohdassa säädetyn perusalan rajoissa puuvillan lajikohtaista tukea tukikelpoista hehtaaria kohden korotettuna kahdella eurolla.

III LUKU

ALAKOHTAISET TUKITOIMITYYPIT

1 JAKSO

YLEISET SÄÄNNÖKSET

39 artikla

Soveltamisala

Tässä luvussa vahvistetaan säännöt, jotka koskevat seuraavien alojen tukitoimityyppejä:

- a) asetuksen (EU) N:o 1308/2013 1 artiklan 2 kohdan i alakohdassa tarkoitettu hedelmä- ja vihannesala;

- b) asetuksen (EU) N:o 1308/2013 1 artiklan 2 kohdan v alakohdassa tarkoitettu mehiläistuotteiden ala;
- c) asetuksen (EU) N:o 1308/2013 1 artiklan 2 kohdan l alakohdassa tarkoitettu viiniala;
- d) asetuksen (EU) N:o 1308/2013 1 artiklan 2 kohdan f alakohdassa tarkoitettu humala-ala;
- e) asetuksen (EU) N:o 1308/2013 1 artiklan 2 kohdan g alakohdassa tarkoitettu oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien ala;
- f) muut asetuksen (EU) N:o 1308/2013 1 artiklan 2 kohdan a–h, k, m, o–t ja w alakohdassa tarkoitettut alat.

40 artikla

Pakolliset ja vapaaehtoiset alakohtaiset tukitoimityypit

1. Edellä 39 artiklan a alakohdassa tarkoitettu hedelmä- ja vihannesalan alakohtainen tukitoimityyppi ja 39 artiklan b alakohdassa tarkoitettu mehiläishoitoalan alakohtainen tukitoimityyppi ovat pakollisia kaikille jäsenvaltioille.
2. Edellä 39 artiklan c alakohdassa tarkoitettut viinialan alakohtaiset tukitoimityypit ovat pakollisia liitteessä V luetelluille jäsenvaltioille.
3. Jäsenvaltio voi valita YMP:n strategiasuunnitelmassaan, että se toteuttaa 39 artiklan d, e ja f alakohdassa tarkoitettut alakohtaiset tukitoimityypit.
4. Jäljempänä 82 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu jäsenvaltio voi panna humala-alalla täytäntöön 39 artiklan f alakohdassa tarkoitettua alakohtaisen tukitoimityypin ainoastaan, jos se päättää YMP:n strategiasuunnitelmassaan olla panematta täytäntöön 39 artiklan d alakohdassa tarkoitettua alakohtaista tukitoimityyppiä.
5. Jäljempänä 82 artiklan 4 kohdassa tarkoitettut jäsenvaltiot voivat panna oliivin ja syötävien oliivien alalla täytäntöön 39 artiklan f alakohdassa tarkoitettua alakohtaisen tukitoimityypin ainoastaan, jos ne päättävät YMP:n strategiasuunnitelmissaan olla panematta täytäntöön 39 artiklan d alakohdassa tarkoitettua alakohtaista tukitoimityyppiä.

41 artikla

Siirretty säädösvalta alakohtaisia tukitoimityyppejä koskevien lisävaatimusten osalta

Siirretään komissiolle valta antaa 138 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä tämän asetuksen täydentämiseksi vaatimuksilla, joilla täydennetään tässä luvussa asetettuja vaatimuksia erityisesti seuraavilta osin:

- a) tässä luvussa säädettyjen tukitoimityyppien asianmukaisen toiminnan varmistaminen;
- b) tässä luvussa tarkoitettun unionin taloudellisen avun laskentaperuste, mukaan lukien viitejaksot ja kaupan pidetyn tuotannon arvon määrittäminen;
- c) 46 artiklan 4 kohdan a alakohdassa tarkoitettuun markkinoilta poistoon ja 52 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuihin tukitoimityyppeihin myönnettävän unionin taloudellisen avun enimmäismäärä;
- d) säännöt, jotka koskevat 52 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua viinitarhojen uudelleenistuttamisesta aiheutuvien menojen enimmäismäärän vahvistamista;

- e) säännöt, joiden nojalla tuottajien on poistettava markkinoilta viiniyttämisen sivutuotteet, säännöt, jotka koskevat ylimääräisen hallintotaakan välttämiseksi kyseiseen velvollisuuteen myönnettäviä poikkeuksia, ja säännöt, jotka koskevat tislajien vapaaehtoista sertifiointia.

2 JAKSO

HEDELMÄ- JA VIHANNESALA

42 artikla

Tavoitteet hedelmä- ja vihannesalalla

Hedelmä- ja vihannesalalla pyritään seuraaviin tavoitteisiin:

- a) tuotannon suunnittelu, tuotannon mukauttaminen kysyntään erityisesti laadun ja määrän osalta, tuotantokustannusten ja investointien tuoton optimointi sekä tuottajahintojen vakauttaminen; kyseiset tavoitteet liittyvät 6 artiklan 1 kohdan a, b, c ja i alakohdassa vahvistettuihin erityistavoitteisiin;
- b) hedelmä- ja vihannesalan tuotteiden tarjonnan keskittäminen ja markkinoille saattaminen, myös suoramarkkinoinnin avulla; kyseiset tavoitteet liittyvät 6 artiklan 1 kohdan a ja c alakohdassa vahvistettuihin erityistavoitteisiin;
- c) kestävien tuotantomenetelmien tutkimus ja kehittäminen, mukaan lukien tuholaiskestävyys, sekä taloudellista kilpailukykyä ja markkinoiden kehitystä tukevat innovatiiviset käytännöt; kyseiset tavoitteet liittyvät 6 artiklan 1 kohdan a, c ja i alakohdassa vahvistettuihin erityistavoitteisiin;
- d) ympäristöä kunnioittavien tuotantomenetelmien sekä ympäristöä säästävien viljelymenetelmien ja tuotantotekniikoiden kehittäminen, käyttöönotto ja edistäminen sekä luonnonvarojen kestävä käyttö, erityisesti veden, maaperän, ilman, luonnon monimuotoisuuden ja muiden luonnonvarojen suojeleminen; kyseiset tavoitteet liittyvät 6 artiklan 1 kohdan e ja f alakohdassa vahvistettuihin erityistavoitteisiin;
- e) ilmastomuutoksen hillitsemisen ja ilmastomuutokseen sopeutumisen edistäminen 6 artiklan 1 kohdan d alakohdassa vahvistetulla tavalla;
- f) tuotteiden kaupallisen arvon ja laadun parantaminen, mukaan lukien tuotteiden laadun parantaminen ja sellaisten tuotteiden kehittäminen, joilla on suojattu alkuperänimitys tai suojattu maantieteellinen merkintä tai jotka kuuluvat kansallisiin laatujärjestelmiin; kyseiset tavoitteet liittyvät 6 artiklan 1 kohdan b alakohdassa vahvistettuun erityistavoitteeseen;
- g) hedelmä- ja vihannesalan tuotteiden menekinedistäminen ja pitäminen kaupan joko tuoreina tai jalostettuina; kyseiset tavoitteet liittyvät 6 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdassa vahvistettuihin erityistavoitteisiin;
- h) hedelmä- ja vihannesalan tuoreiden ja jalostettujen tuotteiden kulutuksen lisääminen; kyseiset tavoitteet liittyvät 6 artiklan i alakohdassa vahvistettuun erityistavoitteeseen;
- i) kriisinehkäisy ja riskinhallinta, joiden tarkoituksena on hedelmä- ja vihannesmarkkinoiden kriisien välttäminen ja ratkaiseminen; kyseiset tavoitteet liittyvät 6 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa vahvistettuihin erityistavoitteisiin.

1. Jäsenvaltion on kunkin 42 artiklan a–h alakohdassa vahvistetuista tavoitteista valitsemansa tavoitteen osalta valittava YMP:n strategiasuunnitelmassaan yksi tai useampi seuraavista tukitoimityypeistä:
 - a) aineelliseen tai aineettomaan omaisuuteen tehtävät investoinnit, joissa keskitytään erityisesti veden ja energian säästöön, ekologiseen pakkaamiseen ja jätteiden vähentämiseen;
 - b) tutkimus ja koetutanto, joissa keskitytään erityisesti veden ja energian säästöön, ekologiseen pakkaamiseen, jätteiden vähentämiseen, tuholaiskestävyyteen, riskien ja torjunta-aineiden käytön vaikutusten vähentämiseen, epäsuotuisien sääolojen aiheuttamien vahinkojen estämiseen sekä muuttuviin ilmasto-oloihin sopeutuvien hedelmä- ja vihanneslajikkeiden käytön lisäämiseen;
 - c) luonnonmukainen tuotanto;
 - d) integroitu tuotanto;
 - e) toimet maaperän säilyttämiseksi ja hiilen sitomiseksi maaperään;
 - f) toimet luonnon monimuotoisuuden kannalta suotuisten elinympäristöjen luomiseksi tai säilyttämiseksi tai maiseman säilyttämiseksi, mukaan lukien historiallisten maisematekijöiden säilyttäminen;
 - g) toimet energian säästämiseksi, energiatehokkuuden lisäämiseksi ja uusiutuvan energian käytön lisäämiseksi;
 - h) toimet tuholaiskestävyyden parantamiseksi;
 - i) toimet vesivarojen käytön ja hoidon parantamiseksi, mukaan lukien veden säästö ja salaojitus;
 - j) toimet ja toimenpiteet jätteiden syntymisen vähentämiseksi ja jätehuollon parantamiseksi;
 - k) toimet, joilla parannetaan kuljetusten ja tuotteiden varastoinnin kestävyyttä ja tehokkuutta hedelmä- ja vihannesalalla;
 - l) toimet ilmastonmuutoksen vaikutusten lieventämiseksi, ilmastonmuutokseen sopeutumiseksi ja uusiutuvan energian käytön lisäämiseksi;
 - m) unionin ja kansallisten laatujärjestelmien täytäntöönpano;
 - n) menekinedistäminen ja tiedotus, mukaan lukien toimet ja toiminnot, joiden tarkoituksena on monipuolistaa ja vahvistaa hedelmä- ja vihannesmarkkinoita sekä tiedottaa hedelmien ja vihannesten kulutuksen terveyseduista;
 - o) neuvontapalvelut ja tekninen apu, jotka koskevat erityisesti kestäviä tuholaistorjuntamenetelmiä, torjunta-aineiden kestäväää käyttöä sekä ilmastonmuutoksen hillitsemistä ja ilmastonmuutokseen sopeutumista;
 - p) koulutus ja parhaiden käytäntöjen vaihto, jotka koskevat erityisesti kestäviä tuholaistorjuntamenetelmiä, torjunta-aineiden kestäväää käyttöä sekä ilmastonmuutoksen hillitsemisen ja ilmastonmuutokseen sopeutumisen edistämistä.

2. Jäsenvaltion on kunkin 42 artiklan i alakohdassa vahvistetuista tavoitteista valitsemansa tavoitteen osalta valittava YMP:n strategiasuunnitelmassaan yksi tai useampi seuraavista tukitoimityypeistä:
- a) keskinäisten rahastojen perustaminen ja/tai kartuttaminen asetuksen (EU) N:o 1308/2013 mukaisesti hyväksytyjen tuottajaorganisaatioiden tai tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymien toimesta;
 - b) aineelliseen tai aineettomaan omaisuuteen tehtävät investoinnit, joiden avulla voidaan tehostaa markkinoille saatettavien määrien hallintaa;
 - c) hedelmätarhojen uudelleenistutus, kun se on tarpeen terveyteen tai kasvinterveyteen liittyvistä syistä jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen määräämän pakollisen raivauksen vuoksi;
 - d) markkinoilta poisto ilmaisjakelua tai muita käyttötarkoituksia varten;
 - e) raakana korjaaminen, joka koostuu markkinoille kelpaamattomien tuotteiden, jotka eivät saa olla ennen raakana korjaamista sääolosuhteiden, tautien tai muiden syiden vaurioittamia, korjaamisesta kokonaan tietyllä alueella;
 - f) hedelmien ja vihannesten korjaamatta jättäminen, joka tarkoittaa käynnissä olevan tuotantosyklin lopettamista tietyllä alalla, jolla tuote on hyvin kehittynyt ja laadultaan virheetön ja myyntikelpoinen, paisti jos tuotteet tuhoutuvat sääolosuhteiden tai taudin vuoksi;
 - g) satovakuutus, jolla suojataan tuottajien tuloja silloin kun luonnonkatastrofit, epäsuotuisat sääolot, taudit tai tuholaisvahingot aiheuttavat menetyksiä, kun samalla varmistetaan, että tuensaajat toteuttavat tarvittavat riskien ehkäisytoimenpiteet;
 - h) muiden asetuksen (EU) N:o 1308/2013 mukaisesti hyväksytyjen tuottajaorganisaatioiden ja tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymien taikka yksittäisten tuottajien valmennus;
 - i) kolmansien maiden kasvinsuojelupöytäkirjojen täytäntöönpano ja hallinnointi unionin alueella, jotta voidaan helpottaa pääsyä kolmansien maiden markkinoille;
 - j) unionin ja kansallisten laatu järjestelmien täytäntöönpano;
 - k) neuvontapalvelut ja tekninen apu, erityisesti kestävien tuholais torjuntamenetelmien sekä torjunta-aineiden kestävä käytön osalta.
3. Jäsenvaltion on YMP:n strategiasuunnitelmassaan määriteltävä 1 ja 2 kohdan mukaisesti valittujen tukitoimityyppien tukitoimet.

44 artikla Toimintaohjelmat

1. Edellä 42 artiklassa tarkoitetut tavoitteet ja hedelmä- ja vihannesalan tukitoimet, jotka jäsenvaltiot ovat vahvistaneet YMP:n strategiasuunnitelmissaan, on pantava täytäntöön asetuksen (EU) N:o 1308/2013 mukaisesti hyväksytyjen tuottajaorganisaatioiden ja/tai tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymien toimintaohjelmien kautta tässä artiklassa säädetyin edellytyksin.

2. Toimintaohjelmien on kestettävä vähintään kolme ja enintään seitsemän vuotta. Niissä on pyrittävä 42 artiklan d ja e alakohdassa tarkoitettuihin tavoitteisiin ja vähintään kahteen muuhun kyseisessä artikkelissa tarkoitettuun tavoitteeseen.
3. Toimintaohjelmissa on kunkin valitun tavoitteen osalta kuvattava tukitoimet, jotka on valittu jäsenvaltioiden YMP:n strategiasuunnitelmassaan vahvistamien tukitoimien joukosta.
4. Toimintaohjelmien toimittamisesta jäsenvaltioiden hyväksyttäviksi vastaavat tuottajaorganisaatiot ja/tai tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymät, jotka on hyväksytty asetuksen (EU) N:o 1308/2013 mukaisesti.
5. Toimintaohjelmia voivat toteuttaa vain tuottajaorganisaatiot tai tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymät, jotka on hyväksytty asetuksen (EU) N:o 1308/2013 mukaisesti.
6. Tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymien toimintaohjelmat eivät saa kattaa samoja tukitoimia kuin jäsenenä olevien tuottajaorganisaatioiden toimintaohjelmat. Jäsenvaltioiden on tarkasteltava tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymien toimintaohjelmia yhdessä jäsenenä olevien tuottajaorganisaatioiden toimintaohjelmien kanssa.

Tätä varten jäsenvaltioiden on varmistettava, että

- a) tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymien toimintaohjelmien tukitoimet rahoitetaan kokonaan jäsenenä olevien tuottajaorganisaatioiden toimintarahastoista maksetuilla maksuosuuksilla ja rahoitus tulee jäsenenä olevien tuottajaorganisaatioiden toimintarahastoista;
 - b) tukitoimet ja vastaavat maksuosuudet luetellaan kunkin osallistuvan tuottajaorganisaation toimintaohjelmassa.
7. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että
- a) vähintään 20 prosenttia toimintaohjelman menoista koskee 42 artiklan d ja e alakohdassa tarkoitettuihin tavoitteisiin liittyviä tukitoimia;
 - b) vähintään 5 prosenttia toimintaohjelman menoista koskee 42 artiklan c alakohdassa tarkoitettuun tavoitteeseen liittyviä tukitoimia;
 - c) edellä 43 artiklan 2 kohdan d, e ja f alakohdassa tarkoitettujen tukitoimityyppien mukaiset tukitoimet eivät ylitä kolmasosaa toimintaohjelmien kokonaismenoista.

45 artikla

Toimintarahastot

1. Hedelmä- ja vihannesalan tuottajaorganisaatiot ja/tai niiden yhteenliittymät voivat perustaa toimintarahaston. Toimintarahasto rahoitetaan
 - a) maksuosuuksilla, joista vastaavat
 - i) tuottajaorganisaation jäsenet ja/tai tuottajaorganisaatiot itse; tai
 - ii) tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymät jäsentensä kautta.
 - b) unionin taloudellisella avulla, jota voidaan myöntää tuottajaorganisaatioille tai niiden yhteenliittymille, jos yhteenliittymät esittävät toimintaohjelman.

2. Toimintarahastosta voidaan rahoittaa ainoastaan jäsenvaltioiden hyväksymiä toimintaohjelmia.

46 artikla

Unionin taloudellinen apu hedelmä- ja vihannesalalla

1. Unionin taloudellisen avun määrä on yhtä suuri kuin 45 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen tosiasiallisesti suoritettujen maksuosuuksien määrä, ja se on rajoitettu 50 prosenttiin tosiasiallisesti aiheutuneista menoista.
2. Unionin taloudellinen apu on enintään

- a) 4,1 prosenttia kunkin tuottajaorganisaation kaupan pidetyn tuotannon arvosta;
- b) 4,5 prosenttia kunkin tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymän kaupan pidetyn tuotannon arvosta;
- c) 5 prosenttia kunkin ylikansallisen tuottajaorganisaation tai ylikansallisen tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymän kaupan pidetyn tuotannon arvosta.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, unionin taloudellista apua voidaan korottaa seuraavasti:

- a) kun on kyse tuottajaorganisaatioista, prosenttiosuus voidaan korottaa 4,6 prosenttiin kaupan pidetyn tuotannon arvosta edellyttäen, että määrä, joka ylittää 4,1 prosenttia kaupan pidetyn tuotannon arvosta, käytetään yksinomaan yhteen tai useampaan tukitoimeen, joka liittyy 42 artiklan c, d, e, g, h tai i alakohdassa tarkoitettuihin tavoitteisiin;
- b) kun on kyse tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymistä, prosenttiosuus voidaan korottaa 5 prosenttiin kaupan pidetyn tuotannon arvosta edellyttäen, että määrä, joka ylittää 4,5 prosenttia kaupan pidetyn tuotannon arvosta, käytetään yksinomaan yhteen tai useampaan tukitoimeen, joka liittyy 42 artiklan c, d, e, g, h tai i alakohdassa tarkoitettuihin tavoitteisiin ja jonka kyseinen tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymä panee täytäntöön jäsentensä puolesta;
- c) kun on kyse ylikansallisista tuottajaorganisaatioista tai ylikansallisista tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymistä, prosenttiosuus voidaan korottaa 5,5 prosenttiin kaupan pidetyn tuotannon arvosta edellyttäen, että määrä, joka ylittää 5 prosenttia kaupan pidetyn tuotannon arvosta, käytetään yksinomaan yhteen tai useampaan tukitoimeen, joka liittyy 42 artiklan c, d, e, g, h tai i alakohdassa tarkoitettuihin tavoitteisiin ja jonka kyseinen ylikansallinen tuottajaorganisaatio tai ylikansallinen tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymä panee täytäntöön jäsentensä puolesta.

3. Edellä 1 kohdassa säädettyä 50 prosentin enimmäismäärää korotetaan tuottajaorganisaation pyynnöstä 60 prosenttiin, jos kyse on toimintaohjelmasta tai sen osasta, joka täyttää ainakin yhden seuraavista edellytyksistä:

- a) tuottajaorganisaatiot toimivat eri jäsenvaltioissa ja toteuttavat 42 artiklan b ja e alakohdassa tarkoitettuihin tavoitteisiin ylikansallisesti liittyviä tukitoimia;

- b) yksi tai useampi tuottajaorganisaatio harjoittaa toimialakohtaisesti toteutettavia tukitoimia;
 - c) toimintaohjelma koskee yksinomaan neuvoston asetuksen (EY) N:o 834/2007³⁵ soveltamisalaan kuuluvien luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden tuotannon erityistä tukea;
 - d) toimintaohjelmaa toteuttaa asetuksen (EU) N:o 1308/2013 mukaisesti hyväksytty tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymä ensimmäistä kertaa;
 - e) tuottajaorganisaatioiden osuus on alle 20 prosenttia hedelmien ja vihannesten tuotannosta jäsenvaltiossa;
 - f) tuottajaorganisaatio toimii jollakin SEUT-sopimuksen 349 artiklassa tarkoitetuista syrjäisimmistä alueista.
 - g) toimintaohjelma sisältää 42 artiklan c, d, e, h tai i alakohdassa tarkoitettuihin tavoitteisiin liittyviä tukitoimia.
4. Edellä 1 kohdassa säädettyä 50 prosentin enimmäismäärää korotetaan 100 prosenttiin seuraavissa tapauksissa:
- a) markkinoilta poistettavat hedelmät ja vihannekset, joiden osuus on enintään 5 prosenttia kunkin tuottajaorganisaation kaupan pidetyn tuotannon määrästä ja jotka poistetaan markkinoilta
 - i) ilmaisjakeluna jäsenvaltioiden tätä tarkoitusta varten hyväksymille hyväntekeväisyysorganisaatioille ja -säätiöille niiden toimintaan sellaisten henkilöiden hyväksi, joita kansallisessa lainsäädännössä pidetään oikeutettuina valtion apuun erityisesti elämiseen tarvittavien varojen puutteellisuuden takia;
 - ii) ilmaisjakeluna rangaistuslaitoksille, kouluille, oppilaitoksille, asetuksen (EU) N:o 1308/2013 22 artiklassa tarkoitetuille laitoksille ja lasten lomaleireille sekä jäsenvaltioiden nimeämille sairaaloille ja vanhainkodeille, jotka toteuttavat kaikki tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että näin jaetut määrät ovat lisäys niiden tavallisesti ostamiin määriin;
 - b) toimet, jotka liittyvät muiden asetuksen (EU) N:o 1308/2013 mukaisesti hyväksyttyjen tuottajaorganisaatioiden valmennukseen, edellyttäen että kyseiset tuottajaorganisaatiot ovat peräisin tämän asetuksen 47 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuilta jäsenvaltioiden alueilta, tai yksittäisten tuottajien valmennukseen.

47 artikla

Kansallinen taloudellinen apu

1. Kun kyseessä ovat jäsenvaltioiden alueet, joilla hedelmä- ja vihannesalan tuottajien järjestäytymisaste on huomattavasti alle unionin keskiarvon, jäsenvaltiot voivat

³⁵ Neuvoston asetus (EY) N:o 834/2007, annettu 28 päivänä kesäkuuta 2007, luonnonmukaisesta tuotannosta ja luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden merkinnöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 2092/91 kumoamisesta (EUVL L 189, 20.7.2007, s. 1).

myöntää asetuksen (EU) N:o 1308/2013 mukaisesti hyväksytyille tuottajaorganisaatioille kansallista taloudellista apua, joka on suuruudeltaan enintään 80 prosenttia 45 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetuista maksuosuuksista ja enintään 10 prosenttia tällaisen tuottajaorganisaation kaupan pidetyn tuotannon arvosta. Kansallisella taloudellisella avulla täydennetään toimintarahastosta myönnettävää tukea.

2. Tuottajien järjestäytymisasteen jäsenvaltion alueella katsotaan olevan huomattavasti alle unionin keskiarvon, jos keskimääräinen järjestäytymisaste on ollut alle 20 prosenttia kolmena peräkkäisenä vuonna ennen toimintaohjelman toteuttamista. Järjestäytymisaste lasketaan sen hedelmä- ja vihannestuotannon arvona, joka kyseisellä alueella saatiin ja jota asetuksen (EU) N:o 1308/2013 mukaisesti hyväksytyt tuottajaorganisaatiot ja tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymät pitivät kaupan, jaettuna kyseisellä alueella saadun hedelmä- ja vihannestuotannon kokonaisarvolla.

Kansallista taloudellista apua 1 kohdan mukaisesti myöntävän jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle alueet, jotka täyttävät 2 kohdassa tarkoitettut kriteerit, sekä kyseisillä alueilla tuottajaorganisaatioille myönnetty kansallinen taloudellinen apu.

3 JAKSO

MEHILÄISHOITOALA

48 artikla

Tavoitteet mehiläishoitoalalla

Jäsenvaltion on pyrittävä mehiläishoitoalalla ainakin yhteen 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista erityistavoitteista.

49 artikla

Mehiläishoitoalan tukitoimityypit ja unionin taloudellinen apu

1. Jäsenvaltion on valittava YMP:n strategiasuunnitelmassaan kunkin 6 artiklan 1 kohdassa säädetyn erityistavoitteen osalta yksi tai useampi seuraavista mehiläishoitoalan tukitoimityypeistä:
 - a) mehiläishoitajille ja mehiläishoitajien organisaatioille annettava tekninen apu;
 - b) toimet mehiläisiä vaivaavien tuholaitosten ja tautien, erityisesti varroapunkin, torjumiseksi;
 - c) toimet siirtohoidon järjeistämiseksi;
 - d) toimet, joilla laboratorioita tuetaan mehiläistuotteiden ominaisuuksien määrittelyssä;
 - e) mehiläistarhojen uudistaminen unionissa;
 - f) yhteistoiminta mehiläishoitoalaa ja mehiläistuotteita koskevien tutkimusohjelmien toteuttamiseen erikoistuneiden tahojen kanssa;
 - g) markkinoiden seurantatoimet;
 - h) toimet tuotteiden laadun parantamiseksi.
2. Jäsenvaltion on YMP:n strategiasuunnitelmassaan perusteltava erityistavoitteiden ja tukitoimityyppien valinta. Jäsenvaltion on tukitoimityypit valittuaan määriteltävä tukitoimet.

3. Jäsenvaltion on YMP:n strategiasuunnitelmassaan vahvistettava, kuinka paljon se myöntää rahoitusta YMP:n strategiasuunnitelmassa valittuihin tukitoimityyppeihin.
4. Unionin taloudellinen apu 2 kohdassa tarkoitettuihin tukitoimiin saa olla enintään 50 prosenttia menoista. Jäljelle jäävästä menojen osasta vastaavat jäsenvaltiot.
5. Jäsenvaltion on YMP:n strategiasuunnitelmaansa laatiessaan pyydettävä neuvoa mehiläishoitoalan organisaatioiden edustajilta.
6. Jäsenvaltion on ilmoitettava vuosittain komissiolle alueellaan olevien mehiläispesien lukumäärä.

50 artikla

Siirretty säädösvalta

Siirretään komissiolle valta antaa 138 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä tämän asetuksen täydentämiseksi vaatimuksilla, joilla täydennetään tässä jaksossa asetettuja vaatimuksia seuraavilta osin:

- a) 49 artiklan 6 kohdan mukainen jäsenvaltioiden velvoite ilmoittaa vuosittain komissiolle alueellaan olevien mehiläispesien lukumäärä;
- b) mehiläispesän määritelmä ja mehiläispesien lukumäärän laskentamenetelmät;
- c) unionin vähimmäisrahoitusosuus 49 artiklassa tarkoitettujen tukitoimityyppien ja tukitoimien täytäntöönpanoon liittyviin menoihin.

4 JAKSO

VIINIALA

51 artikla

Tavoitteet viinialalla

Jäsenvaltion on viinialalla pyrittävä yhteen tai useampaan seuraavista tavoitteista:

- a) unionin viinintuottajien kilpailukyvyyn parantaminen, mukaan lukien osallistuminen kestävien tuotantojärjestelmien parantamiseen sekä unionin viinialan ympäristövaikutusten vähentäminen; kyseiset tavoitteet liittyvät 6 artiklan 1 kohdan b–f ja h alakohdassa vahvistettuihin erityistavoitteisiin;
- b) unionin viinialan yrittäjien suorituskyvyn parantaminen ja mukauttaminen markkinoiden vaatimuksiin sekä yrittäjien kilpailukyvyyn parantaminen rypäletuotteiden tuotannon ja kaupanpitämisen osalta, mukaan lukien energiansäästö, yleinen energiatehokkuus ja kestävät prosessit; kyseiset tavoitteet liittyvät 6 artiklan 1 kohdan a–e, g ja h alakohdassa vahvistettuihin erityistavoitteisiin;
- c) tarjonnan ja kysynnän tasapainon palauttaminen unionin viinimarkkinoilla markkinakriisien ehkäisemiseksi; kyseinen tavoite liittyy 6 artiklan 1 kohdan a alakohdassa vahvistettuun erityistavoitteeseen;
- d) unionin viinintuottajien tulojen suojaaminen, jos luonnonkatastrofit, epäsuotuisat sääolot, eläimet, taudit tai tuholaisvahingot aiheuttavat heille menetyksiä; kyseinen tavoite liittyy 6 artiklan 1 kohdan a alakohdassa vahvistettuun tavoitteeseen;
- e) unionin rypäletuotteiden markkinoitavuuden ja kilpailukyvyyn lisääminen, erityisesti kehittämällä innovatiivisia tuotteita, menettelyjä ja teknologioita sekä lisäämällä arvoa jossakin toimitusketjun vaiheessa, sisältäen myös tietämyksen siirtoa; kyseinen

tavoite liittyy 6 artiklan 1 kohdan a, b, c, e ja i alakohdassa vahvistettuihin tavoitteisiin;

- f) viiniyttämisen sivutuotteiden käyttö teollisissa prosesseissa ja energiantuotantoon varmistuen viinin laatu unionissa ja suojellen samalla ympäristöä; kyseinen tavoite liittyy 6 artiklan 1 kohdan d ja e alakohdassa vahvistettuihin erityistavoitteisiin;
- g) kuluttajien tietämyksen lisääminen viinin vastuullisesta kulutuksesta ja viiniä koskevista unionin laatujärjestelmistä; kyseinen tavoite liittyy 6 artiklan 1 kohdan b ja i alakohdassa vahvistettuihin erityistavoitteisiin;
- h) unionin rypäletuotteiden kilpailukyvyn parantaminen kolmansissa maissa; kyseinen tavoite liittyy 6 artiklan 1 kohdan b ja h alakohdassa vahvistettuihin tavoitteisiin;
- i) tuottajien auttaminen selviytymään paremmin markkinoiden heilahtelusta; kyseinen tavoite liittyy 6 artiklan 1 kohdan a alakohdassa vahvistettuihin tavoitteisiin.

52 artikla

Viinialan tukitoimityypit

1. Jäsenvaltion on kunkin 51 artiklassa vahvistetuista tavoitteista valitsemansa tavoitteen osalta valittava YMP:n strategiasuunnitelmassaan yksi tai useampi seuraavista tukitoimityypeistä:
 - a) viinitilojen rakenneuudistus ja uusiin lajikkeisiin siirtyminen, mukaan lukien viinitarhujen uudelleenistuttaminen, kun se on tarpeen terveyteen tai kasvinterveyteen liittyvistä syistä jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen määräämänä tehdyn pakollisen raivauksen vuoksi, mutta lukuun ottamatta viinitarhujen tavanomaista uudistamista, joka koostuu saman rypälelajikkeen istuttamisesta samalle lohkolle samaa viininviljelymenetelmää noudattaen viiniköynnösten tultua luonnollisen elinkaarensa päähän;
 - b) aineelliset ja aineettomat investoinnit viininvalmistuslaitteisiin ja viininvalmistamojen infrastruktuuriin sekä kaupan pitämisen rakenteisiin ja välineisiin;
 - c) raakana korjaaminen, joka tarkoittaa raakojen rypäleterttujen hävittämistä tai poistamista kokonaan siten, että kyseiseltä alalta ei tule lainkaan satoa, lukuun ottamatta korjaamatta jättämistä, joka tarkoittaa kaupallisten rypäleiden korjaamatta jättämistä tavanomaisen tuotantosyklin lopussa;
 - d) satovakuutus luonnonkatastrofiin rinnastettavissa olevien epäsuotuisien sääolojen, epäsuotuisien sääolojen, eläinten, kasvitautien tai tuholaisvahinkojen aiheuttamia tulonmenetyksiä vastaan;
 - e) aineelliset ja aineettomat investoinnit innovointiin, joka tarkoittaa innovatiivisten tuotteiden ja viiniyttämisen sivutuotteiden, menetelmien ja teknologioiden kehittämistä, muita investointeja, jotka lisäävät arvoa jossakin toimitusketjun vaiheessa, muun muassa tietojen vaihtoa varten;
 - f) viiniyttämisen sivutuotteiden tislaukset, joka tehdään asetuksen (EU) N:o 1308/2013 liitteessä VIII olevan II osan D jaksossa vahvistettujen rajoitusten mukaisesti;
 - g) jäsenvaltioissa toteutetut unionin viinejä koskevat tiedotustoimet, joilla edistetään viinin vastuullista kulutusta tai alkuperänimityksiä ja maantieteellisiä merkintöjä koskevia unionin laatujärjestelmiä;

- h) kolmansissa maissa toteutettavat menekinedistämistoimet, jotka koostuvat yhdestä tai useammasta seuraavista:
 - i) suhdetoiminta ja menekinedistäminen tai mainonta, joissa korostetaan erityisesti unionin tuotteiden korkeita vaatimuksia, etenkin laadun, turvallisuuden tai ympäristön kannalta;
 - ii) osallistuminen kansainvälisesti merkittäviin tapahtumiin, messuihin tai näyttelyihin;
 - iii) tiedotuskampanjat erityisesti unionin alkuperänimitysten, maantieteellisten merkintöjen ja luonnonmukaisen tuotannon järjestelmistä;
 - iv) laajempien markkinointimahdollisuuksien kannalta tarpeelliset uusia markkinoita koskevat tutkimukset;
 - v) tiedotus- ja menekinedistämistoimien tulosten arviointitutkimukset;
 - vi) sellaisten teknisten asiakirjojen laatiminen, mukaan lukien laboratoriotestit ja arvioinnit, jotka koskevat viininvalmistusmenetelmiä, kasvien terveyttä ja hygieniää koskevia sääntöjä sekä viinialan tuotteiden tuontia koskevia muiden kolmansien maiden vaatimuksia, jotta helpotetaan pääsyä kolmansien maiden markkinoille;
 - i) väliaikainen ja asteittain aleneva apu keskinäisten rahastojen perustamisesta aiheutuvien hallinnollisten kulujen kattamiseen.
2. Jäsenvaltion on YMP:n strategiasuunnitelmassaan perusteltava viinialan tavoitteiden ja tukitoimityyppien valinta. Sen on tukitoimityypit valittuaan määriteltävä tukitoimet.
 3. Jäljempänä V osastossa esitettyjen vaatimusten lisäksi jäsenvaltion on esitettävä YMP:n strategiasuunnitelmassaan täytäntöönpanosuunnitelma valituille tukitoimityypeille, tukitoimet sekä yleinen rahoitustaulukko, jossa esitetään käytettävät varat ja varojen suunniteltu jakaminen valittujen tukitoimityyppien välillä ja tukitoimien välillä liitteessä V vahvistettujen määrärahojen mukaisesti.

53 artikla

Unionin taloudellinen apu viinialalla

1. Edellä 52 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu unionin taloudellinen apu viinitilojen rakenneuudistukseen ja uusiin lajikkeisiin siirtymiseen saa olla enintään 50 prosenttia rakenneuudistuksen ja uusiin lajikkeisiin siirtymisen todellisista kustannuksista tai 75 prosenttia rakenneuudistuksen ja uusiin lajikkeisiin siirtymisen todellisista kustannuksista vähemmän kehittyneillä alueilla.

Apu voi olla muodoltaan ainoastaan tuottajille sellaisista tulonmenetyksistä maksettava korvaus, jotka johtuvat tukitoimen täytäntöönpanosta, ja rahoitusosuus rakenneuudistuksen ja uusiin lajikkeisiin siirtymisen kustannuksiin. Tuottajille sellaisista tulonmenetyksistä maksettava korvaus, jotka johtuvat tukitoimen täytäntöönpanosta, voi olla enintään 100 prosenttia asianomaisesta menetyksestä.
2. Unionin taloudellinen apu 52 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin investointeihin saa olla enintään
 - a) 50 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista vähemmän kehittyneillä alueilla;

- b) 40 prosenttia tukikelpoisista investointikustannuksista muilla kuin vähemmän kehittyneillä alueilla;
- c) 75 prosenttia SEUT-sopimuksen 349 artiklassa tarkoitetuilla syrjäisimmillä alueilla;
- d) 65 prosenttia asetuksen (EU) N:o 229/2013 1 artiklan 2 kohdassa määritellyillä Egeanmeren pienillä saarilla.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua unionin taloudellisen avun enimmäismäärää sovelletaan ainoastaan komission suosituksen 2003/361/EY³⁶ mukaisiin mikro- ja pienyrityksiin ja pk-yrityksiin; enimmäismäärää voidaan kuitenkin soveltaa kaikkiin yrityksiin SEUT-sopimuksen 349 artiklassa tarkoitetuilla syrjäisimmillä alueilla ja asetuksen (EU) N:o 229/2013 1 artiklan 2 kohdassa määritellyillä Egeanmeren pienillä saarilla.

Enimmäistuki-intensiteetti puolitetaan, kun on kyse suosituksen 2003/361/EY liitteessä olevan I osaston 2 artiklan 1 kohdan piiriin kuulumattomista yrityksistä, joiden palveluksessa on vähemmän kuin 750 työntekijää tai joiden liikevaihto on alle 200 miljoonaa euroa.

Unionin taloudellista apua ei saa myöntää vaikeuksissa oleville yrityksille, sellaisina kuin ne määritellään valtiontuesta rahoitusalan ulkopuolisten vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseen ja rakenneuudistukseen annetuissa unionin suuntaviivoissa³⁷.

3. Unionin taloudellinen apu 52 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettuun raakana korjaamiseen saa olla enintään 50 prosenttia rypäleterttujen hävittämisestä tai poistamisesta aiheutuvien suorien kustannusten ja tällaisesta hävittämisestä tai poistamisesta aiheutuvien tulonmenetysten summasta.
4. Unionin taloudellinen apu 52 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettuihin satovakuutuksiin saa olla enintään
 - a) 80 prosenttia vakuutusmaksuista, jotka tuottaja on maksanut luonnonkatastrofeihin rinnastettavien epäsuotuisien sääolojen aiheuttamien menetysten varalta;
 - b) 50 prosenttia vakuutusmaksuista, jotka tuottaja on maksanut seuraavien varalta:
 - i) a alakohdassa tarkoitettut menetykset ja epäsuotuisien sääolojen aiheuttamat menetykset;
 - ii) eläinten, kasvitautien tai tuholaisvahinkojen aiheuttamat menetykset.

Satovakuutukseen voidaan myöntää unionin taloudellista apua, jos asianomaiset vakuutuskorvaukset eivät korvaa tuottajalle yli sataa prosenttia tulonmenetyksistä ottaen huomioon muut korvaukset, joita tuottaja on mahdollisesti saanut muista vakuutettuun riskiin liittyvistä tukijärjestelmistä. Vakuutussopimuksissa on vaadittava, että tuensaajat toteuttavat tarvittavat riskienhallintatoimenpiteet.

³⁶ Komission suositus, annettu 6 päivänä toukokuuta 2003, mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten määritelmästä (EUVL L 124, 20.5.2003, s. 36).

³⁷ Komission tiedonanto – *Suuntaviivat valtiontuesta rahoitusalan ulkopuolisten vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseen ja rakenneuudistukseen*, 21.7.2014 (2014/C 249/01).

5. Unionin taloudellinen apu 52 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettuihin innovaatioihin saa olla enintään
- a) 50 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista vähemmän kehittyneillä alueilla;
 - b) 40 prosenttia tukikelpoisista investointikustannuksista muilla kuin vähemmän kehittyneillä alueilla;
 - c) 75 prosenttia SEUT-sopimuksen 349 artiklassa tarkoitetuilla syrjäisimmillä alueilla;
 - d) 65 prosenttia asetuksen (EU) N:o 229/2013 1 artiklan 2 kohdassa määritellyillä Egeanmeren pienillä saarilla.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua unionin taloudellisen avun enimmäismäärää sovelletaan ainoastaan suosituksen 2003/361/EY mukaisiin mikro- ja pienyrityksiin ja pk-yrityksiin; enimmäismäärää voidaan kuitenkin soveltaa kaikkiin yrityksiin SEUT-sopimuksen 349 artiklassa tarkoitetuilla syrjäisimmillä alueilla ja asetuksen (EU) N:o 229/2013 1 artiklan 2 kohdassa määritellyillä Egeanmeren pienillä saarilla.

Tuen enimmäistuki-intensiteetti puolitetaan, kun on kyse suosituksen 2003/361/EY liitteessä olevan I osaston 2 artiklan 1 kohdan piiriin kuulumattomista yrityksistä, joiden palveluksessa on vähemmän kuin 750 työntekijää tai joiden liikevaihto on alle 200 miljoonaa euroa.

6. Unionin taloudellinen apu 52 artiklan 1 kohdan g ja h alakohdassa tarkoitettuihin tiedotus- ja menekinedistämistoimiin saa olla enintään 50 prosenttia tukikelpoisista menoista.
7. Komissio vahvistaa unionin taloudellisen avun 52 artiklan 1 kohdan f alakohdassa tarkoitettuun viiniyttämisen sivutuotteiden tislaukseen 54 artiklan 3 kohdassa vahvistettujen erityisten sääntöjen mukaisesti täytäntöönpanosäädöksillä noudattaen 139 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä.

54 artikla

Unionin taloudellista apua viinialalla koskevat erityiset säännöt

1. Asianomaisen jäsenvaltion on varmistettava, että satovakuutuksiin maksettava unionin taloudellinen apu ei vääristä kilpailua vakuutusmarkkinoilla.
2. Asianomaisen jäsenvaltion on otettava käyttöön objektiivisiin kriteereihin perustuva järjestelmä varmistaakseen, että rypäleiden raakana korjaaminen ei johda siihen, että yksittäisen viinintuottajan saama korvaus ylittää 53 artiklan 3 kohdassa vahvistetun enimmäismäärän.
3. Viiniyttämisen sivutuotteiden tislaukseen myönnettävän unionin avun määrä vahvistetaan tuotetun alkoholin tilavuusprosenttia ja hehtolitraa kohti. Unionin taloudellista apua ei myönnetä tislattavissa sivutuotteissa olevalle alkoholimäärälle, joka on suurempi kuin 10 prosenttia tuotetun viinin sisältämästä alkoholimäärästä.

Asianomaisen jäsenvaltion on varmistettava, että viiniyttämisen sivutuotteiden tislaukseen tarkoitettua unionin taloudellista apua maksetaan tislaajille, jotka jalostavat tislattaviksi toimitetut viiniyttämisen sivutuotteet raaka-ainaksi alkoholiksi, jonka alkoholipitoisuus on vähintään 92 tilavuusprosenttia.

Unionin taloudelliseen apuun sisältyy viiniyttämisen sivutuotteiden keräyskustannuksista maksettava kiinteämääräinen korvaus. Tämä korvaus siirretään tislaajalta tuottajalle, jos viimeksi mainittu vastaa kyseisistä kustannuksista.

Asianomaisen jäsenvaltion on varmistettava, että 52 artiklan 1 kohdan f alakohdassa tarkoitetun viiniyttämisen sivutuotteiden tislauksen tuloksena tuotettu alkoholi, joille on myönnetty unionin taloudellista apua, käytetään yksinomaan teollisiin tai energiatarkoituksiin, jotka eivät vääristä kilpailua.

4. Asianomaisen jäsenvaltion on vahvistettava YMP:n strategiasuunnitelmassaan, kuinka monta prosenttia menoista vähintään käytetään toimiin, joiden tavoitteena on ympäristönsuojelu, ilmastonmuutokseen sopeutuminen, tuotantojärjestelmien ja -prosessien kestävyysparantaminen, unionin viinialan ympäristövaikutusten vähentäminen sekä viinialan energiasäästö ja yleisen energiatehokkuuden lisääminen.

5 JAKSO

HUMALA-ALA

55 artikla

Tavoitteet ja tukitoimityypit humala-alalla

1. Jäljempänä 82 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun jäsenvaltion on humala-alalla pyrittävä yhteen tai useampaan seuraavista tavoitteista:
- a) varmistetaan tuotannon suunnittelu ja tuotannon mukauttaminen kysyntää vastaavaksi, erityisesti määrän ja laadun osalta; kyseiset tavoitteet liittyvät 6 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa vahvistettuihin erityistavoitteisiin;
 - b) keskitetään humala-alan tuotteiden tarjontaa ja markkinoille saattamista, myös suoramarkkinoinnin avulla; kyseiset tavoitteet liittyvät 6 artiklan 1 kohdan a ja c alakohdassa vahvistettuihin erityistavoitteisiin;
 - c) optimoidaan tuotantokustannuksia ja investointien kannattavuutta ympäristöön liittyviin vaatimuksiin vastaamiseksi ja vakautetaan tuottajahintoja; kyseiset tavoitteet liittyvät 6 artiklan 1 kohdan a ja c alakohdassa vahvistettuihin erityistavoitteisiin;
 - d) kestävien tuotantomenetelmien tutkimus ja kehittäminen, mukaan lukien tuholaiskestävyys, sekä taloudellista kilpailukykyä ja markkinoiden kehitystä tukevat innovatiiviset käytännöt; kyseiset tavoitteet liittyvät 6 artiklan 1 kohdan a, c ja i alakohdassa vahvistettuihin erityistavoitteisiin;
 - e) ympäristöä kunnioittavien tuotantomenetelmien, ympäristöä säästävien viljelymenetelmien ja tuotantotekniikoiden sekä luonnonvarojen kestävä käytön, erityisesti veden, maaperän ja muiden luonnonvarojen suojelun, edistäminen, kehittäminen ja käyttöönotto; kyseiset tavoitteet liittyvät 6 artiklan 1 kohdan e ja f alakohdassa vahvistettuihin erityistavoitteisiin;
 - f) ilmastonmuutoksen hillitsemisen ja ilmastonmuutokseen sopeutumisen edistäminen 6 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitetulla tavalla.
2. Jäljempänä 82 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun jäsenvaltion on määriteltävä YMP:n strategiasuunnitelmassaan 1 kohdassa säädettyjen tavoitteiden saavuttamiseksi yksi tai useampi 60 artiklassa tarkoitettu tukitoimityyppi. Sen on tukitoimityypit valittuaan määriteltävä tukitoimet. Jäljempänä 82 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun jäsenvaltion on perustettava YMP:n strategiasuunnitelmassaan näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tehty tavoitteiden, tukitoimityyppien ja tukitoimien valinta.

6 JAKSO

OLIIVIÖLJYN JA SYÖTÄVÄKSI TARKOITETTUJEN OLIIVIEN ALA

56 artikla

Tavoitteet oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien alalla

Jäljempänä 82 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen jäsenvaltioiden on oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien alalla pyrittävä yhteen tai useampaan seuraavista tavoitteista:

- a) oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien tuotannon organisoinnin ja hallinnoinnin lujittaminen; kyseinen tavoite liittyy 6 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa vahvistettuihin erityistavoitteisiin;
- b) oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien alan keskipitkän ja pitkän aikavälin kilpailukyvyyn parantaminen, erityisesti uudenaikaistamisen avulla; kyseinen tavoite liittyy 6 artiklan 1 kohdan c alakohdassa vahvistettuun erityistavoitteeseen;
- c) oliivinviljelyn ympäristövaikutusten vähentäminen ja ilmastotoimien edistäminen oliivinviljelyn avulla; kyseinen tavoite liittyy 6 artiklan 1 kohdan d ja e alakohdassa vahvistettuihin erityistavoitteisiin;
- d) oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien laadun parantaminen; kyseinen tavoite liittyy 6 artiklan 1 kohdan f alakohdassa vahvistettuun erityistavoitteeseen;
- e) kestävien tuotantomenetelmien tutkimus ja kehittäminen, mukaan lukien tuholaiskestävyys, sekä taloudellista kilpailukykyä ja markkinoiden kehitystä tukevat innovatiiviset käytännöt; kyseinen tavoite liittyy 6 artiklan 1 kohdan a, c ja i alakohdassa vahvistettuihin erityistavoitteisiin;
- f) kriisinehkäisy ja -hallinta, jonka tarkoituksena on oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien markkinoiden kriisien välttäminen ja ratkaiseminen; kyseinen tavoite liittyy 6 artiklan 1 kohdan h alakohdassa vahvistettuun erityistavoitteeseen.

57 artikla

Tukitoimityypit ja niiden täytäntöönpano oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien alalla

1. Jäljempänä 82 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen jäsenvaltioiden on 56 artiklassa tarkoitettujen tavoitteiden saavuttamiseksi valittava YMP:n strategiasuunnitelmissaan yksi tai useampi 60 artiklassa tarkoitetuista tukitoimityypeistä. Sen on tukitoimityypit valittuaan määriteltävä tukitoimet.
2. Jäljempänä 82 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen jäsenvaltioiden määrittelemät tukitoimet on pantava täytäntöön asetuksen (EU) N:o 1308/2013 mukaisesti hyväksytyjen tuottajaorganisaatioiden ja/tai tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymien hyväksytyjen toimintaohjelmien välityksellä. Tässä tarkoituksessa sovelletaan tämän asetuksen 61 ja 62 artiklaa.

58 artikla

Unionin taloudellinen apu

1. Unionin taloudellinen apu tukikelpoisiin kustannuksiin saa olla enintään
 - a) 75 prosenttia 56 artiklan a, b, c ja e alakohdassa tarkoitettuihin tavoitteisiin liittyvien tukitoimien tosiasiallisista menoista;

- b) 75 prosenttia käyttöomaisuuteen liittyvien investointien ja 50 prosenttia muiden 56 artiklan d alakohdassa tarkoitettuun tavoitteeseen liittyvien tukitoimien tosiasiallisista menoista;
 - c) 50 prosenttia 56 artiklan f alakohdassa tarkoitettuun tavoitteeseen liittyvien tukitoimien tosiasiallisista menoista;
 - d) 75 prosenttia 60 artiklan 1 kohdan f ja h alakohdassa tarkoitettujen tukitoimityyppien tosiasiallisista menoista, jos tuottajaorganisaatiot vähintään kahdesta tuottajajäsenvaltiosta toteuttavat toimintaohjelmaa vähintään kolmessa maassa tai ei-tuottajajäsenvaltiossa, ja 50 prosenttia tosiasiallista menoista, jos tämä edellytys ei täyty tässä tukitoimityypissä.
2. Unionin taloudellinen apu saa olla enintään 5 prosenttia kunkin tuottajaorganisaation tai tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymän kaupan pitämän tuotannon arvosta.
3. Jäsenvaltion on myönnettävä täydentävää rahoitusta enintään 50 prosenttia kustannuksista, jotka eivät saa unionin rahoitusapua.

7 JAKSO MUUT ALAT

59 artikla Tavoitteet muilla aloilla

Jäsenvaltion on pyrittävä muilla 39 artiklan f alakohdassa tarkoitetuilla aloilla yhteen tai useampaan seuraavista tavoitteista:

- a) tuotannon suunnittelu, tuotannon mukauttaminen kysyntään erityisesti laadun ja määrän osalta, tuotantokustannusten ja investointien tuoton optimointi sekä tuottajahintojen vakauttaminen; kyseiset tavoitteet liittyvät 6 artiklan 1 kohdan a, b, c ja i alakohdassa vahvistettuihin erityistavoitteisiin;
- b) asianomaisten tuotteiden tarjonnan keskittäminen ja markkinoille saattaminen; kyseiset tavoitteet liittyvät 6 artiklan 1 kohdan a ja c alakohdassa vahvistettuihin erityistavoitteisiin;
- c) kestävien tuotantomenetelmien tutkimus ja kehittäminen, mukaan lukien tuholaiskestävyys, sekä taloudellista kilpailukykyä ja markkinoiden kehitystä tukevat innovatiiviset käytännöt ja tuotantotekniikat; kyseiset tavoitteet liittyvät 6 artiklan 1 kohdan a, c ja i alakohdassa vahvistettuihin erityistavoitteisiin;
- d) ympäristöä kunnioittavien tuotantomenetelmien, eläinten hyvinvointia koskevien vaatimusten, tuholaiskestävyyden ja ympäristöä säästävien viljelymenetelmien, tuotantotekniikoiden ja tuotantomenetelmien, sivutuotteiden ja jätteen ympäristöä säästävän käytön ja hoidon sekä luonnonvarojen kestävä käytön, erityisesti veden, maaperän ja muiden luonnonvarojen suojelun, edistäminen, kehittäminen ja käyttöönotto; kyseiset tavoitteet liittyvät 6 artiklan 1 kohdan e ja f alakohdassa vahvistettuihin erityistavoitteisiin;
- e) ilmastomuutoksen hillitsemisen ja ilmastomuutokseen sopeutumisen edistäminen 6 artiklan 1 kohdan d alakohdassa vahvistetulla tavalla;
- f) tuotteiden kaupallisen arvon ja laadun parantaminen, mukaan lukien tuotteiden laadun parantaminen ja sellaisten tuotteiden kehittäminen, joilla on suojattu alkuperänimitys tai suojattu maantieteellinen merkintä tai jotka kuuluvat kansallisiin

laatujärjestelmiin; kyseiset tavoitteet liittyvät 6 artiklan 1 kohdan b alakohdassa vahvistettuun erityistavoitteeseen;

- g) yhden tai useamman 40 artiklan f alakohdassa tarkoitetun alan tuotteiden menekinedistäminen ja pitäminen kaupan; kyseiset tavoitteet liittyvät 6 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdassa vahvistettuihin erityistavoitteisiin;
- h) kriisinehkäisy ja riskinhallinta, joiden tarkoituksena on yhden tai useamman 39 artiklan f alakohdassa tarkoitetun alan kriisien välttäminen ja ratkaiseminen; kyseiset tavoitteet liittyvät 6 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa vahvistettuihin erityistavoitteisiin.

60 artikla
Tukitoimityyppi

1. Jäsenvaltion on kunkin 59 artiklan a–g alakohdassa vahvistetuista tavoitteista valitsemansa tavoitteen osalta valittava YMP:n strategiasuunnitelmassaan yksi tai useampi seuraavista tukitoimityypeistä:
 - a) aineelliseen tai aineettomaan omaisuuteen tehtävät investoinnit; tutkimus ja koetutanto sekä muut toimet, jotka koskevat muun muassa seuraavia:
 - i) maaperän suojelu, mukaan luettuna hiilen sitoutuminen maaperään;
 - ii) vesivarojen käytön ja hoidon parantaminen, mukaan lukien veden säästö ja salaojitus;
 - iii) epäsuotuisien sääolojen aiheuttamien vahinkojen ehkäiseminen ja muuttuviin ilmasto-olosuhteisiin sopeutuneiden lajikkeiden ja sopeutettujen hoitokäytäntöjen edistäminen;
 - iv) energiansäästö ja energiatehokkuuden lisääminen;
 - v) ekologiset pakkaukset;
 - vi) eläinten terveys ja hyvinvointi;
 - vii) jätteiden syntymisen vähentäminen sekä sivutuotteiden ja jätteen käytön ja hoidon parantaminen;
 - viii) tuholaiskestävyyden parantaminen;
 - ix) torjunta-aineiden käytön riskien ja vaikutusten vähentäminen;
 - x) luonnon monimuotoisuutta edistävien elinympäristöjen luominen ja säilyttäminen;
 - b) neuvontapalvelut ja tekninen apu, erityisesti ilmastonmuutokseen sopeutumisen ja ilmastonmuutoksen hillitsemisen osalta;
 - c) koulutus, mukaan lukien valmennus ja parhaiden käytäntöjen vaihto;
 - d) luonnonmukainen tuotanto;
 - e) toimet, joilla parannetaan kuljetusten ja tuotteiden varastoinnin kestävyyttä ja tehokkuutta yhdellä tai useammalla 40 artiklan f alakohdassa tarkoitetulla alalla;
 - f) menekinedistäminen, tiedotus ja kaupan pitäminen, mukaan lukien toimet ja toiminnot, joiden tarkoituksena on erityisesti lisätä kuluttajien tietoisuutta

unionin laatujärjestelmistä ja terveellisen ruokavalion merkityksestä, ja monipuolistaa markkinoita;

- g) unionin ja kansallisten laatujärjestelmien täytäntöönpano;
- h) jäljitettävyyss- ja varmentamisjärjestelmien täytäntöönpano, erityisesti loppukuluttajille myytyjen tuotteiden laadun tarkkailu.

2. Jäsenvaltion on kunkin 59 artiklan h alakohdassa vahvistetuista tavoitteista valitsemansa tavoitteen osalta valittava YMP:n strategiasuunnitelmassaan yksi tai useampi seuraavista tukitoimityypeistä:

- a) keskinäisten rahastojen perustaminen ja/tai kartuttaminen asetuksen (EU) N:o 1308/2013 mukaisesti hyväksytyjen tuottajaorganisaatioiden toimesta;
- b) aineelliseen tai aineettomaan omaisuuteen tehtävät investoinnit, joiden avulla voidaan tehostaa markkinoille saatettavien määrien hallintaa;
- c) tuottajaorganisaation tai tuottajaorganisaation jäsenten tuottamien tuotteiden yhteinen varastointi;
- d) hedelmätarhojen uudelleenistutus, kun se on tarpeen terveyteen tai kasvinterveyteen liittyvistä syistä jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen määräämän pakollisen raivauksen vuoksi tai ilmastomuutokseen sopeutumiseksi;
- e) markkinoilta poisto ilmaisjakelua tai muita käyttötarkoituksia varten;
- f) raakana korjaaminen, joka koostuu markkinoille kelpaamattomien tuotteiden, jotka eivät saa olla ennen raakana korjaamista sääolosuhteiden, tautien tai muiden syiden vaurioittamia, korjaamisesta kokonaan tietyllä alueella;
- g) korjaamatta jättäminen, joka tarkoittaa käynnissä olevan tuotantocyklin lopettamista tietyllä alalla, jolla tuote on hyvin kehittynyt ja laadultaan virheetön ja myyntikelpoinen, paisti jos tuotteet tuhoutuvat sääolosuhteiden tai taudin vuoksi;
- h) sato- ja tuotantovakuutus, jolla suojataan tuottajien tuloja silloin kun luonnonkatastrofit, epäsuotuisat sääolot, taudit tai tuholaisvahingot aiheuttavat menetyksiä, kun samalla varmistetaan, että tuensaaajat toteuttavat tarvittavat riskienhämäisytoimenpiteet.

3. Jäsenvaltion on valittavat YMP:n strategiasuunnitelmassaan ne alat, joilla se panee täytäntöön tässä artiklassa säädetty tukitoimityypit. Sen on kunkin alan osalta valittava 59 artiklassa säädettyjä tavoitteiden joukosta yksi tai useampi tavoite ja tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetty tukitoimityypit. Kutakin tukitoimityyppiä varten jäsenvaltion on määriteltävä tukitoimet. Jäsenvaltion on perusteltava alojen, tavoitteiden, tukitoimityyppien ja tukitoimien valinta.

61 artikla

Toimintaohjelmat

1. Tavoitteet ja tukitoimet, jotka jäsenvaltiot ovat vahvistaneet YMP:n strategiasuunnitelmissaan, on pantava kullakin asianomaisella alalla täytäntöön asetuksen (EU) N:o 1308/2013 mukaisesti hyväksytyjen tuottajaorganisaatioiden ja/tai tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymien toimintaohjelmien kautta tässä artiklassa säädetyn edellytyksin.

2. Edellä 39 artiklan f alakohdassa tarkoitetuilla aloilla toteutettavien toimintaohjelmien on kestävä vähintään kolme ja enintään seitsemän vuotta.
3. Toimintaohjelmissa on kuvattava tukitoimet, jotka on valittu jäsenvaltioiden YMP:n strategiasuunnitelmassaan vahvistamien tukitoimien joukosta.
4. Toimintaohjelmien toimittamisesta jäsenvaltioiden hyväksyttäviksi vastaavat tuottajaorganisaatiot ja/tai tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymät, jotka on hyväksytty asetuksen (EU) N:o 1308/2013 mukaisesti.
5. Toimintaohjelmia voivat toteuttaa vain tuottajaorganisaatiot tai tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymät, jotka on hyväksytty asetuksen (EU) N:o 1308/2013 mukaisesti.
6. Tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymien toimintaohjelmat eivät saa kattaa samoja tukitoimia kuin jäsenenä olevien tuottajaorganisaatioiden toimintaohjelmat. Jäsenvaltioiden on tarkasteltava tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymien toimintaohjelmia yhdessä jäsenenä olevien tuottajaorganisaatioiden toimintaohjelmien kanssa.

Tätä varten jäsenvaltioiden on varmistettava, että

- a) tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymien toimintaohjelmien tukitoimet rahoitetaan kokonaan jäsenenä olevien tuottajaorganisaatioiden toimintarahastoista maksetuilla maksuosuuksilla ja rahoitus tulee jäsenenä olevien tuottajaorganisaatioiden toimintarahastoista;
 - b) tukitoimet ja vastaavat maksuosuudet luetellaan kunkin osallistuvan tuottajaorganisaation toimintaohjelmassa; ja
 - c) kaksinkertaista rahoitusta ei ole.
7. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 59 artiklan h alakohdassa tarkoitettuun tavoitteeseen liittyvät tukitoimet ovat enintään yksi kolmasosa tuottajaorganisaatioiden tai tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymien toimintaohjelmien kokonaismenoista.

62 artikla *Toimintarahastot*

1. Edellä 39 artiklan f alakohdassa tarkoitettujen alojen tuottajaorganisaatiot ja/tai tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymät voivat perustaa toimintarahaston. Toimintarahasto rahoitetaan
 - a) maksuosuuksilla, joista vastaavat
 - i) tuottajaorganisaation jäsenet ja/tai tuottajaorganisaatiot itse; tai
 - ii) tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymät jäsentensä kautta.
 - b) unionin taloudellisella avulla, jota voidaan myöntää tuottajaorganisaatioille tai niiden yhteenliittymille, jos yhteenliittymät esittävät toimintaohjelman.
2. Toimintarahastosta voidaan rahoittaa ainoastaan jäsenvaltioiden hyväksymiä toimintaohjelmia.

63 artikla
Unionin taloudellinen apu

1. Unionin taloudellisen avun määrä on yhtä suuri kuin 62 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen tosiasiallisesti suoritettujen maksuosuuksien määrä, ja se on rajoitettu 50 prosenttiin tosiasiallisesti aiheutuneista menoista.
2. Unionin taloudellinen apu saa olla enintään 5 prosenttia kunkin tuottajaorganisaation tai tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymän kaupan pitämän tuotannon arvosta.

IV LUKU

MAASEUDUN KEHITTÄMISEN TUKITOIMITYYPIT

1 JAKSO

TUKITOIMITYYPIT

64 artikla
Maaseudun kehittämisen tukitoimityypit

Tämän luvun mukaiset tukitoimityypit ovat seuraavat:

- a) ympäristö-, ilmasto- ja muut hoitositoumukset;
- b) luonnonhaitat ja muut aluekohtaiset haitat;
- c) tietyistä pakollisista vaatimuksista johtuvat aluekohtaiset rajoitteet;
- d) investoinnit;
- e) nuorten viljelijöiden tilanpidon aloittaminen ja maaseudun yritystoiminnan käynnistäminen;
- f) riskinhallintavälineet;
- g) yhteistyö;
- h) tietämyksen vaihto ja tiedottaminen.

65 artikla
Ympäristö-, ilmasto- ja muut hoitositoumukset

1. Jäsenvaltio voi myöntää tukea ympäristö-, ilmasto- ja muihin hoitositoumuksiin tässä artiklassa säädetyin ja jäsenvaltion YMP:n strategiasuunnitelmassaan täsmentämin edellytyksin.
2. Jäsenvaltion on sisällytettävä YMP:n strategiasuunnitelmaansa maatalouden ympäristö- ja ilmastositoumuksia.
3. Jäsenvaltio voi myöntää tämän tukitoimityypin mukaista tukea kaikilla alueillaan kansallisten, alueellisten tai paikallisten erityistarpeidensa mukaisesti.
4. Jäsenvaltion on myönnettävä tuet ainoastaan sellaisille viljelijöille ja muille tuensaajille, jotka tekevät vapaaehtoisesti 6 artiklan 1 kohdassa vahvistettujen erityistavoitteiden saavuttamisen kannalta hyödyllisinä pidettyjä hoitositoumuksia.
5. Tässä tukitoimityypissä jäsenvaltio voi myöntää tukea ainoastaan sitoumuksista, jotka

- a) menevät pidemmälle kuin tämän osaston I luvun 2 jaksossa vahvistetut asiaankuuluvat lakisääteiset hoitovaatimukset ja maan hyvää maatalous- ja ympäristökuntoa koskevat toimenpidevaatimukset;
 - b) menevät pidemmälle kuin lannoitteiden ja kasvinsuojeluaineiden käyttöä sekä eläinten hyvinvointia kokevat vähimmäisvaatimukset sekä muut kansallisessa ja unionin lainsäädännössä vahvistetut pakolliset vaatimukset;
 - c) menevät pidemmälle kuin 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti vahvistetut maatalousmaan säilyttämistä koskevat edellytykset;
 - d) eroavat sitoumuksista, joista myönnetään tukea 28 artiklan mukaisesti.
6. Jäsenvaltion on korvattava tehdyistä sitoumuksista aiheutuvat kustannukset ja tulonmenetykset tuensaajille. Tarvittaessa tukea voidaan myöntää myös transaktiokustannuksiin. Asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa jäsenvaltio voi myöntää tuen kiinteämääräisenä tai kertamaksuna yksikköä kohti. Tuet myönnetään vuosittain.
 7. Jäsenvaltio voi edistää ja tukea yhteisiä järjestelmiä ja tulosperusteisia maksujärjestelmiä kannustaakseen viljelijöitä parantamaan merkittävästi ympäristön laatua suuremmissa mittakaavassa ja mitattavissa olevalla tavalla.
 8. Sitoumukset on tehtävä 5–7 vuoden ajaksi. Jäsenvaltio voi kuitenkin tiettyjen tavoiteltujen ympäristöhyötyjen saavuttamiseksi tai ylläpitämiseksi tarvittaessa määritellä YMP:n strategiasuunnitelmassaan tiettyntyyppisille sitoumuksille pidemmän kestoajan, esimerkiksi sopimalla niiden voimassaolon jatkamisesta vuosittain ensimmäisen kauden päättymisen jälkeen. Asianmukaisesti perustelluissa poikkeustapauksissa ja uusille sitoumuksille, jotka ovat välitöntä seurausta ensimmäisellä kaudella toteutetusta sitoumuksesta, jäsenvaltio voi YMP:n strategiasuunnitelmassaan määritellä lyhyemmän kestoajan.
 9. Jos tämän tukitoimityypin mukaista tukea myönnetään maatalouden ympäristö- ja ilmastositoumuksiin, sitoumuksiin, jotka koskevat siirtymistä asetuksessa (EY) N:o 834/2007 määriteltyihin luonnonmukaisen maatalouden käytäntöihin ja menetelmiin ja tällaisten käytäntöjen ja menetelmien ylläpitämistä, sekä metsätalouden ympäristö- ja ilmastopalveluihin, jäsenvaltion on vahvistettava hehtaariohtainen tuki.
 10. Jäsenvaltion on varmistettava, että tässä tukitoimityypissä toimia harjoittavilla henkilöillä on mahdollisuus saada tällaisten toimien toteuttamisen edellyttämää tietämystä ja tietoa.
 11. Jäsenvaltion on varmistettava, että tämän artiklan mukaiset tukitoimet ovat yhdenmukaisia 28 artiklan mukaisten tukitoimien kanssa.

66 artikla

Luonnonhaitat ja muut aluekohtaiset haitat

1. Jäsenvaltio voi myöntää tukea luonnonhaittoihin ja muihin aluekohtaisiin haittoihin tässä artiklassa säädetyin ja jäsenvaltion YMP:n strategiasuunnitelmassaan täsmentämin edellytyksin edistääkseen 6 artiklan 1 kohdassa vahvistettujen erityistavoitteiden saavuttamista.
2. Nämä tuet on myönnettävä tosiasiallisille viljelijöille alueilla, jotka on nimetty asetuksen (EU) N:o 1305/2013 32 artiklan mukaisesti.

3. Jäsenvaltio voi myöntää tämän tukitoimityypin mukaisia tukia ainoastaan korvatakseen tuensaaajille kokonaan tai osittain lisäkustannukset ja tulonmenetykset, jotka liittyvät luonnonhaittoihin ja muihin aluekohtaisiin haittoihin kyseisellä alueella.
4. Edellä 3 artiklassa tarkoitetut lisäkustannukset ja tulonmenetykset lasketaan luonnonhaittojen ja muiden aluekohtaisten haittojen osalta verrattuna alueisiin, joilla ei ole luonnonhaittoja eikä muita aluekohtaisia haittoja.
5. Tuet myönnetään vuosittain hehtaariohtaisesti.

67 artikla

Tietyistä pakollisista vaatimuksista johtuvat aluekohtaiset rajoitteet

1. Jäsenvaltio voi myöntää tukea aluekohtaisiin rajoitteisiin, jotka johtuvat direktiivien 92/43/ETY ja 2009/147/EY tai direktiivin 2000/60/EY täytäntöönpanosta, tässä artiklassa säädetyn ja jäsenvaltion YMP:n strategiasuunnitelmassaan täsmentämin edellytyksin edistääkseen 6 artiklan 1 kohdassa vahvistettujen erityistavoitteiden saavuttamista.
2. Näitä tukia voidaan myöntää viljelijöille, metsänomistajille ja muille maankäyttäjille sellaisten 1 kohdassa tarkoitettujen alueiden osalta, joilla aiheutuu rajoitteita.
3. Määritellessään alueita, joilla aiheutuu rajoitteita, jäsenvaltio voi ottaa huomioon seuraavat:
 - a) direktiivien 92/43/ETY ja 2009/147/EY nojalla nimetyt Natura 2000 -maa- ja metsätalousalueet;
 - b) muut rajatut luonnonsuojelualueet, joilla on maa- tai metsätaloutta koskevia ympäristörajoitteita, jotka vaikuttavat direktiivin 92/43/ETY 10 artiklan täytäntöönpanoon, edellyttäen että näiden alueiden osuus ei ylitä viittä prosenttia kunkin YMP:n strategiasuunnitelman maantieteellisellä soveltamisalalla sijaitsevista nimetyistä Natura 2000 -alueista;
 - c) direktiivin 2000/60/EY mukaisesti vesienhoitosuunnitelmiin sisältyvät maatalousalueet.
4. Jäsenvaltio voi myöntää tämän tukitoimityypin mukaisia tukia ainoastaan korvatakseen tuensaaajille kokonaan tai osittain lisäkustannukset ja tulonmenetykset, jotka liittyvät aluekohtaisiin rajoitteisiin kyseisellä alueella.
5. Edellä 4 kohdassa tarkoitetut lisäkustannukset ja tulonmenetykset on laskettava
 - a) kun kyseessä ovat direktiiveistä 92/43/ETY ja 2009/147/EY aiheutuvat haitat, suhteessa rajoitteisiin, jotka johtuvat vaatimuksista, jotka menevät pidemmälle kuin tämän asetuksen tämän osaston I luvun 2 jaksossa vahvistetut maan hyvää maatalous- ja ympäristökuntoa koskevat toimenpidevaatimukset sekä asetuksen 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti vahvistetut maatalousmaan säilyttämistä koskevat edellytykset;
 - b) kun kyseessä ovat direktiivistä 2000/60/EY aiheutuvat haitat, suhteessa rajoitteisiin, jotka johtuvat vaatimuksista, jotka menevät pidemmälle kuin tämän osaston I luvun 2 jaksossa vahvistetut asianomaiset lakisääteiset hoitovaatimukset, lukuun ottamatta lakisääteistä hoitovaatimusta 2, kuten liitteessä III tarkoitetaan, ja maan hyvää maatalous- ja ympäristökuntoa koskevat toimenpidevaatimukset sekä asetuksen 4 artiklan 1 kohdan a

alakohdan mukaisesti vahvistetut maatalousmaan säilyttämistä koskevat edellytykset.

6. Tuet myönnetään vuosittain hehtaarikohtaisesti.

68 artikla
Investoinnit

1. Jäsenvaltio voi myöntää investointitukea tässä artiklassa säädetyn ja jäsenvaltion YMP:n strategiasuunnitelmassaan täsmentämin edellytyksin.
2. Jäsenvaltio voi myöntää tämän tukitoimityypin mukaista tukea ainoastaan aineellisiin ja/tai aineettomiin investointeihin, joilla pyritään edistämään 6 artiklassa vahvistettujen erityistavoitteiden saavuttamista. Metsätalouden tuen on perustuttava metsäsuunnitelmiin tai vastaaviin asiakirjoihin.
3. Jäsenvaltion on laadittava luettelo tukeen kelpaamattomista investoinneista ja menoluokista, mukaan lukien vähintään seuraavat:
 - a) maatalouden tuotanto-oikeuksien hankinta;
 - b) tukioikeuksien hankinta;
 - c) maan hankinta, lukuun ottamatta maan hankintaa ympäristön säilyttämiseksi ja nuorten viljelijöiden tekemää maan hankinta rahoitusvälineitä käyttämällä;
 - d) eläinten hankinta ja yksivuotisten kasvien hankinta ja tällaisten kasvien istutus muuhun tarkoitukseen kuin maa- tai metsätalouden tuottokyvyn palauttamiseen luonnonkatastrofien ja muiden katastrofien jälkeen;
 - e) lainojen korot, paitsi korkotuen tai vakuuspalkkiohyvityksen muodossa myönnettyjen avustusten osalta;
 - f) kasteluun tehtävät investoinnit, jotka eivät ole yhdenmukaisia direktiivin 2000/60/EY 4 artiklan 1 kohdassa säädetyn vesimuodostumien hyvän tilan saavuttamisen kanssa, mukaan lukien lisääntyvä kastelu, joka vaikuttaa vesistöihin, joiden tilaa ei ole määritetty hyväksi asiaan liittyvässä vesienhoitosuunnitelmassa;
 - g) suuriin infrastruktuureihin tehtävät investoinnit, jotka eivät ole osa paikallisia kehittämisstrategioita;
 - h) metsitykseen tehtävät investoinnit, jotka eivät ole yhdenmukaisia metsitystä ja uudelleenmetsitystä koskevien yleiseurooppalaisten suuntaviivojen mukaisesti laadittujen, kestävän metsänhoidon periaatteiden mukaisten ilmasto- ja ympäristötavoitteiden kanssa.

Ensimmäisen alakohdan a, b, d ja g alakohtaa ei sovelleta, jos tuki myönnetään rahoitusvälineiden muodossa.

4. Jäsenvaltion on rajoitettava tuen enimmäismäärä 75 prosenttiin tukikelpoisista kustannuksista.

Tuen enimmäismäärää voidaan korottaa seuraavien investointien osalta:

- a) metsitys ja ei-tuotannolliset investoinnit, jotka liittyvät 6 artiklan 1 kohdan d, e ja f alakohdassa vahvistettuihin erityisiin ympäristö- ja ilmastotavoitteisiin;
- b) investoinnit maaseutualueiden peruspalveluihin;

- c) investoinnit maa- tai metsätalouden tuotantokyvyn palauttamiseen luonnonkatastrofien tai muiden katastrofien jälkeen ja investoinnit asianmukaisiin ennalta ehkäiseviin toimiin metsissä ja maaseudulla.

69 artikla

Nuorten viljelijöiden tilanpidon aloittaminen ja maaseudun yritystoiminnan käynnistäminen

1. Jäsenvaltio voi myöntää tukea nuorten viljelijöiden tilanpidon aloittamiseen ja maaseudun yritystoiminnan käynnistämiseen tässä artiklassa säädetyn ja jäsenvaltion YMP:n strategiasuunnitelmassaan täsmentämin edellytyksin edistääkseen 6 artiklassa vahvistettujen erityistavoitteiden saavuttamista.
2. Jäsenvaltio voi myöntää tämän tukitoimityypin mukaista tukea ainoastaan seuraavissa auttamiseksi:
 - a) sellaisten nuorten viljelijöiden tilanpidon aloittaminen, jotka täyttävät 4 artiklan 1 kohdan e alakohdassa vahvistetussa määritelmässä esitetyt edellytykset;
 - b) maa- ja metsätalouteen liittyvän maaseudun yritystoiminnan käynnistäminen tai maatalouskotitalouden tulojen monimuotoistaminen;
 - c) muuhun kuin maataloustoimintaan liittyvän yritystoiminnan käynnistäminen maaseutualueilla osana paikallisia kehittämisstrategioita.
3. Jäsenvaltion on vahvistettava liiketoimintasuunnitelman esittämistä ja sisältöä koskevat edellytykset.
4. Jäsenvaltion on maksettava tuki kiinteämääräisinä korvauksina. Tuki saa olla enintään 100 000 euroa, ja se voidaan yhdistää rahoitusvälineisiin.

70 artikla

Riskinhallintavälineet

1. Jäsenvaltion on myönnettävä riskinhallintavälineiden tuki tässä artiklassa säädetyn ja jäsenvaltion YMP:n strategiasuunnitelmassaan täsmentämin edellytyksin.
2. Jäsenvaltio voi myöntää tällaisen tukitoimityypin mukaista tukea edistääkseen riskinhallintavälineitä, jotka auttavat tosiasiallisia viljelijöitä hallitsemaan maataloustoimintaansa liittyviä, tuotantoa ja tuloja koskevia itsestään riippumattomia riskejä ja joilla edistetään 6 artiklassa vahvistettujen erityistavoitteiden saavuttamista.
3. Jäsenvaltio voi myöntää erityisesti seuraavanlaista tukea:
 - a) rahoitusosuudet vakuutusmaksuihin;
 - b) rahoitusosuudet keskinäisiin rahastoihin, mukaan lukien perustamisesta aiheutuvat hallinnolliset kulut.
4. Jäsenvaltion on vahvistettava seuraavat tukikelpoisuusedellytykset:
 - a) tukikelpoisten vakuutusjärjestelmien ja keskinäisten rahastojen muodot ja turva/kattavuus;
 - b) tappioiden laskentamenetelmät ja korvaukseen johtavat tekijät;
 - c) säännöt, jotka koskevat keskinäisten rahastojen perustamista ja hallintoa.
5. Jäsenvaltion on varmistettava, että tukea myönnetään ainoastaan, jos menetykset ovat vähintään 20 prosenttia viljelijän edellisen kolmivuotiskauden tai edelliseen

viisivuotiskauteen perustuvan kolmen vuoden keskimääräisestä vuosituotannosta tai -tulosta, lukuun ottamatta korkeinta ja alinta määrää.

6. Jäsenvaltion on rajoitettava tuen enimmäismäärä 70 prosenttiin tukikelpoisista kustannuksista.
7. Jäsenvaltion on varmistettava, ettei tämän artiklan mukaisten tukitoimien ja muiden julkisten tai yksityisten riskinhallintajärjestelmien yhdistämisestä aiheudu liiallisia korvauksia.

71 artikla *Yhteistyö*

1. Jäsenvaltio voi myöntää tukea yhteistyöhön tässä artiklassa vahvistettujen ja jäsenvaltion YMP:n strategiasuunnitelmassa täsmennettyjen edellytysten mukaisesti 114 artiklassa tarkoitetun maatalouden tuottavuutta ja kestävyyttä käsittelevän eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden toimijaryhmien toteuttamien hankkeiden ja Leaderin, jota kutsutaan asetuksen (EU) [yhteisiä säännöksiä koskeva asetus] 25 artiklassa yhteisölähtöiseksi paikalliseksi kehittämiseksi, valmistelua ja toteutusta varten sekä edistämään laatuja järjestelmiä, tuottajaorganisaatioita tai tuottajaryhmiä tai muita yhteistyömuotoja.
2. Jäsenvaltio voi myöntää tämän tukitoimityypin mukaista tukea ainoastaan edistääkseen yhteistyömuotoja, joihin osallistuu vähintään kaksi yhteisöä ja joilla edistetään 6 artiklassa vahvistettujen erityistavoitteiden saavuttamista.
3. Jäsenvaltio voi myöntää tämän tukitoimityypin mukaista tukea kaikista yhteistyön näkökohdista aiheutuviin kustannuksiin.
4. Jäsenvaltio voi myöntää tuen kokonaismääränä, joka kattaa yhteistyön ja toteutettujen hankkeiden ja toimien kustannukset, tai se voi myöntää tukea ainoastaan yhteistyön kustannuksiin ja käyttää muita tukitoimityyppejä tai kansallisia tai unionin tukivälineitä hankkeen täytäntöönpanoon.
5. Jos tuki maksetaan kokonaismääränä, jäsenvaltion on varmistettava, että noudatetaan unionin sääntöjä ja vaatimuksia, joita sovelletaan vastaaviin muista tukitoimityypeistä katettaviin toimiin. Tätä kohtaa ei sovelleta Leaderiin, jota kutsutaan asetuksen (EU) [yhteisiä säännöksiä koskeva asetus] (EU) 25 artiklassa yhteisölähtöiseksi paikalliseksi kehittämiseksi.
6. Jäsenvaltio ei saa tukea tästä tukitoimityypistä yhteistyötä, jossa on mukana pelkästään tutkimuslaitoksia.
7. Jos kyseessä on sukupolvenvaihdoksiin liittyvä yhteistyö, jäsenvaltio voi myöntää tukea ainoastaan viljelijöille, jotka ovat saavuttaneet kansallisessa lainsäädännössä vahvistetun eläkeiän.
8. Jäsenvaltion on rajoitettava tuki enintään seitsemään vuoteen, lukuun ottamatta yhteisiä ympäristö- ja ilmastotoimia asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa 6 artiklan 1 kohdan d, e ja f alakohdassa vahvistettujen erityisten ympäristö- ja ilmastotavoitteiden saavuttamiseksi.

72 artikla
Tietämyksen vaihto ja tiedottaminen

1. Jäsenvaltio voi myöntää tukea maa- ja metsätalousyritysten ja maaseutuyritysten tietämyksen vaihtoon ja tiedottamiseen tässä artiklassa säädetyn ja jäsenvaltion YMP:n strategiasuunnitelmassaan täsmentämin edellytyksin.
2. Tässä tukitoimityypissä jäsenvaltio voi myöntää tukea kaikkiin asiaan liittyviin toimiin, joilla edistetään innovointia ja mahdollisuuksia päästä osalliseksi koulutukseen ja neuvontaan sekä tietämyksen ja tiedon vaihtoon ja levittämiseen ja joilla edistetään 6 artiklassa vahvistettujen erityistavoitteiden saavuttamista.
3. Jäsenvaltion on rajoitettava tuen enimmäismäärä 75 prosenttiin tukikelpoisista kustannuksista.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, kun kyseessä on maatilojen neuvontapalvelujen perustaminen, jäsenvaltio voi myöntää tukea kiinteän määrän, joka on enintään 200 000 euroa.
4. Poiketen siitä, mitä 3 kohdassa säädetään, syrjäisimmillä alueilla ja muissa asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa jäsenvaltio voi 6 artiklassa vahvistettujen erityistavoitteiden saavuttamiseksi soveltaa korkeampaa prosenttiosuutta tai suurempaa määrää kuin kyseisessä kohdassa on vahvistettu.
5. Jos tukea myönnetään maatilojen neuvontapalvelujen perustamiseen, jäsenvaltion on varmistettava, että tuki on rajattu ajallisesti.
6. Jäsenvaltion on varmistettava, että tämän tukitoimityypin mukaisesti tuettavat toimet perustuvat 102 artiklan a kohdan i alakohdassa tarkoitettuun, YMP:n strategiasuunnitelmassa esitettyyn AKIS-järjestelmän kuvaukseen ja noudattavat sitä.

2 JAKSO

USEISIIN TUKITOIMITYYPEIHIN SOVELLETTAVAT OSATEKIJÄT

73 artikla
Toimien valinta

1. YMP:n strategiasuunnitelman hallintoviranomaisen tai muiden nimettyjen välittävien elinten on määritettävä seuraaviin tukitoimityyppeihin liittyvät tukitoimien valintaperusteet: investoinnit, nuorten viljelijöiden tilanpidon aloittaminen ja maaseudun yritystoiminnan käynnistäminen, yhteistyö, tietämyksen vaihto ja tiedottaminen, kun on ensin kuultu 111 artiklassa tarkoitettua seurantakomiteaa. Valintaperusteiden tarkoituksena on varmistaa hakijoiden yhdenvertainen kohtelu, parantaa varojen käyttöä ja kohdentaa tuki tukitoimien tarkoituksen mukaisesti.

Jäsenvaltio voi päättää, että se ei sovelleta valintaperusteita sellaisten investointien tukitoimissa, jotka on selkeästi kohdennettu ympäristötarkoituksiin tai jotka toteutetaan ennallistamistoimien yhteydessä.
2. Edellä 1 kohdassa säädetty hallintoviranomaisen vastuu ei rajoita asetuksen (EU) [yhteisiä säännöksiä koskeva asetus] 27 artiklalla perustettujen paikallisten toimintaryhmien tehtäviä.
3. Edellä olevaa 1 kohtaa ei sovelleta, jos tuki myönnetään rahoitusvälineiden muodossa.

4. Valintaperusteita ei voida määritellä sellaisille toimille, joilla on Horisontti 2020+-ohjelman mukainen huippuosaamismerkki tai jotka on valittu Life+-ohjelmassa, edellyttäen, että tällaiset toimet ovat YMP:n strategiasuunnitelman mukaisia.
5. Toimia ei saa valita tuen kohteiksi, jos ne on saatettu fyysisesti päätökseen tai toteutettu kokonaisuudessaan ennen kuin YMP:n strategiasuunnitelmaan liittyvä rahoitushakemus on jätetty hallintoviranomaiselle, siitä riippumatta, onko kaikki asiaankuuluvat maksut maksettu.

74 artikla

Rahoitusvälineitä koskevat yleiset säännöt

1. Jos tämän luvun mukaisten tukitoimityyppien tukea myönnetään rahoitusvälineiden muodossa asetuksen (EU) [yhteisiä säännöksiä koskeva asetusta] 52 artiklassa vahvistetulla tavalla, sovelletaan asetuksen (EU) [yhteisiä säännöksiä koskeva asetusta] 2 artiklassa vahvistettuja 'rahoitusvälineen', 'rahoitustuotteen', 'lopullisen vastaanottajan', 'holdingrahaston', 'erityisrahaston', 'vipuvaikutuksen', 'kerrannaisvaikutuksen', 'kerrannaisuutteen', 'hallintokustannusten' ja 'hallintomaksujen' määritelmiä sekä mainitun asetuksen V osaston II luvun 2 jakson säännöksiä.

Lisäksi sovelletaan 2–5 kohdassa vahvistettuja säännöksiä.

2. Jos tässä luvussa säädettyjen tukitoimityyppien mukaista tukea myönnetään rahoitusvälineiden muodossa asetuksen (EU) [yhteisiä säännöksiä koskeva asetusta] 52 artiklassa säädetyllä tavalla, jäsenvaltion on noudatettava seuraavissa kohdissa säädettyjä vaatimuksia.
3. Asetuksen (EU) [yhteisiä säännöksiä koskeva asetusta] 52 artiklan 2 kohdan mukaisesti ja poiketen siitä, mitä tämän asetuksen 62 artiklan 2 kohdassa säädetään, käyttöpääoma, itsenäisesti tai osana toimea, voidaan katsoa tukikelpoisiksi menoiksi.
Jos toiminnot kuuluvat SEUT-sopimuksen 42 artiklan soveltamisalaan, käyttöpääoma voidaan katsoa tukikelpoisiksi menoiksi, joiden bruttoavustusekvivalentti on enintään 200 000 euroa minkä tahansa kolmen verovuoden jakson aikana, sanotun kuitenkin rajoittamatta tässä asetuksessa vahvistettuja tukitasoja.
4. Jos toimi saa tukea rahoitusvälineiden ja avustusten yhdistelmänä, toimelle myönnettyyn yhdistettyyn tukeen sovelletaan tuen enimmäismäärää, eivätkä jäsenvaltion ilmoittamat tukikelpoiset menot saa kokonaisuudessaan ylittää sataa prosenttia toimen tukikelpoisista kustannuksista.
5. Rahoitusvälineen tukikelpoisiksi menoiksi katsotaan tukikelpoisuusaikana rahoitusvälineelle YMP:n strategiasuunnitelmasta maksettujen rahoitusosuuksien kokonaismäärä tai vakuuksien tapauksessa vakuussopimukseen sovitusti varattujen rahoitusosuuksien kokonaismäärä, joka vastaa seuraavia:
 - a) lopullisille vastaanottajille tai heidän hyväkseen suoritettut maksut, kun kyseessä ovat lainat, oman pääoman ehtoiset ja oman pääoman luonteiset sijoitukset;
 - b) sekä voimassa oleviin että jo erääntyneisiin vakuussopimukseen sovitusti varatut varat tappioihin liittyvien mahdollisten vakuusvaateiden täyttämiseksi; nämä varat lasketaan kerrannaisuutteen perusteella, ja ne kattavat suuren

määrän maksettuja uusia lainoja tai oman pääoman ehtoisia sijoituksia lopullisiin vastaanottajiin;

- c) lopullisille vastaanottajille tai heidän hyväkseen suoritettut maksut, kun rahoitusvälineitä yhdistetään muihin unionin rahoitusosuuksiin yhtä rahoitusvälinettä koskevassa toimessa asetuksen (EU) [yhteisiä säännöksiä koskeva asetus] 52 artiklan 5 kohdan mukaisesti;
- d) rahoitusvälineen täytäntöönpanosta elimille aiheutuneiden hallintomaksujen suoritukset ja hallintokustannusten korvaukset.

Sovellettaessa tämän kohdan b alakohtaa kerrannaissuhde vahvistetaan ennalta tehtävän varovaisen riskinarvioinnin perusteella, ja siitä sovitaan asianomaisessa rahoitussopimuksessa. Kerrannaissuhdetta voidaan tarkistaa silloin kun se on perusteltua markkinaolosuhteiden myöhempien muutosten vuoksi. Tällaisella tarkistuksella ei ole taannehtivaa vaikutusta.

Sovellettaessa tämän kohdan d alakohtaa hallintomaksujen on perustuttava suoritukseen. Jos asetuksen (EU) [yhteisiä säännöksiä koskeva asetus] 53 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut holdingrahaston ja/tai erityisrahastojen täytäntöönpanosta vastaavat elimet valitaan tekemällä suoraan sopimus, niille maksettaviin hallintokustannuksiin ja -maksuihin, jotka voidaan ilmoittaa tukikelpoisiksi menoiksi, sovelletaan kynnysarvoa, joka on [enintään 5 prosenttia] niiden rahoitusosuuksien kokonaismäärästä, jotka YMP:n strategiasuunnitelmasta on maksettu lopullisille vastaanottajille lainoina tai oman pääoman ehtoisina tai oman pääoman luonteisina sijoituksina tai jotka on varattu sovitusti vakuussopimuksiin.

Kynnysarvoa ei sovelleta silloin, kun rahoitusvälineitä täytäntöönpaneavat elimet valitaan tarjouskilpailulla sovellettavaa lainsäädäntöä noudattaen ja kun tarjouskilpailussa vahvistetaan suurempien hallintokustannusten ja -maksujen tarve.

Jos järjestelypalkkiot tai osa niistä veloitetaan lopullisilta vastaanottajilta, niitä ei voida ilmoittaa tukikelpoisiksi menoiksi.

75 artikla

Maaseuturahaston käyttö toteutettuna InvestEU-ohjelman kautta tai yhdessä sen kanssa

1. Asetuksen (EU) [yhteisiä säännöksiä koskeva asetus] 10 artiklan ja tässä artikkelissa vahvistettujen vaatimusten mukaisesti jäsenvaltio voi osoittaa YMP:n strategiasuunnitelmassaan määrän, joka on tarkoitus jakaa InvestEU-ohjelman kautta. InvestEU-ohjelman kautta annettava määrä saa olla enintään 5 prosenttia maaseuturahaston kokonaismäärärahoista, paitsi asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa. YMP:n strategiasuunnitelman on sisällettävä perustelut InvestEU-ohjelman talousarviotakuiden käytölle.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen määrärahojen lisäksi jäsenvaltio voi osoittaa osan 112 artikkelissa vahvistetusta teknisestä avusta vastaavaan InvestEU-apuun InvestEU-ohjelmassa, kun kyseessä ovat [InvestEU-asetuksen] [9] artikkelissa tarkoitettussa rahoitussopimuksessa vahvistetut toiminnot.

2. Jäljempänä 107 artikkelissa tarkoitetut YMP:n strategiasuunnitelman muutospyynnöt voivat koskea ainoastaan tulevien vuosien varoja.

Vuosien 2026 ja 2027 varoja ei saa käyttää 1 kohdan mukaisiin määrärahoihin.

3. Edellä 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettulla määrällä on rahoitettava jäsenvaltiota koskevan osan mukainen osa EU-takuusta.
4. Jos 1 kohdassa tarkoitettulle määrälle ei ole tehty [InvestEU-asetuksen] [9] artiklassa tarkoitettua rahoitussopimusta viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2021, jäsenvaltion on esitettävä YMP:n strategiasuunnitelman muutospyyntö 107 artiklan mukaisesti vastaavan määrän käyttämiseksi.

Rahoitussopimus, joka koskee 1 kohdassa tarkoitettua, YMP:n strategiasuunnitelman muutospyynnössä osoitettua määrää, on tehtävä samaan aikaan kun päätös suunnitelman muuttamisesta hyväksytään.
5. Jos [InvestEU-asetuksen] [9] artiklassa tarkoitettua takuusopimusta ei ole tehty [9] kuukauden kuluessa rahoitussopimuksen hyväksymisestä, vastaavat määrät, jotka on maksettu rahoituksena yhteiseen vararahastoon, on siirrettävä takaisin YMP:n strategiasuunnitelmaan, ja jäsenvaltion on esitettävä vastaava YMP:n strategiasuunnitelman muutospyyntö.
6. Jos [InvestEU-asetuksen] [9] artiklassa tarkoitettua takuusopimusta ei ole pantu täysimääräisesti täytäntöön [neljän vuoden] kuluessa takuusopimuksen allekirjoittamisesta, jäsenvaltio voi pyytää, että takuusopimuksessa sidottuja määriä, joilla eivät kateta kohteena olevia lainoja tai muita riskirahoitusvälineitä, käsitellään 5 kohdan mukaisesti.
7. InvestEU-ohjelmaan osoitettujen määrien tuottamat tai näistä määristä johtuvat, talousarviotakuiden turvin saadut varat asetetaan jäsenvaltion käyttöön, ja ne on käytettävä tuen takaisin maksettaviin muotoihin YMP:n strategiasuunnitelman mukaisesti.

76 artikla

Maksulaskelman riittävyys ja täsmällisyys

Jos tuki myönnetään lisäkustannusten ja tulonmenetysten perusteella 65, 66 ja 67 artiklan mukaisesti, jäsenvaltion on varmistettava, että tarpeelliset laskelmat ovat asianmukaisia ja paikkansapitäviä ja että ne on laadittu ennakolta oikeudenmukaisen, tasapuolisen ja todennettavissa olevan laskentamenetelmän perusteella. YMP:n strategiasuunnitelman täytäntöönpanosta vastaavista viranomaisista toiminnallisesti riippumattoman elimen, jolla on tarvittava asiantuntemus, on tätä varten suoritettava laskelmat tai vahvistettava niiden asianmukaisuus ja paikkansapitävyys.

77 artikla

Yksinkertaistetut kustannusvaihtoehdot

1. Tämän luvun mukaisesti myönnetty tuki voi olla seuraavan muotoista, sanotun kuitenkin rajoittamatta 65, 66, 67 ja 69 artiklan soveltamista:
 - a) tuensaajalle tosiasiallisesti aiheutuneiden tukikelpoisten kustannusten korvaaminen;
 - b) yksikkökustannukset;
 - c) kertakorvaukset;
 - d) kiinteämääräinen rahoitus.
2. Edellä 1 kohdan b, c ja d alakohdassa tarkoitettuihin avustusmuotoihin liittyvät määrät vahvistetaan jollakin seuraavista tavoista:

- a) oikeudenmukainen, tasapuolinen ja todennettavissa oleva laskentamenetelmä, jonka perustana ovat
 - i) tilastotiedot, muut objektiiviset tiedot tai asiantuntija-arvio; tai
 - ii) yksittäisten tuensaajien todennetut aiemmat tiedot; tai
 - iii) yksittäisten tuensaajien tavanomaiset kustannuslaskentakäytännöt;
- b) talousarvioesitykset;
- c) niiden vastaavia yksikkökustannuksia, kertakorvauksia ja kiinteämääräistä rahoitusta koskevien soveltamissääntöjen mukaisesti, joita sovelletaan unionin toimintapolitiikkojen aloilla samantyyppisiin toimiin;
- d) niiden vastaavia yksikkökustannuksia, kertakorvauksia ja kiinteämääräistä rahoitusta koskevien soveltamissääntöjen mukaisesti, joita sovelletaan jäsenvaltion kokonaan rahoittamissa avustusjärjestelmissä samantyyppisiin toimiin.

78 artikla

Siirretty säädösvalta maaseudun kehittämisen tukitoimityyppejä koskevien lisävaatimusten osalta

Siirretään komissiolle valta antaa 138 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä tämän asetuksen täydentämiseksi vaatimuksilla, joilla täydennetään tässä luvussa vahvistettuja vaatimuksia ja jotka koskevat tuen myöntämisedellytyksiä seuraavissa maaseudun kehittämisen tukitoimityypeissä:

- a) 65 artiklassa tarkoitetut hoitositoumukset;
- b) 68 artiklassa tarkoitetut investoinnit;
- c) 71 artiklassa tarkoitettu yhteistyö.

IV OSASTO

RAHOITUSTA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET

79 artikla

Maataloustukirahaston ja maaseuturahaston menot

1. Maataloustukirahastosta rahoitetaan tukitoimityyppejä, jotka liittyvät seuraaviin:
 - a) 14 artiklassa säädettyt suorat tuet;
 - b) III osaston III luvussa säädettyt alakohtaiset tukitoimet.
2. Maaseuturahastosta rahoitetaan III osaston IV luvussa tarkoitettuja tukitoimityyppejä.

80 artikla

Menojen tukikelpoisuus

1. Menoihin voidaan myöntää maataloustukirahaston ja maaseuturahaston rahoitusosuus sitä vuotta seuraavan vuoden 1 päivästä tammikuuta, jona komissio hyväksyy YMP:n strategiasuunnitelman.
2. Menot, jotka tulevat tukikelpoisiksi YMP:n strategiasuunnitelman muutoksen vuoksi, ovat oikeutettuja maaseuturahaston rahoitusosuuteen vasta siitä päivästä, jona muutospyyntö on toimitettu komissiolle.

Poiketen siitä, mitä 73 artiklan 5 kohdassa ja ensimmäisessä alakohdassa säädetään, kun kyseessä ovat kiireelliset toimenpiteet, joiden syynä ovat luonnonkatastrofit, muut katastrofit tai epäsuotuisat sääolot taikka jotka johtuvat jäsenvaltion tai alueen sosioekonomisten olosuhteiden merkittävästä ja äkillisestä muutoksesta, YMP:n strategiasuunnitelmassa voidaan määrätä, että suunnitelmamuutoksiin liittyvien maaseuturahastosta rahoitettavien menojen tukikelpoisuus voi alkaa tapahtuman päivästä.
3. Menot ovat oikeutettuja maaseuturahaston rahoitusosuuteen, jos ne ovat aiheutuneet tuensaajalle ja maksettu viimeistään 31 päivänä joulukuuta [2029]. Lisäksi menot ovat oikeutettuja maaseuturahaston rahoitusosuuteen vain, jos maksajavirasto tosiasiallisesti maksaa kyseisen tuen viimeistään 31 päivänä joulukuuta [2029].

81 artikla

Suorien tukien muodossa olevien tukitoimityyppien määrärahat

1. Suorien tukien muodossa olevien tukitoimityyppien osalta kokonaismäärä, joka voidaan jäsenvaltiossa myöntää tämän asetuksen III osaston II luvun mukaisesti kunakin kalenterivuonna, ei saa ylittää liitteessä IV kyseisen jäsenvaltion osalta vahvistettuja määrärahoja, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetuksen (EU) [horisontaaliasetus] 15 artiklan soveltamista.

Enimmäismäärä, joka voidaan jäsenvaltiossa myöntää kunakin kalenterivuonna tämän asetuksen III osaston II luvun 2 jakson 2 alajakson mukaisesti ja ennen tämän asetuksen 15 artiklan soveltamista, ei saa ylittää liitteessä VI kyseisen jäsenvaltion osalta vahvistettuja määrärahoja, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetuksen (EU) [horisontaaliasetus] 15 artiklan soveltamista.

Sovellettaessa 86 artiklan 5 kohtaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut jäsenvaltion määrärahat sen jälkeen, kun on vähennetty liitteessä VI vahvistetut määrät ja ennen 15 artiklan mukaisia mahdollisia siirtoja, vahvistetaan liitteessä VII.

2. Siirretään komissiolle valta antaa 138 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan liitteessä IV ja VII vahvistettuja jäsenvaltioiden määrärahoja, jotta voidaan ottaa huomioon suoriin tukiin käytettävissä olevien kokonaismäärärahojen kehitys, mukaan lukien 15 ja 90 artiklassa tarkoitetut siirrot, 82 artiklan 5 kohdassa tarkoitetut määrärahojen siirrot ja 82 artiklan 6 kohdassa tarkoitetut mahdolliset vähennykset, jotka ovat tarpeen muiden alojen tukitoimityyppien rahoittamiseksi.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, liitteen VII mukauttamisessa ei oteta huomioon 15 artiklan mukaisia siirtoja.

3. Jäljempänä 88 artiklassa tarkoitettujen tukitoimikohtaisten alustavien määrärahojen määrä, joka voidaan jäsenvaltiossa myöntää kunakin kalenterivuonna 14 artiklassa säädettyihin suorien tukien muodossa oleviin tukitoimityyppeihin, voi ylittää kyseisen jäsenvaltion osalta liitteessä IV vahvistetut määrärahat YMP:n strategiasuunnitelmaan sisällytetyllä tukien alennuksen arvioidulla määrällä, siten kuin 100 artiklan 2 kohdan d alakohdan toisessa alakohdassa tarkoitetaan.

82 artikla

Tiettyjen alakohtaisten tukitoimityyppien määrärahat

1. Unionin taloudellinen apu viinialan tukitoimityypeille myönnetään jäsenvaltioille liitteessä V esitetyllä tavalla.
2. Unionin taloudellinen apu mehiläishoitoalan tukitoimityypeille myönnetään jäsenvaltioille liitteessä VIII esitetyllä tavalla.
3. Saksalle myönnettävä unionin taloudellinen apu humala-alan tukitoimityypeille on 2 188 000 euroa vuodessa.
4. Unionin taloudellinen apu oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien alan tukitoimityypeille jaetaan seuraavalla tavalla:
 - a) 10 666 000 euroa vuodessa Kreikalle;
 - b) 554 000 euroa vuodessa Ranskalle; ja
 - c) 34 590 000 euroa vuodessa Italialle.
5. Asianomaiset jäsenvaltiot voivat päättää YMP:n strategiasuunnitelmissaan siirtää 3 ja 4 kohdassa tarkoitetut kaikki määrärahat suorien tukien määrärahoihinsa. Kyseistä päätöstä ei voida tarkistaa.

Suorien tukien määrärahoihin siirrettyjä jäsenvaltioiden määrärahoja ei enää voida käyttää 3 ja 4 kohdassa tarkoitettuihin tukitoimityyppeihin.
6. Jäsenvaltio voi päättää YMP:n strategiasuunnitelmassaan käyttää enintään 3 prosenttia liitteessä IV vahvistetuista jäsenvaltioiden suorien tukien määrärahoista, kun on ensin vähennetty liitteessä VI vahvistetut puuvillaa varten käytettävissä olevat määrät, III osaston III luvun 7 jaksossa tarkoitettuihin muiden alojen tukitoimityyppeihin.
7. Jäsenvaltiot voivat vuonna 2023 tarkistaa 6 kohdassa tarkoitettuja päätöksiään osana 107 artiklassa tarkoitettua YMP:n strategiasuunnitelmansa muutospyyntöä.

8. Hyväksytyssä YMP:n strategiasuunnitelmassa vahvistetut, 6 ja 7 kohdan soveltamisesta johtuvat määrät sitovat asianomaista jäsenvaltiota.

83 artikla

Maaseudun kehittämisen tukitoimityyppien määrärahat

1. Tämän asetuksen nojalla maaseudun kehittämisen tukitoimityyppeihin myönnettävän unionin tuen kokonaismäärä 1 päivän tammikuuta 2021 ja 31 päivän joulukuuta 2027 välisellä kaudella on 78 811 miljoonaa euroa käypinä hintoina vuosien 2021–2027 monivuotisen rahoituskehysten³⁸ mukaisesti.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuista varoista osoitetaan 0,25 prosenttia teknisen avun toimien rahoittamiseen asetuksen (EU) [horisontaaliasetus] 7 artiklassa tarkoitetusta komission aloitteesta, mukaan lukien tämän asetuksen 113 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu yhteisen maatalouspolitiikan eurooppalainen verkosto ja tämän asetuksen 114 artiklassa tarkoitettu maatalouden tuottavuutta ja kestävyyttä käsittelevä eurooppalainen innovaatiokumppanuus. Kyseiset toiminnot voivat koskea edellisiä ja seuraavia strategiasuunnitelmakausia.
3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen määrien jäsenvaltiokohtainen vuosijakauma 2 kohdassa tarkoitetun määrän vähentämisen jälkeen vahvistetaan liitteessä IX.
4. Siirretään komissiolle valta antaa 138 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan liitettä IX jäsenvaltiokohtaisen vuosijakauman tarkistamiseksi, jotta voidaan ottaa huomioon asiaan liittyvä kehitys, mukaan lukien 15 ja 90 artiklassa tarkoitettut siirrot, tehdä teknisiä mukautuksia muuttamatta kokonaismäärärahoja taikka ottaa huomioon tämän asetuksen hyväksymisen jälkeisessä säädöksessä säädetyt mahdolliset muut muutokset.

84 artikla

Maaseuturahaston rahoitusosuus

YMP:n strategiasuunnitelman 106 artiklan 6 kohdan nojalla hyväksyvässä komission täytäntöönpanosäädöksessä vahvistetaan maaseuturahastosta suunnitelmaan myönnettävä enimmäisrahoitus. Maaseuturahaston osuus on laskettava tukikelpoisten julkisten menojen määrän perusteella.

85 artikla

Maaseuturahaston rahoitusosuustasot

1. YMP:n strategiasuunnitelmissa vahvistetaan yhtenäinen maaseuturahaston rahoitusosuustaso, jota sovelletaan kaikkiin tukitoimiin.
2. Maaseuturahaston rahoitusosuustaso on enintään
 - a) 70 prosenttia tukikelpoisista julkisista menoista syrjäisimmillä alueilla ja asetuksessa (EU) N:o 229/2013 tarkoitetuilla pienillä Egeanmeren saarilla;

³⁸ Ehdotus neuvoston asetukseksi vuosien 2021–2027 koskevan monivuotisen rahoituskehysten vahvistamisesta, komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle, COM(2018) 322 final.

- b) 70 prosenttia tukikelpoisista julkisista menoista vähemmän kehittyneillä alueilla;
- c) 65 prosenttia tukikelpoisista menoista 66 artiklan mukaisten tukien osalta;
- d) 43 prosenttia tukikelpoisista julkisista menoista muilla alueilla.

Maaseuturahaston rahoitusosuustaso on vähintään 20 prosenttia.

3. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, maaseuturahaston rahoitusosuustaso saa olla enintään
 - a) 80 prosenttia tämän asetuksen 65 artiklassa tarkoitettujen hoitositoumusten, tämän asetuksen 67 artiklassa tarkoitettujen tukien, tämän asetuksen 68 artiklassa tarkoitettujen ei-tuotannollisten investointien, eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden tämän asetuksen 71 artiklan mukaisen tuen ja Leaderin, jota kutsutaan asetuksen (EU) [yhteisiä säännöksiä koskeva asetus] 25 artiklassa yhteisölähtöiseksi paikalliseksi kehittämiseksi, osalta;
 - b) 100 prosenttia sellaisten toimien osalta, jotka saavat rahoitusta maaseuturahastoon tämän asetuksen 15 ja 90 artiklan mukaisesti siirretyistä varoista.

86 artikla

Määrärahojen vähimmäis- ja enimmäismäärä

1. Vähintään 5 prosenttia liitteessä IX vahvistetusta YMP:n strategiasuunnitelmaan myönnettävästä maaseuturahaston kokonaisrahoitusosuudesta on varattava Leaderiin, jota kutsutaan asetuksen (EU) [yhteisiä säännöksiä koskeva asetus] 25 artiklassa yhteisölähtöiseksi paikalliseksi kehittämiseksi.
2. Vähintään 30 prosenttia liitteessä IX vahvistetusta YMP:n strategiasuunnitelmaan myönnettävästä maaseuturahaston kokonaisrahoituksesta on varattava tukitoimiin, joilla pyritään tämän asetuksen 6 artiklan 1 kohdan d, e ja f alakohdassa vahvistettuihin erityisiin ympäristö- ja ilmastotavoitteisiin, lukuun ottamatta 66 artiklaan perustuvia tukitoimia.

Ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta syrjäisimpiin alueisiin.

3. Enintään 4 prosenttia liitteessä IX vahvistetusta YMP:n strategiasuunnitelmaan myönnettävästä maaseuturahaston kokonaisrahoituksesta voidaan käyttää rahoittamaan 112 artiklassa tarkoitetun jäsenvaltioiden aloitteesta annettavan teknisen avun toimia.

YMP:n strategiasuunnitelmaan myönnettävä maaseuturahaston rahoitusosuus voidaan korottaa 6 prosenttiin, jos maaseudun kehittämiseen myönnettävä unionin kokonaistuki on enintään 90 miljoonaa euroa.

Tekninen apu maksetaan kiinteämääräisenä rahoituksena asetuksen (EU/Euratom) .../... [uusi varainhoitoasetus] 125 artiklan 1 kohdan e alakohdan mukaisesti asetuksen (EU) [horisontaaliasetus] 30 artiklan mukaisten välimaksujen yhteydessä. Tämä kiinteämääräinen maksu edustaa prosenttiosuutta, joka YMP:n strategiasuunnitelmassa vahvistetaan ilmoitettujen kokonaismenojen tekniselle avulle.

4. Jäsenvaltion osalta liitteessä IX vahvistettu vähimmäismäärä varataan 6 artiklan 1 kohdan g alakohdassa vahvistettuun erityistavoitteeseen ”houkutellaan alalle nuoria viljelijöitä ja helpotetaan yritystoiminnan kehittämistä”. Kun on tehty vahvuuksia,

heikkouksia, mahdollisuuksia ja uhkia käsittelevä tilanneanalyysi ('SWOT-analyysi') ja on määritelty tarpeet, joihin on puututtava, määrä käytetään seuraaviin tukitoimityyppeihin:

- a) 27 artiklassa säädetty nuorten viljelijöiden täydentävä tulotuki;
 - b) 69 artiklassa tarkoitettu nuorten viljelijöiden tilanpidon aloittaminen.
5. Edellä III osaston II luvun 2 jakson 1 alajaksossa tarkoitettun tuotantosidonnaisen tulotuen tukitoimien alustavat määrärahat saavat olla enintään 10 prosenttia liitteessä VII vahvistetuista määristä.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, jäsenvaltio, joka on asetuksen (EU) N:o 1307/2013 53 artiklan 4 kohdan mukaisesti käyttänyt vapaaehtoiseen tuotantosidonnaiseen tukeen yli 13 prosenttia mainitun asetuksen liitteessä II vahvistetusta kansallisesta vuotuisesta enimmäismäärästään, voi päättää käyttää tuotantosidonnaiseen tulotukeen yli 10 prosenttia liitteessä VII vahvistetusta määrästä. Tuloksena saatu prosenttiosuus ei saa ylittää komission hakuvuoden 2018 osalta vapaaehtoiseen tuotantosidonnaiseen tukeen hyväksymää prosenttiosuutta.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua prosenttiosuutta voidaan korottaa enintään 2 prosenttia edellyttäen, että määrä, joka vastaa 10 prosentin ylittävää prosenttiosuutta, osoitetaan III osaston II luvun 2 jakson 1 alajakson mukaiseen valkuaiskasvien tukeen.

Hyväksyttyyn YMP:n strategiasuunnitelmaan sisällytetty, ensimmäisen ja toisen alakohdan soveltamisesta johtuva määrä on sitova.

6. Enimmäismäärä, joka jäsenvaltiossa voidaan myöntää ennen tämän asetuksen 15 artiklan soveltamista tämän asetuksen III osaston II luvun 2 jakson 1 alajakson nojalla kunakin kalenterivuonna, ei saa ylittää YMP:n strategiasuunnitelman 6 kohdan mukaisesti vahvistettuja määriä, sanotun kuitenkin rajoittamatta asetuksen (EU) [horisontaaliasetus] 15 artiklan soveltamista.
7. Jäsenvaltio voi päättää YMP:n strategiasuunnitelmassaan käyttää tietyn osuuden maaseuturahaston määrärahoista tuen vivuttamiseen ja strategisten luontohankkeiden laajentamiseen [Life-asetuksen] mukaisesti määritellyllä tavalla sekä rahoittaa toimia, jotka koskevat oppimiseen liittyvää kansainvälistä liikkuvuutta maatalouden ja maaseudun kehittämisen alalla kiinnittäen eniten huomiota nuoriin viljelijöihin [Erasmus-asetuksen] mukaisesti.

87 artikla

Ilmastomenojen seuraaminen

1. Komissio arvioi jäsenvaltioiden toimittamien tietojen perusteella käyttämällä yksinkertaisia ja yhteisiä menetelmiä, miten toimintapolitiikalla edistetään ilmastonmuutoksen liittyviä tavoitteita.
2. Vaikutus menotavoitteeseen on arvioitava soveltamalla erityisiä määriteltyjä painotuskertoimia, jotka on eriytetty sen mukaan, edistetäänkö tuella merkittävästi vai kohtalaisesti ilmastonmuutokseen liittyviä tavoitteita. Painotuskertoimet ovat seuraavat:
- a) 40 prosenttia, kun kyseessä ovat III osaston II luvun II jakson 2 ja 3 alajaksossa tarkoitettun kestävyysperusteisen perustulotuen ja täydentävän tulotuen menot;

- b) 100 prosenttia, kun kyseessä ovat III osaston II luvun II jakson 4 alajaksossa tarkoitettujen ilmasto- ja ympäristöjärjestelmien menot;
- c) 100 prosenttia, kun kyseessä ovat 86 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen tukitoimien menot;
- d) 40 prosenttia, kun kyseessä ovat 66 artiklassa tarkoitetuista luonnonhaitoista tai muista aluekohtaisista haitoista aiheutuvat menot.

88 artikla

Alustavat määrärahat

1. Jäsenvaltion on vahvistettava YMP:n strategiasuunnitelmassaan määrärahojen alustava jako kunkin tukitoimen osalta. Suunnitellun yksikkömäärän, soveltamatta 89 artiklassa tarkoitettua vaihteluprosenttia, ja suunniteltujen tuotosten tulon on kunkin tukitoimen osalta vastattava näitä alustavia määrärahoja.
2. Jos tukitoimessa on tarkoitus käyttää eri yksikkömääriä, suunniteltujen yksikkömäärien, soveltamatta 89 artiklassa tarkoitettua vaihteluprosenttia, ja suunniteltujen tuotosten tulojen summan on vastattava 1 kohdassa tarkoitettuja alustavia määrärahoja.

89 artikla

Yksikkömäärän vaihtelu

1. Jäsenvaltion on vahvistettava tuen yksikkökohtainen enimmäismäärä tai vaihteluprosentti kullekin tukitoimelle seuraavissa tukitoimityypeissä, sanotun kuitenkin rajoittamatta 15 artiklan soveltamista:
 - a) III osaston II luvussa tarkoitettut tuotannosta irrotetut suorat tuet ja tuotantosidonnaiset tulotuet;
 - b) 65 artiklassa tarkoitettut hoitositoumuksista maksettavat tuet;
 - c) 66 ja 67 artiklassa tarkoitettut luonnonhaitoista tai muista aluekohtaisista rajoitteista maksettavat tuet.

Vaihteluprosentti on se prosenttiosuus, jolla toteutunut keskimääräinen tai yhtenäinen yksikkömäärä saa ylittää YMP:n strategiasuunnitelmassa tarkoitettua suunnitellun keskimääräisen tai yhtenäisen yksikkömäärän.

Kun kyseessä ovat suorien tukien muodossa olevat tukitoimet, toteutunut keskimääräinen tai yhtenäinen yksikkömäärä ei saa koskaan olla alhaisempi kuin suunniteltu keskimääräinen tai yhtenäinen yksikkömäärä, paitsi jos toteutunut tuotos ylittää YMP:n strategiasuunnitelmassa vahvistetun suunnitellun tuotoksen.

Jos tukitoimessa on määriteltä eriäisiä yksikkömääriä, tätä alakohtaa sovelletaan kyseisen tukitoimen kuhunkin yhtenäiseen tai keskimääräiseen yksikkömäärään.

2. Sovellettaessa tätä artiklaa toteutunut keskimääräinen tai yhtenäinen yksikkömäärä lasketaan jakamalla kunkin tukitoimen osalta maksetut vuotuiset menot vastaavalla toteutuneella tuotoksella.

Joustovara suorien tukien määrärahojen ja maaseuturahaston määrärahojen välillä

1. Osana 106 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua ehdotusta YMP:n strategiasuunnitelmaksi jäsenvaltio voi päättää siirtää:
 - a) enintään 15 prosenttia liitteessä IV vahvistetuista jäsenvaltion suorien tukien määrärahoista liitteessä VI vahvistettujen kalenterivuosien 2021–2026 puuvillan määrärahojen vähentämisen jälkeen jäsenvaltion varainhoitovuosien 2022–2027 maaseuturahaston määrärahoihin; tai
 - b) enintään 15 prosenttia jäsenvaltion varainhoitovuosien 2022–2027 maaseuturahaston määrärahoista jäsenvaltion liitteessä IV vahvistettuihin kalenterivuosien 2021–2026 suorien tukien määrärahoihin.Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua siirtoa jäsenvaltion suorien tukien määrärahoista maaseuturahastoa koskeviin määrärahoihin voidaan prosenttimääräisesti korottaa:
 - a) enintään 15 prosenttiyksikköä edellyttäen, että jäsenvaltio käyttää vastaavan maaseuturahastosta rahoitettavien tukitoimien määrärahojen korotuksen tukitoimiin, joilla pyritään tämän asetuksen 6 artiklan 1 kohdan d, e ja f alakohdassa vahvistettuihin erityisiin ympäristö- ja ilmastotavoitteisiin;
 - b) enintään 2 prosenttiyksikköä edellyttäen, että jäsenvaltio käyttää vastaavan korotuksen 86 artiklan 4 kohdan b alakohdan mukaisesti.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuissa päätöksissä on vahvistettava 1 kohdassa tarkoitettu prosenttiosuus, joka voi vaihdella kalenterivuosittain.
3. Jäsenvaltiot voivat vuonna 2023 tarkistaa 1 kohdassa tarkoitettuja päätöksiään osana 107 artiklassa tarkoitettua YMP:n strategiasuunnitelmansa muutospyyntöä.

V OSASTO

YMP:N STRATEGIASUUNNITELMA

I LUKU

YLEISET VAATIMUKSET

91 artikla

YMP:n strategiasuunnitelmat

Jäsenvaltion on vahvistettava YMP:n strategiasuunnitelma tämän asetuksen mukaisesti maataloustukirahastosta ja maaseuturahastosta rahoitettavan unionin tuen toteuttamiseksi 6 artiklassa tarkoitettujen erityistavoitteiden saavuttamiseksi.

Jäsenvaltion on 103 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun SWOT-analyysin ja 96 artiklassa tarkoitettujen tarpeiden arvioinnin perusteella vahvistettava YMP:n strategiasuunnitelmissa 97 artiklassa tarkoitettu tukitoimistrategia, jossa asetetaan määrälliset tavoitteet ja välitavoitteet 6 artiklassa vahvistettujen erityistavoitteiden saavuttamiseksi. On määriteltävä tavoitteet hyödyntäen liitteessä I esitettyjä yhteisiä tulosindikaattoreita.

Näiden tavoitteiden saavuttamiseksi jäsenvaltion on vahvistettava tukitoimet III osastossa säädettyjen tukitoimityyppien perusteella.

YMP:n strategiasuunnitelmien on katettava 1 päivän tammikuuta 2021 ja 31 päivän joulukuuta 2027 välinen ajanjakso.

92 artikla

Kunnianhimoisemmat ympäristö- ja ilmastotavoitteet

1. Jäsenvaltion on pyrittävä YMP:n strategiasuunnitelmiensa ja erityisesti 97 artiklan 2 kohdan alakohdassa tarkoitettujen tukitoimistrategian osatekijöiden kautta lisäämään kokonaispanostusta 6 artiklan 1 kohdan d, e ja f alakohdassa vahvistettujen erityisten ympäristö- ja ilmastotavoitteiden saavuttamiseen verrattuna kokonaispanostukseen asetuksen (EU) N:o 1306/2013 110 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa vahvistetun tavoitteen saavuttamiseen maataloustukirahaston ja maaseuturahaston tuella ohjelmakaudella 2014–2020.
2. Jäsenvaltion on YMP:n strategiasuunnitelmassaan selitettävä käytettävissä olevien tietojen perusteella, miten se aikoo saavuttaa 1 kohdassa tarkoitetun suuremman kokonaispanostuksen. Tämä selityksen on perustuttava merkityksellisiin tietoihin, esimerkiksi 95 artiklan 1 kohdan a–f alakohdassa ja 95 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin osatekijöihin.

93 artikla

YMP:n strategiasuunnitelman arkkitehtuuri

Kaikkien jäsenvaltioiden on laadittava yksi ainoa YMP:n strategiasuunnitelmaa koko aluettaan varten.

Jos YMP:n strategiasuunnitelman osia vahvistetaan alueellista tasoa varten, jäsenvaltion on varmistettava johdonmukaisuus ja yhdenmukaisuus YMP:n strategiasuunnitelman kansallista tasoa varten laadittujen osatekijöiden kanssa.

94 artikla
Menettelyä koskevat säännöt

1. Jäsenvaltion on laadittava YMP:n strategiasuunnitelmansa läpinäkyvien menettelyjen avulla institutionaalisen ja oikeudellisen kehiksensä mukaisesti.
2. YMP:n strategiasuunnitelman laatimisesta jäsenvaltiossa vastaavan elimen on varmistettava, että ympäristö- ja ilmastoasioista vastaavat toimivaltaiset viranomaiset osallistuvat tosiasiallisesti suunnitelman ympäristö- ja ilmastonäkökohtien valmisteluun.
3. Jäsenvaltion on järjestettävä kumppanuus toimivaltaisten alue- ja paikallisviranomaisten kanssa. Kyseiseen kumppanuuteen on sisällyttävä vähintään seuraavat kumppanit:
 - a) asianomaiset viranomaiset;
 - b) talouselämän eturyhmät ja työmarkkinaosapuolet;
 - c) asianomaiset kansalaisyhteiskuntaa edustavat elimet ja tarvittaessa sosiaalisen osallisuuden, perusoikeuksien, sukupuolten tasa-arvon ja syrjimättömyyden edistämisestä vastuussa olevat elimet.Jäsenvaltion on otettava kyseiset kumppanit mukaan YMP:n strategiasuunnitelmien valmisteluun.
4. Jäsenvaltiot ja komissio tekevät yhteistyötä varmistaakseen YMP:n strategiasuunnitelmien täytäntöönpanon tehokkaan koordinoinnin, ottaen huomioon suhteellisuusperiaatteen ja yhteistyöhön perustuvan hallinnoinnin periaatteen.

II LUKU

YMP:N STRATEGIASUUNNITELMAN SISÄLTÖ

95 artikla
YMP:n strategiasuunnitelmien sisältö

1. YMP:n strategiasuunnitelmien on sisällettävä seuraavat jaksot:
 - a) tarpeiden arviointi;
 - b) tukitoimistrategia;
 - c) kuvaus useille tukitoimille yhteisistä osatekijöistä;
 - d) kuvaus strategiassa täsmennetyistä suorien tukien tukitoimista, alakohtaisista tukitoimista ja maaseudun kehittämisen tukitoimista;
 - e) tavoite- ja rahoitusuunnitelmat;
 - f) kuvaus hallinto- ja koordinoitijärjestelmästä;
 - g) kuvaus osatekijöistä, joilla varmistetaan YMP:n uudenaikaistaminen;
 - h) kuvaus osatekijöistä, jotka liittyvät yksinkertaistamiseen ja lopullisten tuensaajien hallinnollisen taakan vähenemiseen.
2. YMP:n strategiasuunnitelman on sisällettävä seuraavat liitteet:
 - a) liite I, joka koskee ennakkoarviointia ja strategista ympäristöarviointia (SYA);
 - b) liite II, joka koskee SWOT-analyysia;

- c) liite III, joka koskee kumppaneiden kuulemista;
 - d) liite IV, joka koskee puuvillan lajikohtaista tukea;
 - e) liite V, joka koskee YMP:n strategiasuunnitelman soveltamisalaan kuuluvaa kansallista lisärahoitusta.
3. YMP:n strategiasuunnitelmien 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen jaksoiden ja liitteiden sisältöä koskevat yksityiskohtaiset säännöt vahvistetaan 96–103 artiklassa.

96 artikla
Tarpeiden arviointi

Edellä 95 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen tarpeiden arvioinnin on sisällettävä seuraavat:

- a) yhteenveto 103 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua SWOT-analyysistä;
- b) tarpeiden määrittäminen kunkin 6 artiklassa vahvistetun erityistavoitteen osalta SWOT-analyysistä saadun näytön perusteella. Kaikki tarpeet on kuvattava riippumatta siitä, käsitelläänkö niitä YMP:n strategiasuunnitelman avulla vai ei;
- c) kun kyseessä on 6 artiklan 1 kohdan a alakohdassa vahvistettu, maatalouden taloudellista elinkelpoisuutta ja selviytymiskykyä koskeva erityistavoite, riskinhallintaan liittyvä tarpeiden arviointi;
- d) tarvittaessa analyysi haavoittuvassa asemassa olevien maantieteellisten alueiden, kuten syrjäisimpien alueiden, tarpeista;
- e) tarpeiden priorisointi ja asettaminen järjestykseen, mukaan lukien tehtyjen valintojen perustelu ja tarvittaessa se, miksi tiettyjä yksilöityjä tarpeita ei käsitellä YMP:n strategiasuunnitelmassa tai ne käsitellään siinä vain osittain.

Edellä 6 artiklan 1 kohdan d, e ja f alakohdassa tarkoitettujen erityisten ympäristö- ja ilmastotavoitteiden osalta arvioinnissa on otettava huomioon kansalliset ympäristö- ja ilmastosuunnitelmat, jotka perustuvat liitteessä XI tarkoitettuihin säädöksiin.

Jäsenvaltion on tässä arvioinnissa käytettävä uusimpia ja luotettavimpia tietoja.

97 artikla
Tukitoimistrategia

1. Edellä 95 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua tukitoimistrategiaa on vahvistettava kullekin 6 artiklan 1 kohdassa vahvistetulle erityistavoitteelle, joka on sisällytetty YMP:n strategiasuunnitelmaan, seuraavat:
- a) tavoitteet kullekin asiaan liittyvälle yhteiselle, ja tapauksen mukaan, YMP:n strategiasuunnitelman mukaiselle erityiselle tulosindikaattorille sekä asiaan liittyvät välitavoitteet. Kyseisten tavoitteiden arvo on perustettava 96 artiklassa tarkoitettujen tarpeiden arvioinnin mukaisesti. Edellä 6 artiklan 1 kohdan d, e ja f alakohdassa vahvistetuille erityistavoitteille on johdettava tavoitteet tämän artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa esitetyistä selvitykseen sisällytettävistä osatekijöistä;
 - b) tukitoimet, jotka perustuvat III osastossa vahvistettuihin tukitoimityyppeihin, lukuun ottamatta mainitun osaston II luvun 3 jakson 2 alajaksoissa säädettyä puuvillan lajikohtaista tukea, on suunniteltava niin, että niillä puututaan asianomaisen alueen erityistilanteeseen, noudattaen järkevää tukitoimilogiikkaa

ja käyttäen apuna 125 kohdassa tarkoitettua ennakoarviointia, 103 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua SWOT-analyysia ja 96 artiklassa tarkoitettua tarpeiden arviointia;

- c) osatekijät, joista käy ilmi, miten tukitoimet mahdollistavat tavoitteiden saavuttamisen ja miten ne ovat keskenään johdonmukaisia ja yhteensopivia;
- d) osatekijät, jotka osoittavat, että varojen jakaminen YMP:n strategiasuunnitelman tukitoimiin on perusteltu ja asianmukainen asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi ja että se vastaa 100 artiklassa tarkoitettua rahoitussuunnitelmaa.

2. Tukitoimistrategiaan on sisällytettävä myös seuraavat osatekijät, jotka osoittavat, että strategia on johdonmukainen ja että tukitoimet täydentävät toisiaan läpi 6 artiklan 1 kohdassa esitettyjen erityistavoitteiden:

- a) yleiskatsaus YMP:n strategiasuunnitelman ympäristö- ja ilmastoarkkitehtuurista kuvaten täydentävyyttä ja perusedellytyksiä ehdollisuuden ja eri tukitoimien, joilla pyritään 6 artiklan 1 kohdan d, e ja f alakohdassa vahvistettuihin erityisiin ympäristö- ja ilmastotavoitteisiin, välillä sekä tapaa, jolla pyritään saavuttamaan 92 artiklassa vahvistettu suurempi kokonaispanostus;
- b) selvitys siitä, miten YMP:n strategiasuunnitelman ympäristö- ja ilmastoarkkitehtuurin on tarkoitus edistää pitkän aikavälin kansallisia tavoitteita, jotka vahvistetaan liitteessä XI tarkoitetuissa säädöksissä tai johtuvat niistä;
- c) kun kyseessä on 6 artiklan 1 kohdan g alakohdassa vahvistettu erityistavoite ”houkutellaan alalle nuoria viljelijöitä ja helpotetaan yritystoiminnan kehittämistä”, yleiskatsaus YMP:n strategiasuunnitelman asiaan liittyvistä tukitoimista ja erityisistä edellytyksistä, kuten 22 artiklan 4 kohdassa, 27 ja 69 artiklassa sekä 71 artiklan 7 kohdassa täsmennetään. Jäsenvaltion on erityisesti viitattava 86 artiklan 5 kohtaan esittäessään rahoitussuunnitelman 27 ja 69 artiklassa tarkoitettujen tukitoimityyppien osalta. Yleiskatsauksessa on myös selostettava vuorovaikutus kansallisten välineiden kanssa, jotta voidaan parantaa unionin ja jäsenvaltioiden toimien yhdenmukaisuutta tällä alalla;
- d) yleiskatsaus alakohtaisista tukitoimista, mukaan lukien III osaston II luvun 3 jakson 1 alajaksossa tarkoitettu tuotantosidonnainen tulotuki ja III osaston II luvussa tarkoitettut alakohtaiset tukitoimet, esittäen perustelut sille, miksi kyseiset alat on valittu, luettelo kullakin alalla toteutettavista tukitoimista, tukitoimien täydentävyys sekä mahdolliset muut erityiset lisätavoitteet, jotka liittyvät III osaston III luvussa tarkoitettuihin alakohtaisiin tukitoimityypeihin perustuviin tukitoimiin;
- e) selitys siitä, millä tukitoimilla pyritään varmistamaan johdonmukainen ja kokonaisvaltainen lähestymistapa riskinhallintaan;
- f) kuvaus kansallisten ja alueellisten tukitoimien välisestä vuorovaikutuksesta, mukaan lukien määrärahojen jakautuminen tukitoimittain ja rahastoittain.

98 artikla

Useille tukitoimille yhteiset osatekijät

Edellä 95 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetun, useille tukitoimille yhteisten osatekijöiden kuvauksen on sisällettävä

- a) jäsenvaltion 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti esittämät määritelmät sekä 16 artiklan mukaiset vähimmäisvaatimukset tuotannosta irrotettujen suorien tukien muodossa oleville tukitoimille;
- b) kuvaus ehdollisuusjärjestelmästä, joka käsittää seuraavat osat:
 - i) kunkin liitteessä III tarkoitetun hyvää maatalous- ja ympäristökuntoa koskevan toimenpidevaatimuksen osalta kuvaus siitä, miten unionin toimenpidevaatimus pannaan täytäntöön, mukaan lukien seuraavat osatekijät: yhteenveto tilalla sovelletuista maatalouskäytännöistä, alueellinen soveltamisala, asianomaiset viljelijät ja perustelut sille, miten maatalouskäytännöllä edistetään keskeistä tavoitetta;
 - ii) kuvaus kokonaispanostuksesta 6 artiklan 1 kohdan d, e ja f alakohdassa vahvistettuihin erityisiin ympäristö- ja ilmastotavoitteisiin;
- c) kuvaus 83 artiklan 2 kohdassa, 86 artiklan 3 kohdassa ja 112 artiklassa tarkoitetun teknisen avun käytöstä ja 113 artiklassa tarkoitettujen YMP-verkostojen käytöstä;
- d) muut täytäntöönpanoa koskevat tiedot, erityisesti:
 - i) tapauksen mukaan lyhyt kuvaus tukioikeuksien arvon vahvistamisesta ja varannon toiminnasta;
 - ii) mihin 15 artiklassa tarkoitetun suorien tukien alentamisen arvioitu tulo käytetään;
 - iii) yleiskatsaus maaseuturahaston ja muiden maaseutualueilla toimivien unionin rahastojen välisestä koordinoinnista, rajauksesta ja täydentävyydestä.

99 artikla

Tukitoimet

Kunkin 95 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitetussa strategiassa täsmennetyn tukitoimen kuvauksen on sisällettävä

- a) tukitoimityyppi, johon se kuuluu;
- b) alueellinen soveltamisala;
- c) tukitoimen erityispiirteet tai -vaatimukset, joilla varmistetaan todellinen vaikutus 6 artiklan 1 kohdassa vahvistettuun tavoitteeseen / vahvistettuihin tavoitteisiin. Kun kyseessä ovat ympäristöä ja ilmastoa koskevat tukitoimet, kytköksessä ehdollisuutta koskeviin vaatimuksiin on osoitettava, että käytännöt eivät ole päällekkäisiä;
- d) tukikelpoisuusedellytykset;
- e) kunkin sellaisen tukitoimen osalta, joka perustuu tämän asetuksen liitteessä II lueteltuihin tukitoimiin, miten tukitoimi noudattaa WTO:n maataloussopimuksen liitteen 2 asianomaisia määräyksiä tämän asetuksen 10 artiklassa ja liitteessä II täsmennetyllä tavalla, ja kunkin sellaisen tukitoimen osalta, joka ei perustu tämän asetuksen liitteessä II lueteltuihin tukitoimiin, noudattaako se ylipäätään ja miten se

noudattaa WTO:n maataloussopimuksen 6 artiklan 5 kohdan tai sopimuksen liitteen 2 asianomaisia määräyksiä;

- f) tukitoimen suunnitellut vuotuiset tuotokset, ja tapauksen mukaan jaottelu tuen yhtenäisen tai keskimääräisen yksikkömäärän mukaan;
- g) tuen suunniteltu vuotuinen yksikkömäärä ja sen perustelut sekä yksikkömäärän perusteltu ylemmän vaihtelun enimmäismäärä 89 artiklassa tarkoitetulla tavalla. Myös seuraavat tiedot on annettava tarpeen mukaan:
 - i) tuen muoto ja prosenttiosuus;
 - ii) tuen yksikkömäärän laskenta ja vahvistaminen 76 artiklassa tarkoitetulla tavalla;
 - iii) tukitoimessa maksettavan tuen erilaiset yhtenäiset yksikkömäärät, etenkin 18 artiklan 2 kohdassa määriteltyjen alueryhmien osalta;
 - iv) jos jäsenvaltio päättää eriyttää perustulotuen määrän hehtaaria kohti 18 artiklan 2 kohdan mukaisesti kunkin alueryhmän osalta;
- h) tuloksena olevat tukitoimen vuotuiset määrärahat 88 artiklassa tarkoitetulla tavalla. Tarvittaessa on esitettävä avustuksiin suunniteltujen määrien ja rahoitusvälineisiin suunniteltujen määrien jakautuminen;
- i) maininta siitä, jos tukitoimi ei kuulu SEUT-sopimuksen 42 artiklan soveltamisalaan, jolloin sille on tehtävä valtiontuen arviointi.

100 artikla

Tavoite- ja rahoitussuunnitelmat

1. Edellä 95 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettuun tavoitesuunnitelmaan on sisällyttävä kokoava taulukko, jossa esitetään 97 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettut tavoitteet eriteltyinä vuotuisiin välitavoitteisiin.
2. Edellä 95 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitetun rahoitussuunnitelman on sisällyttävä 99 artiklan f ja h alakohdan mukaiset taulukot, joissa esitetään seuraavat:
 - a) jäsenvaltion määrärahat 81 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen suorien tukien tukitoimityyppien, 82 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen viinin alakohtaisten tukitoimityyppien, 82 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun mehiläishoitoalan ja 83 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen maaseudun kehittämisen tukitoimityyppien osalta;
 - b) 90 artiklan mukaiset siirrot suorien tukien muodossa olevien tukitoimityyppien ja maaseudun kehittämisen tukitoimityyppien välillä sekä suorien tukien muodossa olevien tukitoimityyppien määrärahojen mahdolliset vähennykset, jotta määrärahoja saadaan käyttöön III osaston III luvun VII jaksossa tarkoitettujen muiden alojen tukitoimityyppjä varten 82 artiklan 7 kohdan mukaisesti;
 - c) jäsenvaltion määrärahat 82 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen oliiviöljyn alakohtaisten tukitoimityyppien ja 82 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen humala-alan alakohtaisten tukitoimityyppien osalta, ja jos näitä tukitoimityyppjä ei panna täytäntöön, päätös sisällyttää vastaavat määrärahat jäsenvaltion suorien tukien määrärahoihin 82 artiklan 5 kohdan mukaisesti;

- d) suorien tukien muodossa oleviin tukitoimityyppeihin tarkoitettujen jäsenvaltion määrärahojen jakautuminen siirtojen jälkeen, kuten b ja c alakohdassa täsmennetään, perustuen alustaviin määrärahoihin tukitoimityyppiä ja tukitoimea kohden, täsmentäen suunnitellut tuotokset, keskimääräisen tai yhtenäisen yksikkömäärän ja 89 artiklassa tarkoitetun enimmäisvaihtelun. Tarvittaessa jaotellun on sisällettävä tukioikeuksien varannon määrä.

Tukien alentamisen arvioitu kokonaistulo on ilmoitettava.

Kun otetaan huomioon 15 artiklassa ja 81 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu tukien alennuksesta saatavan tulon käyttö, nämä alustavat määrärahat, niihin liittyvät suunnitellut tuotokset ja vastaavat keskimääräiset yksikkömäärät tai yhtenäiset yksikkömäärät on vahvistettava ennen tukien alentamista;

- e) III osaston III luvun VII jaksossa tarkoitettujen alakohtaisten tukitoimityyppien määrärahojen jakautuminen tukityyppiä kohden ja tiedot suunnitelluista tuotoksista ja keskimääräisestä yksikkömäärästä;
- f) maaseudun kehittämisen määrärahojen jäsenvaltiokohtainen jakautuminen sen jälkeen, kun tehty b alakohdassa täsmennetyt siirrot suoriin tukiin ja suorista tuista, tukitoimityyppiä ja tukitoimea kohden, mukaan lukien ajanjakson kokonaismäärät, ilmoittaen myös maaseuturahaston sovellettavan rahoitusosuustason jaoteltuna tapauksen mukaan kunkin tukitoimen ja alueen mukaan. Jos varojen siirretään suorien tukien maksuista, on täsmennettävä siirrolla rahoitettava(t) tukitoimi/tukitoimet tai sen/niiden osat. Tässä taulukossa on myös täsmennettävä suunnitellut tuotokset tukitoimea kohti, keskimääräiset tai yhtenäiset yksikkömäärät sekä tapauksen mukaan avustuksiin suunniteltujen määrien ja rahoitusvälineisiin suunniteltujen määrien jakautuminen. Teknisen avun määrät on myös täsmennettävä;
- g) tukitoimiin liittyvät tiedot siitä, miten edistetään 86 artiklassa säädettyjen menojen vähimmäisvaatimusten täyttymistä.

Tässä kohdassa tarkoitetut osatekijät on vahvistettava vuosittain.

101 artikla

Hallinto- ja koordinointijärjestelmät

Edellä 95 artiklan 1 kohdan f alakohdassa tarkoitettujen hallinto- ja koordinointijärjestelmien kuvauksen on sisällettävä

- a) kaikki asetuksen (EU) [horisontaaliasetus] II osaston II luvussa tarkoitetut hallintoelimet;
- b) valtuutetut ja välittävät elimet, joita ei mainita asetuksessa (EU) [horisontaaliasetus], ja niiden rooli;
- c) tiedot asetuksen (EU) [horisontaaliasetus] IV osastossa tarkoitetuista valvontajärjestelmistä ja seuraamuksista, mukaan lukien
- i) asetuksen (EU) [horisontaaliasetus] IV osaston II luvussa tarkoitettu yhdennetty hallinto- ja valvontajärjestelmä;
- ii) asetuksen (EU) [horisontaaliasetus] IV osaston IV luvussa tarkoitettu ehdollisuuden valvonta- ja seuraamusjärjestelmä;
- iii) tarkastuksista vastaavat toimivaltaiset valvontaelimet;

- d) seuranta- ja raportointirakenteen kuvaus.

102 artikla
Uudenaikaistaminen

Edellä 95 artiklan 1 kohdan g alakohdassa tarkoitettussa YMP:n uudenaikaistamisen varmistavien tekijöiden kuvauksessa on tuotava esiin ne YMP:n strategiasuunnitelman osatekijät, jotka tukevat maatalousalan ja YMP:n uudenaikaistamista, ja siinä on erityisesti oltava:

- a) yleiskatsaus siitä, miten YMP:n strategiasuunnitelmalla edistetään 5 artiklan toisessa alakohdassa tarkoitettua tietämyksen, innovoinnin ja digitalisoinnin edistämiseen ja jakoon liittyvää monialaista yleistä tavoitetta, erityisesti seuraavien avulla:
 - i) kuvaus AKIS-järjestelmän organisaatorakenteesta, joka on rakennettu yhtenäiseksi ja sisältää sellaisten henkilöiden, organisaatioiden ja laitosten väliset tietovirrat, jotka käyttävät ja tuottavat maataloutta ja siihen liittyviä aloja koskevaa tietoa;
 - ii) kuvaus siitä, miten 13 artiklassa tarkoitetut neuvontapalvelut sekä tutkimus- ja YMP-verkostot toimivat yhdessä AKIS-järjestelmän puitteissa ja miten neuvonnan ja innovoinnin tukipalvelut tarjotaan;
- b) kuvaus digitaaliteknologian kehittämisstrategiasta maatalouden ja maaseudun alalla sekä näiden teknologioiden käytöstä YMP:n strategiasuunnitelman tukitoimien vaikuttavuuden ja tehokkuuden parantamiseksi.

103 artikla
Liitteet

1. Edellä 95 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetun YMP:n strategiasuunnitelman liitteen I on sisällettävä yhteenveto 125 artiklassa tarkoitetun ennakoarvioinnin ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2001/42/EY³⁹ tarkoitetun strategisen ympäristöarvioinnin tuloksista ja siitä, miten tuloksia on käsitelty, tai perustelut sille, miksi niitä ei ole otettu huomioon, sekä linkki täydelliseen ennakoarviointikertomukseen ja täydelliseen strategisesta ympäristöarvioinnista laadittuun kertomukseen.
2. Edellä 95 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettuun YMP:n strategiasuunnitelman liitteeseen II on sisällytettävä SWOT-analyysi YMP:n strategiasuunnitelman piiriin kuuluvan alueen nykyisestä tilanteesta.

SWOT-analyysin on perustuttava YMP:n strategiasuunnitelman piiriin kuuluvan alueen nykyiseen tilanteeseen, ja siinä on kuvattava kattavasti kunkin 6 artiklan 1 kohdassa vahvistetun erityistavoitteen nykyistä tilannetta, perustuen yhteisiin asiayhteysindikaattoreihin ja muihin määrällisiin ja laadullisiin ajantasaisiin tietoihin, kuten tutkimuksiin, aiempiin arviointikertomuksiin, alakohtaiseen analyysiin ja aiempiin kokemuksiin.

³⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/42/EY, annettu 27 päivänä kesäkuuta 2001, tiettyjen suunnitelmien ja ohjelmien ympäristövaikutusten arvioinnista (EYVL L 197, 21.7.2001, s. 30).

Kuvauksessa on lisäksi korostettava kunkin 5 artiklassa ja 6 artiklan 1 kohdassa vahvistetun yleis- ja erityistavoitteen osalta seuraavia:

- a) YMP:n strategiasuunnitelman piiriin kuuluvalla alalla määritellyt vahvuudet;
- b) YMP:n strategiasuunnitelman piiriin kuuluvalla alalla määritellyt heikkoudet;
- c) YMP:n strategiasuunnitelman piiriin kuuluvalla alalla määritellyt mahdollisuudet;
- d) YMP:n strategiasuunnitelman piiriin kuuluvalla alalla määritellyt uhat;
- e) tapauksen mukaan analyysi alueellisista näkökohdista, tuoden erityisesti esille ne alueet, jotka ovat tukitoimien kohteena;
- f) tapauksen mukaan analyysi alakohtaisista näkökohdista, erityisesti niiden alojen osalta, joita tietyt tukitoimet ja/tai alakohtaiset ohjelmat koskevat.

Edellä 6 artiklan 1 kohdan d, e ja f alakohdassa tarkoitettujen erityistavoitteiden osalta SWOT-analyysissa on viitattava kansallisiin suunnitelmiin, jotka perustuvat liitteessä XI tarkoitettuihin säädöksiin.

Nuorten viljelijöiden houkuttelemiseen alalle liittyvän, 6 artiklan 1 kohdan g alakohdassa tarkoitetun erityistavoitteen osalta SWOT-analyysin on sisällettävä lyhyt analyysi mahdollisuuksista hankkia maatalousmaata, maaomaisuuden siirtämisestä ja viljelymaiden uudelleenjärjestelyistä, rahoituksen ja luottojen saatavuudesta sekä tietojen ja neuvojen saatavuudesta.

Edellä 5 artiklan toisessa alakohdassa tarkoitetun tietämyksen, innovoinnin ja digitalisoinnin edistämiseen ja jakoon liittyvän monialaisen yleisen tavoitteen osalta SWOT-analyysissa on myös esitettävä merkitykselliset tiedot AKIS-järjestelmän ja siihen liittyvien rakenteiden toiminnasta.

- 3. Edellä 95 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitetun YMP:n strategiasuunnitelman liitteen III on sisällettävä kumppaneiden kuulemisen tulokset ja lyhyt kuvaus siitä, miten kuuleminen suoritettiin.
- 4. Edellä 95 artiklan 2 kohdan d alakohdassa tarkoitettuun YMP:n strategiasuunnitelman liitteeseen IV on sisällytettävä lyhyt kuvaus puuvillan lajikohtaisesta tuesta ja tuen täydentävyydestä YMP:n strategiasuunnitelman muiden tukitoimien kanssa.
- 5. Edellä 95 artiklan 2 kohdan e alakohdassa tarkoitetun YMP:n strategiasuunnitelman liitteen V on sisällettävä seuraavat:
 - a) lyhyt kuvaus YMP:n strategiasuunnitelman piirissä myönnettävästä kansallisesta lisärahoituksesta, mukaan lukien toimenpidekohtaiset määrät ja tieto tämän asetuksen mukaisten vaatimusten noudattamista;
 - b) selvitys täydentävyydestä YMP:n strategiasuunnitelman tukitoimien kanssa; ja
 - c) maininta siitä, jos kansallinen lisärahoitus ei kuulu SEUT-sopimuksen 42 artiklan soveltamisalaan, jolloin sille on tehtävä valtiontuen arviointi.

104 artikla

Siirretty säädösvalta YMP:n strategiasuunnitelman sisällön osalta

Siirretään komissiolle valta antaa 138 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan tätä lukua YMP:n strategiasuunnitelman sisällön ja liitteiden osalta.

105 artikla

Täytäntöönpanovalta YMP:n strategiasuunnitelman sisällön osalta

Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan säännöt 96–103 artiklassa kuvattujen osatekijöiden esittämisestä YMP:n strategiasuunnitelmissa. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 139 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

III LUKU

YMP:N STRATEGIASUUNNITELMAN HYVÄKSYMINEN JA MUUTTAMINEN

106 artikla

YMP:n strategiasuunnitelman hyväksyminen

1. Jäsenvaltion on toimitettava komissiolle 95 artiklassa tarkoitetut tiedot sisältävä ehdotus YMP:n strategiasuunnitelmasta viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2020.
2. Komissio arvioi ehdotetut YMP:n strategiasuunnitelmat seuraavien perusteella: suunnitelmien kattavuus, johdonmukaisuus ja yhtenäisyys unionin oikeuden yleisten periaatteiden, tämän asetuksen ja sen nojalla annettujen säännösten sekä horisontaalisen asetuksen kanssa, miten tehokkaasti suunnitelmilla edistetään 6 artiklan 1 kohdassa vahvistettujen erityistavoitteiden saavuttamista, vaikutus sisämarkkinoiden moitteettomaan toimintaan ja kilpailun vääristymiseen sekä tuensaajien ja hallintoviranomaisten hallinnollinen taakka. Arvioinnissa keskitytään erityisesti YMP:n strategiasuunnitelmassa esitetyn strategian tarkoituksenmukaisuuteen, vastaaviin erityistavoitteisiin, tulosindikaattorein mitattaviin tavoitteisiin, tukitoimiin ja talousarviomäärärahojen kohdentamiseen YMP:n strategiasuunnitelman erityistavoitteisiin ehdotettujen tukitoimien avulla ja perustuen SWOT-analyysiin ja ennakkoarviointiin.
3. Edellä 2 kohdassa tarkoitetun arvioinnin tuloksista riippuen komissio voi esittää jäsenvaltiolle huomautuksia kolmen kuukauden kuluessa YMP:n strategiasuunnitelman toimittamisesta.

Jäsenvaltion on toimitettava komissiolle kaikki tarpeelliset lisätiedot ja tarvittaessa tarkistettava ehdotettua suunnitelmaa.
4. Komissio hyväksyy ehdotetun YMP:n strategiasuunnitelman edellyttäen, että tarvittavat tiedot on toimitettu ja komissio on varmistunut siitä, että suunnitelma on unionin oikeuden yleisten periaatteiden, tässä asetuksessa vahvistettujen vaatimusten, tämän asetuksen nojalla hyväksytyjen säännösten ja asetuksessa (EU) [horisontaaliasetus] hyväksytyjen säännösten mukainen.
5. YMP:n strategiasuunnitelma hyväksytään viimeistään kahdeksan kuukautta sen jälkeen, kun asianomainen jäsenvaltio on sen toimittanut.

Hyväksyntä ei kata 101 artiklan c alakohdassa tarkoitettuja tietoja eikä 95 artiklan 2 kohdan a–d alakohdassa tarkoitettuja, YMP:n strategiasuunnitelman liitteissä I–IV esitettäviä tietoja.

Asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa jäsenvaltio voi pyytää komissiota hyväksymään YMP:n strategiasuunnitelman, joka ei sisällä kaikkia osatekijöitä. Tällöin asianomaisen jäsenvaltion on ilmoitettava, mitkä osat puuttuvat YMP:n strategiasuunnitelmasta, ja esitettävä 100 artiklassa tarkoitetut ohjeelliset tavoitteet ja

rahoitus suunnitelmat koko YMP:n strategiasuunnitelmaa varten osoittaakseen suunnitelman yleisen johdonmukaisuuden ja yhtenäisyyden. YMP:n strategiasuunnitelman puuttuvat osatekijät on toimitettava komissiolle 107 artiklan mukaisena suunnitelman muutoksena.

6. Komissio hyväksyy jokaisen YMP:n strategiasuunnitelman täytäntöönpanopäätöksellä soveltamatta 139 artiklassa tarkoitettua komiteamenettelyä.
7. YMP:n strategiasuunnitelmilla on oikeusvaikutuksia vasta sen jälkeen, kun komissio on hyväksynyt ne.

107 artikla

YMP:n strategiasuunnitelman muuttaminen

1. Jäsenvaltio voi esittää komissiolle pyyntöjä YMP:n strategiasuunnitelmansa muuttamiseksi.
2. YMP:n strategiasuunnitelmien muutospyynnöt on perusteltava asianmukaisesti, ja perusteluissa on erityisesti todettava, miten muutosten odotetaan vaikuttavan siihen, miten suunnitelmalla päästään 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin tavoitteisiin. Muutospyyntöjen mukana on toimitettava muutettu suunnitelma, myös päivitetty liitteet tarvittaessa.
3. Komissio arvioi, onko muutos johdonmukainen tämän asetuksen ja sen nojalla annettujen säännösten sekä asetuksen (EU) [horisontaaliasetus] kanssa ja vaikutetaanko sillä tehokkaasti erityistavoitteiden saavuttamiseen.
4. Komissio hyväksyy YMP:n strategiasuunnitelman muutospyynnön edellyttäen, että tarvittavat tiedot on toimitettu ja komissio on varmistunut siitä, että muutettu suunnitelma on unionin oikeuden yleisten periaatteiden, tässä asetuksessa vahvistettujen vaatimusten, tämän asetuksen nojalla hyväksytyjen säännösten ja asetuksessa (EU) [horisontaaliasetus] hyväksytyjen säännösten mukainen.
5. Komissio voi esittää huomautuksia 30 työpäivän kuluessa YMP:n strategiasuunnitelman muutospyynnön esittämisestä. Jäsenvaltion on toimitettava komissiolle kaikki tarvittavat lisätiedot.
6. YMP:n strategiasuunnitelman muutospyyntö on hyväksyttävä viimeistään kolme kuukautta sen jälkeen, kun jäsenvaltio on toimittanut sen, edellyttäen että komission mahdollisesti esittämät huomautukset on otettu riittävällä tavalla huomioon.
7. YMP:n strategiasuunnitelman muutospyyntö voidaan esittää enintään kerran kalenterivuodessa, jollei komission 109 artiklan mukaisesti määrittämistä mahdollisista poikkeuksista muuta johdu.
8. Komissio hyväksyy jokaisen YMP:n strategiasuunnitelman muutoksen täytäntöönpanopäätöksellä soveltamatta 139 artiklassa tarkoitettua komiteamenettelyä.
9. YMP:n strategiasuunnitelmien muutoksilla on oikeusvaikutuksia vasta sen jälkeen, kun komissio on hyväksynyt ne, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 80 artiklan soveltamista.
10. Puhtaasti toimituksellisia tai tekstinlaadinnallisia korjauksia taikka ilmeisiä virheitä, jotka eivät vaikuta politiikan toteuttamiseen eivätkä tukitoimeen, ei katsota muutospyynnöksi. Jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle kyseisistä korjauksista.

108 artikla

Komission toiminnan määräaikojen laskeminen

Tätä lukua sovellettaessa ja jos komission toiminnalle asetetaan määräaika, kyseisen määräajan on alettava siitä, kun kaikki tässä asetuksessa ja sen nojalla hyväksytyissä säännöksissä vahvistettujen vaatimusten mukaiset tiedot on annettu.

Määräaikaan ei sisälly jaksoa, joka alkaa sitä päivää seuraavana päivänä, jona komissio lähettää huomautuksensa tai tarkistettuja asiakirjoja koskevan pyyntönsä jäsenvaltiolle, ja joka päättyy päivänä, jona jäsenvaltio vastaa pyyntöön.

109 artikla

Siirretty säädösvalta

Siirretään komissiolle valta antaa 138 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä tämän luvun muuttamiseksi seuraavilta osin:

- a) menettelyt ja määräajat YMP:n strategiasuunnitelmien hyväksymiselle;
- b) menettelyt ja määräajat YMP:n strategiasuunnitelmien muutospyyntöjen esittämiselle ja hyväksymiselle;
- c) kuinka usein YMP:n strategiasuunnitelmat on tarkoitus esittää ohjelmakauden aikana, myös niiden poikkeustapausten määrittäminen, joissa 107 artiklan 7 kohdassa tarkoitettua muutosten enimmäismäärää ei sovelleta.

VI OSASTO

KOORDINOINTI JA HALLINTO

110 artikla *Hallintoviranomainen*

1. Jäsenvaltion on nimettävä YMP:n strategiasuunnitelmaansa varten hallintoviranomainen.

Jäsenvaltion on varmistettava, että on perustettu hallinto- ja valvontajärjestelmä, jolla taataan selkeä tehtävien jako ja erottelu hallintoviranomaisen ja muiden elinten välillä. Jäsenvaltion on varmistettava, että järjestelmä toimii tehokkaasti koko strategiasuunnitelmakauden ajan.

2. Hallintoviranomainen vastaa ohjelman tehokkaasta, vaikuttavasta ja moitteettomasta hallinnosta ja toteutuksesta. Sen on erityisesti varmistettava, että
 - a) käytössä on asianmukainen suojattu sähköinen järjestelmä suunnitelman ja sen toteutuksen seurantaan ja arviointia varten tarvittavien tilastotietojen ja varsinkin määriteltujen tavoitteiden toteutumisen seurannassa tarvittavien tietojen kirjaamiseksi, säilyttämiseksi, hallinnoimiseksi ja niistä raportoimiseksi;
 - b) tuensaajat ja muut tukitoimien toteuttamiseen osallistuvat elimet
 - i) saavat tiedot niille tuen myöntämisestä aiheutuvista velvollisuuksista ja niillä on joko erillinen kirjanpito tai soveltuva kirjanpitokoodi kaikille toimeen liittyville tapahtumille;
 - ii) ovat tietoisia vaatimuksista, jotka koskevat tietojen toimittamista hallintoviranomaiselle sekä tuotosten ja tulosten kirjaamista;
 - c) asianomaisille tuensaajille toimitetaan, tarvittaessa sähköisesti, luettelo III osaston I luvun 2 jakson mukaisesti vahvistetuista lakisääteisistä hoitovaatimuksista ja hyvää maatalous- ja ympäristökuntoa koskevista toimenpidevaatimuksista, joita on sovellettava tilatasolla, sekä selkeät ja täsmälliset asiaa koskevat tiedot;
 - d) 125 artiklassa tarkoitettu ennakoarviointi on arviointi- ja seurantajärjestelmän mukainen, ja se hyväksytään ja toimitetaan komissiolle;
 - e) 126 artiklassa tarkoitettu arviointisuunnitelma on laadittu, ja kyseisessä artiklassa tarkoitetussa jälkiarvioinnissa noudatetaan tässä asetuksessa säädettyjä määräaikoja, varmistaen, että kyseiset arvioinnit ovat seuranta- ja arviointijärjestelmän mukaisia ja että ne toimitetaan 111 artiklassa tarkoitetulle seurantakomitealle ja komissiolle;
 - f) seurantakomitealle toimitetaan tiedot ja asiakirjat, jotka tarvitaan YMP:n strategiasuunnitelman täytäntöönpanon seurannassa strategiasuunnitelman erityistavoitteet ja toimintalinjat huomioon ottaen;
 - g) laaditaan vuotuinen tuloksellisuuskertomus, myös seurantaan koskevat yhteenvetotaulukot, ja ne toimitetaan komissiolle seurantakomitean kuulemisen jälkeen;
 - h) vuotuista tuloksellisuuskertomusta koskevien komission huomautusten johdosta toteutetaan asianmukaiset jatkotoimet;

- i) maksajavirasto saa rahoitettaviksi valittujen tukitoimien osalta kaikki tarvittavat tiedot erityisesti noudatetuista menettelyistä ja kaikista suoritetuista tarkastuksista ennen kuin maksut hyväksytään;
 - j) maaseuturahastosta rahoitettavien tukitoimien tuensaajat, lukuun ottamatta pinta-ala- ja eläinperusteisia tukitoimia, tuovat esille saamansa rahoitustuen, myös käyttämällä unionin tunnusta asianmukaisella tavalla, noudattaen sääntöjä, jotka komissio vahvistaa 5 kohdan mukaisesti;
 - k) huolehditaan YMP:n strategiasuunnitelman julkisuudesta, muun muassa kansallisen YMP-verkoston välityksellä, tiedottamalla mahdollisille tuensaajille, ammattialajärjestöille, talouselämän edustajille ja työmarkkinaosapuolille, miesten ja naisten välistä tasa-arvoa edistäville elimille sekä alalla toimiville kansalaisjärjestöille, ympäristöjärjestöt mukaan luettuina, YMP:n strategiasuunnitelman tarjoamista mahdollisuuksista sekä säännöistä, jotka koskevat YMP:n strategiasuunnitelmasta saatavaa rahoitusta, sekä tiedottamalla tuensaajille ja suurelle yleisölle tuesta, jota unioni myöntää maatalouteen ja maaseudun kehittämiseen YMP:n strategiasuunnitelman välityksellä.
3. Jäsenvaltio tai hallintoviranomainen voi nimetä yhden tai useamman välittävän elimen, mukaan lukien paikallisviranomaiset, alueelliset kehittämiselimet tai kansalaisjärjestöt, huolehtimaan YMP:n strategiasuunnitelman tukitoimien hallinnosta ja toteutuksesta.
4. Jos osa hallintoviranomaisen tehtävistä siirretään toiselle elimelle, hallintoviranomainen on edelleen täysin vastuussa kyseisten tehtävien tehokkaasta ja moitteettomasta hallinnosta ja täytäntöönpanosta. Hallintoviranomaisen on varmistettava, että on annettu tarvittavat säännökset, jotta toinen elin pystyy hankkimaan kaikki tarvittavat tiedot näiden tehtävien hoitamiseksi.
5. Siirretään komissiolle valta antaa 138 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä tämän asetuksen täydentämiseksi yksityiskohtaisilla säännöillä, jotka koskevat 2 kohdan j ja k alakohdassa tarkoitettujen tiedotus-, julkisuus- ja näkyvyysvaatimusten soveltamista.
- Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 139 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

111 artikla *Seurantakomitea*

1. Jäsenvaltion on perustettava YMP:n strategiasuunnitelman täytäntöönpanoa seuraava komitea, jäljempänä 'seurantakomitea', ennen YMP:n strategiasuunnitelman esittämistä.

Kukin seurantakomitea vahvistaa oman työjärjestyksensä.

Seurantakomitea kokoontuu vähintään kerran vuodessa ja tarkastelee kaikkia seikkoja, jotka vaikuttavat YMP:n strategiasuunnitelman edistymiseen kohti suunnitelmalle asetettuja tavoitteita.

Jäsenvaltion on julkaistava seurantakomitean työjärjestys ja kaikki seurantakomitealle toimitetut tiedot verkossa.

2. Jäsenvaltion on päätettävä seurantakomitean kokoonpanosta ja huolehdittava asiaankuuluvien viranomaisten, välittävien elinten ja 94 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen kumppanien edustajien tasapainoisesta edustuksesta.
Kullakin seurantakomitean jäsenellä on äänioikeus.
Jäsenvaltion on julkaistava luettelo seurantakomitean jäsenistä verkossa.
Komission edustajat osallistuvat seurantakomitean työhön neuvonantajina.
3. Seurantakomitean tehtävänä on tarkastella seuraavia:
 - a) edistyminen YMP:n strategiasuunnitelman täytäntöönpanossa ja sen välitavoitteiden ja tavoitteiden toteutumisessa;
 - b) seikat, jotka vaikuttavat YMP:n strategiasuunnitelman tuloksellisuuteen, ja toimet niiden ratkaisemiseksi;
 - c) asetuksen (EU) [yhteisiä säännöksiä koskeva asetus] 52 artiklan 3 kohdassa luetellut ennakoarvioinnin osatekijät sekä asetuksen (EU) [yhteisiä säännöksiä koskeva asetus] 53 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu strategia-asiakirja;
 - d) edistyminen arviointien ja niiden yhteenvetojen laadinnassa sekä havaintojen johdosta mahdollisesti toteutettavissa toimissa;
 - e) viestintätoimien ja näkyvyyttä lisäävien toimien toteutus;
 - f) tilanteen mukaan edistyminen viranomaisten ja tuensaajien hallinnollisten valmiuksien kehittämisessä.
4. Seurantakomitea antaa lausunnon seuraavista:
 - a) YMP:n strategiasuunnitelmien luonnokset;
 - b) toimien valinnassa käytetyt menetelmät ja -perusteet;
 - c) vuotuiset tuloksellisuuskertomukset;
 - d) arviointisuunnitelma ja siihen tehtävät muutokset;
 - e) hallintoviranomaisen mahdolliset ehdotukset YMP:n strategiasuunnitelman tarkistamiseksi.

112 artikla

Jäsenvaltioiden aloitteesta annettava tekninen apu

1. Jäsenvaltion aloitteesta maaseuturahastosta voidaan tukea toimia, jotka ovat tarpeen YMP:n strategiasuunnitelmaan liittyvän tuen tehokkaan hallinnon ja täytäntöönpanon osalta, mukaan lukien 113 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen kansallisten YMP-verkostojen perustaminen ja toiminta. Tässä kohdassa tarkoitettut toimet voivat koskea edellisiä ja seuraavia strategiasuunnitelmakausia.
2. Asetuksen (EU) [yhteisiä säännöksiä koskeva asetus] 25 artiklan 4, 5 ja 6 kohdan mukaisia päärahaston viranomaisen toimia voidaan myös tukea.
3. Jäsenvaltioiden aloitteesta annettavasta teknisestä avusta ei saa rahoittaa asetuksen (EU) [horisontaaliasetus] 11 artiklan mukaisia todentamisviranomaisia.

1. Jäsenvaltion on perustettava yhteisen maatalouspolitiikan kansallinen verkosto, jäljempänä 'kansallinen YMP-verkosto', maatalouden ja maaseudun kehittämisen alalla toimivien kansallisen tason organisaatioiden ja hallintojen, neuvonantajien, tutkijoiden ja muiden innovaatiotoimijoiden verkostoitumista varten viimeistään 12 kuukautta sen jälkeen, kun komissio on hyväksynyt YMP:n strategiasuunnitelman.
2. Perustetaan yhteisen maatalouspolitiikan eurooppalainen verkosto ('eurooppalainen YMP-verkosto') maatalouden ja maaseudun kehittämisen alalla toimivien kansallisten verkostojen, organisaatioiden ja viranomaisten verkottamiseksi unionin tasolla.
3. Verkottamisella YMP-verkostojen välityksellä on seuraavat tavoitteet:
 - a) lisätään sidosryhmien osallistumista YMP:n strategiasuunnitelmien suunnitteluun ja täytäntöönpanoon;
 - b) tuetaan jäsenvaltioiden hallintoviranomaisia YMP:n strategiasuunnitelmien täytäntöönpanossa ja siirtymisessä tuloksellisuuteen perustuvaan täytäntöönpanomalliin;
 - c) helpotetaan vertaisoppimista ja vuorovaikutusta kaikkien maatalouden ja maaseudun sidosryhmien kesken;
 - d) edistetään innovointia ja tuetaan sidosryhmien ottamista mukaan tietämyksen vaihtoa ja tietämyksen syventämistä koskevaan prosessiin;
 - e) tuetaan kaikkien sidosryhmien seuranta- ja arviointivalmiuksia;
 - f) edistetään YMP:n strategiasuunnitelmien tulosten levittämistä.
4. YMP-verkostojen tehtävät 3 kohdassa vahvistettujen tavoitteiden saavuttamiseksi ovat seuraavat:
 - a) kerätään, analysoidaan ja levitetään tietoa toimista, joita YMP:n strategiasuunnitelmilla tuetaan;
 - b) edistetään jäsenvaltioiden hallintoviranomaisten valmiuksien kehittämistä ja muiden sellaisten toimijoiden valmiuksien kehittämistä, jotka osallistuvat YMP:n strategiasuunnitelmien täytäntöönpanoon, myös seuranta- ja arviointimenettelyjen osalta;
 - c) levitetään ja kerätään hyviä käytäntöjä;
 - d) kerätään tietoa, mukaan lukien tilastot ja hallinnolliset tiedot, ja analysoidaan 6 artiklan 1 kohdassa vahvistettujen erityistavoitteiden kannalta merkityksellistä maatalouden ja maaseutualueiden kehitystä;
 - e) luodaan alustoja, foorumeita ja tapahtumia, joilla helpotetaan kokemusten vaihtoa sidosryhmien välillä ja vertaisoppimista, myös tarvittaessa vaihtoja kolmansien maiden verkostojen kanssa;
 - f) kerätään tietoa ja helpotetaan rahoitettujen rakenteiden ja hankkeiden, kuten asetuksen (EU) [yhteisiä säännöksiä koskeva asetus] 27 artiklassa tarkoitettujen paikallisten toimintaryhmien, 114 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen maatalouden tuottavuutta ja kestävyyttä käsittelevän eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden toimijaryhmien sekä vastaavien rakenteiden ja hankkeiden verkottumista;

- g) tuetaan paikallisten toimintaryhmien tai vastaavien paikallisen kehittämisen rakenteiden välisiä yhteistyöhankkeita, myös ylikansallista yhteistyötä;
- h) luodaan yhteyksiä muihin unionin rahoittamiin strategioihin tai verkostoihin;
- i) edistetään YMP:n jatkokehittämistä ja myöhempien strategiasuunnitelmakausien valmistelua;
- j) kun kyseessä ovat kansalliset YMP-verkostot, osallistutaan eurooppalaisen YMP-verkoston toimintaan ja edistetään sitä.

114 artikla

Maatalouden tuottavuutta ja kestävyyttä käsittelevä eurooppalainen innovaatiokumppanuus

1. Komissio perustaa maatalouden tuottavuutta ja kestävyyttä käsittelevän eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden (EIP).
2. Eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden tarkoituksena on edistää innovointia ja tietämyksen vaihtoa.
3. Eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden on tarkoitus auttaa saavuttamaan 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut YMP:n erityistavoitteet.
4. Eurooppalainen innovaatiokumppanuus tukee 13 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua AKIS-järjestelmää liittämällä yhteen toimintapolitiikkoja ja välineitä innovoinnin vauhdittamiseksi. Erityisesti se
 - a) luo lisäarvoa niin, että yhdistetään tutkimus ja maatalouskäytäntö paremmin toisiinsa ja kannustetaan käytettävissä olevien innovaatiotoimenpiteiden laajempaan käyttöön;
 - b) liittää yhteen innovoinnin alan toimijoita ja hankkeita;
 - c) nopeuttaa ja laajentaa innovatiivisten ratkaisujen siirtämistä käytäntöön; ja
 - d) tiedottaa tiedeyhteisölle maatalouskäytännön tutkimustarpeista.

Eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden toimijaryhmät ovat osa eurooppalaista innovaatiokumppanuutta. Niiden on laadittava suunnitelma innovatiivisista hankkeista, joita kehitetään, testataan, mukautetaan tai toteutetaan perustuen interaktiivisen innovointimalliin, jonka keskeiset periaatteet ovat seuraavat:

- a) kehitetään innovatiivisia ratkaisuja, joissa keskitytään viljelijöiden ja metsänomistajien tarpeisiin ja hyödynnetään vuorovaikutusta toimitusketjun kaikissa tästä hyötyvissä vaiheissa;
- b) kootaan yhteen kumppaneita, joilla on täydentäviä tietoja, kuten viljelijöitä, neuvojia, tutkijoita, yrityksiä ja kansalaisjärjestöjä, hankkeen tavoitteiden saavuttamiseen parhaiten soveltuvana kohdennettuna yhdistelmänä, ja
- c) päätetään yhdessä ja luodaan yhdessä ratkaisuja kaikissa hankkeen vaiheissa.

Suunniteltu innovaatio voi perustua uuteen käytäntöön, mutta myös perinteiseen käytäntöön uudessa maantieteellisessä tai ympäristöllisessä kontekstissa.

Toimijaryhmien on levitettävä suunnitelmansa ja hankkeidensa tulokset erityisesti YMP-verkostojen kautta.

VII OSASTO

SEURANTA, RAPORTOINTI JA ARVIOINTI

I LUKU

SUORITUSPERUSTEINEN KEHYS

115 artikla

Suoritusperusteisen kehysten laatiminen

1. Jäsenvaltion on laadittava suoritusperusteinen kehys, joka mahdollistaa YMP:n strategiasuunnitelman seurannan ja arvioinnin sekä suunnitelmasta raportoinnin suunnitelman täytäntöönpanon aikana.
2. Suoritusperusteisessa kehyksessä on oltava seuraavat osatekijät:
 - a) seurannan, arvioinnin ja vuotuisen tuloksellisuusraportoinnin perustana käytettävät yhteiset asiayhteys-, tuotos-, tulos- ja vaikutusindikaattorit, mukaan lukien 7 artiklassa tarkoitetut indikaattorit;
 - b) asianomaista erityistavoitetta varten laaditut tavoitteet ja vuotuiset välitavoitteet, hyödyntäen tulosindikaattoreita;
 - c) tiedon keruu, taltiointi ja siirtäminen;
 - d) säännöllinen raportointi tuloksellisuus-, seuranta- ja arviointitoiminnoista;
 - e) mekanismit hyvän suorituskyvyn palkitsemista ja heikkoon suorituskykyyn puuttumista varten;
 - f) ennakko-, väli- ja jälkiarvioinnit ja kaikki muut YMP:n strategiasuunnitelman arviointiin liittyvät toiminnot.
3. Suoritusperusteisen kehysten on katettava:
 - a) YMP:n strategiasuunnitelmien sisältö;
 - b) asetuksessa (EU) N:o 1308/2013 säädetyt markkinatoimenpiteet ja muut tukitoimet.

116 artikla

Suoritusperusteisen kehysten tavoitteet

Suoritusperusteisen kehysten tavoitteena on

- a) arvioida YMP:n vaikutusta, vaikuttavuutta, tehokkuutta, asiaankuuluvuutta, johdonmukaisuutta ja unionin tasolla saatavaa lisäarvoa;
- b) vahvistaa välitavoitteita ja tavoitteita 6 artiklassa vahvistettuja erityistavoitteita varten;
- c) seurata YMP:n strategiasuunnitelmien tavoitteiden saavuttamista;
- d) arvioida YMP:n strategiasuunnitelmien tukitoimien vaikutusta, vaikuttavuutta, tehokkuutta, asiaankuuluvuutta ja johdonmukaisuutta;
- e) tukea seurantaan ja arviointiin liittyvää yhteistä oppimisprosessia.

117 artikla
Sähköinen tietojärjestelmä

Jäsenvaltion on perustettava sähköinen tietojärjestelmä, johon se kirjaa ja tallettaa seurannassa ja arvioinnissa tarvittavat keskeiset tiedot YMP:n strategiasuunnitelman täytäntöönpanosta, erityisesti kustakin rahoitettavaksi valitusta tukitoimesta ja päätökseen saaduista tukitoimista, mukaan lukien kutakin tuensaajaa ja toimea koskevat tiedot.

118 artikla
Tietojen toimittaminen

Jäsenvaltion on varmistettava, että YMP:n strategiasuunnitelmaan sisällytettyjen tukitoimien mukaista tukea saavat tuensaajat ja paikalliset toimintaryhmät sitoutuvat toimittamaan hallintoviranomaiselle tai muille elimille, joille näiden tehtävien suorittaminen on siirretty, kaikki tarvittavat tiedot, jotka tarvitaan YMP:n strategiasuunnitelmien seurantaan ja arviointiin.

Jäsenvaltion on varmistettava, että käytössä on kattavat, täydelliset, ajantasaiset ja luotettavat tietolähteet, jotta voidaan tehokkaasti seurata, miten toimintapolitiikalla pystytään saavuttamaan tavoitteet, käyttäen apuna tuotos-, tulos- ja vaikutusindikaattoreita.

119 artikla
Seurantamenettelyt

YMP:n strategiasuunnitelman täytäntöönpanoa ja YMP:n strategiasuunnitelman tavoitteiden saavuttamista seuraavat hallintoviranomainen ja seurantakomitea käyttäen apunaan tuotos- ja tulosindikaattoreita.

120 artikla
Suoritusperusteiseen kehykseen liittyvä täytäntöönpanovalta

Komissio antaa suoritusperusteisen kehyksen sisältöä koskevia täytäntöönpanosäädöksiä. Tällaisiin säädöksiin sisällytetään luettelo asiayhteysindikaattoreista, muista indikaattoreista, joita tarvitaan toimintapolitiikan asianmukaiseen seurantaan ja arviointiin, indikaattoreiden laskentamenetelmät sekä säännökset, jotka ovat tarpeen takaamaan jäsenvaltioiden keräämien tietojen paikkansapitävyyden ja luotettavuuden. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 139 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

II LUKU

VUOTUISET TULOSELLISUUSKERTOMUKSET

121 artikla
Vuotuiset tuloksellisuuskertomukset

1. Jäsenvaltion on toimitettava YMP:n strategiasuunnitelman edellisen varainhoitovuoden täytäntöönpanoa koskeva vuotuinen tuloksellisuuskertomus komissiolle viimeistään 15 päivänä helmikuuta 2023 ja tämän jälkeen vuosittain viimeistään 15 päivänä helmikuuta, aina vuoteen 2030 asti. Vuonna 2023 toimitettava kertomus kattaa varainhoitovuodet 2021 ja 2022. Edellä III osaston II luvussa tarkoitettujen suorien tukien osalta kertomus koskee ainoastaan varainhoitovuotta 2022.

2. Viimeisessä vuotuisessa tuloksellisuuskertomuksessa, joka on toimitettava viimeistään 15 päivänä helmikuuta 2030, on oltava yhteenveto täytäntöönpanokaudella tehdyistä arvioinneista.
3. Jotta vuotuinen tuloksellisuuskertomus olisi hyväksyttävissä, siinä on oltava kaikki 4, 5 ja 6 kohdassa vaaditut tiedot. Komissio ilmoittaa jäsenvaltiolle hyväksynnän epäämisestä 15 työpäivän kuluessa vuotuisen tuloksellisuuskertomuksen vastaanottamispäivästä; muussa tapauksessa kertomus katsotaan hyväksyttäväksi.
4. Vuotuisissa tuloksellisuuskertomuksissa esitetään keskeiset laadulliset ja määrälliset tiedot YMP:n strategiasuunnitelman täytäntöönpanosta taloudellisina tietoina ja suhteessa tuotos- ja tulosindikaattoreihin sekä 118 artiklan toisen kohdan mukaisesti. Niissä on myös oltava tietoa toteutuneista tuotoksista, toteutuneista menoista, toteutuneista tuloksista ja tavoitteiden saavuttamisasteesta.

Kun kyseessä ovat tukitoimityypit, joihin ei sovelleta tämän asetuksen 89 artiklaa, ja jos toteutunut tuotos ja toteutunut menosuhte poikkeavat 50 prosenttia suunnitellusta vuotuisesta tuotoksesta ja menosuhteesta, jäsenvaltion on esitettävä perustelut tälle poikkeamalle.
5. Toimitettujen tietojen on koskettava indikaattorien saavutettuja arvoja osittain tai kokonaan täytäntöönpanuissa tukitoimissa. Niissä on esitettävä myös yhteenveto edellisen varainhoitovuoden aikana täytäntöönpanun YMP:n strategiasuunnitelman tilanteesta ja toteuttamiseen liittyvistä ongelmista erityisesti välitavoitteisiin pääsemättömyyden osalta, mainiten ongelmien syyt ja tapauksen mukaan kuvaten toteutetut toimenpiteet.
6. Rahoitusvälineistä on esitettävä 4 kohdan mukaisesti toimitettavien tietojen lisäksi seuraavat tiedot:
 - a) tukikelpoiset menot rahoitustuotetyypeittäin;
 - b) tukikelpoisiksi menoiksi ilmoitettujen hallintokustannusten ja -maksujen määrä;
 - c) maaseuturahaston varojen lisäksi käyttöön saatujen yksityisten ja julkisten varojen määrä rahoitustuotetyypeittäin;
 - d) asetuksen (EU) [yhteisiä säännöksiä koskeva asetus] 54 artiklassa tarkoitetut maaseuturahastoista rahoitusvälineisiin maksetusta tuesta kertyneet korot ja muut tuotot sekä mainitun asetuksen 56 artiklassa tarkoitetut maaseuturahastosta maksetusta tuesta palautuneet varat.
7. Komissio toteuttaa vuotuisen tuloksellisuuden tarkastelun ja asetuksen (EU) [horisontaaliasetus] [52] artiklassa tarkoitetun vuotuisen tuloksellisuuden tarkastamis- ja hyväksymismenettelyn niiden tietojen perusteella, jotka on esitetty vuotuisissa tuloksellisuuskertomuksissa.
8. Vuotuisessa tuloksellisuuden tarkastelussa komissio voi esittää vuotuisista tuloksellisuuskertomuksista huomautuksia kuukauden kuluessa kertomusten esittämisestä. Jos komissio ei esitä huomautuksia tässä määräajassa, kertomus katsotaan hyväksytyksi.

Komission määräaikojen laskentaa koskevaa 108 artiklaa sovelletaan soveltuvin osin.
9. Jos yhden tai useamman tulosindikaattorin ilmoitettu arvo osoittaa, että välitavoitteesta ollaan yli 25 prosenttia jäljessä asianomaisen raportointivuoden osalta, komissio voi pyytää jäsenvaltiota toimittamaan asetuksen (EU)

[horisontaaliasetus] 39 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun toimintasuunnitelman, jossa kuvataan suunnitellut korjaavat toimet ja suunniteltu aikataulu.

10. Vuotuiset tuloksellisuuskertomukset, kuten myös yleistajuinen tiivistelmä niiden sisällöstä, asetetaan yleisön saataville.
11. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan säännöt vuotuisten tuloksellisuuskertomusten sisällön esittämisestä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 139 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

122 artikla

Vuotuiset tarkastelukokoukset

1. Jäsenvaltion on joka vuosi järjestettävä komission kanssa vuotuinen tarkastelukokous, jossa komissio toimii puheenjohtajana, kuitenkin aikaisintaan kahden kuukauden kuluttua vuotuisen tuloksellisuuskertomuksen toimittamisesta.
2. Vuotuisessa tarkastelukokouksessa arvioidaan suunnitelman tuloksellisuutta, mukaan lukien edistymistä asetettujen tavoitteiden saavuttamisessa, tuloksellisuuteen mahdollisesti vaikuttavia seikkoja ja niiden korjaamiseksi toteutettuja tai toteutettavia toimia.

III LUKU

HYVÄN YMPÄRISTÖ- JA ILMASTOTEHOKKUUDEN KANNUSTINJÄRJESTELMÄ

123 artikla

Suorituspalkkio

1. Jäsenvaltioille voidaan vuonna 2026 jakaa suorituspalkkio, jolla palkitaan ympäristö- ja ilmastotavoitteiden riittävästä toteutumisesta, edellyttäen että asianomainen jäsenvaltio on täyttänyt 124 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun edellytyksen.
2. Suorituspalkkio on 5 prosenttia varainhoitovuodeksi 2027 liitteessä IX vahvistetusta jäsenvaltiokohtaisesta määrästä.

Maataloustukirahaston ja maaseuturahaston välillä 15 ja 90 artiklan mukaisesti siirrettyjä varoja ei oteta huomioon suorituspalkkion laskennassa.

124 artikla

Suorituspalkkion jakaminen

1. Jäsenvaltiolta 123 artiklan toisen kohdan mukaisesti pidätetty suorituspalkkio jaetaan vuonna 2026 tehdyn tuloksellisuuden tarkastelun perusteella asianomaiselle jäsenvaltiolle, jos jäsenvaltion YMP:n strategiasuunnitelmassa esitettyihin, 6 artiklan 1 kohdan d, e ja f alakohdassa vahvistettuihin erityisiin ympäristö- ja ilmastotavoitteisiin sovelletut tulosindikaattorit on saavutettu vähintään 90 prosenttisesti verrattuna vuoden 2025 tavoitearvoon.
2. Komissio hyväksyy kahden kuukauden kuluessa vuoden 2026 vuotuisen tuloksellisuuskertomuksen vastaanottamisesta täytäntöönpanosäädöksen soveltamatta 139 artiklassa tarkoitettua komiteamenettelyä päättääkseen kunkin jäsenvaltion osalta, onko YMP:n strategiasuunnitelmalla saavutettu tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetut tavoitearvot.

3. Jos 1 kohdassa tarkoitetut tavoitearvot saavutetaan, komissio myöntää suorituspalkkion määrän asianomaisille jäsenvaltioille, ja määrä katsotaan 2 kohdassa tarkoitetun päätöksen perusteella lopullisesti jaetuksi varainhoitovuodelle 2027.
4. Jos 1 kohdassa tarkoitettuja tavoitearvoja ei saavuteta, komissio ei myönnä varainhoitovuotta 2027 koskevia sitoumusmäärärahoja, jotka liittyvät asianomaisten jäsenvaltioiden suorituspalkkion määrään.
5. Komissio voi suorituspalkkiota jakaessaan ottaa huomioon ylivoimaiset esteet ja vakavat sosioekonomiset kriisit, jotka haittaavat asianomaisten välitavoitteiden saavuttamista.
6. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joissa säädetään yksityiskohtaisista järjestelyistä sen varmistamiseksi, että suorituspalkkion jakamiseen jäsenvaltioille sovelletaan johdonmukaista lähestymistapaa. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 139 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

IV LUKU

YMP:N STRATEGIASUUNNITELMAN ARVIOINTI

125 artikla *Ennakkoarvioinnit*

1. Jäsenvaltion on tehtävä ennakkoarviointeja YMP:n strategiasuunnitelmien suunnittelun laadun parantamiseksi.
2. Ennakkoarviointi on tehtävä YMP:n strategiasuunnitelman valmistelusta vastaavan viranomaisen vastuulla.
3. Ennakkoarvioinneissa on arvioitava seuraavia:
 - a) YMP:n strategiasuunnitelman vaikutus YMP:n erityistavoitteisiin, ottaen huomioon kansalliset ja alueelliset tarpeet ja kehitysmahdollisuudet sekä kokemukset YMP:n täytäntöönpanosta aiempina ohjelmakausina;
 - b) ehdotetun YMP:n strategiasuunnitelman sisäinen johdonmukaisuus ja suhde muihin asiaan liittyviin välineisiin;
 - c) talousarviomäärärahojen kohdentamisen yhdenmukaisuus YMP:n strategiasuunnitelman erityistavoitteiden kanssa;
 - d) odotettujen tuotosten vaikutus tuloksiin;
 - e) tuloksille asetettujen määrällisten tavoitearvojen realistisuus ottaen huomioon suunniteltu maataloustukirahastoista ja maaseuturahastosta maksettava tuki;
 - f) henkilöstöresurssien ja hallinnollisten valmiuksien riittävyys YMP:n strategiasuunnitelman hallintoon;
 - g) YMP:n strategiasuunnitelman seurantamenettelyjen ja arviointeihin tarvittavien tietojen keräämismenettelyjen soveltuvuus;
 - h) suoritusperusteiseen kehykseen valittujen välitavoitteiden soveltuvuus;
 - i) suunnitellut toimet tuensaajien hallinnollisen taakan vähentämiseksi;
 - j) perustelut maaseuturahastosta rahoitettujen rahoitusvälineiden käytölle.

4. Ennakkoarviointeihin on sisällytettävä strategisen ympäristöarvioinnin vaatimukset, jotka on vahvistettu direktiivissä 2001/42/EY, ottaen huomioon tarve hillitä ilmastonmuutosta.

126 artikla

YMP:n strategiasuunnitelmien arviointi täytäntöönpanokaudella ja jälkitarkastukset

1. Jäsenvaltioiden on arvioitava YMP:n strategiasuunnitelmia niiden suunnittelun ja täytäntöönpanon laadun parantamiseksi sekä niiden vaikuttavuuden, tehokkuuden, asiaankuuluvuuden, johdonmukaisuuden, unionin tasolla saatavan lisäarvon ja sen suhteen, miten ne vaikuttavat 5 artiklassa ja 6 artiklan 1 kohdassa vahvistettuihin YMP:n yleis- ja erityistavoitteisiin.
2. Jäsenvaltioiden on annettava arvioinnit toiminnallisesti riippumattomien asiantuntijoiden tehtäväksi.
3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että käytössä on menettelyt, joilla tuotetaan ja kerätään arviointeja varten tarvittavat tiedot.
4. Jäsenvaltioiden tehtävänä on arvioida YMP:n strategiasuunnitelman tukitoimien asianmukaisuus 6 artiklan 1 kohdassa vahvistettujen erityistavoitteiden saavuttamiseksi.
5. Jäsenvaltioiden on laadittava arviointisuunnitelma, jossa esitetään tietoa täytäntöönpanokaudelle suunnitelluista arviointitoimista.
6. Jäsenvaltioiden on toimitettava arviointisuunnitelma seurantakomitealle viimeistään yhden vuoden kuluttua siitä, kun YMP:n strategiasuunnitelma on hyväksytty.
7. Hallintoviranomainen vastaa YMP:n strategiasuunnitelman kattavasta arvioinnista, joka on saatettava päätökseen viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2031.
8. Jäsenvaltion on asetettava kaikki arvioinnit julkisesti saataville.

V LUKU

KOMISSION SUORITTAMA TULOKSELLISUUSARVIOINTI

127 artikla

Tuloksellisuusarviointi

1. Komissio laatii YMP:lle monivuotisen arviointisuunnitelman, jonka toteutuksesta se vastaa.
2. Komissio suorittaa väliarvioinnin, jossa tarkastellaan maataloustukirahaston ja maaseuturahaston vaikuttavuutta, tehokkuutta, asiaankuuluvuutta, johdonmukaisuutta ja unionin tasolla saatavaa lisäarvoa viimeistään kolmannen vuoden lopussa YMP:n strategiasuunnitelman täytäntöönpanon käynnistyttyä ottaen huomioon liitteessä I vahvistetut indikaattorit. Komissio voi käyttää kaikkea jo saatavilla olevaa asiaankuuluvaa tietoa [uuden varainhoitoasetuksen] [128] artiklan mukaisesti.
3. Komissio suorittaa jälkiarvioinnin, jossa tarkastellaan maataloustukirahaston ja maaseuturahaston vaikuttavuutta, tehokkuutta, asiaankuuluvuutta, johdonmukaisuutta ja unionin tasolla saatavaa lisäarvoa.
4. Komissio antaa YMP:n arvioinneista, YMP:n strategiasuunnitelmien arvioinnit mukaan lukien, ja muista asianmukaisista tietolähteistä saatujen kokemusten

perusteella Euroopan parlamentille ja neuvostolle ensimmäisen kertomuksen tämän artiklan täytäntöönpanosta, mukaan lukien ensimmäiset päätelmät YMP:n tuloksellisuudesta, kun väliarviointi on saatu päätökseen. Toinen kertomus, johon kuuluu yhteisellä maatalouspolitiikalla saavutettujen tulosten arviointi, annetaan viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2031.

128 artikla

Keskeisiin indikaattoreihin perustuva raportointi

[Uuden varainhoitoasetuksen] 38 artiklan 3 kohdan e alakohdan i alakohdasta johtuvan raportointivelvollisuuden noudattamiseksi komissio esittelee Euroopan parlamentille ja neuvostolle kyseisessä artiklassa tarkoitetut tuloksellisuuteen liittyvät tiedot, mitaten tuloksellisuutta liitteessä XII esitetyillä keskeisillä indikaattoreilla.

129 artikla

Yleiset säännökset

1. Jäsenvaltion on toimitettava komissiolle kaikki tarvittavat tiedot YMP:n seurantaa ja arviointia varten.
2. Asiayhteysindikaattoreihin ja vaikutusindikaattoreihin tarvittavat tiedot on saatava ensi sijassa vakiintuneista tietolähteistä, kuten maatalouden kirjanpidon tietoverkosta ja Eurostatista. Jos näitä indikaattoreita koskevia tietoja ei ole saatavilla tai ne eivät ole täydellisiä, puutteita käsitellään Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 223/2009⁴⁰ nojalla perustetun Euroopan tilasto-ohjelman, maatalouden kirjanpidon tietoverkkoa koskevan oikeudellisen kehyksen tai muiden tietojen toimittajien, kuten Yhteisen tutkimuskeskuksen ja Euroopan ympäristökeskuksen kanssa tehtyjen virallisten sopimusten yhteydessä.
3. Olemassa olevat hallinnolliset rekisterit kuten yhdennetty hallinto- ja valvontajärjestelmä (IACS), viljelylohkojen tunnistamisjärjestelmä (LPIS) sekä eläin- ja viinitilarekisterit on säilytettävä. Yhdennettyä hallinto- ja valvontajärjestelmää ja viljelylohkojen tunnistamisjärjestelmää on edelleen kehitettävä, jotta YMP:n tilastointitarpeisiin voidaan vastata paremmin. Tilastointitarkoituksiin on käytettävä mahdollisimman paljon tietoja, jotka saadaan hallintorekistereistä, yhteistyössä jäsenvaltioiden tilastoviranomaisten ja Eurostatin kanssa.
4. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksillä säännöt tiedoista, jotka jäsenvaltion on lähetettävä, ottaen huomioon, että tarpeetonta hallinnollista raskautta tulee välttää, sekä säännöt tiedontarpeista ja mahdollisten tietolähteiden synergiaista. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 139 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

⁴⁰ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 223/2009, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2009, Euroopan tilastoista sekä salassapidettävien tilastotietojen luovuttamisesta Euroopan yhteisöjen tilastotoimistolle annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1101/2008, yhteisön tilastoista annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 322/97 ja Euroopan yhteisöjen tilasto-ohjelmakomitean perustamisesta tehdyn neuvoston päätöksen 89/382/ETY, Euratom kumoamisesta (EUVL L 87, 31.3.2009, s. 164).

VIII OSASTO KILPAILUSÄÄNNÖKSET

130 artikla

Yrityksiin sovellettavat säännöt

Jos tämän asetuksen III osaston mukaista tukea myönnetään yritysten välisiin yhteistyömuotoihin, sitä voidaan myöntää vain sellaisiin yhteistyömuotoihin, jotka ovat asetuksen (EU) N:o 1308/2013 206–209 artiklan nojalla sovellettavien kilpailusääntöjen mukaisia.

131 artikla

Valtiontuki

1. Jollei tässä osastossa toisin säädetä, tämän asetuksen mukaiseen tukeen sovelletaan SEUT-sopimuksen 107, 108 ja 109 artiklaa.
2. SEUT-sopimuksen 107, 108 ja 109 artiklaa ei sovelleta jäsenvaltioiden tämän asetuksen nojalla ja mukaisesti maksamaan tukeen eikä tämän asetuksen 132 artiklassa tarkoitettuun kansalliseen lisärahoitukseen, joka kuuluu SEUT-sopimuksen 42 artiklan soveltamisalaan.
3. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, SEUT-sopimuksen 107, 108 ja 109 artiklaa sovelletaan tukeen, joka myönnetään SEUT-sopimuksen 42 artiklan soveltamisalaan kuuluviin ja kuulumattomiin toimiin, lukuun ottamatta tapauksia, joissa käyttöpääomaa varten myönnetään tukea rahoitusvälineen välityksellä.

132 artikla

Kansallinen lisärahoitus

Jäsenvaltio voi suorittaa SEUT-sopimuksen 42 artiklan soveltamisalaan kuuluviin toimiin liittyviä maksuja, jotka on tarkoitettu antamaan lisärahoitusta tukitoimiin, joihin myönnetään unionin tukea milloin tahansa strategiasuunnitelmakaudella, ainoastaan, jos maksut ovat tämän asetuksen mukaisia, ne on sisällytetty YMP:n strategiasuunnitelman liitteeseen V, kuten 103 artiklan 5 kohdassa säädetään, ja komissio on ne hyväksynyt.

133 artikla

Kansalliset verotustoimet

SEUT-sopimuksen 107, 108 ja 109 artiklaa ei sovelleta kansallisiin verotuksellisiin toimenpiteisiin, joiden nojalla jäsenvaltiot päättävät poiketa yleisistä verosäännöistä sallimalla viljelijöihin sovellettavan tuloverokannan, joka lasketaan monivuotisen kauden perusteella.

IX OSASTO

SIIRTYMÄ- JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

134 artikla

Toimenpiteet erityisten ongelmien ratkaisemiseksi

1. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä, jotka ovat tarpeen ja perusteltuja erityisten ongelmien ratkaisemiseksi kiireellisissä tapauksissa. Nämä täytäntöönpanosäädökset voivat poiketa tämän asetuksen säännöksistä, siinä määrin ja sellaisen ajan kuin on ehdottoman välttämätöntä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 139 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.
2. Tällaisten 1 kohdassa tarkoitettujen erityisten ongelmien ratkaisemiseksi ja varmistuen suorien tukien jatkuvuuden poikkeuksellisissa olosuhteissa komissio hyväksyy 139 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen välittömästi sovellettavia täytäntöönpanosäädöksiä, kun tämä on tarpeen asianmukaisesti perustelluissa erittäin kiireellisissä tapauksissa.
3. Edellä olevien 1 tai 2 kohdan mukaisesti hyväksytyt säädökset pysyvät voimassa enintään 12 kuukauden ajan. Jos kyseisissä kohdissa tarkoitettujen erityisten ongelmien jatkuvat edelleen tämän määräajan jälkeen, komissio voi pysyvän ratkaisun luomiseksi esittää asianmukaisia lainsäädäntöehdotuksia.
4. Komissio ilmoittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kaikista 1 tai 2 kohdan mukaisesti hyväksytyistä säädöksistä kahden työpäivän kuluessa niiden hyväksymisestä.

135 artikla

Soveltaminen syrjäisimmillä alueilla ja Egeanmeren pienillä saarilla

1. Unionin syrjäisimmillä alueilla asetuksen (EU) N:o 228/2013 IV luvun mukaisesti myönnettävien suorien tukien osalta sovelletaan ainoastaan tämän asetuksen 3 artiklan 2 kohdan a ja b alakohtaa, 4 artiklan 1 kohdan a, b ja d alakohtaa, III osaston I luvun 2 jaksoa, 16 artiklaa ja IX osastoa. Tämän asetuksen 4 artiklan 1 kohdan a, b ja d alakohtaa, III osaston I luvun 2 jaksoa, 16 artiklaa ja IX osastoa sovelletaan ilman minkäänlaisia velvoitteita, jotka liittyvät YMP:n strategiasuunnitelmaan.
2. Egeanmeren pienillä saarilla asetuksen (EU) N:o 229/2013 IV luvun mukaisesti myönnettävien suorien tukien osalta sovelletaan ainoastaan tämän asetuksen 3 artiklan 2 kohdan a ja b alakohtaa, 4 artiklaa, III osaston I luvun 2 jaksoa, III osaston II luvun 1 ja 2 jaksoa sekä IX osastoa. Tämän asetuksen 4 artiklaa, III osaston I luvun 2 jaksoa, III osaston II luvun 1 ja 2 jaksoa sekä IX osastoa sovelletaan ilman minkäänlaisia velvoitteita, jotka liittyvät YMP:n strategiasuunnitelmaan.

II LUKU

TIETOJÄRJESTELMÄ JA HENKILÖTIETOJEN SUOJA

136 artikla

Tietojen ja asiakirjojen luovuttaminen

1. Komissio perustaa yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa tietojärjestelmän, joka mahdollistaa turvallisen tietojenvaihdon komission ja kunkin jäsenvaltion välillä yhteisen edun mukaisista asioista.
2. Komissio varmistaa, että käytössä on asianmukainen suojattu sähköinen järjestelmä keskeisten tietojen ja seuranta- ja arviointikertomusten tallettamiseksi, säilyttämiseksi ja hallinnoimiseksi.
3. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan 1 kohdassa tarkoitetun järjestelmän toimintaa koskevat säännöt. Nämä täytäntöönpanosäännökset hyväksytään 139 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

137 artikla

Henkilötietojen käsittely ja tietosuoja

1. Jäsenvaltiot ja komissio keräävät henkilötietoja täyttääkseen tämän asetuksen ja erityisesti VI ja VII osaston mukaiset hallinnointi-, valvonta-, seuranta- ja arviointivelvoitteensa, eivätkä ne saa käsitellä kyseisiä tietoja tämän tarkoituksen vastaisella tavalla, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetuksen (EU) [horisontaaliasetus] [96, 97 ja 98] artiklan säännösten soveltamista.
2. Jos henkilötietoja käsitellään VII osaston nojalla seuranta- ja arviointitarkoituksessa 136 artiklassa tarkoitettua suojattua sähköistä järjestelmää käyttäen, tiedot tehdään nimettömiksi ja niitä käsitellään vain koottuina.
3. Henkilötietoja on käsiteltävä asetusten (EY) N:o 45/2001 ja (EU) 2016/679 sääntöjen mukaisesti. Tällaisia tietoja ei enenkään saa säilyttää muodossa, joka mahdollistaa rekisteröityjen tunnistamisen pidempään kuin on tarpeen siihen tarkoitukseen, jota varten tiedot on kerätty tai jota varten niitä käsitellään, ottaen huomioon sovellettavassa kansallisessa ja unionin lainsäädännössä säädetyt vähimmäissäilytysajat.
4. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava rekisteröidyille, että heidän henkilötietojaan saatetaan käsitellä kansallisissa ja unionin elimissä 1 kohdan mukaisesti ja että heillä on tällöin asetuksissa (EY) N:o 45/2001 ja (EU) 2016/679 säädetyt tietosuojaoikeudet.

III LUKU

TOIMIVALLAN SIIRTO JA TÄYTÄNTÖÖNPANOSÄÄNNÖKSET

138 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.
2. Siirretään komissiolle valta antaa 4, 7, 12, 15, 23, 28, 32, 35, 36, 37, 41, 50, 78, 81, 104 ja 141 artiklassa tarkoitettuja delegoituja säädöksiä seitsemäksi vuodeksi tämän

asetuksen voimaantulopäivästä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän seitsemän vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 4, 7, 12, 15, 23, 28, 32, 35, 36, 37, 41, 50, 78, 81, 104 ja 141 artiklassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.
4. Ennen kuin komissio hyväksyy delegoidun säädöksen, se kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.
5. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
6. Edellä olevien 4, 7, 12, 15, 23, 28, 32, 35, 36, 37, 41, 50, 78, 81, 104 ja 141 artiklan mukaisesti annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, etteivät ne vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

139 artikla *Komiteamenettely*

1. Komissiota avustaa yhteisen maatalouspolitiikan komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.
2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.
3. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 8 artiklaa yhdessä sen 5 artiklan kanssa.

IV LUKU **LOPPUSÄÄNNÖKSET**

140 artikla *Kumoamiset*

1. Kumotaan asetus (EU) N:o 1305/2013 1 päivästä tammikuuta 2021.
Sitä sovelletaan kuitenkin edelleen toimiin, joita toteutetaan komission mainitun asetuksen nojalla ennen 1 päivää tammikuuta 2021 hyväksymien maaseudun kehittämisohjelmien mukaisesti.
Asetuksen (EU) N:o 1305/2013 32 artiklaa ja liitteettä III on sovellettava edelleen sellaisten alueiden nimeämiseen, joilla on luonnonhaittoja ja muita erityisiä haittoja.

Viittauksia maaseudun kehittämisohjelmiin on pidettävä viittauksina YMP:n strategiasuunnitelmiin.

2. Kumotaan asetus (EU) N:o 1307/2013 1 päivästä tammikuuta 2021.

Sitä sovelletaan kuitenkin edelleen tukihakemuksiin, jotka liittyvät ennen 1 päivää tammikuuta 2021 alkaviin hakuvuosiin.

Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 17 ja 19 artiklaa sekä liitettä I tarvittaessa Kroatian osalta sovelletaan 31 päivään joulukuuta 2021.

141 artikla

Siirtymätoimenpiteet

Siirretään komissiolle valta antaa 138 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä tämän asetuksen täydentämiseksi toimenpiteillä, joilla suojataan tuensaajien saavutettuja oikeuksia ja oikeutettuja odotuksia määrin kuin se on tarpeen siirtymiseksi asetuksissa (EU) N:o 1305/2013 ja (EU) N:o 1307/2013 säädetyistä järjestelyistä tässä asetuksessa säädettyihin järjestelyihin. Näissä siirtymäsäännöissä vahvistetaan erityisesti edellytykset, joiden mukaisesti komission asetuksen (EU) N:o 1305/2013 nojalla hyväksymä tuki voidaan liittää osaksi tässä asetuksessa säädettyä tukea, myös teknisen avun ja jälkiarviointien osalta.

142 artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

Tämä asetus tulee voimaan päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

SÄÄDÖKSEEN LIITTYVÄ RAHOITUSSELVITYS

1. PERUSTIEDOT EHDOTUKSESTA/ALOITTEESTA

- 1.1. Ehdotuksen/aloitteen nimi
- 1.2. Toimintalohko(t) toimintoperusteisessa johtamis- ja budjetointijärjestelmässä (ABM/ABB)
- 1.3. Ehdotuksen/aloitteen luonne
- 1.4. Ehdotuksen/aloitteen perustelut
- 1.5. Toiminnan ja sen rahoitusvaikutusten kesto
- 1.6. Hallinnointitapa (Hallinnointitavat)

2. HALLINNOINTI

- 2.1. Seuranta- ja raportointisäännöt
- 2.2. Hallinnointi- ja valvontajärjestelmä
- 2.3. Toimenpiteet petosten ja sääntöjenvastaisuuksien ehkäisemiseksi

3. EHDOTUKSEN/ALOITTEEN ARVIOIDUT RAHOITUSVAIKUTUKSET

- 3.1. Kyseeseen tulevat monivuotisen rahoituskehysten otsakkeet ja menopuolen budjettikohdat
- 3.2. Arvioidut vaikutukset menoihin
 - 3.2.1. *Yhteenveto arvioituista vaikutuksista menoihin*
 - 3.2.2. *Arvioidut vaikutukset hallintomäärärahoihin*
 - 3.2.3. *Ulkopuolisten tahojen rahoitusosuudet*
- 3.3. Arvioidut vaikutukset tuloihin

1. PERUSTIEDOT EHDOTUKSESTA

1.1. Ehdotuksen nimi

- a) Ehdotus: Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta, hallinnoinnista ja seurannasta sekä asetuksen (EU) N:o 1306/2013 kumoamisesta
- b) Ehdotus: Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus jäsenvaltioiden yhteisen maatalouspolitiikan nojalla laatimien, Euroopan maatalouden tukirahastosta (maaloustukirahasto) ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta (maaseuturahasto) rahoitettavien strategiasuunnitelmien (YMP:n strategiasuunnitelmat) tukea koskevista säännöistä sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EU) N:o 1305/2013 ja (EU) N:o 1307/2013 kumoamisesta
- c) Ehdotus: Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä annetun asetuksen (EU) N:o 1308/2013, maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden laatuja järjestelmistä annetun asetuksen (EU) N:o 1151/2012, maustettujen viinituotteiden määritelmästä, kuvauksesta, esittelystä, merkinnöistä ja maantieteellisten merkintöjen suojasta annetun asetuksen (EU) N:o 251/2014, syrjäisimpien alueiden hyväksi toteutettavista maatalousalan erityistoimenpiteistä annetun asetuksen (EU) N:o 228/2013 sekä Egeanmeren pienten saarten hyväksi toteutettavien erityistoimenpiteiden vahvistamisesta annetun asetuksen (EU) N:o 229/2013 muuttamisesta

1.2. Toimintalohko(t) (ohjelmaklusteri)

Ohjelmaklusteri 8 – Vuosien 2021–2027 monivuotisen rahoituskehiksen otsakkeeseen 3 kuuluvat maatalous ja meripolitiikka – Luonnonvarat ja ympäristö

1.3. Ehdotus/aloite liittyy

- ☐ uuteen toimeen, joka perustuu pilottihankkeeseen tai valmistelutoimeen⁴¹
- ☒ käynnissä olevan toimen jatkamiseen
- ☐ yhden tai useamman toimen sulauttamiseen tai uudelleen suuntaamiseen johonkin toiseen/uuteen toimeen.

1.4. Ehdotuksen/aloitteen perustelut

1.4.1. Tarpeet, joihin ehdotuksella/aloitteella vastataan lyhyellä tai pitkällä aikavälillä sekä aloitteen yksityiskohtainen toteutusaikataulu

- Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 39 artiklan mukaan yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) tavoitteena on
- a) lisätä maatalouden tuottavuutta (myös edistämällä teknistä kehitystä ja hyödyntämällä tuotannontekijöitä parhaalla mahdollisella tavalla);
- b) taata näin maatalousväestölle kohtuullinen elintaso (myös lisäämällä tuloja);
- c) vakauttaa markkinat;
- d) varmistaa tarvikkeiden saatavuus; ja
- e) taata kohtuulliset kuluttajahinnat.

⁴¹ Sellaisina kuin nämä on määritelty varainhoitoasetuksen 58 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa.

Tavoitteita mukautetaan ja jäsennellään jäljempänä kohdassa 1.4.2 mainittujen haasteiden mukaan komission vuosien 2015–2019 kymmenen painopistealan ja YK:n kestävä kehityksen tavoitteiden saavuttamiseksi sekä edellä esitettyjen ehdotusten, joilla laaditaan lainsäädäntöpuitteet yhteiselle maatalouspolitiikalle ajanjaksolla 2021–2027, täytäntöönpanemiseksi – Yksinkertaisempi, fiksumpi, uudenaikaisempi ja kestävämpi YMP

- 1.4.2. *EU:n osallistumisesta saatava lisäarvo (joka voi olla seurausta eri tekijöistä, kuten koordinoinnin paranemisesta, oikeusvarmuudesta tai toiminnan vaikuttavuuden tai täydentävyyden paranemisesta). EU:n osallistumisesta saatavalla lisäarvolla tarkoitetaan tässä kohdassa arvoa, jonka EU:n osallistuminen tuottaa sen arvon lisäksi, joka olisi saatu aikaan pelkillä jäsenvaltioiden toimilla.*

EU:n maatalouden ja maaseutualueiden kohtaamien ydinhaasteiden rajatylittävä ja globaali luonne edellyttää yhteistä politiikkaa EU:n tasolla. YMP vastaa kyseisiin haasteisiin seuraavasti:

- varmistetaan toimivat sisämarkkinat ja tasavertaiset toimintaedellytykset yhteisellä tuloturverkolla ja estetään siten mahdollinen kilpailun vääristyminen;

vahvistetaan EU:n maatalouden häiriönsietokykyä, jota tarvitaan globalisaation hallintaan ja hyödyntämiseen; ja

- tartutaan YMP:n ympäristöarkkitehtuurin avulla keskeisiin kestävyysaasteisiin, joita ovat muun muassa ilmastonmuutos, veden käyttö, ilmanlaatu ja luonnon monimuotoisuus.

Muilla aloilla vahva EU:n laajuinen ulottuvuus on yhdistettävä korostettuun toissijaisuusperiaatteeseen. Tällaisia aloja ovat muun muassa elintarvikkeiden turvallisuus (esim. standardien yhdenmukaistaminen), maaseutualueiden haasteet (maaseutuväestön työttömyysasteissa on suuria eroja jäsenvaltioiden välillä), maaseudun heikot infrastruktuurit ja palvelut, puutteet tutkimuksessa ja innovoinnissa sekä elintarvikkeiden laatuun, kansanterveyteen ja ravitsemukseen liittyvät ongelmat. Kun näihin haasteisiin vastataan asianmukaisesti EU:n tasolla ja toiminta yhdistetään suurempaan joustavuuteen jäsenvaltioiden tasolla, toiminnasta tulee tehokkaampaa ja vaikuttavampaa.

- 1.4.3. *Vastaavista toimista saadut kokemukset*

On toteutettu laaja vaikutustenarviointi, joka perustuu nykyisten toimintapuitteiden arviointiin, sidosryhmien kattavaan kuulemiseen sekä tulevien haasteiden ja tarpeiden analyysiin. Lisätietoja on lainsäädäntöehdotuksiin liittyvissä vaikutustenarvioinnissa ja perusteluissa.

- 1.4.4. *Yhteensopivuus muiden kyseeseen tulevien välineiden kanssa ja mahdolliset synergiaedut*

YMP:n osalta saavutetaan merkittäviä synergiaetuja ja yksinkertaistumista, kun maataloustukirahastosta ja maaseuturahastosta rahoitettavien tukitoimien täytäntöönpano sisällytetään yhteen YMP:n strategiasuunnitelman strategiakehyksistä. Jäsenvaltioiden nykyiset rakenteet säilytetään, mutta hallintoa ja valvontaa koskevia sääntöjä yksinkertaistetaan ja ne räätälöidään vastaamaan jäsenvaltioiden täytäntöönpanemia tukitoimia.

YMP säilyttää vahvat synergiat seuraavien kanssa: ilmasto- ja ympäristöpolitiikat, elintarvikkeiden turvallisuuteen ja terveyteen liittyvät kysymykset, maaseutualueiden

digitaalistrategia, biotalous, tietämyksen ja innovoinnin parantaminen, naapuruuspolitiikka, kauppa ja kehityspolitiikat, Erasmus+.

YMP toimii synergisesti ja täydentävästi muiden EU:n politiikkojen ja rahastojen kanssa (esimerkkinä tästä ovat muun muassa Euroopan rakenne- ja investointirahastoissa, InvestEU-rahastossa ja yhdeksännessä tutkimuksen puiteohjelmassa rahoitettavat toimet) sekä ympäristö- ja ilmastopolitiikkojen kanssa. Rahastojen välisen johdonmukaisuuden ja täydentävyyden maksimoimiseksi vahvistetaan tarvittaessa yhteiset säännöt ottaen kuitenkin huomioon politiikkojen erityispiirteet.

Synergiaetuja tutkimuksen puiteohjelman kanssa hyödynnetään elintarvikehuoltoa ja luonnonvaroja koskevalla klusterilla FP9, jonka tavoitteena on varmistaa turvalliset, kestävät, häiriöitä sietävät, kiertotalouteen perustuvat, monipuoliset ja innovatiiviset maatalous- ja elintarvikejärjestelmät. Kun biotalous otetaan yhdeksi YMP:n painopistealueeksi, luodaan entistä vahvemmat yhteydet EU:n tutkimus- ja innovointipolitiikkaan. Elintarvikehuoltoa ja luonnonvaroja koskevassa klusterissa korostetaan digitaalisesta vallankumouksesta saatavien hyötyjen hyödyntämistä, jotta tutkimus- ja innovointitoimilla voidaan edistää digitalisaatiokehitystä maatalousalalla ja maaseutualueilla.

Lainsäädäntöehdotukset, joita tämä rahoitusselvitys koskee, olisi nähtävä laajemmassa kontekstissa: on laadittu ehdotus yhteisistä säännöksistä annettavaksi asetukseksi, jossa muun muassa Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastolle, Euroopan aluekehitysrahastolle, Euroopan sosiaalirahastolle, koheesiorahastolle sekä Euroopan meri- ja kalatalousrahastolle vahvistetaan yhteiset säännöt. Puiteasetuksen ansiosta hallinnollinen taakka kevenee huomattavasti, EU:n varojen käyttö tehostuu ja käytännöt yksinkertaistuvat.

1.5. Toiminnan ja sen rahoitusvaikutusten kesto

☒ kesto on rajattu

- ☒ toiminta alkaa 1.1.2021 ja päättyy 31.12.2027
- ☒ maksusitoumusmäärärahoihin kohdistuvat rahoitusvaikutukset koskevat vuosia 2021–2027 ja maksumäärärahoihin kohdistuvat rahoitusvaikutukset vuosia 2021–2027.

☒ **kestoa ei ole rajattu**, kun kyseessä on ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä annetun asetuksen (EU) N:o 1308/2013, maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden laatujärjestelmistä annetun asetuksen (EU) N:o 1151/2012, maustettujen viinituotteiden määritelmästä, kuvauksesta, esittelystä, merkinnöistä ja maantieteellisten merkintöjen suojasta annetun asetuksen (EU) N:o 251/2014, syrjäisimpien alueiden hyväksi toteutettavista maatalousalan erityistoimenpiteistä annetun asetuksen (EU) N:o 228/2013 sekä Egeanmeren pienten saarten hyväksi toteutettavien erityistoimenpiteiden vahvistamisesta annetun asetuksen (EU) N:o 229/2013 muuttamisesta

- Täytäntöönpano vuodesta 2021 (varainhoitovuosi).

1.6. Hallinnointitapa (Hallinnointitavat)⁴²

☒ **Suora hallinnointi**, jonka komissio toteuttaa käyttämällä

- ☒ yksiköitään, myös unionin edustustoissa olevaa henkilöstöään
- ☒ toimeenpanovirastoja

☒ **Hallinnointi yhteistyössä** jäsenvaltioiden kanssa

☐ **Välillinen hallinnointi**, jossa täytäntöönpanotehtäviä on siirretty

- ☐ kolmansille maille tai niiden nimeämille elimille
- ☐ kansainvälisille järjestöille ja niiden erityisjärjestöille (tarkennettava)
- ☐ Euroopan investointipankille tai Euroopan investointirahastolle
- ☐ varainhoitoasetuksen 70 ja 71 artiklassa tarkoitetuille elimille
- ☐ julkisoikeudellisille yhteisöille
- ☐ sellaisille julkisen palvelun tehtäviä hoitaville yksityisoikeudellisille elimille, jotka antavat riittävät rahoitustakuut
- ☐ sellaisille jäsenvaltion yksityisoikeuden mukaisille elimille, joille on annettu tehtäväksi julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuden täytäntöönpano ja jotka antavat riittävät rahoitustakuut
- ☐ henkilöille, joille on annettu tehtäväksi toteuttaa SEU-sopimuksen V osaston mukaisia yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan erityistoimia ja jotka nimetään asiaa koskevassa perussäädöksessä.
- *Jos käytetään useampaa kuin yhtä hallinnointitapaa, olisi annettava lisätietoja kohdassa "Huomautukset".*

Huomautukset:

Ei merkittävää muutosta nykytilanteeseen; toisin sanoen suurinta osaa menoista, joita YMP:n lainsäädäntöehdotukset koskevat, hallinnoidaan yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa. Komissio hallinnoi kuitenkin hyvin pientä osaa menoista jatkossakin suoraan.

⁴² Tarkemmat kuvaukset eri hallinnointitavoista ja viittaukset varainhoitoasetukseen ovat saatavilla budjettipääosaston verkkosivuilla osoitteessa:
<https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>

2. HALLINNOINTI

2.1. Seuranta- ja raportointisäännöt

Ilmoitetaan sovellettavat aikavälit ja edellytykset.

Laaditaan tuloksellisuus, seuranta- ja arviointikehys, jotta voidaan

- a) arvioida YMP:n vaikutusta, vaikuttavuutta, tehokkuutta, asiaankuuluvuutta, johdonmukaisuutta ja unionin YMP:lle tuomaa lisäarvoa;
- b) määritellä välitavoitteet ja tavoitteet YMP:n strategiasuunnitelmiin sisältyvien erityistavoitteiden osalta;
- c) seurata YMP:n strategiasuunnitelman tavoitteiden saavuttamista;
- d) arvioida YMP:n strategiasuunnitelmien tukitoimien vaikutus, vaikuttavuus, tehokkuus, asiaankuuluvuus ja johdonmukaisuus;
- e) tukea seurantaan ja arviointiin liittyvää yhteistä oppimisprosessia.

YMP:n strategiasuunnitelman täytäntöönpanoa ja YMP:n strategiasuunnitelman tavoitteiden saavuttamista seuraavat hallintoviranomainen ja seurantakomitea.

Vuotuiset tuloksellisuuskertomukset

Jokaisen jäsenvaltion on toimitettava YMP:n strategiasuunnitelman edellisen varainhoitovuoden täytäntöönpanoa koskeva vuotuinen tuloksellisuuskertomus komissiolle viimeistään 15. helmikuuta 2023 ja tämän jälkeen vuosittain viimeistään 15 päivänä helmikuuta vuoteen 2030 asti. Raporteissa esitetään keskeiset laadulliset ja määrälliset tiedot YMP:n strategiasuunnitelman täytäntöönpanosta taloudellisina tietoina ja suhteessa tuotos- ja tulosindikaattoreihin. Niissä on myös tietoa tuotoksista, toteutuneista menoista, tuloksista ja tavoitteiden saavuttamisasteesta.

Toimitettujen tietojen on koskettava indikaattorien saavutettuja arvoja osittain tai kokonaan täytäntöönpannuissa tukitoimissa. Niissä on esitettävä myös yhteenveto edellisen varainhoitovuoden aikana täytäntöönpannun YMP:n strategiasuunnitelman tilanteesta ja toteuttamiseen liittyvistä ongelmista erityisesti välitavoitteisiin pääsemättömyyden osalta, sekä mainittava ongelmien syyt ja tapauksen mukaan toteutetut toimenpiteet.

Komissio toteuttaa vuotuisen tuloksellisuuden tarkastelun ja vuotuisen tuloksellisuuden tarkastamis- ja hyväksymismenettelyn niiden tietojen perusteella, jotka on esitetty vuotuisissa tuloksellisuuskertomuksissa.

YMP:n strategiasuunnitelman arviointi

Jäsenvaltioiden on tehtävä ennakoarviointeja, joihin sisältyy analyysi asianomaisen YMP:n strategiasuunnitelman kannalta olennaisista vahvuuksista, heikkouksista, mahdollisuuksista ja uhkista sen selvittämiseksi, mitä tarpeita YMP:n strategiasuunnitelmassa on käsiteltävä.

Jäsenvaltioiden on arvioitava YMP:n strategiasuunnitelmia niiden suunnittelun ja täytäntöönpanon laadun parantamiseksi sekä niiden vaikuttavuuden, tehokkuuden, asiaankuuluvuuden, johdonmukaisuuden, EU:n tuoman lisäarvon ja sen suhteen, miten ne vaikuttavat YMP:n yleisiin tavoitteisiin ja erityistavoitteisiin.

Komission suorittama tuloksellisuusarviointi

Komissio laatii YMP:lle monivuotisen arviointisuunnitelman, jonka toteutuksesta on vastuu komissiolla.

Komissio suorittaa väliarvioinnin, jossa tarkastellaan kunkin rahaston vaikuttavuutta, tehokkuutta, asiaankuuluvuutta, johdonmukaisuutta ja EU:n tuomaa lisäarvoa ottaen huomioon liitteessä VII esitetyt indikaattorit. Komissio voi käyttää kaikkea jo saatavilla olevaa asiaankuuluvaa tietoa varainhoitoasetuksen 128 artiklan mukaisesti.

Komissio suorittaa jälkiarvioinnin, jossa tarkastellaan kunkin rahaston vaikuttavuutta, tehokkuutta, asiaankuuluvuutta, johdonmukaisuutta ja EU:n tuomaa lisäarvoa.

Komissio antaa YMP:n arvioinneista (YMP:n strategiasuunnitelmien arvioinnit mukaan lukien) ja muista asianmukaisista tietolähteistä saatujen kokemusten perusteella Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2025 ensimmäisen kertomuksen tämän artiklan täytäntöönpanosta, mukaan lukien ensimmäiset päätelmät YMP:n tuloksellisuudesta. Toinen kertomus, johon kuuluu yhteisellä maatalouspolitiikalla saavutettujen tulosten arviointi, annetaan viimeistään 31. joulukuuta 2031.

Keskeisiin indikaattoreihin perustuva raportointi

Jäsenvaltioiden toimittamat tiedot tarjoavat komissiolle perustan raportoida edistymisestä erityistavoitteiden saavuttamisessa koko ohjelmakauden ajan käyttäen tähän tarkoitukseen joukkoa keskeisiä indikaattoreita.

Varainhoitoasetuksen 38 artiklan 3 kohdan e alakohdan i alakohdasta johtuvan raportointivelvollisuuden noudattamiseksi komissio esittelee Euroopan parlamentille ja neuvostolle kyseisessä artiklassa tarkoitetut suoritusindikaattorit, joita mitataan keskeisillä indikaattoreilla.

2.2. Hallinnointi- ja valvontajärjestelmä(t)

2.2.1. Perustelut ehdotetu(i)lle hallinnointitavalle(/-tavoille), rahoituksen toteutusmekanismille(/-mekanismeille), maksujärjestelyille sekä valvontastrategialle

YMP:n täytäntöönpanoa hallinnoidaan pääasiassa yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa. Jäsenvaltioiden nykyiset hallintoelimet, erityisesti maksajavirastot ja todentamisviranomaiset, ovat osoittaneet tehokkuutensa EU:n talousarvion suojaamisessa ja moitteettoman varainhoidon varmistamisessa. YMP:n virhetasot ovat pysyneet alhaisina useimpina viime vuosina, mikä osoittaa jäsenvaltioiden hallinnointi- ja valvontajärjestelmien toimivan asianmukaisesti ja antavan riittävän varmuuden.

Tämä otetaan huomioon YMP:n uudessa täytäntöönpanomallissa: toissijaisuusperiaatteen soveltamista laajennetaan vahvistamalla unionin tasolla yleisluontoisemmat säännöt, joiden puitteissa jäsenvaltiot päättävät ja hallinnoivat valvontajärjestelmiään. Koska budjetointistrategia perustuu tulos- ja suoritusperusteisiin maksuihin, YMP:ssa liitetään tukikelpoisuus tulokselliseen toteutukseen tiloilla. Vuoden 2020 jälkeistä yhteistä maatalouspolitiikkaa koskevissa lainsäädäntöehdotuksissa varainhoidon ja varmuusmallin keskiössä on siis tuloksellisuus.

Uudella ajanjaksolla sovellettava valvontastrategia on täysin yhdenmukainen yhden tarkastuksen periaatteen kanssa, sillä siinä varmistetaan että hyväksytyt

maksajavirastot ja todentamisviranomaiset antavat riittävän varmuuden. Komissio kiinnittää erityistä huomiota olemassa olevien hallintojärjestelmien tehokkaaseen toimintaan ja tuloksellisuusraportoinnin luotettavuuteen. Kuten nykyäänkin, ajanjakson aluksi laaditaan tarkastustrategia ja monivuotinen työohjelma.

Yhteenvetona voidaan todeta, että komissio varmistaa jäsenvaltioiden hallintojärjestelmien tehokkaan toiminnan, korvaa hyväksytyille maksajavirastoille aiheutuneet menot ja toteuttaa vuotuiset tuloksellisuuden tarkastamis- ja hyväksymismenettelyt jäsenvaltioiden raportoimien tuotosten arvioimiseksi.

2.2.2. *Tiedot todetuista riskeistä ja niiden vähentämiseksi käyttöön otetuista sisäisistä valvontajärjestelmistä*

YMP:n tuensaajia on yli seitsemän miljoonaa, ja he saavat tukea monista eri tukijärjestelmistä. YMP:n virhetasot ovat jatkuvasti laskeneet, mikä osoittaa maksajavirastojen hallinnointi- ja valvontajärjestelmien olevan vankkoja ja luotettavia.

YMP:n täytäntöönpanossa on tähän asti sovellettu tuensaajien tasolla yksityiskohtaisia tukikelpoisuussääntöjä, mikä tekee asioista monimutkaisia, lisää hallinnollista taakkaa ja nostaa virheriskiä. Tämän riskin lieventämiseen liittyviä hallinnointi- ja valvontajärjestelmän kustannuksia on pidetty jokseenkin suhteettomina.

Vuoden 2020 jälkeistä yhteistä maatalouspolitiikkaa koskevassa lainsäädäntöpaketissa vaatimustenmukaisuuteen liittyviä seikkoja vähennetään huomattavasti ja kohdistetaan huomio tuloksellisuuteen. Jäsenvaltioiden on täytettävä EU:n säännöistä johtuvat velvollisuutensa ja sovellettava asianmukaista hallinnointi- ja valvontajärjestelmää. Jäsenvaltioilla voivat joustavammin suunnitella järjestelmät ja toimenpiteet, jotka soveltuvat niiden konkreettisiin olosuhteisiin. YMP:n tuen saamisen ehdoksi tulee politiikan strateginen täytäntöönpano, jolla tähdätään EU:n tasolla määriteltyjen yhteisten tavoitteiden saavuttamiseen. YMP-suunnitelmista sovitaan jäsenvaltioiden ja komission kesken eli laaditaan ja hyväksytään seitsenvuotisstrategia, tavoitteet, tukitoimet ja menosuunnitelma.

Yhteisen maatalouspolitiikan rahoitusta, hallinnointia ja seuranta koskevassa asetusehdotuksessa mukautetaan nykytilanne uuteen täytäntöönpanomalliin mutta säilytetään hyvin toimivat hallintoelimet (maksajavirastot ja todentamisviranomaiset). Kuten nykyäänkin, kunkin maksajaviraston päällikön on toimitettava vuotuinen tarkastuslausuma, joka koskee tilien täydellisyyttä, oikeellisuutta ja totuudenmukaisuutta, sisäisten valvontajärjestelmien moitteetonta toimintaa, EU:n perusvaatimusten täytyminen mukaan lukien, sekä tuloksellisuuskertomusten luotettavuutta. Riippumattoman tarkastuselimen eli todentamisviranomaisen on annettava näistä lausuntonsa.

Jos jäsenvaltion tuotokset eivät ole sovittujen vaatimusten mukaiset, menoja jätetään korvauksen ulkopuolelle. Hallintorakenteiden toiminnan arvioimiseksi tehdään säännönmukaisuuden tarkastuksia. Komissio tarkastaa edelleen maatalousmenot riskiperusteisesti sen varmistamiseksi, että tarkastukset kohdistuvat suurimman riskin alueisiin yhden tarkastuksen periaatteen mukaisesti. Lisäksi käytössä on selkeät mekanismit tukien maksamisen keskeyttämiseksi, jos hallintorakenteissa on vakavia puutteita tai tulokset ovat kovin epätyytyväisiä.

Suurin uudelle ajanjaksolle uumoiltu riski liittyy siihen, että konkreettisia ja yksityiskohtaisia sääntöjä, jotka koskevat jäsenvaltioiden hallinto- ja valvontajärjestelmien soveltamista maksajavirastojen tasolla – jos jäsenvaltioiden vahvistamia tukikelpoisuussääntöjä ei noudateta, komission maine voi kärsiä. Olisi korostettava, että komissio varmistaa hallintojärjestelmien käyttönoton sekä tuotosten ja tulosten saavuttamisen. Tuloksiin keskittyvän talousarvion mukaisesti komissio keskittyy siihen, minkälaisia tuloksia politiikalla saadaan.

2.2.3. Valvonnan kustannustehokkuutta (valvontakustannusten suhde hallinnoitujen varojen arvoon) koskevat arviot ja perustelut sekä arviot maksujen suoritusajankohdan ja toiminnan päättämisaikojen odotetuista virheriskitasoista

YMP:n uuden täytäntöönpanomallin odotetaan merkittävästi alentavan valvontakustannuksia sekä jäsenvaltioiden että tuensaajien kohdalla.

EU:n tason vaatimuksia on huomattavasti kevennetty, ja ne on vahvistettu jäsenvaltioiden tasolla. Näiden olisi hyödynnettävä tätä tilaisuutta ja mukautettava tuensaajien velvollisuuksia vastaamaan konkreettisia kansallisia tai alueellisia olosuhteita.

Jäsenvaltiot määrittelevät hallinnointi- ja valvontajärjestelmänsä lainsäädäntöehdotuksissa määriteltyjen yksinkertaistettujen EU:n puiteiden nojalla. Noin 88 prosenttia YMP-tuista käsitellään yhdenmetyssä hallinto- ja valvontajärjestelmässä (IACS), ja sen käyttöä jatketaan, joskin eräät tähän asti EU:n tasolla määritelty osatekijät jätetään jäsenvaltioiden vastuulle. Tärkeimmän kustannustekijän muodostavan valvonnan tiheyttä ja laajuutta ei enää määritellä EU:n tasolla.

Kun huomio kohdistetaan tuloksellisuuteen, tarvitaan vankkaa ja luotettavaa raportointijärjestelmää, johon sovelletaan riippumattomia tarkastuksia, kuten edellä mainitaan. Tämän ei kuitenkaan uskota lisäävän merkittävästi jäsenvaltioiden hallinnollista taakkaa, koska useimmat tuotosindikaattoreista on jo hyväksytyjen maksajavirastojen käytettävissä.

Jäsenvaltioilla on mahdollisuus yksinkertaistaa ja keventää YMP:n hallinnointiin ja valvontaa liittyvää hallinnollista taakkaa, koska ne voivat mukauttaa tukikelpoisuussääntöjä tuensaajien tasolla ja päättää sopivimmasta valvontatavasta (eli ei sovelleta ”yksi sopii kaikille” -lähestymistapaa). Kuten YMP:n lainsäädäntöehdotusten liitteenä olevassa vaikutustenarvioinnissa (ks. yksinkertaistamista koskeva luku) todetaan, uuden YMP:n täytäntöönpanokustannusten ei odoteta olevan nykyistä 3,6:tta prosenttia korkeampia vaikka huomioon otettaisiin laajempi tuloksellisuusraportointi.

Odotetun virhetason osalta voidaan mainita, että uudessa täytäntöönpanomallissa menojen tukikelpoisuus arvioidaan saavutettujen tuotosten perusteella. Sen vuoksi virheitä ei lasketa yksittäisten toimien laillisuuden ja asianmukaisuuden perusteella vaan niiden tuotosten perusteella, jotka korvatuilla menoilla on saavutettu. Jos menolla ei ole saatu aikaan tuotosta, sitä alennetaan EU:n talousarvion suojaamiseksi vuotuisessa tuloksellisuuden tarkastamis- ja hyväksymismenettelyssä.

2.3. Toimenpiteet petosten ja sääntöjenvastaisuuksien ehkäisemiseksi

Ilmoitetaan käytössä olevat ja suunnitellut ehkäisy- ja suojaustoimenpiteet, esimerkiksi petostentorjuntastrategian pohjalta

Lainsäädäntöpaketin mukaan jäsenvaltioiden on varmistettava tehokas ennaltaehkäisy petoksia vastaan, erityisesti hyvin riskialttiilla aloilla, ehkäisemällä, toteamalla ja korjaamalla sääntöjenvastaisuudet ja petokset. Jäsenvaltioiden on määrättävä unionin tai kansallisessa lainsäädännössä säädettyjä tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia seuraamuksia ja perittävä sääntöjenvastaisesti suoritettuihin maksuihin takaisin korkoineen.

Nämä EU:n perusvaatimukset ovat osa hallintorakenteita, jotka todentamisviranomaiset tarkastavat riskiperusteisesti ja komissio yhden tarkastuksen periaatteen mukaisesti.

Yksityiskohtia käsitellään tapauksen mukaan AGRI-pääosaston tarkistetussa petostentorjuntastrategiassa. Petosten ja muiden vakavien sääntöjenvastaisuuksien arvellaan kuitenkin jatkossakin olevan nykyisen kaltaisia.

Jäsenvaltioille tarjotaan todennäköisesti uudenkin YMP:n yhteydessä kohdennettua koulutusta, joka liittyy petosten ja muiden sääntöjenvastaisuuksien ehkäisemiseen, havaitsemiseen, korjaamiseen ja tutkimiseen. Sama koskee jäsenvaltioille annettavia temaattisia ohjeita hyvin riskialttiista aloista.

3. EHDOTUKSEN ARVIOIDUT RAHOITUSVAIKUTUKSET

Tässä rahoitus selvityksessä esitetyt määrät on ilmaistu käypinä hintoina.

Lainsäädäntöehdotuksista johtuu jäljempänä olevissa taulukoissa lueteltujen muutosten lisäksi myös muita muutoksia, joilla ei ole rahoitusvaikutuksia.

Markkinoihin liittyvien menojen osalta huomioon otettavat määrät perustuvat siihen olettamukseen, että julkisia interventio-ostoja tai muita kriisitilanteisiin liittyviä toimenpiteitä ei toteuteta millään alalla.

Maataloustukirahastoon perustetaan uusi maatalousalan varaus, josta tarjotaan maatalousalalle lisätukea turvaverkkotoimenpiteisiin markkinoiden hallintaa tai vakauttamista varten taikka maataloustuotteiden tuotantoon tai jakeluun vaikuttavissa merkittävässä kriiseissä. Varauksen määrä on jokaisen varainhoitovuoden alussa vähintään 400 miljoonaa euroa. Maatalousalan kriisivarauksen varainhoitovuoden 2020 käyttämättömät määrät siirretään varainhoitovuodelle 2021 uuden varauksen perustamiseksi; käyttämättömät määrät siirretään vuosittain seuraavalle varainhoitovuodelle ajanjaksolla 2021–2027. Jos varausta käytetään, sitä kartutetaan käytettävissä olevilla talousarviomäärärahoilla tai uusilla määrärahoilla. Jos vuosien 2021–2027 monivuotisessa rahoituskehityksessä maataloustukirahastolle vahvistettu enimmäismäärä ylittyy, kaikkiin enimmäismäärän ylittäviin tarpeisiin sovelletaan rahoituskuria, mukaan lukien varauksen kartuttamiseen liittyvät tarpeet. Sen vuoksi rahoituskuria ei tulla vuosina 2021–2027 soveltamaan toistuvasti varauksen perustamiseksi. Rahoituskurimekanismi pysyy ennallaan maatalousrahaston enimmäismäärien noudattamisen varmistamiseksi.

Koska suorien tukien tukitoimityyppien osalta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1307/2013 vahvistetut varainhoitovuoden 2021 (kalenterivuosi 2020) enimmäisnettomäärät ovat suuremmat kuin jäljempänä taulukoissa esitetyt suorien tukien tukitoimityypeille myönnetty määrärahat, niitä on mukautettava YMP:n määrärahoista tehtävän lopullisen sopimuksen mukaisesti niin, että täytäntöönpano jäsenvaltioissa voi tapahtua ajoissa.

Ehdotuksen mukaan suorien tukien ulkoista yhdenmukaistamista jatketaan: jäsenvaltioissa, joissa keskimääräinen tuki on alle 90 prosenttia EU:n keskiarvosta, kurotaan kuudessa vaiheessa vuodesta 2022 alkaen umpeen 50 prosenttia niiden nykyisen tukitason ja määrän, joka on 90 prosenttia unionin keskimääräisestä tuesta, välisestä erosta. Tämän yhdenmukaistamisen rahoittamiseen osallistuvat kaikki jäsenvaltiot, mikä on otettu huomioon YMP:n strategiasuunnitelma-asetuksen liitteessä IV esitetyissä jäsenvaltioiden suorien tukien määrärahoissa.

Viljelijöille maksettavien suorien tukien alentamisen rahoitusvaikutus on suorien tukien määrärahojen osalta neutraali, koska tukien alentamisesta johtuvat varat käytetään uudelleenjakotukeen samassa jäsenvaltiossa. Jos tukien alentamisesta johtuvia varoja ei voida osoittaa suorien tukien tukitoimityyppien rahoittamiseen, ne siirretään asianomaisen jäsenvaltion maaseuturahaston määrärahoihin. Tällaiseen siirtomahdollisuuteen liittyviä määriä ei voida arvioida tässä vaiheessa.

Maataloustukirahastolle sidottujen tulojen osalta arvioissa on otettu huomioon aiempiin tilien tarkastamista ja hyväksymistä koskeviin päätöksiin liittyvien, vuoden 2020 jälkeen maksettavien lykkäysten ja erissä maksettavien määrien vaikutukset, sekä tilien tarkastamis- ja hyväksymismenettelystä ja sääntöjenvastaisuuksista vielä

saatavien tulojen arviot. Jälkimmäisten odotetaan vähenevän nykytasosta uuden täytäntöönpanomallin myötä.

Maaseuturahaston osalta ehdotetaan EU:n yhteisrahoitusosuuksien alentamista samalla tavalla kuin muissa Euroopan rakenne- ja investointirahastoissa. Kun tämä yhdistetään maaseuturahaston tukitoimityyppien määrärahoihin, Euroopan maaseutualueiden julkinen tuki pysyy valtaosin muuttumattomana. Määrärahat jaetaan jäsenvaltioiden välillä puolueettomien perusteiden ja aiemman suoritustason perusteella.

Uudistusehdotuksissa on säännöksiä, joilla annetaan jäsenvaltioille tietty liikkumavara sen suhteen, miten ne myöntävät määrärahoja suorien tukien ja maaseudun kehittämisen tukitoimityypeille. Samanlainen joustavuus koskee myös määrärahojen myöntämistä suorien tukien ja eräiden alakohtaisten tukitoimityyppien osalta. Jos jäsenvaltio päättää käyttää tätä liikkumavaraa, se aiheuttaa rahoitusvaikutuksia tietyissä varoissa, mutta niiden suuruutta ei voida tässä vaiheessa arvioida.

3.1. Kyseeseen tuleva monivuotisen rahoituskehityksen otsake ja alustava luettelo menopuolelle ehdotetuista uusista budjettikohdista⁴³

Monivuotisen rahoituskehityksen otsake	Budjettikohta	Menolaji	Rahoitusosuudet			
	Otsake 3: Luonnonvarat ja ympäristö	JM/EI-JM ⁴⁴	EFTA-mailta ⁴⁵	ehdokasmailta ⁴⁶	kolmansilta mailta	varainhoitoasetuksen [21 artiklan 2 kohdan b alakohdassa] tarkoitetut rahoitusosuudet
3	[08.01.YY] Maataloustukirahasto - Muu kuin operatiivinen tekninen apu	EI-JM	EI	EI	EI	EI
3	[08.01.YY] Maaseuturahasto - Muu kuin operatiivinen tekninen apu	EI-JM	EI	EI	EI	EI
3	[08.01.YY] Toimeenpanovirastot	EI-JM	EI	EI	EI	EI
3	[08.02.YY] Maatalousalan kriisivaraus	EI-JM	EI	EI	EI	EI
3	[08.02.YY] Alakohtaiset tukitoimityypit YMP:n suunnitelmassa	EI-JM	EI	EI	EI	EI
3	[08.02.YY] Markkinoihin liittyvät menot YMP:n suunnitelman	JM ja EI-	EI	EI	EI	EI

⁴³ Eräät olemassaolevat budjettikohdat säilytetään, ja niiden numerointia on mukautettava uuden budjettinimikkeistön mukaan (esim. nykyiset luvut 05 07 ja 05 08). Nimikkeistöä saatetaan mukauttaa YMP:tä koskevan ehdotuksen kehittymisen mukaan.

⁴⁴ JM = jaksotetut määrärahat; EI-JM = jaksottamattomat määrärahat.

⁴⁵ EFTA: Euroopan vapaakauppaliitto.

⁴⁶ Ehdokasmaat ja soveltuvin osin Länsi-Balkanin mahdolliset ehdokasmaat.

Monivuotisen rahoituskeh- yksen otsake	Budjettikohta	Menolaji	Rahoitusosuudet			
	Otsake 3: Luonnonvarat ja ympäristö	JM/EI- JM ⁴⁴	EFTA- mailta ⁴⁵	ehdokas- ma ilta ⁴⁶	kolmansil- ta mailta	varainhoitoasetuksen [21 artiklan 2 kohdan b alakohdassa] tarkoitett rahoitusosuudet
	ulkopuolella	JM				
3	[08.02.YY] Alakohtaisten tukitoimityyppien suorat tuet YMP:n suunnitelmassa	EI-JM	EI	EI	EI	EI
3	[08.02.YY] Suorat tuet YMP:n suunnitelman ulkopuolella	EI-JM	EI	EI	EI	EI
3	[08.02.YY] Maataloustukirahasto - Operatiivinen tekninen apu	JM ja EI- JM	EI	EI	EI	EI
3	[08.03.YY] Maaseudun kehittämisen tukitoimityypit YMP:n suunnitelmassa 2021–2027	JM	EI	EI	EI	EI
3	[08.03.YY] Maaseuturahasto - Operatiivinen tekninen apu	JM	EI	EI	EI	EI
7	[08.01.YY] Virkamiehiin ja väliaikaisiin toimihenkilöihin liittyvät menot maatalouden ja maaseudun kehittämisen toimintalohkossa	EI-JM	EI	EI	EI	EI
7	[08.01.YY] Ulkopuolinen henkilöstö ja muut hallintomenot maatalouden ja maaseudun kehittämisen toimintalohkossa	EI-JM	EI	EI	EI	EI
7	[08.01.YY] Tieto- ja viestintätekniikkalaitteiden ja -palvelujen menot maatalouden ja maaseudun kehittämisen toimintalohkossa	EI-JM	EI	EI	EI	EI

Edellä olevassa taulukossa esitettyjen budjettikohtien luettelo on alustava eikä estä sen talousarvionimikkeistön soveltamista, jota komissio ehdottaa vuotuisessa talousarviomenettelyssä.

3.2. Arvioidut vaikutukset menoihin

3.2.1. Yhteenveto arvioituista vaikutuksista menoihin

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Monivuotisen rahoituskehiksen otsake	3	Luonnonvarat ja ympäristö
---	----------	---------------------------

			2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	Vuoden 2027 jälkeen	YHTEE NSÄ
08 02 YY – Maatalousalan kriisivaraus	Sitoumukset = maksut	(1)	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.		p.m.
08 02 YY – Alakohtaiset tukitoimityypit YMP-suunnitelmassa ⁴⁷	Sitoumukset = maksut	(2)	2 044,116	2 066,584	2 091,060	2 115,010	2 139,737	2 165,443	2 192,347		14 814,294
08 02 YY – Markkinoihin liittyvät menot YMP:n suunnitelman ulkopuolella	Sitoumukset	(3)	638,309	638,309	638,309	638,309	638,309	638,309	638,309		4 468,163
	Maksut	(4)	605,136	611,601	623,808	627,643	629,770	630,334	630,314	109,558	4 468,164
08 02 YY – suorien tukien tukitoimityypit	Sitoumukset = maksut	(5)	37 392,689	37 547,129	37 686,679	37 802,859	37 919,038	38 035,217	38 151,396		264 535,007
08 02 YY – Suorat tuet YMP:n suunnitelman ulkopuolella	Sitoumukset = maksut	(6)	421,321	421,321	421,321	421,321	421,321	421,321	421,321		2 949,249
08 02 YY – Maataloustukirahasto - Operatiivinen tekninen apu ⁴⁸	Sitoumukset = maksut ⁴⁹	(7)	71,000	71,000	71,000	71,000	71,000	71,000	71,000		497,000

⁴⁷ YMP:n suunnitelmaan kuuluvien alakohtaisten tukitoimityyppien määrärahojen kasvu johtuu mehiläishoitoalan tukea varten ehdotetuista 60 miljoonan euron määrärahoista sekä hedelmä- ja vihannesalan menojen kehityksestä (jota ei ole rajoitettu EU:n tasolla, koska se ei aiempien toteutustasojen perusteella ole tarpeen).

08 01 YY - Maataloustukirahastosta katettavat hallintomäärärahat ⁵⁰	Sitoumukset = maksut	(8)	13,000	13,000	13,000	13,000	13,000	13,000	13,000		91,000
67 01 & 67 02 – Maataloustukirahastolle sidotut tulot	Sitoumukset = maksut	(9)	280,000	230,000	130,000	130,000	130,000	130,000	130,000		1 160,000
VÄLISUMMA – MAATALOUSTUKIRAHASTO	Sitoumukset	(10)=(1+2+3+5+6+7+8-9)	40 300,435	40 527,343	40 791,369	40 931,499	41 072,405	41 214,290	41 357,373		286 194,715
	Maksut	(11)=(1+2+4+5+6+7+8-9)	40 267,262	40 500,635	40 776,868	40 920,833	41 063,866	41 206,315	41 349,378	109,558	286 194,715

08 03 YY – Maaseudun kehittämisen tukitoimityypit	Sitoumukset	(12)	11 230,561	11 230,561	11 230,561	11 230,561	11 230,561	11 230,561	11 230,561		78 613,927
	Maksut	(13)	786,139	3 703,699	6 314,312	7 860,977	9 356,414	10 331,700	11 025,236	29 235,450	78 613,927
08 03 YY – Maaseuturahasto - Operatiivinen tekninen apu EU	Sitoumukset = maksut ⁵¹	(14)	22,147	22,147	22,147	22,147	22,147	22,147	22,147		155,029
08 01 YY - Maaseuturahastosta katettavat hallintomäärärahat	Sitoumukset = maksut	(15)	6,000	6,000	6,000	6,000	6,000	6,000	6,000		42,000
VÄLISUMMA – Maaseuturahasto	Sitoumukset	(16)=(12+14+15)	11 258,708	11 258,708	11 258,708	11 258,708	11 258,708	11 258,708	11 258,708		78 810,955

⁴⁸ Mukaan lukien nykyisellään luvuista 05 07 (Maatalousmenojen tarkastaminen) ja 05 08 (Toimintastrategia ja koordinointi maatalouden ja maaseudun kehittämisen toimintalohkossa) rahoitetut määrät.

⁴⁹ Yksinkertaistamisen osalta maataloustukirahaston teknisen tuen määrärahoja pidetään tässä jaksottamattomina. Maksattamatta olevien sitoumusten määrä on vähäpätöinen verrattuna tässä rahoitus selvityksessä tarkoitettuihin kokonaismääriin.

⁵⁰ Mukaan lukien nykyisellään budjettikohdista 05 01 04 01 (Euroopan maatalouden tukirahaston (maataloustukirahasto) tukimenot – Muu kuin operatiivinen tekninen apu) ja 05 01 06 01 (Kuluttaja-, terveys- ja elintarvikeasioiden toimeenpanovirasto – Rahoitusosuuksien maataloustuotteiden menekinedistämishjelmasta) rahoitetut määrät.

⁵¹ Yksinkertaistamisen osalta maaseuturahaston teknisen tuen määrärahoja pidetään tässä jaksottamattomina. Maksattamatta olevien sitoumusten määrä on vähäpätöinen verrattuna tässä rahoitus selvityksessä tarkoitettuihin kokonaismääriin.

	Maksut	(17)=(1 3+14+1 5)	814,286	3 731,846	6 342,459	7 889,124	9 384,561	10 359,847	11 053,383	29 235,450	78 810,955
YMP:n määrärahat YHTEENSÄ	Sitoumukset	=10+16	51 559,143	51 786,051	52 050,077	52 190,207	52 331,113	52 472,998	52 616,081		365 005,670
	Maksut	= 11 + + 17	41 081,548	44 232,481	47 119,327	48 809,957	50 448,427	51 566,162	52 402,761	29 345,008	365 005,670

Yhteenlasketut määrät eivät täsmää, koska määriä on pyöristetty.

Monivuotisen rahoituskehyksen otsake	7	”Hallintomenot”
---	----------	------------------------

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

		2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	<i>Vuoden 2027 jälkeen</i>	YHTEENS Ä
Henkilöresurssit		125,678	125,678	125,678	125,678	125,678	125,678	125,678		879,746
Muut hallintomenot		6,008	6,008	6,008	6,008	6,008	6,008	6,008		42,056
Monivuotisen rahoituskehyksen OTSAKKEESEEN 7 kuuluvat määrärahat YHTEENSÄ	Sitoumukset = maksut	131,686	131,686	131,686	131,686	131,686	131,686	131,686		921,802

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

		2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	<i>Vuoden 2027 jälkeen</i>	YHTEENS Ä
Monivuotisen rahoituskehyksen OTSAKKEISIIN kuuluvat määrärahat YHTEENSÄ	Sitoumukset	51 690,829	51 917,737	52 181,763	52 321,893	52 462,799	52 604,684	52 747,767		365 927,472
	Maksut	41 213,234	44 364,167	47 251,013	48 941,643	50 580,113	51 697,848	52 534,447	29 345,008	365 927,472

Yhteenlasketut määrät eivät täsmää, koska määriä on pyöristetty.

3.2.2. Yhteenvedo arvioiduista vaikutuksista hallintomäärärahoihin

- ☐ Ehdotus/aloite ei edellytä hallintomäärärahoja.
- ☒ Ehdotus/aloite edellyttää hallintomäärärahoja seuraavasti:

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Vuosi	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	YHTEENSÄ
-------	------	------	------	------	------	------	------	----------

Monivuotisen rahoituskehiksen OTSAKE 7								
Henkilöresurssit	125,678	125,678	125,678	125,678	125,678	125,678	125,678	879,746
Muut hallintomenot	6,008	6,008	6,008	6,008	6,008	6,008	6,008	42,056
Monivuotisen rahoituskehiksen OTSAKE 7, välisumma	131,686	131,686	131,686	131,686	131,686	131,686	131,686	921,802

Monivuotisen rahoituskehiksen OTSAKKEESE EN 7 sisältymättömät⁵²								
Henkilöresurssit	1,850	1,850	1,850	1,850	1,850	1,850	1,850	12,950
Muut hallintomenot	17,150	17,150	17,150	17,150	17,150	17,150	17,150	120,050
Monivuotisen rahoituskehiksen OTSAKKEESE EN 7 sisältymättömät, välisumma	19,000	19,000	19,000	19,000	19,000	19,000	19,000	133,000

Yhteenlasketut määrät eivät täsmää, koska määriä on pyöristetty.

YHTEENSÄ	150,686	150,686	150,686	150,686	150,686	150,686	150,686	1 054,802
-----------------	----------------	----------------	----------------	----------------	----------------	----------------	----------------	------------------

Henkilöresursseja ja muita hallintomenoja koskeva määrärahatarve katetaan toimen hallinnointiin jo osoitetuilla pääosaston määrärahoilla ja/tai pääosastossa toteutettujen määrärahasiirtojen avulla sekä tarvittaessa sellaisilla lisäresursseilla, jotka voidaan myöntää toimeen hallinnoivalle pääosastolle vuotuisessa määrärahojen jakomenettelyssä talousarvion puitteissa.

⁵² Tekninen ja/tai hallinnollinen apu sekä EU:n ohjelmien ja/tai toimien toteuttamiseen liittyvät tukimenot (entiset BA-budjettikohdat), epäsuora ja suora tutkimustoiminta.

3.2.2.1. Henkilöresurssien arvioitu tarve

- ☐ Ehdotus/aloite ei edellytä henkilöresursseja.
- ☒ Ehdotus/aloite edellyttää henkilöresursseja seuraavasti:

Arvio kokoaikaiseksi henkilöstöksi muutettuna

Vuosi	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
• Henkilöstötaulukoon sisältyvät virat/toimet (virkamiehet ja väliaikaiset toimihenkilöt)							
Päätoimipaikka ja komission edustustot EU:ssa	845	845	845	845	845	845	845
EU:n ulkopuoliset edustustot	3	3	3	3	3	3	3
Tutkimus							
• Ulkopuolinen henkilöstö: (kokoaikaiseksi muutettuna) ⁵³							
Otsake 7							
Monivuotisen rahoituskehityksen OTSAKKEESTA 7 rahoitettavat	– päätoimi-paikassa	57,75	57,75	57,75	57,75	57,75	57,75
	– EU:n ulkopuolisissa edustustoissa	1	1	1	1	1	1
Ohjelman määrärahoista rahoitettavat ⁵⁴	– päätoimi-paikassa	29	29	29	29	29	29
	– EU:n ulkopuolisissa edustustoissa						
Tutkimus							
Muu (mikä?)							
YHTEENSÄ	935,75	935,75	935,75	935,75	935,75	935,75	935,75

Henkilöresurssien tarve katetaan toimen hallinnointiin jo osoitetulla pääosaston henkilöstöllä ja/tai pääosastossa toteutettujen henkilöstön uudelleenjärjestelyjen tuloksena saadulla henkilöstöllä sekä tarvittaessa sellaisilla lisäresursseilla, jotka voidaan myöntää toimea hallinnoivalle pääosastolle vuotuisessa määrärahojen jakomenettelyssä talousarvion puitteissa.

⁵³ Sopimussuhteiset toimihenkilöt; paikalliset toimihenkilöt; kansalliset asiantuntijat; vuokrahenkilöstö; nuoremmat asiantuntijat EU:n ulkopuolisissa edustustoissa.

⁵⁴ Toimintamäärärahoista katettavan ulkopuolisen henkilöstön enimmäismäärä (entiset BA-budjettikohdat).

3.2.3. Ulkopuolisten tahojen rahoitusosuudet

Ehdotuksen/aloitteen

- ☒ rahoittamiseen ei osallistu ulkopuolisia tahoja
- ☐ rahoittamiseen osallistuu ulkopuolisia tahoja seuraavasti (arvio):

Määrärahat, milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Vuosi	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	YHTEEN SÄ
Rahoittamiseen osallistuva taho								
Ulkopuolisen tahon rahoitusosuudella katettavat määrärahat YHTEENSÄ								

3.3. Arvioidut vaikutukset tuloihin

- ☐ Ehdotuksella/aloitteella ei ole vaikutuksia tuloihin.
- ☒ Ehdotuksella/aloitteella on vaikutuksia tuloihin seuraavasti:
 - ☐ vaikutukset omiin varoihin
 - ☒ vaikutukset muihin tuloihin

tulot on kohdennettu menopuolen budjettikohtiin ☒

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Tulopuolen budjettikohta:	Ehdotuksen vaikutus						
	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
67 01 & 67 02	280	230	130	130	130	130	130

Vastaava(t) menopuolen budjettikohta (budjettikohdat) käyttötarkoitukseensa sidottujen tulojen tapauksessa:

08 02 YY – Alakohtaiset tukitoimityypit

08 02 YY – suorien tukien tukitoimityypit

Muita huomautuksia (esim. tuloihin kohdistuvan vaikutuksen laskentamenetelmä/-kaava tai muita lisätietoja).

Ks. kohdan 3 kommentit.